

የማደሪያው ድንኳን ንድፍ

**በሴስል ጄ. ዱሲል ተጽፎ
በሩት ታደሰ የተተረጎመ**

እ.ኤ.አ. 2012

አዲስ አበባ ኢትዮጵያ

የዚህን መጽሐፍ ቅጂ ክፈለጉ በሚቀጥለው አድራሻ ይጠይቁ

www.smintl.org

info@smintl.org

የደራሲው መብት በህግ የተጠበቀ ነው።

All right are reserved

**ይህን መጽሐፍ እ.ኤ.አ. በ1995 ዓ.ም በሴስል ጄ. ዱሲል
የተጻፈው ሲሆን ያለደራሲው ፈቃድ በክፍልም ሆነ በሙሉ
ማተምና ማባዛት አይቻልም።**

የተርጓሚው ማስታወሻ

ምስጋና

ይህች መጽሐፍ በአንባቢያን እጅ እንድትደርስ በፀሎት፣ በምክር፣ በእርማት፣ በኮምፒውተር ጽሑፍ ለረዱኝ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ።

ደራሲው በመግቢያቸው እንደጠቀሱት ይህን መልዕክት እንደጥሬ ምግብ በማቅረባቸው አብስሎ መብላት የአንባቢያን ተግባር መሆኑን ተናግረዋል። ስለዚህ እንደቤሪያ ሰዎች ቃሉን በማጥናት በመመርመርና በፀሎት እየተጋችሁ መንፈስ ቅዱስ እንዲያስተምራችሁና ለመለወጥ ፈቃደኛ እንድትሆኑ በጌታ ፍቅር እጠይቃችኋለሁ።

ሩት ታደሰ

ስለደራሲውና ስለመጽሐፉ የተሰጠ አስተያየት

ሴስልና ሜቪስ የተቀቡ የጌታ አገልጋዮች ናቸው። ይህንን መልዕክት በአሜሪካንና በአለም ዙሪያ ለማድረስ ህይወታቸውን የሰጡ አገልጋዮች ናቸው። በዚህ መልዕክት የተባረኩንና የተጠቀምን ሁሉ ዕድለኞች በመሆናችን በመገረምና በመደነቅ ጌታ ኢየሱስን ተመስገን እንላለን። እንወዳችኋለን!

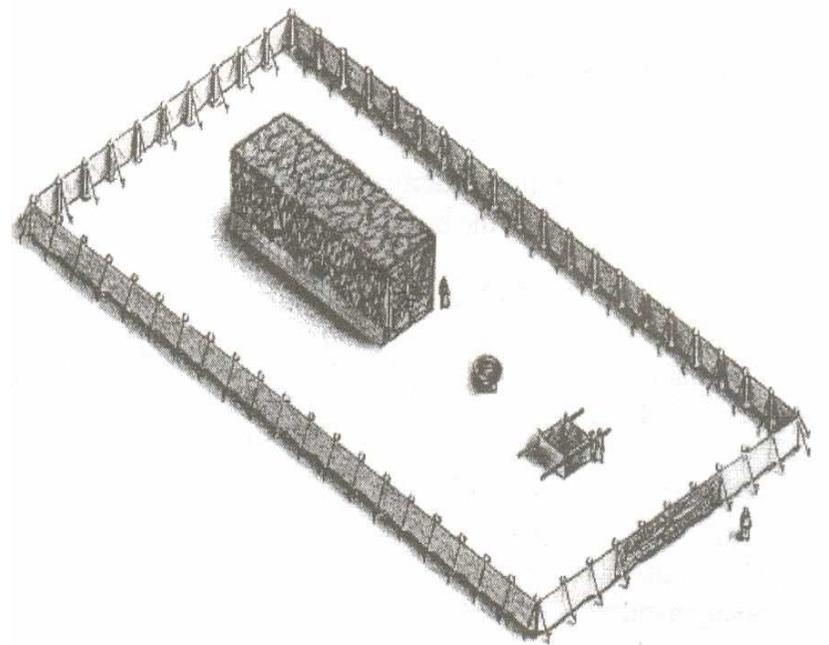
ዳግም ከተወለድሁ በኋላ ደህንነት በጣም ሰፊና ሚስጥራዊ ይመስላል እያልኩ እገረም ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ ስለ ሙሴ የማደሪያ ድንኳን ሴሲል ሲያስተምር የደህንነትን ንድፍ ተመለከትሁ፤ ስለመንፈስ፣ ነፍስና ስጋ የደህንነት ንድፍ በተረዳሁ ጊዜ በጣም ተደነቅሁ። መጽሐፍ ቅዱስ በጠቅላላ መጠናት እንዳለበት ግልጽ ሆነልኝ። ለመንፈስ ቅዱስ እርዳታ መጸለይ አስፈላጊ እንደሆነ ተረዳሁ።

ይህንን መጽሐፍ የምታነቡ ሁሉ እግዚአብሔር ይባርካችሁ። ወደ መስቀሉ ያመልክታችሁ፤ በመጨረሻው ዘመን ለምትገልጸዎ የድል አድራጊ ቤተክርስቲያን አካል ያድርጋችሁ።

ማራናታ
ስቲቭ እና ፍራን ጉድሞን

ማ ው ጫ

ምዕራፍ 1	መግቢያ	1
ምዕራፍ 2	የመጨረሻው ዘመን	23
ምዕራፍ 3	የምድረ በዳው የማደሪያ ድንኳን	37
ምዕራፍ 4	የውጪው አደባባይ.....	44
ምዕራፍ 5	የናስ መሰዊያ.....	53
ምዕራፍ 6	የናሱ ሰን/ሳህን/.....	71
ምዕራፍ 7	የማደሪያው ድንኳን አሰራር.....	82
ምዕራፍ 8	የገፀ ህብስት ገበታ.....	128
ምዕራፍ 9	የወርቅ መቅረዝ	160
ምዕራፍ 10	የዕጣኑ /የወርቅ መሰዊያ.....	197
ምዕራፍ 11	የስርየት መክደኛ.....	212
ምዕራፍ 12	የቃል ኪዳን ታቦት.....	238

ምዕራፍ 1

መግቢያ

ሕንፃ ለመሥራት የሚያስብ ማንኛውም መሐንዲስ አስቀድሞ ንግሉን በወረቀት ላይ መንደፍ እንዲሁም ለህንፃው የሚያስፈልገውን ተስማሚ ነገር ሁሉ መምረጥና ማወቅ አለበት። ታላቁ መሐንዲስ እግዚአብሔር ሶስት የተለያዩ ንድፎች በምድር ላይ የሚሠራውን ተግባር እንዲያሳዩን አስቀመጠልን።

እነዚህም፡-

1. ሙሴ የሠራው የማደሪያው ድንኳን - በምድረ በዳ የመጀመሪያው መቅደስ (ዘጸ 25:1-9)
2. የሰለሞን መቅደስ በኢየሩሳሌም - ሁለተኛው መቅደስ (1ኛ ዜና 22:9-11)
3. ሰው ሆኖ የተገለጠው ኢየሱስ ክርስቶስ - የሶስተኛው መቅደስ መጀመሪያ (ማቴ 24:2) ናቸው።

መንደርደሪያ እንዲሆንን ሙሴ በሠራው የምድረ በዳው የማደሪያው ድንኳን እና በሰለሞን መቅደስ መካከል ያሉትን ቁሳቁሶች አይነትና የጥራት ልዩነቶች በንጽጽር እንመልከት። ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን ሲሠራ የተገለገለባቸው ቁሳቁሶች በወርቅ የተለበጠ እንጨት፣ የእንስሳት ቆዳዎች፣ ናስ፣ ቀለማቸው ተምሳሌነት ያለው ሀር እና ብር ሲሆኑ ቁሳቁሶቹ መንፈሳዊ ፍቺ (ተምሳሌት) አላቸው።

ሀ. እንጨት -- ተምሳሌትነቱ ሥጋዊ ሰው ነው፤

ለ. ወርቅ -- በምሳሌው መለኮታዊ ባህርይን ይወክላል፤

ሐ. የእንስሳት ቆዳ -- የሚያመለክተው መሸፈኛና መስዋዕትነትን ነው።

ቆዳ የሚገኘው በፈቃደኝነት በሚደረግ መስዋዕትነት ስለሆነ ተምሳሌትነቱ በመንፈሳዊ ህይወት ማደግን፣ ያለ ራስ ወዳድነት ለሌሎች መማለድን እና ለክርስቶስ አካል እድገት ራስን ለጌታ በሙላት ማስረከብን ነው።

መ. ናስ -- በኃጢአት ላይ ፍርድና ፍትህን ያመለክታል

ሠ. ቀለማት -- ቀለማት አይነትና ተምሳሌትነታቸው ደግሞ

ሰማያዊ -- መንፃት (የመንፃት ሂደት)

ነጭ በፍታ -- ንጽህና

ቀይ -- የኢየሱስ ደም

ሐምራዊ -- ንጉሣዊነትን ማመልከት ነው።

ሙሴ ለማደሪያው ድንኳን መሥሪያ የተጠቀመው የእንስሳት ቆዳና እንጨት ሲሆን፣ ቆዳው የሥጋን ፈቃድ ሲወክል፣ እንጨቱ ምንም እንኳን በወርቅ (በመለኮታዊነት) ቢለበጥም ሰብአዊነትን ያመለክታል።

የሰለሞን መቅደስ ግርግዳው ድንጋይ ሲሆን፣ ድንጋዮቹ እንደ እንስሳት ቆዳ በሥጋ ፈቃድ የተገኙ ሳይሆኑ በእግዚአብሔር ፈቃድ የተሠሩ ናቸው። ቁሳቁሶቹ የጎላ ልዩነት አላቸው። እያንዳንዱ ድንጋይ ተመሳሳይ የሆነ ቀዳዳ ተበስቶለት (ልክ እንደ ዘመኑ ብሎኬት) በወርቅ ሲሚንቶ ተሞልቶ ከውጭ በንፁህ ወርቅ መለበጡ የሚያሳዩን የድንጋዮቹ ራቂትነት በመለኮታዊ መሸፈኛ ተሸፍኖ በውስጣቸው ደግሞ እግዚአብሔር የራሱን ህይወት እንደሞላባቸው ነው።

እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው ቃል ኪዳን በውስጣቸው ሊመላለስ፣ ሊያድርና ሊያነጋግራቸው እንደሆነ ነው።

«ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣይት ጋር ምን መጋጠም አለው? እኛ የህያው እግዚአብሔር ቤተመቅደስ ነንና። እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፡- በእነርሱ እኖራለሁ፣ በመካከላቸው እመላለሳለሁ፣ አምላካቸውም እሆናለሁ፣ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።» 2ኛ ቆሮ. 6፥16

የወርቅ ሲሚንቶው በድንጋዮቹ ውስጥ ዘልቆ እንደገባ ሁሉ በተፈጥሮአዊው ሰውም ውስጥ መለኮታዊ ባህርይ ከውጭ መሸፈን ብቻ ሳይሆን ወደ ውስጥ ገብቶ ሥራውን እንዲሠራ እግዚአብሔር ይፈልጋል።

የናስ ዕቃዎቹ በሙሉ የሚገኙት በማደርያው ድንኳን አደባባይ ውስጥ ብቻ ነው። ይህ ስፍራ እግዚአብሔር ከኃጢአት ጋር የሚፋለምበት ቦታ ነው።

በሰለሞን መቅደስ ውስጥ የቁሳቁሶቹ መጠን በቁጥር ከፍ ብሎአል ወይም ደግሞ በዝቶአል። ለምሳሌ የመቅረዙ ቁጥር ከአንድ ወደ አስር ከፍ ብሎአል። ይህ የሚያሳየን የመንፈስ ቅዱስ የስልጣን ሃይል በአማኝ የግል የነፍስና የመንፈስ ዓለም ውስጥ፣ እንዲሁም በአጠቃላይ በቤተክርስቲያን ዓለም ውስጥ መሳቅና ከፍ ማለቱን ነው። 2ኛ ዜና 4፥7። የመቅረዞቹ አቀማመጥ ደግሞ አምስቱ በግራ አምስቱ በቀኝ ነበር። የገበታዎቹም ቁጥርም ወደ አስር ከፍ ብሎ አምስት ገበታዎች በቀኝ አምስት ገበታዎች በግራ ተቀምጠው እናያለን። ቁጥር አምስት የሚያሳየን አገልግሎትን ነው።

የገበታዎቹ አምስቱ በቀኝ አምስቱ በግራ መቀመጥ የሚያመለክተው ግራው እንደ አምስቱ ሰነፍ ደናግሎች የሥጋ አገልግሎት ሥጋዊ፣ እንዲሁም ቀኝ እንደ አምስቱ ልባም ደናግሎች ጥበብ የሞላው አገልግሎት መኖሩን ነው።

የኪሩቤሎቹም መጠን እጅግ በጣም ጨምሯል። በሥርየት መክደኛው ላይ የነበሩት ኪሩቤሎች ትንንሽ ሲሆኑ ምናልባትም ከአንድ ክንድ ወይም ከአስራ ስምንት ኢንች አይበልጡም ነበር። በሰለሞን መቅደስ የነበሩት ኪሩቤሎች ግን የክንፋቸው ርዝመት በመቅደሱ ውስጥ ከአንዱ ግድግዳ ጫፍ ወደሌላው ግድግዳ ጫፍ ይደርስ ነበር። ይህ የሚያሳየን የሥርየቱ መክደኛ በስፋትና እጅግ በላቀ መጠለያ መጠለሉን ነው። ይህም ማለት የሰው መንፈስ በእግዚአብሔር መንፈስ ሲሞላ ነፍሱ ትጠለላለች። ሰው እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ማየት የሚችለው በመንፈስና በነፍስ መሀል መሆኑንም ያስረዳል።

1. የማደሪያው ድንኳን በምድረ በዳ

እግዚአብሔር ለሙሴ ድንኳን እንዲሠራ ዕቅዱን በዝርዝር ሰጠው። ይህም ድንኳን ተንቀሳቃሽና ከእስራኤላውያን ጋር ከግብጽ ወደ ከነዓን አብሮ የሚጓዝ ነበር። እዚህ ላይ ግብጽ የእስራት፣ የኃጢአት እና የአሮጌው አዳማዊ ሰው ተፈጥሮ ምሳሌ ሲሆን፣ ከነዓን ደግሞ ታላቅ የደኅንነት፣ የቃል ኪዳንና ከኃጢአት ነፃ የሆነ ህይወት ምሳሌ ነው።

የአደባባዩ አጥር የተሰራው ከእንጨት ምስሶዎች ሲሆን እነኝህ ምስሶዎች በናስ ተለብጠው በናስ ከተሠሩ እግሮች ውስጥ ገብተው ቆመዋል። ይህ የሚያመለክተው እግዚአብሔር በራሱ መንገድና አሠራር ሰውን ተጠቅሞ የሰውን ዘር ወደራሱ ውስጥ ለመዝጋት እንዴት አድርጎ እንደሚያስገባው ነው። የምስሶዎቹ በናስ መለበጥና በናስ እግሮች ውስጥ መሰካት የሚያሳየን ሌላው ተጨማሪ ሃሳብ ደግሞ ሰዎች በአቋማቸውና በአገልግሎታቸው ግዳጅ እንዳለባቸውና ለማወላወል የሃሳብ ነፃነት እንደሌላቸው ነው። የአደባባዩ አጥር ዙርያውን በጥሩ በፍታ መጋረጃ ተሸፍነው ከብር በተሠሩ ኩላሎች ተያይዘዋል። በፍታው ወይም የግምጃው ልብስ ጽድቅን፣ ብሩ

መዋጀትን ያሳየናል። እንዲሁም ጽድቃቸው በስፍራው ተጠብቆ መገኘት የሚችለው በክርስቶስ የመዋጀት ኃይል ብቻ መሆኑን እናያለን። እዚህ ላይ ሊጠቀስ የሚገባ አንድ አብይ ጉዳይ ቢኖር የምስራቆቹ በአምስት ክንድ ርቀት መተካል ነው። በክርስቶስ ኢየሱስ አካል ውስጥ እያንዳንዱን ሰው እግዚአብሔር ብቻ ለአገልግሎት እንደሚመድበው ሲያመለክት ነው። የአደባባዩ አጥር አንድ መቶ ክንድ ርዝመትና ሃምሳ ክንድ ስፋት ሲኖረው ጠቅላላ ዙርያው ሶስት መቶ ክንድ ነው። ሶስት መቶ የሚያሳዩን የድል አድራጊዎችን የጌዲዎንን ሰራዊት ቁጥር ነው። የማደርያው ድንኳን ጠቅላላ ዕቅዱና ንድፉ ምንም እንኳን በተለያዩ ምሳሌያዊ ቋንቋ ቢጠቀሱም፣ እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ቃል በዝርዝር የሚናገረው ስለ ሰው ህይወት ነው። መንፈስ ቅዱስ ከአደባባዩ ግቢ ውስጥ ሲያስገባው ቀጥሎም አማኙ እስከ ቅድስተ ቅዱሳን እንዴት እንደሚደርስና በመጨረሻም በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ በመግባት ከሞት የተነሳው የክርስቶስ ባህርይ በህይወቱ ውስጥ በሙላት እስከሚገለጥበት ጊዜ ያለውን ሂደት ያብራራልናል።

ይህ ንድፍ በአጠቃላይ የተመሠረተው በኢየሱስ ክርስቶስ ፍቅርና ወንጌል ላይ ነው። ይህ ራዕይ በዚህ ዘመን ለምትገኝ ቤተክርስቲያን መጥቶአል። ስለሆነም የእግዚአብሔር ህዝቦች በሙሉ የተራራው ህይወት ልምምድ ተሳታፊዎች ለመሆን በመከራና በእሳት አልፈው ዝግጁ እንዲሆኑ ይጋብዛል።

2. የሰለሞን መቅደስ በኢየሩሳሌም

የሰለሞን መቅደስ ንድፍ የሚያሳዩን እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያቀደው ሁለተኛ የእድገት ደረጃ መኖሩን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «መንፈሳዊ ቤት ሆነን ለመሠራት ህያዋን ድንጋዮች» እንደምንሆን ይገልጽልናል። እነኚህ ድንጋዮች በራሳቸው አይቆሙም ከወርቅ የተሠራ ማገር ከውስጥ ደግፎ ይዘክቸዋል። ከውጪ ደግሞ

በወርቅ ተለብጠዋል። ወርቅ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህርይ ማለት ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር አሮጌውን፣ ቀዝቃዛውንና የሞተውን ድንጋይ ተፈጥሮአችንን በራሱ በመለኮታዊ ባህርይ እንደሚሸፍነውና ራቁትነታችንም ሁሉን በሚችል አምላክ የተነሳ የተሸፈነ ንፁህና ያለ ፍርድ መሆኑን ያሳየናል። ከላይ የተጠቀሰው ሃሳብ የሚናገረው ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ነው።

ሌላው በጣም አስፈላጊ ነጥብ የሰለሞን መቅደስ በክብር ከሙሴ መቅደስ እንደላቀ መገንዘብ አለብን። በአንድ ወቅት በሙሴ ላይ የነበረው የእግዚአብሔር ክብር በፊቱ ላይ እጅግ በጣም ያንፀባርቅ ስለነበር የእስራኤል ልጆች ፊቱን ሊያዩት አልቻሉም ነበር። ያ ጊዜ እግዚአብሔር ከቤተክርስቲያን ጋር በዝቅተኛ መንፈሳዊ ደረጃ የተገናኘ በት ወቅት ነበር። በአሁኑ ወቅት የምንገኝ ክርስቲያኖች ግን ከሙሴና ከሰለሞን መቅደስ ልምምድ ወጥተን፣ ወደ ሶስተኛው ማለትም የክርስቶስ ባህርይ ከውስጣችን ጥሶ የመውጣትና በግልጽ መታየት ወደሚጀምርበት ልምምድ እየሄድን ነው።

በ2ኛ ዜና 3:3 እንደተጠቀሰው ሰለሞን የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት የጣለው መሠረት ርዝመቱ ስድሳ ክንድ ወርዱ ሃያ ክንድ ነበረ። ጠቅላላ ዙርያው በካሬ 1200 20 X 60 ክንድ ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ቁጥሮች ትርጉም አላቸው። ከላይ የተጠቀሱት ቁጥሮች መንፈሳዊ ትርጉም አላቸው። 120 X 10 አስር መለኮታዊ ሥርዓት እና መንግሥት ማለት ነው። ለምሳሌ አስርቱ ቃላት የቁጥር አስር ምሳሌ ነው። በበዓለ ሃምሳ 120 ወንድሞች በላይኛው ክፍል ነበሩ። ይህ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ በድል በሰዎች ህይወት ውስጥ ማደር መጀመሩን ነው። የሙሴ ዕድሜ 120 ነበር። ህይወቱ በሶስት የ40 ዓመት ወቅት ተከፍለው እናያለን። እያንዳንዱ አርባ ዓመት ግን መከራና ፈተና የበዛበት ነበር። የመጨረሻው አርባ አመት ግን በመከራውና በፈተናው ላይ ብቻ ሳይሆን በሞት ላይ ድል አጎናጸፈው።

የበረንዳው መግቢያ 20 X 20 ክንድ ሲሆን ቁመቱ 120 ክንድ ነበር። ቅድስተ ቅዱሳንም 20 X 20 ክንድ ነበር። የቁጥር ሃያ ምሳሌው የክርስቶስ ምስክር ሲሆን፣ ቅድስተ ቅዱሳን የሰው ፍጡር ወደ ክርስቶስ ሙላት ከደረሰ በኋላ በሰው ህይወት የተጀመረው ሁሉ ወደ ፍጹምነት የሚደርስበት ስፍራ ነው።

ስለ ቁጥሮች የበለጠ ለመረዳት "ቁጥሮች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ" በሚል ርዕስ የተጻፈውን መጽሐፍ ይመልከቱ። (E.W Bullinger "Numbers in Scripture")

4. ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ወይም የሶስተኛው መቅደስ መጀመሪያ

«አሜን የሆነው የታመነውና እውነተኛ ምስክር በእግዚአብሔርም ፍጥረት መጀመሪያ የነበረው እንዲህ ይላል።» (ራዕይ 3:14)

«ከሙታንም በኩር» (ራዕ 1:5)

ኢየሱስ ክርስቶስ የሶስተኛው መቅደስ ህንፃ መጀመሪያ ነው። እኛ በክርስቶስ ውስጥ ሦስተኛ መቅደስ ስንሆን ስለ መቅደሶች የተጻፈ ሁሉ መደምደምያ ነን። ኢየሱስ ክርስቶስ ለአይሁድ የሄሮደስ መቅደስ እውነተኛው መቅደስ እንዳልሆነና እንደሚፈረስ እውነተኛው መቅደስ የእርሱ ሰውነት እንደሆነ ነግሮአቸው ነበር።

«ስለዚህ አይሁድ መልሰው ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየናለህ? አሉት። ኢየሱስም መልሶ፡- ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስት ቀንም አነሳዋለሁ አላቸው። ስለዚህም አይሁድ ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ አንተስ በሦስት ቀን ታነሳዋለህ? አሉት። እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ መቅደስ ይል ነበር።» (ዮሐ 2:18- 21)

ጳውሎስም በ1ኛ ቆሮንቶስ ስለዚህ መቅደስ እንዲህ ይላል፡

«ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁም?» (1ቆሮ 6:19)

በጣም የሚያስገርመው ነገር በዛሬዎ እስራኤልም ይህ ትምህርት ተቀባይነት ማግኘቱ ነው። ሆኖም የእስራኤሎች እምነት ሶስተኛው መቅደስ እነርሱ ብቻ እንደሆኑ አድርገው ነው።

በ1973 (እ.አ.አ) የጥቅምት ጦርነት ወቅት፣ እስራኤል በጨለማ በነበረችበት ወቅት፣ በአንድ እስራኤላዊ ባለስልጣን ለጠቅላይ ሚኒስቴር ጎልዳሜይር ስለ ሦስተኛ መቅደስ የተጠቀሰ አንድ ታሪክ እንዲህ ይላል፡- «ይህ የሶስተኛው መቅደስ መጨረሻ ነው።» በዚያን የጨለማ ወቅት ጠቅላይ ሚኒስትሯ የመቅደስን ትርጉም ባይረዱ ኖሮ ይህ ባለስልጣን ደፍሮ ይህን ቃል አይናገርም ነበር። በማያወላውል ሁኔታ ያ መቅደስ ወይም ሶስተኛው መቅደስ እስራኤላውያን መሆናቸውን እንደተናገረ ግልጽ ነው።

በሥጋ መንገድ በእግዚአብሔር የተጠሩ ስለሆኑ ልክ ናቸው። ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥሪው በመንፈሳዊ መንገድ አይሁድንና አህዛብን ጨምሮ ሲሆን - እስራኤል እኛም ነን።

ለረጅም ዓመታት ኮሌጆችና ሴሚናሪዎች ከነፃን የሚለውን ቃል ተምሳሌትነቱን ከሞት ባሻገር በሩቅ ስፍራ ያለ አገር፣ በሌላ ዓለም ያለ ስፍራ አድርገው የተሳሳተ ትርጉም የያዘ ትምህርት ሲያስተምሩ ቆይተዋል። አሁን ግን መንፈስ ቅዱስ በሰጠን መገለጥና በውስጣችን ባለው በክርስቶስ መንፈስ መስካሪነት ሰማያዊ ህይወትን በዚህ ምድር በህይወት እያለን እንደምንለማመድ ተገንዝበናል። ኢየሱስ በህይወት ዘመኑ ያሳየንና የተወለደን አርአያነት በምድር እየኖረ በሰማያዊ ማደርያ ይኖር እንደነበረ ነው። ለምሳሌ፡- በዮሐንስ ወንጌል እንዲህ ይላል

«ከሰማይም ከወረደው በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።» (ዮሐ 3:13)

ይህ ጥቅስና ሌሎች ጥቅሶችም በግልጽ እንደሚያብራሩት ኢየሱስ ምንም እንኳን በምድር ቢኖር በሰማይም እንደነበረ ነው። ሰማይ በእኛ ውስጥ መሆኑን ብቻ ሳይሆን እኛም በሰማይ ውስጥ መሆናችንን ያሳያል።

እርግጥ ነው ብዙ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በብቃት ወደ መንፈሳዊ እውቀት ሳያመጣቸው ይሞታሉ። አሁን ግን የእግዚአብሔርን መንገድና ሃሳብ እየተረዳን ስለሆነ ቅዱሳን የእግዚአብሔርን መንግስት በነፍሳቸው ውስጥ እንዲገባ ሲፈቅዱ ወዲያውኑ እግዚአብሔር ሰማይን ወደዚች ምድር ያወርዳል።

«መንግስትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን።» (ማቴ 6:10)

እንደ ኢየሱስ

እንደ ኢየሱስ መሆን እንችላለን። ይህ የሚሆነው ግን (በኛ ሙከራ የማይቻል ስለሆነ) በሙከራችንና በጥረታችን ሳይሆን እንደራሱ እንዲያደርገን መንገዱን ስንከፍትለትና እንቅፋት ከመሆን ገለል ማለትን ስንማር ነው።

ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጨረሻው የእግዚአብሔር ማጠቃላያ ንድፍ (pattern) ነው። እግዚአብሔር በቃሉ በምድር ላይ ሊሠራ ላቀደው ማጠቃላያ ንድፍ ነው። «እርሱ ተናገረ፤ የተናገረውም ተፈፀመ። በተቀባው የእግዚአብሔር ቃል በእርሱ አምሳልና መልክ ዳግም ፈጠረን።» መንፈሳዊ ትጥቃችን ለማስፈታት የሚመጡ አንዳንድ የሀሰት ትምህርቶች አሉ። ስለራሳችን ምንም ማድረግ እንደማንችል፣ ወይም የኛ ነገር ስንፈጠር የተወሰነ ጉዳይ እንደሆነ የሚናገሩ አለ። እኛ ሰዎች ነፃ ፈቃድ ከእግዚአብሔር ስለተሰጠን ወደ ሲኦል ላለመሄድ ከፈለግን ከእግዚአብሔር የተመኘነውን እናገኛለን ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ወደ ሲኦል እንዳይልክን ማድረግ

እንችላለን። በሌላ በኩል ደግሞ ለእግዚአብሔር የህይወታችንን መንገድ በመክፈት ወደ ራሱ መልክ እንዲያመጣን ማድረግ እንችላለን። በርሜ 6:16 «ለመታዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት ለእርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደሆናችሁ አታውቁምን?» ይላል።

ስለዚህ እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀውና የእኛ ድርሻ ራሳችንን ለእርሱ ማስረከብን መለማመድ ሲሆን እርሱ ራሱ ከክርስቶስ ጋር በአንድነት እንድንቆም ያደርገናል።

የዚህ መልዕክት አስፈላጊነት

የዚህ መልዕክት አስፈላጊነት ዋነኛ ማረጋገጫ የሚገኘው በኔታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ውስጥ ሲሆን ይህም ወንጌል ሚስጢር ስለነበረና ሚስጥሩም በዚህ በመጨረሻ ዘመን ላለን ትውልድ በሞላ በመገለጡ ነው።

«ዳንኤል ሆይ ቃሉ እስከ ፍፃሜ ዘመን ድረስ የተዘጋና የታተመ ነውና ሂድ።» (ዳንኤል 12:9)

ጳውሎስም ወደ ኤፌሶን ሰዎች በፃፈው መልእክቱ ይህንኑ ሃሳብ ያዘለ ቃል ጽፎአል።

«አስቀድሜ በአጭሩ እንደ ጻፍሁ ይህን ምስጢር በመገለጥ አስታወቀኝ ይህንም ስታነቡ የክርስቶስን ምስጢር እንዴት እንደማስተውል ልትመለከቱ ትችላላችሁ ይህም አህዛብ አብረው እንዲወርሱ በአንድ አካልም አብረው እንዲሆኑ በወንጌልም መስበክ በክርስቶስ እየሱስ በሆነ የተሰፋ ቃል አብረው እንዲካፈሉ ለቅዱሳን ሐዋርያትና ለነቢያት በመንፈስ አሁን እንደተገለጠ በሌሎቹ ትውልዶች ዘንድ ለሰው ልጆች አልታወቀም።» ኤፌ 3:3-6

አንዳንድ የዚህ ጽሑፍ አንባቢዎች ምስጢሩ ቀደም ሲል ለሐዋርያትና ለነቢያት ተገልጿል ሊሉ ይችላሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን ይህን ሃሳብ ይቃወማል። ያየውን ሁሉ ይናገራል። እርሱም ወደ

ገነት እንደተነጠቀ፣ በዚያም በሰው አንደበት እንዲናገር ያልተፈቀደለትን ነገር ሰማ። (2ኛ ቆሮንቶስ 12:4)

1. ዮሐንስ የኢየሱስ ክርስቶስን ራዕይ ሲቀበል የተቀበለው በምስጢር ነበር። ይህ ምስጢር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የተገለጠው በኋለኛው ዘመን ለምንገኝ የእግዚአብሔር ልጆች ነው።
2. በራዕይ ምዕራፍ 10 ቁጥር 4 ሰባቱ ነገድንዶች የተናገሩትን እንዳይጽፈው ዮሐንስ ትዕዛዝ ተቀብሎ ነበር። በኔ እምነት በአሁኑ ወቅት እየተገለጠ ያለው አንዳንድ ራዕይ ዮሐንስ እንዳይጽፈው የተከለከለው ነው።
3. በዳንኤል ምዕራፍ 12 ቁጥር 9 በመጨረሻ ዘመን የወንጌል ምስጢር እንደሚገለጥ መልአክ ለዳንኤል ነግሮት ነበር። «ዳንኤል ሆይ ቃሉ እስከ ፍፃሜ ዘመን ድረስ የተዘጋጋ የታተመ ነውና ሂድ።» ይላል።

የቤተክርስቲያን ሥርዓት በጭለማ

በአሁኑ ሰዓት የሎዶቅያ ቤተክርስቲያን ዘመን መጨረሻ ወይም ፍፃሜ ላይ ደርሶናል። በራዕይ 3:15 እንደተገለጸው በራድ ወይም ትኩስ የተባለላት የቤተክርስቲያን ትውልድ ላይ ነን። ይህም ማለት በራዕይ የተጠቀሱት ሰባቱም አብያተ ክርስቲያኖች ከነ አመፃቸው በአንድነት ተጠቃለው ወደ አንድ ቤተክርስቲያን የመጡበት ዘመን ማለት ነው። በአሁኑ ዘመን ቤተክርስቲያን በዓለም ተደላድላ የተቀመጠች፣ እጅግ ሃብታምና በምድር ላይ የፓለቲካና የኢኮኖሚ ስልጣን በአብዛኛው የያዘች ድርጅት መሆኗ በግልጽ ይታያል። በመንፈሳዊ በኩል ምንም አይነት እውቀት የሌላት፣ በመከፋፈል ኃጢያት የታመሙትና ለሞት የደረሰች ናት።

ሐኪም ቢያያት ለህመሟ ፈውስ የለውም ብሎ የሚመሰክርባት ናት። የዘመኑ አብያተ ክርስቲያኖች ሥርአት የተሞላው የስብከት ማጥ ውስጥ መግባት ብቻ ሳይሆን፣ የሰበኩትን መኖር ፈጽሞ አቅቶአቸዋል። ከዚህም የተነሳ በመጽሐፍ ቅዱስና በቤተክርስቲያን መካከል የአንድ ትውልድ ያህል ርቀት ተፈጥሮአል። የግድ አንዱ እጅ መስጠት አለበት። ቤተክርስቲያን መንገዷን ለመጽሐፍ ቅዱስ ከመስጠት ይልቅ መጽሐፍ ቅዱሱን ለራሷ እንደሚመች ለማድረግ ትሞክራለች።

ወደ 1991 ገደማ ብዙ አብያተ ክርስቲያኖች የመዝሙር ዜማዎችን ለዘመኑ እንደሚመች አድርገው ለውጠው ጨርሰዋል። አንዳንዶች እግዚአብሔርን በሴት የታ የሚጠራ መጽሐፍ ቅዱስ አሳትመዋል። በዳንኤል ምዕራፍ 27 እንዳለው የጥፋት ርኩሰት በተቀደሰው ስፍራ መስራጫቱን እናያለን። ይህ ሁኔታ እንድንጎቃና በቅርቡ በአጥፊው ላይ መቅሰፍት እንደሚመጣ ያስረዳናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ለሥጋዊ ሰው አልተፃፈም። በሥጋም እንዲተረጎም አልተፈቀደም። ችግሩ እንደ ወረርሽኝ በሽታ ትልልቅ የሃይማኖት ድርጅቶች መጽሐፍ ቅዱስን ለራሳቸው ሲተረጎሙ ግማሾቹ ደግሞ የተተረጎመው የነሱን ሃይማኖት እንደሚያቅፍ አድርገው ሲቀበሉ ይታያሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህንን ሁሉ የሰው ድርጅትና ተግባር በሙሉ ያወግዛል። እግዚአብሔርን መምሰል የጎደላቸው ሰዎች ተከታዮቻቸውን ለማሰርያ የሃይማኖት ተቋም ያቋቁማሉ። ከዚህም የተነሳ በዚህ በመጨረሻ ዘመን ብዛት ያላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ታትመው ተሰራጭተዋል። አንዳንዶቹ ትርጉሞች የተፃፉት አንዳንድ ሃሳቦችን ለማብራራት ተብሎ ሲሆን፣ ነገር ግን እግረ መንገዳቸውን ሌሎች ሃሳቦችን ሲያጨልሙ ይታያሉ። ይህም ግራ የሚያጋባ ሁኔታ እንዲፈጠርና እንዲስፋፋ አድርጓል። የሚገርመው ነገር ኮሚኒስቶችም

ለራሳቸው የሚሆን መጽሐፍ ቅዱስ እየተረጎሙ ነው መባሉ ነው።

አንዱ ከስህተት ትርጉሞች ጎልቶ የሚታየው ቁጥሮችን ወደ እንግሊዝኛ መለኪያ ለውጠው የቁጥሩን ተምሳሌት ትርጉም እንዲያጣ ማድረግ ነው። ለምሳሌ 12000 ፈርሎንግ 1500 ማይል ተብሎ ሲተረጎም ቁጥር 12 ከኋላው ካሉ ሶስት ዜሮዎች ጋር የያዘውን ተምሳሌት ትርጉም የለሽና መና ያደርገዋል። ይህ ብቻ ሳይሆን ሌሎችም እጅግ የጠለቀ የትርጉም ስህተቶች ይሠራሉ። ለምሳሌ አንድን ዓረፍተ ነገር ተርጓሚው ራሱ በተረዳው መጠን ለማብራራት ሲሞክር የዛ ዓረፍተ ነገር መንፈሳዊ ትርጉም ከተርጓሚው መረዳት በላይ ስለሆነ ስህተት ይፈጥራል። በብዙ ሰዎች ተመርምሮና ተጣርቶ የተጻፈው አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም «ኪንግ ጄምስ» ብቻ ሲሆን ይህ ትርጉም ወደ ማንም የሃይማኖት ትምህርት የማይዳለና እንደሌሎቹ ትርጉሞች ለተወሰኑ ድርጅቶች ብቻ ያልተጻፈ ነው።

የተቃውሞ ክስ

የዘመኑን የቤተክርስቲያን ሥርዓት የሚቃወም ክስ፤

1) መለኮታዊ ሥርዓት በቤተክርስቲያን አስተዳደር ውስጥ ጠፍቷል። የዘመኑ ቤተክርስቲያን እንደ እግዚአብሔር ሃሳብ የሆነ፤ የእግዚአብሔርን ህግ መተዳደርያ ያደረገች አስተዳደር ሳትሆን ይልቁን በተቀያየጡ አስተዳደሮች የተሞላች ሆናለች። ከእነዚህም ጥቂቶቹ የማናለብኝና የአምባገነንነት ግዛት፤ የህዝብ ግዛት፤ የሃብታሞች አስተዳደር ናቸው። ከመለኮታዊ ሥርዓት ውጪ የሆነ ሥርዓት ሁሉ ሥርዓተ አልበኝነት ሲሆን፤ አስከፊው

ዓይነት ሥርዓተ አልበኝነት ደግሞ በሥርዓት የሆነ ሥርዓተ አልበኝነት ነው። ማንኛውም ሥርዓተ አልበኝነት ሆን ተብሎ በሥርዓት ሲቀመጥ አመፅ ይሆናል። የዘመኑን ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር የሚያየው ልክ በኢሳይያስ ምዕራፍ አንድ ቁጥር ሁለት እንደተጻፈው ነው። «እግዚአብሔር ተናግሮአልና ሰማያት ስሙ፤ ምድርም አድምጪ፤ ልጆችን ወለድሁ፤ አሳደግሁም፤ እነርሱም አመፁብኝ።» (ኢሳ 1:2)

2) የቤተክርስቲያን ሥርዓት እግዚአብሔርን ለዓለም የሚያሳዩት እግዚአብሔር ስለቃልኪዳኑ ቸልተኛና የራሱን ቤተሰብ እንደ አምባሳደሮቹ አድርጎ ማሰልጠንና ማስተዳደር እንዳልተቻለው አድርገው ሲሆን ቤተክርስቲያን ዓለማውያን በሚያደርጉት ኃጢአት ሁሉ ስለምትኖር ልዩነቱን ማወቅ ያስቸግራል።

3) በትምህርታቸው እግዚአብሔር በኃጢአትና በኃጢአተኛ ውሳይ ፍርድን የማያመጣና የማይኮንን በጣም ደግ አምላክ ነው ብለው ራሳቸውን ያታልላሉ። የዚህ አይነቱ ትምህርት መንግስተ ሰማያትን በሚያረክሱ፤ የማይታዘዙ፤ ግትሮች፤ አመፀኞች፤ እግዚአብሔርና ሥራውን በሚጠሉ ኃጢአተኞች እንደሚሞላበት ያስተምራል። መንግስተ ሰማያትን በሩቅ ስፍራ የምትገኝ ዓለም (Planet) የመናፍስት መኖሪያ፤ መንገዶቿ በወርቅ ግድግዳዎቿ በሚያንፀባርቅ ድንጋይ የተሠሩ አድርገው የተወናበደ ትምህርት ያስተምራሉ። የሲኦልንም ትርጉም አንዳንዶቹ የአንድ ጊዜ ቅጣት ወይም በአንድ ጊዜ ሆኖ እንደሚያበቃ ሲያስተምሩ፤ ሌሎቹ ደግሞ በምድር ውስጥ የሚገኝ ጉድጓድ ነው ይላሉ። በራዕይ 9:2 «ጥልቅ ጉድጓድ» ማለትም መጨረሻ የሌለው ተብሎ የተጻፈውን የእግዚአብሔር ቃል አያስተውሉም። ሲኦል የሚጨበጥና በሥጋ አይን የምናየው ጉድጓድ አለመሆኑን ያስረዳናል። በዓይን የሚታይ ጉድጓድ ሁሉ ጉድጓድ ለመሆን መጨረሻ ሲኖረው ይገባልና።

4) በመጨረሻ ቤተክርስቲያን በእግዚአብሔር ስም ሽፋን በታወቁ ከተማዎች ትልቅ ስፍራ ይዛ የበጎ አድራጎት ድርጅት በመመሠረት የንግድ ሽያጭና ግዢ፣ ለዚህ ምድርና ለመንግስት ህገ መንግስት አውጪና ቀስቃሽ፣ በመሆን የራሷን ስልጣን ስታበጃጅ ትታያለች። እነዚህን በሚመስሉና በሌሎችም ተጨባጭ ተግባሮች የቤተክርስቲያን ሥርአት የመጨረሻውን ዝቅተኛ ስፍራ ሲይዝ፣ አንዳንድ የእግዚአብሔር ሰዎች ግን ከፍ ወዳለው መንፈሳዊ ደረጃ እየወጡ ነው። የዚህ ጉዳይ ማብቂያው የሚሆነው በቅርቡ እውነተኛዎ ቤተ ክርስቲያን ከውሸታም ቤተክርስቲያን ፈጽማ ሳትለይ ነው።

በዚህ ጽሑፍ ታሪኩን ላልሰማችሁ ልጠቅስ የምናልገው አንድ ታሪካዊ ጉዳይ አለ። ከብዙ ዓመት በፊት ዶክተር ራምሴ የተባሉ የእንግሊዝ አገር ቤተክርስቲያን ጳጳስ የሰዶማዊነት ጋብቻን በመደገፍ ዕድሜያቸው ሃያ አመት የሆኑ የደረሱ ወንዶች እርስ በርሳቸው መጋባት እንዲችሉ የሚፈቅድ ህገ መንግስት እንዲወጣ ቅስቀሳ አድርገው ነበር።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር ፈቃድን የሚቃወም ይህ አሳፋሪ ድርጊት አንድ በአንድ በብዙ ቤተክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት እያገኘ መጥቶአል። እንደውም አንዳንዶች ልቀው በመሄድ የሰዶማዊ ቤተክርስቲያን ሲያቋቁሙ በአውሮፓ አቆጣጠር በ1991 ዓ.ም. የኤጲስ ቆጶስ ቤተክርስቲያን አንዲት ሰዶማዊት ሴት ጳጳስ አድርገው ሾመዋል። የዚህ ዓይነቱ ተግባር ግራ መጋባትንና ርኩሶትን ያሳያል። በዚሁ አመት በፕሮቴስታንቲያን ቤተክርስቲያን አመታዊ ስብሰባ መሃል ክርክር ተነስቶ ይህችው ቤተክርስቲያን ሰዶማዊነትን በማውገዝ ተቃውሞዋን አሰምታለች።

እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በ1993 ዓ.ም. በእንግሊዝ አገር ብዙ የእንግሊዝን አባሎች የሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን አባላት በመሆን የሮማን ጳጳስ የቤተክርስቲያን ራስ መሆን መስክረዋል። ይህ

የሚያሳየው በራዕይ 17 የተገለጸችው አመንዘራ ልጆች ወደ እናታቸው መሰብሰባቸውን ነው።

በኒዮርክ የቤተክርስቲያን መሪዎች የኒዮርክን ህግ አውጪዎች አንዳንድ ተመሳሳይ የታን በሚመለከት የወጡ ህጎችን በአስቸኳይ እንዲለውጡ ጠይቀዋል።

ለአቅመ አዳም ደርሰው በፈቃዳቸው «ዝሙትን፣ ዘማዊነት ሰዶማዊነትንና ርኩሶት የተሞላ የተለያየ የሥጋዊ ግንኙነትን የሚፈጽሙ ሰዎች የእውነተኛውን የክርስትና የሞራል ደረጃ ሲጥሱ የወንጀለኛ መቅጫ ህግ እንደ ህግ ሆኖ ሰውን ከዚህ ተግባር ማገድ አይችልም። እንዲህ አይነቱ የርኩሶት ልምምድ በድብቅ ሰዎች ያለምንም ችግር ሲፈጸሙ ህግ ሊያስጥላቸው አይችልም።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ነገሮች በሙሉ በጽሑፍ የተደገፉ ናቸው። ይህ ሁኔታ በአንድ ወቅት ሕይወት የነበራት ቤተክርስቲያን አሁን የደረሰችበትን ዝቅጠት ያሳያል።

የቤተክርስቲያን ሥርዓትን የሚቃወም መሪዎቿ ያጸደቁትን ሰዶማዊነት የሚያወግዘውን የእግዚአብሔር ቃል ከዚህ በታች እንመልከት።

«ከሴትም ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ፀያፍ ነገር ነውና።» (ዘሌዋውያን 18:22)

«ማናቸውም ሰው ከሴት ጋር እንደሚተኛ ከወንድ ጋር ቢተኛ ሁለቱ ፀያፍ ነገር አድርገዋል፤ ፈጽመው ይገደሉ፤ ደማቸው በላያቸው ነው።» (ዘሌዋውያን 20:13)

የዚህ አይነቱ ኃጢአት ፍርድ በእሳት መቃጠል ነው።

«እግዚአብሔርም በሰዶምና በጎሞራ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ እሳትና ዲን አዘነበ።» ዘፍጥረት 19:24

«ዲን» የሚለው ቃል የጥንት ስለሆነ በዘመናዊ አገላለጽ ምን ማለት እንደሆነ እንመልከት። በአጭሩ «የሚፈነዳ ነገር» ማለት ሲሆን የዘመኑን ለፈንጂ የሚጠቀሙባቸውን ቁሳቁሶች ይጨምራል። አንድ ማስተዋል ያለብን ነገር ቢኖር የዘመኑ የጦር መሣርያ ግምጃ ቤቶች በሙሉ የእሳት መሣሪያዎች መሆናቸውን ነው።

«ቃል ኪዳኔንም ለእናንተ አቆማለሁ፤ ሥጋ ያለውም ሁሉ ዳግመኛ በጥፋት ውኃ አይጠፋም፤ ምድርንም ለማጥፋት ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም።» ዘፍጥረት 9:11

«ቀስቱን በደመና አድርጌአለሁ፤ የቃል ኪዳኔም ምልክት በእኔና በምድር መካከል ይሆናል።» ዘፍጥረት 9:13

«እግዚአብሔርም መልካሙን መግዛ አሸተተ፤ እግዚአብሔርም በልቡ አለ።- ምድርን ዳግመኛ ስለ ሰው አልረግምም፤ የሰው ልብ አሳብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ክፉ ነውና፤ ደግሞም ከዚህ ቀደም እንዳደረግሁት ሕያዋንን ሁሉ እንደገና አልመታም።» ዘፍጥረት 8:21

እግዚአብሔር ከሰው ዘር ጋር የገባው ቃልኪዳን ዳግመኛ ሕይወት ያለውን ፍጡር ሁሉ በውኃ እንደማይጠፋ ነው። ለዚህም የሰጠው ቃል ኪዳን ምልክት ከሰማይ የቀስተ ደመናት ቀለም ሲሆን ይህም የሚቀጥለው ፍርድ በእሳት መሆኑን ይጠቁማል። ይህ ሃሳብ የተመረከዘው በ2ኛ ጴጥሮስም 3:10 ሲሆን «ነገሮች ሁሉ» (በግሪክ "Stoicheions" ማለትም የአለም ክፍል ማለት ነው) በታላቅ ትኩሳት ይቀልጣሉ፤ ምድርም (ዓለማዊነት) በእርስዋም ላይ የተደረገው ሁሉ (የእግዚአብሔር ፈቃድ ተቃራኒ የሆነ የሰው ሥራ ሁሉ) ይቃጠላል።

በመሠረታዊ እምነት የሚያምኑ ሰዎች እግዚአብሔር ምድርን በእሳት እንደሚያጠፋት የሚናገረውን ሃሳብ በከፊል እውነት ነው

ብለው ያምናሉ። ዓለማዊነትና እግዚአብሔርን የሚያስፀይፍ ነገር ሁሉ ሲቃጠል ጥሩው ነገር ግን በእሳት አይጠፋም። ይህም እግዚአብሔር ከሰጠው ከቀስተ ደመና ቃል ኪዳን ሃሳብ ጋር ይጣጣማል። የቃል ተቃራኒ የሆነ ሌላ ሃሳብ ደግሞ የንጥቀት አስተማሪዎች ሃሳብ ሲሆን፤ በእነርሱ አባባል ክርስቲያኖች በሙሉ ከምድር ተነጥቅው በሰማይ ሲዝናኑ እግዚአብሔር ምድርን በእሳት ደምስሶ፤ ከዚያም ተመልሰው ከክርስቶስ ጋር መጥተው እንደሚነግሱ ያስተምራሉ። እዚህ ላይ የዘነጉት ነገር ምድር ተቃጥላ አመድ ከሆነች ተመልሰው የሚነግሱት የት እንደሆነ አለመገንዘባቸው ነው።

ቀጥለን ምድር እንደማትደመስስ ማረጋገጫ ከእግዚአብሔር ቃል እንመልከት።

መክብብ 1:4 «ትውልድ ይሄዳል፤ ትውልድም ይመጣል፤ ምድር ግን ለዘላለም ነው።»

ይህን ሃሳብ የሚደግፍ በመዝሙረ ዳዊት 104:5 እና 119:90 እናገኛለን።

የዓለም መንግስታት ባለስልጣናት ህዝብን ለማስተዳደር የቤተክርስቲያን መሪዎችን አርአያ እየተከተሉ ነው። በዚህ ዘመን ልጆቻችን በትምህርት ቤት ለርኩሰት ትምህርት ተጋልጠዋል። ምን አይነት ወላጅ ህፃን ልጁን በመዋዕለ ህፃናት ስለሴትና ወንድ ግንኙነት እንዲማር ይፈቅዳል? የአሜሪካ መንግስት የግብረ ሥጋ ግንኙነት ትምህርት ከመዋዕለ ህፃናት ክፍል ጀምሮ እንዲሰጥ የሥርአተ ትምህርቱ ክፍል እንዲሆን አድርጓል።

ፍርድ አሁን ነው

ይህ መጽሐፍ ወደ እጃችሁ ሳይገባ ፍርድ ጀምሮ ሊሆን ይችላል። በአብዛኛው በዘመናችን የሚገኙት መሣሪያዎች የተሠሩት

ከአንድ ከሆነ የእሳት አይነት ነው። የሚቀጥለው በላያችን እያንዣብዘ ያለው ጦርነት ይበልጡ እሳት ነው። ለተራው ሰው የዘመኑ መሣሪያ ኃይል ገና አልተከሰተለትም። በአሁኑ ወቅት ድንገትኛ ሞት በጦር ግምጃ ቤቶች፣ በባህርና በሕዋው ላይ እያንዣብዘ ይገኛሉ። በራዕይ 8 የተገለጸውን «የሚቃጠል የሚመስል ተራራ» በባህር (በሰው ዘር) ሊጣል ተዘጋጅቶ እናያለን።

ከመካከላቸው ውጡ

ክርስቲያኖች ከነቤተሰባቸው በእግዚአብሔር ፍርድ ውስጥ ካሉ ነገሮች ሁሉ ራሳቸውን ለይቶ ማስቀመጥ ያለባቸው ጊዜ አሁን ነው። እሳት በኃጢአተኞች ከተሞች በአሜሪካ፣ በእሲያ በአውሮፓና በዓለም በሚገኙት ሁሉ ላይ ይዘንባል። በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ህዝቦች የታመቁባቸው የአሜሪካ፣ የአውሮፓና የሩቅ ምስራቅ ትላልቅ ከተሞች ለፍርድ ተዘጋጅተዋል። የዚህ ታላቁ መከራ እልቂት ከሰው አዕምሮና ግምት በላይ ነው። ዳንቴ ስለ እሳት ባህር (Inferno) የፃፈውን እንኳ የህፃን ጨዋታ ወይም የደመራ እሳት የሚያስመስል ነው።

ይህ መልዕክት በጣም አስቸኳይ ነው። ክርስቲያን ቤተሰቦች ከእነዚህ የፍርድ መናኸሪያ ከሆኑ ትላልቅ ከተማዎች መውጣት አለባቸው። ሎጥ በሰዶም እንዲቆይ ያደረጉት ብዙ ምክንያቶች ነበሩ፤ ሆኖም ለመሸሽ የሚያስችል በቂ ጊዜ ነበረው፤ በወቅቱ ሸሽቶ ቢሆን ኖሮ አንድ ነገር እንኳ ባልጠፋባት ነበር። ነገር ግን እጅግ በጣም ከመዘግየቱ የተነሳ ሚስቱንና ንብረቱን አጣ። እዚህ ላይ እግዚአብሔር ውጡ ሳይላችሁና የት እንደምትሄዱ ሳያሳያችሁ አትውጡ።

ቤተክርስቲያን ራሷን ያልተገባች አድርጋለች

በአንግሊካን ቤተክርስቲያን (Anglican Church) በተከሰተው መጥፎ ምሳሌ ምክንያት ወደ ኋላ የተመለሱ ብዙ ምዕመናን ኃጢአታቸውን ለመናዘዝና በግልጽ በአደባባይ በአገሪቱ ጋዜጣ ለማውጣት ብዙ አመታት ፈጅቶባቸውል።

በአሜሪካን አገር እ.ኤ.አ ሐምሌ 21 ቀን 1974 በብሉሚንግተን ከተማ በእልኖይ ግዛት «ፓንታግራፍ የተባለ እለታዊ ጋዜጣ ላይ የታተመው ጽሑፍ እንዲህ ይላል፡-

«12 ሰዶማዊ ነጮች በሚኒያፖሊስ» -- በሰዶማዊነት ዓለም ያሉ ሉትራውያን (Lutherans) በአገልግሎት ላይ ለተሰማሩ፣ የሰዶማዊነትን ሁኔታ የሚደግፍ፣ «ለሰዶማውያን የሚያስቡ ሉትራውያን» በሚል ስም የነጮች ህብረት አቋቋሙ። ይህም ማኅበር በሶስቱ በአገሪቱ ባሉ ከፍተኛ የሉትራን አማኞች ብዛት ባሉባቸው ከተማዎች ውስጥ ከሚገኙ ሰዶማውያን ጋር ግንኙነት ያለው መሆኑን ተናግረዋል።»

ይህ አመጽና መተላለፍ ሙሉ ለሙሉ የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ነው። በኤፌሶን 5:5 እንደተፃፈው ማንኛውም ርኩስ፣ አመንዝራ፣ ጣዖትን የሚያመልክና የመሳሰሉትን ሁሉ የሚያደርግ የእግዚአብሔርን መንግስት አይወርሱም።

የእግዚአብሔርን ቃል ሊያውቁ የሚገባቸው ሰዎች እንዴት «ክርስትናንና ሰዶማዊነትን» አጣምረው ይናገራሉ? ሁለቱ ነገሮች የማይጣጣሙ አብረው ሊሄዱ የማይችሉ ናቸው። ይህ በእግዚአብሔር ውስጥ ኃጢአት አለ ወደሚል ሃሳብ የሚወስድ እንቅጥል ነው።

የቤተክርስቲያን መሪዎች በእንደዚህ አይነቱ ኃጢአት ስለወደቁ እንዲሁም ሁኔታው በህዝቡ ውስጥ ስለተስፋፋ ሕግ አውጪዎች የሰዶማዊ ፍላጎታቸውን የሚደግፍ ርኩስ ህግጋትን ይደገጋሉ። ለዚህ

ሁኔታ ምሳሌ የሚሆነን በሳንፍራንሲስኮ ዜና መዋዕል የካቲት 20 1975 እ.ኤ.አ. የተጠቀሰውን ጽሑፍ ሃሳብ እንመልከት፡--

«የተለያዩ አይነት የግብረ ሥጋ ግንኙነትን ህጋዊነት የሚደግፍ ህግ ፀደቀ፡፡»

ሳክራሜንቶ፡--

«በህግ ተከልክሎ የነበረው የተለያዩ አይነት የግብረ ሥጋ ግንኙነት በኮሚቴዎች እንደገና እንዲፈቀድ ተወስኖአል፡፡ በሁለት በተስማሙ ሰዎች መካከል የሚፈጸም ግንኙነት ሁሉ የተፈቀደ መሆኑን ለወንጀለኛ መቅጫ በተሰየሙ ኮሚቴዎች ውሳኔው ጸድቆአል፡፡»

በኢሳያስ 28 በፍርድ ስለሚሰናከሉ ተጽፎአል፡፡ የዚህ አይነቱ የወንጀለኛ መቅጫ ኮሚቴ በጣም እንግዳ የሆነ ሃሳብ ቢሆንም ውሳኔው በበላይ ባሉ ባለስልጣናትም ህግ ሆኖ እንዲጸድቅ ተወስኖአል፡፡

ፖፕ ጳውሎስ 6ኛ በኒውስ ዊክ መጽሔት እ.ኤ.አ. ህዳር 4 1974 «መሆን ወይም አለመሆን» በሚል ርዕስ ስር የተናገሩት ቃል እንዲህ ይላል፡፡

«ቤተክርስቲያን በአስቸጋሪ ሁኔታ ላይ ትገኛለች፤ የቤተክርስቲያን እድል ፈንታ ሞት ይመስላል፡፡»

ይህ ጥርት ያለ አጠቃላይ ሃሳብ በቅርቡ በቤተክርስቲያን ላይ ስለሚሆነው ነገር አጉልቶ ያሳያል፡፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተክርስቲያን ልትሞት አትችልም፤ የሞት ምልክት የለባትም፡፡ ጳጳሱ (Pope) የተናገሩት ስለ ሮማው የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ነው፡፡ በጠቅላላ የተደራጁ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የተነደፉት እንደ ካቶሊክ ሥርአት ነው፡፡ እውነቱን ለመናገር ሁለት ራሶች ያሉት አንድ ሥርአት ነው፡፡

የእምነት መገደልና ብልሹነት የቤተክርስቲያንን ሥርዓት እንደወረርሽኝ ሲወራት ቤተክርስቲያን ተብላ ለመጠራት የማይገባት አድርጓታል፡፡ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ትርጉም አጥቷል፡፡

አዳዲስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች እየተጨመሩ መጥተዋል፡፡ ቤተክርስቲያንን «የተጠሩ»፤ «ለእግዚአብሔር የተለዩ» ተብለው ከመጠራት አስተንጉሎቶቻቸዋል፡፡ ከዚህም የተነሳ ቤተክርስቲያን በእግዚአብሔር ፊት ስሟ ብቻ ሲኖር ምውትነቷ በግልጽ ይታያል፡፡

ብርሃን ይሁን

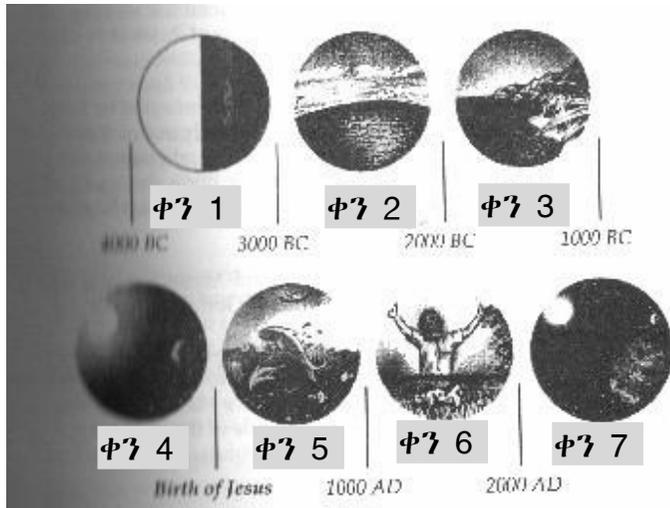
እግዚአብሔር ያለ ብርሃን አይተወንም፡፡ ተስፋ አለ፡፡ በእግዚአብሔር እውነተኛ ብርሃን ሰዎች ከየአቅጣጫው እየተነሱ ነው፡፡ ጥቂት በዚህ፤ ጥቂታ በዚያ፤ (ኢሳ28:13)፡፡ እውነተኛዎን ቤተክርስቲያን ያደነው የመለያየት መንፈስ በእግር ስር ተረግጦአል፡፡ የእግዚአብሔር መንፈስ በእውነት አንድ እያደረገን ነው፡፡ አንድነታችን በድርጅት፤ በቀለም፤ በመደብና በሃይማኖት በአጠቃላይ ከሰው በሆነ ነገር ሳይሆን በመቅረዙ ላይ እንዳሉት ሰባቱ መብራቶች ከእግዚአብሔር ዘንድ ባገኘነው አንድነት ነው፡፡ መብራቶቹ መቅረዙ ውስጥ ያለውን ዘይት እየተጠቀሙ እንደሚያበሩ እግዚአብሔር ለልጆቹ የሰጠው የአንድነት ምሳሌ የቤተመቅደስ መቅረዝ ነው፡፡

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያለው ትምህርት ከልዩ ልዩ ሃይማኖቶችና ድርጅቶቻቸው ውጪ ነው፡፡ ትምህርቱ የሚያተኩረው እግዚአብሔር አስተማሪ እንደሆነና በሰሌዳ ላይ የማደራያውን መቅደስ ንድፍ አስፍሮ ለዘመናትና ለዘላለማዊ ዕቅዱ ያሰበውን ሃሳብ የሚያብራራ ትምህርት ነው፡፡

ይህን ምሥጢር የተረዳ ማንኛውም ሰው ከሃይማኖት ትብታብ ተላቆ በነፃነት ወደ እግዚአብሔር መልክና ምሳሌ ከፍ እያለ ይሄዳል፡፡

ምዕራፍ 2

የመጨረሻው ዘመን (THE TIME OF THE END)

በዚህ ጥናት በተለይ የምናተኩረው የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል በሙላት ስለሚገልጸው፣ ከእግዚአብሔር ለሙሴ ስለተሰጠው የምድረ በዳው የማደሪያው ድንኳን ንድፍ (pattern) ይሆናል።

ይህንን ሁኔታ ኢየሱስ እራሱ ተናግሮታል።

«ሙሴን ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር። እርሱ ስለኔ ጸፎአልና። መጽሐፍትን ካላመናችሁ ግን ቃሉን እንዴት ታምናላችሁ?» (ዮሐንስ 5:46-47)

ጴጥሮስም ይህንን ሃሳብ በሐዋርያት ሥራ እንዲህ ሲል ገልጾታል።

«የእስራኤል ሰዎች ሆይ ይህን ቃል ስሙ፣ ራሳችሁ እንደምታውቁት፣ የናዝሬቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር በመካከላችሁ በእርሱ በኩል ባደረገው ተአምራት፣ ድንቆችና ምልክቶችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተገለጠ ሰው ነበር፤ እርሱም በእግዚአብሔር በተወሰነው አሳቡና በቀደመው እውቀቱ ተሰጥቶ በአመጸኞች እጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት።» (ሐዋርያት 3:22-23)

ብዙ ክርስቲያኖች ብሉይ ኪዳን በጠቅላላ ስለ ኢየሱስ መጻፉን አናውቅም። ያ ባይሆን ኖሮ ብሉይ ኪዳን ዋጋ አይኖረውም ነበር።

እያንዳንዱን የሙሴ መጻሕፍት ኢየሱስ ክርስቶስና ሐዋርያት በወንጌል ደጋግመው ሲጠቅሱት እናያለን። ይህ በአንድ አጋጣሚ አንድ ሰው አንድ ቦታ የገለጸው ብቻ ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርቱን የመሠረተው በሙሴ መጽሐፍት ሲሆን ይልቁንም በዮሐንስ 14 ጥርት ባለ መልኩ የሚናገራቸው ቃላት ሁሉ የራሱ ሳይሆን የላከው የአብ እንደሆነ ተናግሯል።

ስለዚህ እግዚአብሔር ሙሴን የጠቀሰበት ምክንያት ቃሉ የሙሴ ሳይሆን የራሱ የእግዚአብሔር ቃል ስለነበረ ነው።

እግዚአብሔር በግልጽ ለዳንኤልና ለነብያት ወንጌልና የክርስቶስ ሙላት ለኋለኛውና ለመጨረሻው ዘመን ትውልድ እንደሚገለጽ ተናግሮአል። ታዲያ ብዙዎች ቀደም ብሎ የተነገረው ያ ትውልድ እኛ ነን ሲሉ እንዲያውም አንዳንዶች ጊዜው መቼ እንደሚሆን ሁሉ ተንብዮው ነበር።

መጨረሻው ዘመን

ከብዙ አመታት በፊት አንድ በጀማይካ አገር የተፈጸመ ከላይ የተጠቀሰውን ሃሳብ የሚመሰሰል ታሪክ ነበረ። ቤድወርድ የሚባል አንድ ሰው የዓለም መጥፊያ ቀን መቼ እንደሚሆንና እርሱና ተከታዮቹ ግን ወደ ሰማይ እንደሚነጠቁ በመተንበይ ተከታዮቹን አሳምኖ ነበር። ይህ ብቻ ሳይሆን ተከታዮቹ ንብረታቸውን ሁሉ ሽጠው ገንዘቡን ለእርሱ እንዲሰጡ በማድረግ ወደ ተነበየው ቀን መቃረቢያ ብዙ ሃብት ለራሱ አካብቶ ነበር። በወቅቱ ታማኝ ተከታዮቹ ከነቤተሰባቸው እርሱ ወዳዘጋጀው ሥፍራ በመሄድ ሰዓቱን በናፍቆት ይጠባበቁ ነበር። የተጠበቀው ቀን ደረሰና ከማለዳ እስከ ቀትር ሲጠብቁ ከቆዩ በኋላ ወደ ቀኑ ማብቅያ የተከታዮቹ እምነት ቀስ በቀስ እየጎደለ መጣ። ከመካከላቸው አንዱ ዲያቆን ፈጥኖ ወደ ዛፍ ላይ ሲወጣ የተመለከቱ ብዙ ሰዎች የእርሱን ፈለግ ተከትለው ወደ ዛፍ ላይ ወጡ። ከዚያም ከጭንቀታቸው የተነሳና ምናልባትም የንጥቀቱን ሁኔታ ለማፋጠን ይመስላል ከዛፉ ላይ በኃይል በመወርወርና ወደ መሬት በመውደቅ ከደረሰባቸው ጉዳት የተነሳ መጨረሻቸው ሆስፒታል ሆኖ የዕለቱ ሁኔታ በሚያሳዝን መልክ ተጠናቋል።

ዛሬም ከዚህ በፊትም በዓለም ዙሪያ ይህንን የሚመስሉ የዓለምን መጨረሻ የሚተነብዩ ብዙ ተመሳሳይ ሁኔታዎች መኖራቸውን እናያለን።

ውዥንብር

ሰይጣን ለማወናበድ፣ ለማሳሳትና ለማደናገር የሚያደርገው ተግባር ሁሉ ፈሪዎችን አስፈራርቶ የሚስቱትንም ለማሳት ስለሆነ ለጠላት ሃሳብ ንቁዎች መሆን አለብን። እውነት ዛሬም ትኖራለች።

ሰይጣን ከሚነዛው ውዥንብር የተሳሳተ ሃሳብና ትምህርት ይበልጥ በዓለም ላይ በምናየው በመንፈስ የምንረዳው ሁኔታ በእርግጥም በመጨረሻው ዘመን ላይ እንዳለን እንረዳለን።

የመጨረሻው ዘመን (ሰዓት):- መጨረሻው

እርግጠኛ ነኝ ከዚህ በታች ስለ ዘመኑ ማለቅ ከእግዚአብሔር ቃል የተጠቀሱትን ሃሳቦች ካነበባችሁ በኋላ የትኛው ሰዓት ላይ እንዳለን ለመገመት አትቸገሩም።

«ከሰጠኝ ሁሉ አንድን ስንኳ እንዳለጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳሰነሳው እንጂ የላከኝ የአብ ፈቃድ ይህ ነው። ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቱ ፈቃድ ይህ ነው። እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሳዋለሁ።» (ዮሐ 6:39-40)

«የላከኝ አብ ከሰበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሳዋለሁ።» (ዮሐ 6:44)

« ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ህይወት አለው። እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ ይላል።» (ዮሐንስ 6:54)

ኢየሱስ በስብከቱ ወቅት በተደጋገሚ ከላይ እንዳየነው የገባልን ቃል ኪዳን በመጨረሻ ቀን እንደሚያስነሳን ነው። ኢየሱስ «የመጨረሻው ቀን» ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ መረዳት ከቻልን፣ በአሁኑ ሰዓት የትኛው ቀን ላይ እንዳለንና የመጨረሻ ቀን መቼ እንደሚሆን ማወቅ አያዳግተንም። በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ሰባት ቀኖችን የያዘ አንድ ሳምንት እንደፈጠረና በእያንዳንዱ ቀን ልዩ ልዩ ሥራዎች እንደሠራ እናነባለን። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 5 ቁጥር 46 ደግሞ ኢየሱስ ሙሴ የፃፈው ስለ እኔ ነው ይላል። ስለዚህም ዘፍጥረት የሚናገረው ስለ ኢየሱስ ነው ማለት ነው። ይህ የሚያመለክተው ምንም እንኳን የተፈጠረው ነገር

የሚጨበጥ ቢሆንም መንፈሳዊ ትርጉሙ የሚገኘው ኢየሱስ ውስጥ እንደሆነ ነው።

በእያንዳንዱ ቀን እግዚአብሔር የፈጠረውን ነገር ብንመረምርና እያንዳንዱን ቀን ከአዳም ጀምሮ እንደ አንድ ሺህ አመት ብንቆጥረው መንፈሳዊ ምሥጢሩን ማየት እንችላለን። እግዚአብሔር በአንድ ቀን ወይም በ24 ሰዓት የጀመረውን ሥራ በአንድ ሺህ አመት ፈጽሞታል ወይም ጨርሶታል ማለት ነው።

እግዚአብሔር መንፈስ ነው። መንፈስና መንፈሳዊ ሕይወትም ከፍተኛው የህይወት ደረጃ ስለሆነ፣ እግዚአብሔር ፍጡርን ሲፈጥር ሞትን ዕቅዱ መንፈሳዊ አላማውን ለማሳደግ ነው።

የሰባቱ የፍጥረት ቀናት ምሳሌያዊ ትርጉሞች

የመጀመርያው ቀን፡- የመጀመርያው አንድ ሺህ ዓመት ማለት ነው። በዚህ ቀን ጨለማና ብርሃን ተለያይተዋል። የዚህ ቀን ምሳሌ የሚያሳየን ከመጀመርያው ጀምሮ እግዚአብሔር በመልካምና በክፉ መካከል ልዩነት እንደሚያደርግ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለእግዚአብሔር አቤልና ቃየል መሥዋዕት አቅርበው እንደነበረ እናነባለን። እዚህ ላይ እግዚአብሔር የሚያሳየን ነገር የክፉ ሰው ተግባርና የበጎ ሰው ተግባር የተለያዩ መሆናቸውን ነው። የብርሃን ስራ በሚገለጥበት ስፍራ ሁሉ የጨለማም ሥራ ይታያል።

የመጀመርያው ቀን ወይም የመጀመርያው ሺህ ዓመት 365 ዓመት የኖረውን ሄኖክን ሲያፈራ እርሱም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ እግዚአብሔር ወስዶታል (ዕድሜው በአንድ ዓመት ውስጥ ያሉትን ቀኖች ያሳያል)። ይህም በዕብራይስጥ 11:5 ላይ እንደምናየው በእምነት የተፈጸመ ድርጊት ነው። ሄኖክ የመጀመርያው

ቀን (ሺህ ዓመት) መደምደሚያ በመሆን ሞትን ሳያይ ወደ ሰማይ ተወስዷል።

ሁለተኛው ቀን፡- የዚህ ቀን ምሳሌው ሁለተኛው አንድ ሺህ ዓመት ማለት ነው። በዚህ ቀን ዛፎች እንዲያበቅል ደረቅ መሬት የተፈጠረበት ሲሆን ትርጉሙ የእግዚአብሔር ልጆች ትውልድ ከምድር ልጆች የተለዩ መሆናቸውን ነው።

ይህ ዘመን በኖህ ያበቃል። በኖህ ዘመን ኃጢአት እጅግ በዝቶ የሰው ልጅ በኃጢአት ሲጠፋ ኖህ ግን በእግዚአብሔር ድጽቅ ተጠብቆ ማምለጡን እናያለን። ኃጥአን በጎርፍ ባይጠፋ ኖሮ ኖህን ያጠፉት ነበር። የኃጢአን ርኩሳት ከጽድቅ ቀድሞና አይሎ ሳለ እግዚአብሔር ማገጃ ሲያደርግለት እናያለን። ከማደርያው ድንኳን አሠራር ምሳሌ ጋር ስናየው የመጀመርያዎቹ ሁለት ሺህ አመቶች የውጪውን አደባባይ ይወክላሉ። በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት የአደባባይ ዕድል ፈንታና ፍፃሜው ፈጽሞ መደምሰስ ነው። ይህ ሃሳብ ወደፊት ባሉት ምዕራፎች ይብራራል።

ሶስተኛው ቀን፡- ሶስተኛው ሺህ ዓመት ማለት ነው። በዚህ ቀን እግዚአብሔር ፍሬ የሚያፈሩ ዛፎችንና አረንጓዴ እጽዋሎችን ፈጠረ። የዚህ መንፈሳዊ ትርጉም በሶስተኛው የሺህ አመት እግዚአብሔር በምድር ላይ በባህሪያቸው ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረባቸውን ሰዎች እንደሚያስነሳና መንፈሳዊ ፍሬን እንደሚያፈሩ ያሳያል። ይህ ዘመን በመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው በጣም ሃያላን የሆኑ ሰዎች የተነሱበት ዘመን ነው።

ከሃያላኑ አንዱ ሴም ነበረ። ሴም የሴማውያ ነገድና የተመረጡት የእስራኤል ነገዶች አባት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሴም ብዙ ባይባልም የአቤር አባት መሆኑ የሚጠቁመን ነገር ቢኖር እብራውያን

የአቤር ልጆች ስለሆኑ ግንዛቸው ሴም መሆኑን ነው። ሌላው ስለ ሴም የሚነገረው ነገር በአንድ ወቅት ጻድቅ ሰዎችን ሰብስቦ አስር ቀን በመገምና በመጸለይ የኒምራድን ርኩሰት ማለት ኒምራድን በመግደል አስወግዶአል።

ይህ ዘመን የእግዚአብሔርን ወዳጅና የእምነት አባት የሆነውን አብራሃምን አፍርቶአል። አብርሃም በእግዚአብሔር «የተተከለ» ሰውና በሶስተኛው ቀን ብዙ ፍሬዎችን ያፈራ ሰው ነው። እንዲሁም ይስሐቅ፣ ያዕቆብ፣ ዮሴፍ፣ ሙሴ፣ ኢያሱ፣ ዳዊትና ሌሎችም የዚህ ዘመን ፍሬዎች ናቸው።

አራተኛው ቀን፡- አራተኛ ሺህ አመት ማለት ነው። በዚህ ቀን ፀሐይ ጨረቃና ከዋክብት ተፈጠሩ። ትርጓሜው ፀሐይ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ጨረቃ ቤተክርስቲያን፣ ከዋክብት የእግዚአብሔር ልጆች (sons of God) ማለት ነው።

ኢየሱስ በህግ ዘመን አራተኛው ሺህ መጨረሻ ላይ ተወለደ። በትንሳኤው የፀጋን ዘመን ከማስተናበሩ በፊት በህግ ስር ሰላላ አመት ኖሮአል። ከትንሳኤው በኋላ ቤተክርስቲያን ስትወለድ እግዚአብሔር በራሱ ባህርይ ልጆችን ደግሞ መውለድ ጀመረ።

አምስተኛው ቀን፡- አምስተኛው ሺህ አመት ሲሆን ኢየሱስ ክርስቶስ በትንሳኤ ከተነሳ በኋላ ዘላለማዊ ህይወትን በማወጅ በሞት ላይ ድል ነስቶ ህያውነትን በስጦታ የሰጠን ዘመን ነው። በዚህ ቀን እግዚአብሔር ህይወት ያለባቸውን ፍጡራን ፈጠረ ተምሳሌቱም ህይወትና ህያውነት በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ብርሃን እንደመጣና እንደተገለጠ ያሳየናል። (2ኛ ጢሞ 1:10)

ስድስተኛው ቀን፡- የዚህ ቀን ምሳሌው ስድስተኛው ሺህ አመት ሲሆን በዚህ ቀን እግዚአብሔር በመጀመርያ እንስሳትንና አራዊትን ቀጥሎም ሰውን በፈጠረው ነገር ሁሉ ላይ እንዲገዛ የፈጠረበት ቀን ነው። «አውሬ ወይም አራዊት» የሚለው ቃል ሌላው ትርጉሙ ህሊና የጎደለው ሰው ማለት ነው። እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ እንዳበጀውና በራሱ ምሳሌ እንደፈጠረው እናውቃለን። ይህም ሰው በፍጥረቱ የእግዚአብሔር መልክ ማለት ማየት፣ መስማት፣ ማሸተትና የመሳሰሉት ባህርያት ሲኖሩት የተፈጠረበት ዋና አላማ ግን የመጨረሻ ውጤቱ እንደ እግዚአብሔር እንዲመስል ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ገና ሰውን ሳይሠራው ፍጹምና ሙሉ እንደሆነ አይቶአልና። ስለሆነም ሰው በተግባሩ በነፍሱ አማካኝነት የሚንቀሳቀስና በውስጡ መንፈስ ያደረበት ሥጋ ነው። የሰው መንፈስ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር የሚያገናኘው መሣርያው ነው። ሰው መንፈሱን ማዳመጥ በሚሳነው ጊዜ ነፍስና ሥጋ ብቻ በመሆን በእርኩስ መንፈስ የሚመራ አውሬ ይሆናል። «አውሬ» የሚለው ሃሳብ ትርጓሜው እግዚአብሔር የሌለው ባዶ እና ርኩስ መንፈስ በሰው ውስጥ ሆኖ ሥራው ወይም ተግባሩ ሲከሰት ነው። ይህም የአውሬ ባህርይ በመንግስተ ሥርአት ውስጥ በጉልህ የሚታይ ሲሆን ሰው ሳይሆን ፈጽሞ ሰይጣናዊና የሲኦል መልክ የያዘ ነው።

የዚህ ሰው የተባለው ፍጡር ፍፃሜ ወይም ደግሞ መፈጠሩ የሚያበቀው በ6ኛው ቀን ወይም በ6ኛው ሺህ ዓመት ነው። ይህም 6ኛው ሺህ በአውሮፓ አቆጣጠር 1900 ዓ.ም. ጀምሮአል። የዘመን አቆጣጠር ትክክል ባይሆንም ይህ መጽሐፍ ሲፃፍ 1995 ዓ.ም ነው። ይህ ማለት በ6ኛ ቀን ወይም በ6ኛው ሺህ ዓመት ማምሻ ላይ ነን ማለት ነው። 6ኛው ቀን ሊያልቅ አምስት አመት ይቀረዋል። ይህን የዘመን አቆጣጠር እንደ ትክክል ቆጥረን መዘናጋት የለብንም 2000 ዓመት ሊሆን አምስት አመት የቀረ ሲመስለን ምናልባት ሁለት ሺውን

አመት ጀምረው ሲሆን ይችላል። እዚህ ላይ ስለ ዘመን አቆጣጠር ጥቂት ላብራራ እፈልጋለሁ።

ዛሬ የምንገለገልበት የቀን አቆጣጠር በቤተ ክህነት ግርግርያውያን ተብሎ በጳጳስ ግሪጎሪ 8ኛ በመጋቢት ወር 1582 ዓ.ም. የታወጀውን ነው። ጳጳሱ የጥንቱን የቀን አቆጣጠር በማስወገድ በምትኩ ዛሬ የምንጠቀምበትን የዘመን አቆጣጠር አቋቋመዋል። ሰው ከመጀመሪያ ጀምሮ ማለቂያ በሌለው ዘመን አቆጣጠር ሁኔታ ሲወዛገብ ቆይቶአል። እግዚአብሔር በዘፍጥረት እንዲህ ይላል፡-

«እግዚአብሔር አለ ቀንና ሌሊትን ይለዩ ዘንድ ብርሃናት በሰማይ ጠፈር ይሁኑ፤ ለምልክቶች ለዘመኖች ለዕለታት ለዓመታትም ይሁኑ፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር ብርሃናት ይሁኑ፤ እንዲህም ሆነ። እግዚአብሔርም ሁለት ታላላቆች ብርሃናት አደረገ፤ ትልቁ ብርሃን በቀን እንዲሰለጥን፤ ከዋክብትንም ደግሞ አደረገ።» (ዘፍ1:14-16)

«ካላንደር» (የቀን መቁጠሪያ) የሚለው የእግሊዝኛ ቃል የመጣው «ካላንደስ» ከሚለው የሮማውያን ቋንቋ ነው። ትርጓሜውም ዘመንን ለኑሮ እንዲያመች አድርጎ በሰዓት፣ በቀን፣ በሳምንት፣ በወርና በዓመት መከፋፈል ማለት ነው። መሬት በፀሐይ ዙርያ አንድ ጊዜ ለመዞር 365 ቀናት፣ ከ5 ሰዓት ከ48 ደቂቃ ከ46 ሰከንድ ይፈጅባታል። ይህም አንድ የፀሐይ አመት ይሆናል። የተለያዩ ሃገር መንግስታት የግላቸው የሆነ፣ የዓመት መጀመርያ መቼ እንደሚሆን፣ የተለያዩ በዓላት መቼ እንደሚከበሩ የሚሆን የጊዜ አከፋፈል አላቸው። ትልቁ ችግር የሚመጣው በፀሐይና በጨረቃ አቆጣጠር መካከል ሰው ስምምነት ለመፍጠር ሲሞክር ነው። ለምሳሌ በጨረቃ አቆጣጠር አንድ ወር 29 ተኩል ቀኖች ሲኖሩት በ12 ብናበዛው አንድ ዓመት 354 ቀኖች ብቻ ይሆናሉ። ይህም የአስራ አንድ ከሩብ ቀናት ጉድለት ያሳያል።

እዚህ ላይ መገንዘብ ያለብን ጉዳይ ጥበበኛው እግዚአብሔር ይህ ሁኔታ እንዲፈጠር መፍቀዱን ነው። ይህ ሁኔታ በየዘመኑ የተነሱ ብዙ ጠቢባን ሊፈቱት ያልቻሉት እንቅስቃሴ ነው። ሳምንት፣ ወራትና ዓመታት የሚቆጠሩት በቀን ሲሆን ሁልጊዜ ትርፍ የሆነች ሩብ ቀን ትቀራለች። ይህቺን ትርፍ ቀን ለማስተካከል ተብሎ በየአራት አመቱ አንድ ተጨማሪ ቀን «በጳጉሜ» ላይ ጨመርን፤ እንዲያም ሆኖ ትንሽ ትርፍ ያልተቆጠረች ጊዜ ትቀራለች። ይህንን ሁኔታ የሚጠቁሙ ከመጽሐፍ ቅዱስ ሁለት ክፍሎች እመልክት።

ዳንኤል 7:25 «በልዑሎም ላይ ቃልን ይናገራል፤ የልዑልንም ቅዱስን ይሰባብራሉ፤ ዘመናትንና ሕግን ይለውጥ ዘንድ ያስባል፤ እስከ ዘመን እስከ ዘመናት እስከ እኩሌታ ዘመንም በእጁ ይሰጣሉ።»

ከዚህ ቃል እንደምናየው አንድ ሰው ከመሠረተው ከራሱ ሥርዓት ጋር በመሆን እግዚአብሔር በተግባር ላይ እንዲውሉ የፈቀደውን የዘመን አቆጣጠርና ህግ ሊለውጥ በመጨረሻ ዘመን ተነስቶ እንደሚሞክር ነው። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ቃል እንደምናስተውለው «ያስባል» ነው እንጂ በተግባር ላይ አዋለ አይልም። በሰው ኃይል ምንም ነገር መለወጥ እንደማይችል ያስረዳናል።

«ሁሉንም ነገር በጊዜው ውብ አድርጎ ሠራው በሰዎችም ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያደረገውን ማወቅ አይችሉም።» (መክብብ 3:11)

ይህ ጥቅስ የሚነግረን ሰው እግዚአብሔር በምድር የሚሠራውን ሥራ እንዳያገኝ ሃሳቡን የዘጋበት ወይም ያገደበት ነገር እንዳለ ነው። ስለ መጨረሻ ዘመን ትክክለኛውን ሰዓት ፍጥረታዊ ሰው የማወቅ ዕድል አልተሰጠውም። ይህ መዝጊያ ምናልባትም እግዚአብሔር በገነት

መግቢያ ሰው ተመልሶ እንዳይገባና በኃጢአት እያለ የህይወት ዛፍ እንዳይበላ ያስቀመጣት፤ የእሳት ነበልባል ልትሆን ትችላለች። ዘፍጥረት 3:24

የአውሮፓ አገሮች በሙሉ የተዋሱት የሮማን የዘመን አቆጣጠር ነው። በጥንቱ የሮማ ግዛት ዘመን የተለያዩ የቀን አቆጣጠሮች ጥቅም ላይ ይውሉ ነበር። ለምሳሌ «ጁሊያስ ቁሳር» በተባለው ዘመነ መንግስት የጊዜ አቆጣጠራቸው ላይ ብዙ ውስብስብ ችግሮች ነበሩባቸው። ስለሆነም ጁሊያስ በጨረቃ የተደገፈ የጁልያ ቀን አቆጣጠር የተባለውን መሠረተ። ይህም አቆጣጠር አንድ አመት 365 1/4 ቀናት በየሶስት ዓመት መጨረሻ አራተኛው ዓመት 366 ቀናት ነበሩት። የዚህ ዘመን አቆጣጠር በተግባር የዋለው ከክርስቶስ ልደት 46 ዓመት ቀደም ብሎ ጥር አንድ ቀን ሮም በተመሠረተች 708 ኛው አመት ላይ ነበር። ይህ አቆጣጠር በዳንኤል 7:25 የተገለጸውን ችግር በግልጽ ያመለክታል። የጁልያን ቀን አቆጣጠር ባስተላለፈ ትርፍ ሰዓትና ቀን የተነሳ ፖፕ ግርጎሪ 13 ኛ ለማስተካከል ብለው ትርፍ የመጡት ቀናት እንዳይሰሉ አስወግደዋቸዋል። ብዙ ሊቃውንት የግሪጎርያውን የቀን አቆጣጠር ስህተት አወዛጋቢነት ተረድተው ሊያርሙት ቢሞክሩም ስህተቱ መስተካከያ ሳይደረግለት አሁንም ሲሠራ ይታያል። እንደ ግምታቸው የቀን መቁጠሪያው ከአራት እስከ 7 ዓመት ስህተት እንዳለው ሲታወቅ አራት አመት እንኳ አሁን ባለው ማለት 1995 ላይ ብንጨምር 1999 ይሆናል ማለት ነው።

ከምናስበው በላይ ቅርብ ነው

የስድስተኛው ቀን ማለቂያ ጥቂት ዓመት እንደቀሩት የሚያሳምነን ሌላ ምክንያት አለ። የጊዜ አቆጣጠር ከኢየሱስ ይጀምር ካልን በህይወቱ በየትኛው ዓመት ጀምረን መቁጠር እንዳለብን ከእግዚአብሔር መስማት አለብን። ከልደቱ እንጀምር ወይስ ተጠምቆ

አገልግሎት ከጀመረበት ቀን? ከአገልግሎቱ ካልን በዛሬው አቆጣጠራችን ላይ የሶስት ዓመት ተኩል ስህተት ያስከትላል። በዘመን አቆጣጠር ወቅት እግዚአብሔር ከሚሠራው ስራ አንድ አጠቃላይ የሆነ የምንረዳው ነገር ቢኖር አንድ ዘመን ቀስ እያለ እየከሰመ እንደሚሄድና ሌላ አዲስ ዘመን እንዲመጣ ማድረግን ነው። ለምሳሌ የኢየሱስ አገልግት ዘመን እያደገ ሲሄድ የመጥምቁ ዮሐንስ አገልግሎት ቀስ በቀስ እየደበዘዘ ይሄድ ነበር።

አንድ ሌላ አስፈላጊ የሆነ ነጥብ ደግሞ በራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ 11 ና 12 ተጠቅሷል። ከዚህ ጥቅስ በግልጽ እንደምናየው እግዚአብሔር ሶስት ዓመት ተኩልን 1260 ቀን አድርጎ መቁጠሩ ነው። ይህም አንድን ዓመት 360 ቀን ያደርገዋል። የእግዚአብሔር አንድ ዓመት 360 ቀን ከሆነ የእኛ 365 1/4 ቀን በአምስት ዓመት ከሩብ ይበልጣል ማለት ነው። ይህም የዛሬውን አቆጣጠራችን በሰላሳ ዓመት ከፍ ያደርገዋል።

አንድ ነገር እሙን ነው

በነዚህ ሁሉ የስሌት መንገዶች አንድ ነገር እርግጠኛና እሙን ነው። ሰው በጊዜ አቆጣጠሩ ትክክለኛ እንዳይሆንና እንዲዘበራረቅበት እግዚአብሔር ፈቅዷል። ምክንያቱም የጊዜና የዘመን ሚስጢር የሚገለጸው ለእግዚአብሔር ልጆች እንጂ ለዓለም ስላልሆነ ነው። እርግጠኛ ሁኔ የምናገረው ከምናስበው በላይ ጊዜው አጭር ነው። የስድስተኛው ቀን ወይም የስድስተኛው ሺህ ዓመት ዘመን መጨረሻ ላይ ነን።

ከዚህ አንድ ለአንባቢዎች ግልጽ ላደርግ የምፈልገው ነገር በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ስድስተኛው ቀን የሚያበቃው በታላቅ መከራ፣ ጭንቀትና ጦርነት ሲሆን ይህም እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረበት ቀን አንስቶ በምድር ያልታየና ያልተፈጸመ ድርጊት

ይሆናል። ስለዚህም ይህን ያለንበት ዘመን የመጨረሻው መሆኑን አምናለሁ።

የኢየሱስ የመጨረሻ ቀን

ኢየሱስ በዮሐንስ ምዕራፍ 6 ቁጥር 39፣ 40፣ 44ና 54 «የመጨረሻው ቀን» ብሎ የተናገረው የአንድ ሺህ ዓመት ዘመንን ሲሆን ይህም እግዚአብሔር ከሠራው ካረፈበት ከ7ኛው ቀን ጋር ይያያዛል። የሰባተኛው ቀን እረፍት እግዚአብሔር ደክሞት አረፈ ማለት ሳይሆን የመንፈሳዊ እረፍት ምሳሌ ነው። ይህም በዕብራውያን ምዕራፍ አራት ተብራርቷል። ኢየሱስ በዮሐንስ ምዕራፍ ስድስት እንደምናየው በተደጋጋሚ አጥብቆ የሚያሳስበን ነገር በ7ኛው የሺህ ዓመት ዘመን የፃድቃን ትንሣኤ እንደሚሆን ነው።

ጊዜው አሁን ነው

እንደ አውሮፓ አቆጣጠር አሁን ከነስህተቱ 1995 ነው። በመጨረሻ ለሶስት ዓመት ተኩል ዓለም ከባድ የሆነ ሁከት ላይ ትወድቃለች። ይህም ታላቁ የመከራው ዘመን መደምደሚያ ይሆናል። ከሶስት ዓመት ተኩል ወይም ታላቁ የመከራ ዘመን ሲያልቅ ቤተክርስቲያን በትንሳኤ ኃይል ድና የእግዚአብሔር ልጆች በምድር ከጌታ ኢየሱስ ጋር በከበረ ሥጋ በአዲስ አካል ይነግሳሉ።

የኔ ራዕይ

በ1970 እ.ኤ.አ. በፍሎሪዳ ስቴት ፎርት ለውዳርዴል በምትል ከተማ በቤቴ ሳለሁ አይኔ እያየ አንድ ሰው በሬን ከፍቶ ወደ ክፍሌ ሲገባ ተመለከትኩ። በእጁ የያዘውን ሁለት ገጽ ወረቀቶች አቀረበልኝ። አንዱ ገጽ ሙሉውን ጽሑፍ ሲኖረው ሁለተኛው ግን በገጹ መጀመሪያ

ጫፍ ላይ ሁለት መስመር ብቻ ተጽፎበት ነበር። ጽሑፍ የያዘውን ወረቀት ለማንበብ ስንጠራራ ወረቀቱን ከፊቴ በመውሰድ ግድ የለም አትጨነቅ ይህ ስላለፈው የተፃፈ ነው አለኝ። በእጅ ሁለት መስመር ብቻ የተፃፈበት ወረቀት ወደ ጭኔ በማስጠጋት «ይህ ታላቁ መከራ ነው» ብሎ ተናገረኝ። ይህ ራዕይ በሚያዚያ ወር በ1970 (እ.ኤ.አ) የያሁት ነበር።

እዚህ ላይ አንባብያንን የምጠይቀው ይቅርታ አለኝ። እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በ1993ና በ1995 በተከታታይ የመጀመርያዎቹ እትሞች ላይ በገጽ 23 ስለኔ ራዕይ የሰጠሁት ትርጉም ስህተት እንዳለው ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ከ1970 እስከ 1977 አካባቢ ወደ ሙላት ይደርሳሉ ብዬ የተጠቀስኩ ሃሳብ የመነጨው በተለመደው የቤተክርስቲያን የ7 ዓመት የመከራ ዘመን ትምህርት ላይ በመመስረት ነው። ይህ ትምህርት ስህተት ነው። የመከራው ዘመን በየዓመቱ እየጨመረና ጊዜው እየከፋ በመሄድ ላይ ነው። የመጨረሻና አስከፊ የሆነው የሶስት ዓመት ተኩሉ መከራና የክርስቶስ ቤተክርስቲያን አገልግሎት ገና አልጀመረም።

ምናልባት የኔ አተረጓጎም ልክ ባይሆን እንኳን ባየሁት ራዕይ አማካኝነትና በቃሉ እንደተፃፈ በምድር ላይ ታላቅ ጦርነት አስከዛሬ የነበሩትን ጦርነቶች ሁሉ የህፃን ጫወታ የሚያስመስል፤ ብዙ መከራና ሆኖ የማያውቅ ስቃይ እንደሚመጣ አምናለሁ። የእግዚአብሔር ልጆች በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከፍ ብለው እንደሚነሱና የአውሬውን ሥራ በምድር ድል ከነሱ በኋላ ምድር በእግዚአብሔር አገዛዝ ሥር በመሆን ነገር ሁሉ ወደ ፍፃሜው ይደርሳል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማይ በመለከት ድምፅ አሁን ካሉ ወገኖች ጋር ወደሚታየው ዓለም ሲመለስ የማይታየው ይገለጻል፤ የሚታየው ዓለም ደግሞ የማይታይ ይሆናል፤ ይህም ማለት በቅጽበት ተለውጠን

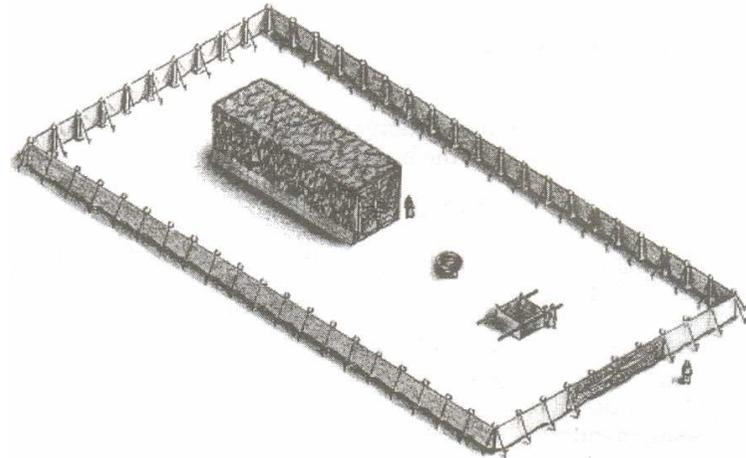
የምንታይ ወይም የማንታይ የመሆን ኃይል እናገኛለን። ምድርም ታርፋለች -- ጌታ ይክበር!

ምዕራፍ 3

ራዕይ የማይንቀሳቀስ / የማይለወጥ አይደለም

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ራዕይ በእያንዳንዱ ቅዱሳን ልብ ውስጥ የሚፈልቅ ልምድ ስለሆነ ይህ መጽሐፍ በእጃችሁ ሳይገባ ሌላ ራዕይ ይገለጣል። ስለሆነም የክርስቶስ አካል የሆኑ ሁሉ ህብረታቸውን ማጠናከር አስፈላጊያቸው ነው። ከራሱ ከጌታ እንደሰማሁት በክርስቶስ አካል ውስጥ ብዙ ነገሮች እየሆኑ እንደሆነና የእግዚአብሔር ልጆች በድብቅና በፀጥታ ከክፍታ ወደ ክፍታ እየተሸጋገሩ ናቸው። በህይወታችን ጌታ በድል ጥሶ የሚታይበት ሰዓት ባልጠበቅነው ጊዜ ሆኖ እንደሚያስደንቀን አንዘንጋ፤ ስለሆነም ሃሳባችሁን ከዚህ ዓለም ነገር ለመለየት ታገሱ፤ ምክንያቱም ለክርስቶስ ኢየሱስ አካል እንቅፋት ነውና። በሃሳባችን ያለውን እና የሚነሳውን ነገር ሁሉ ድል መንሳት አለብን፤ አለበለዚያ ድል አድራጊዎች መሆን አንችልም።

የምድረ በዳው የማደሪያ ድንኳን

የማደሪያ ድንኳን የሚለው ቃል ሁለት የተለያዩ ትርጉሞች አሉት።

- 1/ ድንኳን -- የእረኛ መኖርያ ስፍራ
- 2/ መቅደስ -- የማምለኪያ ስፍራ

ከላይ ከተጠቀሰው ሃሳብ ወዲያውኑ የሚመጣልን እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው የምድረ በዳው ማደሪያ የእግዚአብሔር የመኖርያ

ስፍራና ሰውና እግዚአብሔር የሚገናኙበት የመገናኛ ስፍራ መሆኑን ነው።

«ልዑል የሰው እጅ በሰራቸው አይኖርም።» ሐዋርያት ሥራ 7:48

እግዚአብሔር በሰው እጅ በተሠራ ድንኳን መኖር ስለማይችል ስለሞንን ቤት ስራልኝ አለው። ይህም ቤት እውነተኛ የእግዚአብሔር መኖርያ የሆነው የሰው ልጅ ጥላ ነው። ለዘላለም አምላክ ዘላለማዊ ማደርያ የሰው ልጅ ብቻ ነው።

ኢየሱስ ለአይሁዳውያን በዮሐንስ ወንጌል እንዲህ ሲል ተናገረ።-

«ኢየሱስ መልሶ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስት ቀንም አነሣለሁ አላቸው። ስለዚህ አይሁድ ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣለህን? አሉት። እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይል ነበር።» (ዮሐንስ 2:19-21)

ከላይ እንደምናየው ኢየሱስ የሚናገረው ወይም የተጠቀሰው መቅደስ በእጅ ስላልተሠራው ስለራሱ አካል ነው። ስለሆነም የምድረ በዳው ማደርያ የታላቁ መቅደስ ወይም ሶስተኛው መቅደስ ስለሆነው የሰው ልጅ የተነደፈ ንድፍ ነው።

ሰባቱ ጀረጃዎች

የምድረበዳውን ማደርያ ድንኳን ዕቅድ እግዚአብሔር ለሙሴ ሲሰጠው ሙሴ የተሰጠው ኃላፊነት በዘፀአት 25:40 ተገልጧል።- «በተራራ ላይ እንዳሳየሁ ምሳሌ እንድትሠራ ተጠንቀቅ» ይህም ማደርያ በሶስት በተከፈሉ ክፍሎች ሰባት የተለያዩ ዕቃዎች ይዞአል።

እቃዎቹ የሚወክሉት እግዚአብሔር ህዝቡን በሰባት የእድገት ደረጃዎች እንደሚያሳልፋቸው ነው። እነዚህም የእድገት ደረጃዎች ሰባቱ አዳጊ የፀጋ ሥራዎቹ ናቸው። የፀጋ ሥራዎችም በምድር በሶስት ዋና ዋና አካላት ተገልፀዋል።-

1. በቤተክርስቲያን
2. በክርስቶስ አካል
3. በሰው አካል

የእነዚህን አካላት አከፋፈል ቀጥለን እንመልከት።-

ቤተክርስቲያን

ቤተክርስቲያን የሚለው ቃል የመጣው «ኤክሊሺያ» ከሚለው የግሪክ ቃል ሲሆን «ኤክ» መውጣት፤ «ክሊሺያ» መጠራት ማለት ነው። «ኤሊያ» የሚለው የግሪክ ቃል ደግሞ ጥሪ ማለት ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የተጠራ ወገን ማለት ነው። በዚህ መጽሐፍ በሰባቱ ደረጃዎች ውስጥ ስላሉት የቤተ ክርስቲያን የእድገት እርምጃዎችና ቤተክርስቲያን የተባለው ሁሉ ወደ መጨረሻ ሙላት ደረጃ መድረስ እናጠናለን።

የክርስቶስ አካል

እዚህ ላይ የክርስቶስ አካል ብዙ ብልቶችን የያዘ አካል እንደሆነ እናያለን። አካል ከተባለው ሁሉ በላይ ወይም ከተቋም ሁሉ በላይ የላቀ አካል ነው። በአለማችን ትልቁ ተቋም የሰው አካል ነው። ነገር ግን የክርስቶስ አካል አካልን ሁሉ የሚያስንቅ ብዙ ሰዎችን ያቀፈ አካል ነው።

ሰብአዊ ፍጡር

በዚህ ክፍል የሰው አካል የህያው አምላክ መቅደስ መሆኑን እናያለን።

«ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁም?» ይላል። (1ኛ ቆሮ 6:19)

እግዚአብሔር የሰውን አካል ወይም ህይወት ህያው መቅደሱ አድርጎ ሲያድርበት ሰው ወደ አምላኩ ውስጥ የሚያስገባውን ትልቅ ርምጃ ተራመደ ማለት ነው። ይህም የሚሆነው በማደርያው ውስጥ ያሉት ምሳሌዎች በሰው ህይወት ውስጥ፣ በመንፈሱ፣ በነፍሱና በሥጋው ውስጥ ተፈጻሚነት ሲያገኙ በእውነት ሰው የአምላኩ መቅደስ ወይም ማደርያ ይሆናል። በዚህ ጥናት ውስጥ የሰውን ነፍስ ምርኮኛ ለማድረግ በሰማያዊ ሃይላትና በሲኦል ኃይላት መካከል ያለውን ትግል እናያለን። የሰው መሠረታዊ የህይወት ለውጥ ሂደቱ ወደቅ አቅጣጫ እንደሚያመራም እናያለን። ሰው ቀስ በቀስ እየተለወጠ ሰማያዊ ፍጡር አሊያም ሰይጣናዊ የመርገምና የቁጣ ፍጡር ይሆናል።

የሰው ልጅ ከፍተኛው መንፈሳዊ የእድገት ደረጃ ላይ ሲደርስ፣ ከማደርያው ምሳሌ እንደምንረዳው ህይወቱን በሙላት ለእግዚአብሔር በማስረከብ ወደ ላቀው የህይወት ደረጃ ወደ ሚስጢራዊው የክርስቶስ አካል ውስጥ በመግባት ይዋሃዳል።

ሙሉ ከመሆን ይልቅ ክፍል ይሆናል። ሰው ወደዚህ ክፍተኛ ወደሆነ የህይወት ሙላትና ፍፁምትን ከደረሰ በኋላ እንኳን ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ህይወት አንድ ታላቅ ነገር ላይ ለመድረስ መልሶ ለጌታ ያስረክበዋል።

«እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ላይ ስለጠራኝ፣ ሽልማት ለመቀዳጀት ወደ ግቡ እፈጥናለሁ።» (ፊሊጵ 3:14)

ሶስቱ የማደርያው ድንኳን ክፍሎች

እዚህ ላይ አንድ ማስተዋል ያለብን ነጥብ አለ ቤተክርስቲያን የማደርያው ክፍል ከሆነው በአንዱ ክፍል ትመሰላለች፤ ይህም ክፍል የውጪው አደባባይ ሲሆን እርሱም ሁለቱን የማደርያውን ክፍሎች የከበበና የከለለው ነው።

ሁለተኛው ክፍል የክርስቶስ አካል ሲሆን የተወከለውም በቅዱስ ስፍራ ነው። ይህ ሥፍራም የቤተክርስቲያን ክፍል ነው።

ሶስተኛውና የመጨረሻው ክፍል (የሰው ማደርያ)፣ የእግዚአብሔርና የሰው መገናኛ ስፍራ የሆነው የሰው ሰውነት ነው። እርሱም የተወከለው በቅድስተ ቅዱሳን ነው። ከዚህ ክፍተኛ ሥፍራ የተነሳ የሰው ህይወት ለእግዚአብሔር እጅግ ውድ ነው ለእኛም እንዲሁ ውድ ሊሆን ይገባል።

ሰባቱ ክፍሎች

ሰባቱ የቤተክርስቲያን ክፍሎች በሶስት ዋና ዋና ርዕሶች እንደሚከተለው ተብራርተዋል። ሰባት የተባሉት በማደርያው ውስጥ ያሉት በየክፍሉ የሚገኙት ዕቃዎች (ቁሳቁሶች) ሲሆኑ ሶስቱ ክፍሎች ከላይ የተገለጹት የማደርያው ክፍሎች ናቸው።

1. ቤተክርስቲያን (የውጪው አደባባይ)
 - ሀ. የናስ መሰውያ
 - ለ. የናስ ሰን (ሳህን)

2. የክርስቶስ አካል (ቅድስት ስፍራ)

ሀ. መቅረዝ

ለ. ገበታ (ካህናቱ የሚበሉበት ጠረጴዛ)

ሐ. የዕጣን መሰዊያ

3. የሰው አካል (ቅድስተ ቅዱሳን)

ሀ. የምህረት መክደኛ (የታቦቱ መሸፈኛ ከተመታ ከንፁህ

ወርቅ የተሠራ)

ለ. የቃል ኪዳን ታቦት

ከላይ ከተገለጸው ሠንጠረዥ የምናየው የቤተክርስቲያንን ሁለት ዋና ኃላፊነት ይሆናል። ቤተክርስቲያን ሰውን ሀ) ወደ እሳቱ የመስዋዕት ማቅረቢያ ወይም የናሱ መሰውያ ማምጣት ለ) ከዚያም ወደ መጠመቂያው ለመታጠብና ለመንጸት መምራት ብቻ ሲሆን ከዚህ ባሻገር የቀረው ሥራ የሚከናወነው በአማኝ በራሱ ልብ ውስጥ ነው። ይህም ሥራ በመቅረዝ በተመሰለው መንፈስ ቅዱስ ጀምሮ በገበታ ላይ ባለው ቂጣ የተመሰለውን የክርስቶስን ህይወት በመመገብ ወደ ዕጣኑ መሰዊያ የሚደርስ ነው። አንድ አማኝ ወደ ዕጣኑ መሰዊያ ሲደርስ ፈጽሞ ለእግዚአብሔር የተለየ ከራሱ የተላቀቀ፣ በመንፈስ የሚመራ ሙሉ የህይወት ደረጃ ላይ ደረሰ ማለት ነው።

በሰው ነፍስ የሚታየው ሶስተኛው የዕድገት ደረጃ በምህረት መክደኛውና በቃል ኪዳን ታቦት ምሳሌ የተገለጸው በማደርያው ሶስተኛና የመጨረሻ ክፍል የሚገኘውን ነው። ይህ እድገት ሰውን ከራሱ ውስጥ ፈጽሞ አውጥቶ ወደ እግዚአብሔር አባት ባህርይ የመለወጥ ደረጃ ሲሆን ይህም ልምምድ የመጨረሻውና የሥጋ ሁሉ ፍፃሜ ነው።

ሶስተኛ ልምምድ

ከዚህ ከሶስተኛውና የመጨረሻው ልምምድ (ለውጥ) በኃላ ሰው በተፈጥሮአዊ አካሉ ልክ እንደ ኢየሱስ ይሆናል። ያለ ኃጢያት ደምና ሥጋ ያለው ሆኖ ይራመዳል ፣ ይኖራል። ከዚያም በትንሳኤ አዲስ አካል ይለብሳል። በአዲስ አካል የሚኖረው ልምምድ ልክ ክርስቶስ ከሞት ከተነሳ በኋላ እንደነበረው ህይወት ይሆናል። ከፈለገ ይበላል፣ በተዘጋ ቤት ይገባል ወዘተ። ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ 15:51-53 የፃፈው ስለዚህ አዲስ ህይወት ነው።

ኢየሱስን የምንመስለው መንፈሳዊነቱን ብቻ ሳይሆን በአካልም እንደሆነ ተጽፎአል። አሁን በቅርቡ አንድ ቀን ጌታ ፀሎታችንን ይመልሳል። «መንግስትህ ትምጣ፣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር (በእኛ ውስጥ) ትሁን።»

«ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአል።» ሮሜ 8:29

«እነሆ፣አንድ ሚስጢር እነግራችኋለሁ፤ ሁላችን አናንቀላፋም፤ ነገር ግን የኋለኛው መለከት ሲነፋ ሁላችን በድንገት በቅጽበት ዓይን እንለወጣለን፤ መለከት ይነፋልና ሙታንም የማይበሰብሱ ሆነው ይነሣሉ። እኛም እንለወጣለን። ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊለብስ፣ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና።» 1ኛ ቆሮ 15:51-53

አንዳንዶች አይሞቱም

ምንም እንኳን ጊዜው የዘገየ ቢመስለንም፣ ዛሬ በህይወት የሚኖሩ አንዳንድ ሰዎች ሞትን አያዩም። ሆኖም ሞትንም አልፈን ይሁን በህይወት ሆነን የእግዚአብሔር ከሆንን፣ የሺህ ዓመት ዘመን

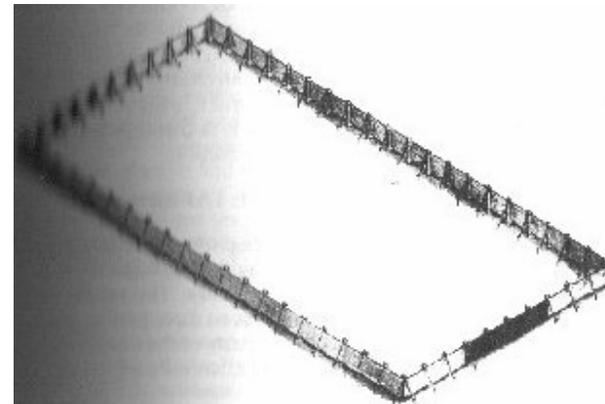
ሲጀምር፣ የመጨረሻው መለክት ማለት ህይወት ያለበት መልዕክት ሲነገር በቅጽበት ከምውትነት ወደ ህያውነት እንለወጣለን።

ንጥቀት

ከዚህ ከምንኖርበት ምድር ወደ ሌላ ሥፍራ የሚወስደን ንጥቀት የለም። ነገር ግን የመንፈሳዊ ንጥቀት ወይም ለውጥ አለ። በቅጽበት ከምውትነት ወደ ህያውነት እንለወጣለን። የሚኖረን አካል የምድር እሳት የማያቃጥለው ህያው አካል ይሆናል። ከክርስቶስ ጋር በምድር በሚኖሩ ላይ እንነግሳለን። ምድር ተቃጥላ አመድ ላይ ተቀምጦን አንነግስም። ስለዚህ ሃሳብ በሚቀጥሉት ምዕራፎች የበለጠ እናብራራለን።

ምዕራፍ 4

የማደርያው ድንኳን የውጭ አደባባይ

«በመካከላቸው አድር ዘንድ መቅደስ ይስሩልኝ። እኔ እንደ ማሳይህ ሁሉ፣ እንደ ማደርያው ምሳሌ እንደ ዕቃውም ሁሉ ምሳሌ፣ እንዲሁ ሥሩት።» (ዘፀ 25: 8-9)

የመጀመርያዎቹ 2ሺህ አመታት በውጪው አደባባይ ይመሰላሉ። በእነዚህ 2 ሺህ አመታት እግዚአብሔር ራሱን በምድር ለማባዛት ለዕቅዱ ምሳሌ ያደረገው የኖህን መርከብ ነበር፤ ማለት ለሰው የሰጠው ምሳሌ በኖህ መርከብ ውስጥ ይገኝ ነበር።

ኖህ ከአዳም ወድቀት ከ2006 ዓመት በኋላ ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ።

ሁለተኛው 2 ሺህ አመታት በቅድስት ስፍራ ይመሰላል። የእግዚአብሔር አዳኝነት የተካተተው ለሙሴ ባሳየው የማደርያው ምሳሌ ንድፍ (pattern) ነው። ከዚህም የተነሳ ሙሴ እግዚአብሔር እንደሚያሳየው እንደ ምሳሌው ተጠንቅቆ መሥራት ነበረበት።

ሶስተኛው 2ሺህ አመታት በቅድስተ ቅዱሳን ይመሰላል። ይህ ዘመን አሁን በማለቅ ላይ ይገኛል። ንድፉ ያለው በሰው ውስጥ ነው። የዚህም ንድፍ ዋነኛው ምሳሌ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

የመጀመርያው መርከብ ማለትም የኖህ መርከብ የሰውን ዘር ከመከራ ውኃ ካዳነ በኋላ የተሠራበትን አላማ ወይም ተልዕኮ ፈጽሞ ወደ ጎን ተወግዶአል። በምድረ በዳ በሙሴ የተሠራው ማደርያ ግን የተልዕኮን የመጨረሻ ፍጻሜ የሚያገኘው በእኛ ላይ ይሆናል። ስለሆነም ይህን ወደ ጎን ከማስወገዳችን በፊት፣ የአሠራሩም ሆነ የዕቃዎቹ ምሳሌና ምልክት በእኛ ላይ ተፈጻሚነት እንዲያገኙ ማድረግ አለብን። በአሁኑ ሰዓት እኛ ለእግዚአብሔር እውነተኛው ማደርያና ዘላለማዊ መኖሪያ ስፍራ መሆን እንችላለን። ስለ ማደርያው የምናጠናበትም ምክንያት ለዚህ ነው። ሳናስተውል የተጫኑብንን የሀሰት ትምህርቶች ወዲያውኑ ለመለየት ብቻ ሳይሆን ለመረዳትም ያስችለናል። ቤተክርስቲያን በአንድንድ ሁኔታ የባዕድ አምልኮ ሳይቀር በክርስትና ስም በመቀበልዋ ባለዕዳ ወይም ደግሞ ህግ ተላላፊ ናት። የማደርያው ትርጉምና መገለጥ ወደ ፍፁምነት ለሚጓዝ ሰው ሁሉ እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው።

ሶስቱ የማደርያው ድንኳን ክፍሎች

ማደርያው የውጪው አደባባይ፣ ቅዱስ ስፍራና ቅድስተ ቅዱሳን በሚል በሶስት ክፍሎች ይከፈላል። ይህ ንድፍ በተመሳሳይ ሁኔታ በሰማይም አለ። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ሶስት ሶስት ክፍል አድርጎ ፈጥሮአል። እግዚአብሔር (አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ)፣ ሰው (መንፈስ፣ነፍስ፣ሥጋ)፣ ሰማይም ሶስት ክፍል አላቸው። አቶም ሶስት ክፍሎች አላቸው። የአቶም ሶስት ክፍሎች እያንዳንዳቸው ሶስት ክፍል ሲኖራቸው እንዲህ እያለ ቆጥረን እስከማንጨርሰው እንደ አለማት ስፋትና ብዛት ይሆንብናል።

የማደርያው አደባባይ 100 ክንድ ርዝመትና 50 ክንድ ስፋት ነበረው። ይህ ቁጥር በምንም መንገድ በሌላ አገላለጽ መፃፍ የለበትም። ክንድ የሚለውን መለኪያ ሃሳብ ለማብራራት ካልሆነ በስተቀር መለኪያው ወደ ሜትር ወይም ፊት (feet) መለወጥ የለብንም። አንድ ክንድ 18 ኢንች ወይም 12 ኢንች መሆኑ ሳይሆን እኛ የምንፈልገው ዋናው ነገር ቁጥሩ ያለውን ትርጉምና ምሳሌውን ነው። የአደባባዩ ጠቅላላ ዙርያ ሶስት መቶ ክንድ ሲሆን ይህም የጌድዮንን ሠራዊት ቁጥር ያመለክታል።

«እግዚአብሔር በኋላው ዘጋበት» ዘፍ. 7:16 ይህ ቃል ስለ ኖህ ስለቤተሰቡና ስለ እንስሳቱ እግዚአብሔር የመርከቡን በር ከዘጋባቸው በኋላ መክቱን በምድር ሳያፈስ የተነገረ ቃል ነው።

ይህ የተከለለ (የታጠረ) የማደርያው አደባባይ «የመዘጋት» መጀመርያ ወይም እግዚአብሔር ሰውን ወደ አደባባዩ ውስጥ አስገብቶ መዘጋት የጀመረበት ማለት ነው። የቢራቢሮን አፈጣጠር ምሳሌ ብንመለከት ካተርፒላር ወደ ጉድጓድ (ወደ ማደርያው) ውስጥ ገብቶ ይታሸጋል፤ በውስጡ የለውጡ ሂደት ከተከናወነ በኋላ ውብ የሆነ ቢራቢሮ ሆኖ ይወጣል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ

የምናየው ይህንን የሚመስል ስዕል (ሁኔታ) ነው። እግዚአብሔር ሙሴን ለማደርያው የተከለለ (የታጠረ) አደባባይ አቁምለት ብሎ አዘዘው።

የናስ ምስራቆችና ካስማ

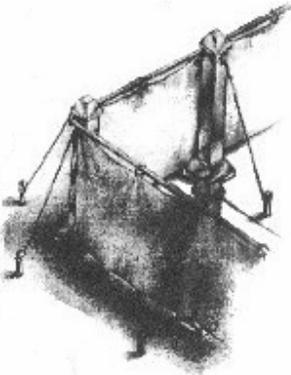
ናስ የሚያመለክተው ፍርድን፣ ፍትህንና ሀይልን ነው። የማደርያው አደባባይ ምስራቆችና ካስማዎች እንዲሁም በምድር የሚቸከሉት የካስማዎቹ እግሮች የተሠሩት ከናስ ነው። የእግሮቹ ከፍታ 5 ክንድ ነው። ቁጥር አምስት ምሳሌው እግዚአብሔር እንደ ህያው ድንጋዮች ለአደባባይ መስርያ የሚጠቀሙባቸው በምድር ያስቀመጠው ወይም የፈቀደው አገልግሎት ምሳሌ ሲሆን የሱ የሆኑትን ወደ አደባባይ ውስጥ የሚያስገባበት፣ የሱ ያልሆኑትን ከአደባባይ ውጭ የሚያስወጣበት፣ እና በሩን የሚዘጋበት አሠራር ነው። አደባባይ ከናስ መሠራቱ ምሳሌውን በጣም ያጠነክረዋል። በክርስቶስ ውስጥ ለመሆን ሌላ መንገድ አለመኖሩንና ሰው በሰው ላይ ፈራጅ እንደሚሆን ያሳያል። እግዚአብሔር ለኃጥአኑም ለዓድቁም ዝናብን እንደሚሰጥ የእግዚአብሔር ወይም የሰይጣን ወገን ለመሆን ሁሉም ሰው እኩል ዕድል ተሰጥቶታል። አንዳንድ ሰዎች አምላክን በመምሰል ከላቁ በሌሎች ላይ ፈራጅ ይሆናሉ። ወደ ፍፃሜው ሲደርስ ሰው በሰው ላይ ብቻ ሳይሆን በመላዕክትም እንኳን ፈራጅ ይሆናል። መላዕክት ሰይጣንን ለማሸነፍ ትልቅ ዕድል ተሰጥቶአቸው ስላላሸነፉ ሰዎች በእነርሱም ላይ ፈራጅ ይሆናሉ።

የአደባባይ ዙርያ 300 ክንድ ነው። ይህ የሚያረጋግጠው፣ እግዚአብሔር በሙላት በክርስቶስ ምስክር፣ በቃሉና በመንፈሱ በኩል በዙሪያችን ቅጥር እንደሆነን ነው። ቁጥር ሶስት

የእግዚአብሔርን ሙላት (አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ) ሲወክል፣ ዜሮ ደግሞ ዘር ማለት ነው (ዜሮ በዕብራይስጥ ዜራ ሲሆን ትርጉሙ ዘር ማለት ነው)። ሁለት ጊዜ ዜሮ ሲደገም የቃሉና የመንፈሱ ምስክርነት ማለት ነው።

የብር ዘንጎች

የናሱ ምስራቆቹ ጫፍ የተሞላው በብር ነው። ይህ የሚያሳየን የአደባባይ ዙርያ ክልል የተከበበው በመዋጀት መሆኑን ነው። ምንም እንኳ ውስጡ ፍርድና ፍትህ ቢሆኑም፣ ፍርድና ፍትህ በጠላታችን በኃጢአት ላይ ነው። የፍርድና የፍትህ ዋናው ዓላማ መዋጀት ነው ማለት ቅጥሮቹ መዋጀት ናቸው። ምንም እንኳ በቅጥሩ ውስጥ ለዘላለም ቢዘጋብኝም፣ የተዘጋብኝ ለደህንነቴና ከጠላቴ እጅ እንድድን ነው። ጌታ ይመስገን። የምስራቆቹ ኩላቦች የተሰሩት ከብር ሲሆን ይህም የሚሰቀሉትን (የሚንጠለጠሉትን) መጋረጃዎች ለመደገፍ ነው።

የሚሰቀሉት ነገሮች

በአደባባይ ዙርያ የሚሰቀሉት የተለየ ዓይነት መጋረጃዎች የሚወክሉት ሥጋን ነው። ለመስቀያ የሚሆኑት ኩላቦች የተሠሩት ከብር ሲሆን፣ ብር መዋጀትን ያመለክታል። እነዚህ መጋረጃዎች

አንዱ ገጽታቸው የውጪውን ዓለም ሲመለከት፤ ሌላው ገጽታቸው የውስጡን ይመለከታል። መጋረጃዎቹ በተለየ ሁኔታ ከቀጭን የተፈተለ በፍታ የተሠሩ ነበሩ። እነኚህ መጋረጃዎች በእግዚአብሔር የመዋጀት ሃይል በስፍራቸው ተጠብቀው ተቀምጠዋል። የመጋረጃዎቹ ውድርና ርዝመት 100 ክንድ በ50 ክንድ ሲሆን ቁጥር 100 የኢየሱስን ምስክርነት ማለት እግዚአብሔር አዳኞችን መሆኑን ያሳያል። ቁጥር ሃምሳ ደግሞ ወደ ኃምሳኛው ኢዮቤል የሚያመጣንን የክርስቶስን አገልግሎት ያሳያል። በሉቃስ 4:17-19 እንደምናነበው በእስራኤል አገር በ50ኛው ኢዮቤል አመት ባለ ዕዳ ሁሉ ዕዳው የሚሻርለት፤ ምርኮኛ ሁሉ የሚለቀቀበት ዘመን ነበር።

በማርቆስ ወንጌል 6:40 «መቶ መቶውና አምሳ አምሳው እየሆኑ በተራ በተራ ተቀመጡ» በዚህ ሁኔታ እንዲቀመጡ ኢየሱስ ሲያዛቸው የመቶና የአምሳ ትርጉም በዚህ ምድር የኢየሱስን መለኮታዊ ልምምድ ነው። በሌላ ስፍራ ደግሞ የኖህ ልጅ ያፌት በጎርፉ ዘመን የአንድ መቶ አመት ሰው እንደነበረ እናነባለን።

የማደርያው አሰራርና እያንዳንዱ ለማደርያው መስሪያ የተገለገሉባቸው ዕቃዎች ከእግዚአብሔር መለኮታዊ ሥርዓት ጋር ተመሳሳይነት ወይም ህብረት ያላቸው ናቸው። ማደርያዊ የሚወክለው ለዛሬይቱ ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር ያለውን ዕቅድ ሲሆን ይህም ዕቅድ ቤተክርስቲያንን ፍፁም ወደሆነው ወደ እግዚአብሔር ዓላማ ማድረስ ነው።

አደባባዩ ዙርያ የተንጠለጠሉት መጋረጃዎች በመርፌ የተጠለፉ የእጅ ሥራ ናቸው። በዚያን ዘመን ዘመናዊ መሣሪያ እንደሌለ ግልጽ ቢሆንም ምናልባት እንደ አሁን ያልተራቀቁ መሣሪያዎች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ሆኖም መጋረጃዎቹ የእጅ ሥራ

መሆናቸው ተጠቅሶአል፤ ይህ የሚያመለክተው በእግዚአብሔር የተደነገገ የአገልግሎት ተግባርን ነው።

የተፈተለ ቀጭን በፍታ

የአደባባዩ ግድግዳ የተሠራው በእጅ ከተፈተለ ቀጭን በፍታ ሲሆን ምሳሌውም የሚያሳየን ቤተክርስቲያን ራሷን የምትጠብቀው በንጽህና ብቻ እንደሆነ ነው። ሰይጣን ንጽህናን አይቋቋምም። ለሃጥእ ሰው ንጽህና እንደ ስድብ ነው። እውነተኛ ቤተክርስቲያን ክፉን ሰው ውጣልኝ አትልም፤ ነገር ግን ክፉ ሰው አጠገቧ መሆን አይችልም ወይም አይፈልግም። አጥሩ በሙሉ ከደጃፉ በቀር የተሠራው ከቀጭን በፍታ ነው።

በአደባባዩ ውስጥ የሚከናወነው አገልግሎት እግዚአብሔር በሰው ውስጥ የሚሠራውን ሥራ ወደ ፍፁምነት እንደሚያመጣ ያሳያል (ኤፌ 4:13)። የሐሮቹ ልዩ ልዩ ቀለማት መንፈስ ቅዱስ ከውጭ ዓለምን የሚቋቋም ከውስጥ የአደባባዩን ክብር የሚገልጥ አዲስ ስጋ ላይ የሚሠራውን የተለያዩ ተግባሮች ያሳያል። የሐሮቹ ቀለማትና ትርጉማቸው ከዚህ በታች ተዘርዝረዋል፡-

- ሰማያዊ ሐር** - መቀባት
- ሐምራዊ** - ልጅነት (ወንድ ልጅ) (ዳግም የመወለድ ልምምድ)
- ቀይ** - ደም (የኔታ ደም ሲሆን የእግዚአብሔርን ህይወት በውስጣችን፤ ለራስ መሞትን)
- ቀጭን በፍታ** - ጽድቅ (የራስ ያልሆነ ጽድቅ)

መግቢያ በራፍ (የአደባባይ)

በራፍ አራት ምሰራዎች አሉት። እነዚህም ምሰራዎች መከራን፣ የለውን ፍጻሜና በመከራው አማካኝነት ሰው ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ መግባቱን ያሳዩናል። በዘፀአት 27፥ 16-17 እንደምናነበው የአደባባይ በራፍ ሰው ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ የሚገባበት መግቢያ ነው። አዳም በገነት ኃጢአትን በሰራ ጊዜ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን የቅርብ ግንኙነት ያጣበትና ከዚህ በራፍ የተወገደበት ወቅት ነበር። እዚህ ላይ ይህ በራፍና ኤደን ገነት ተመሳሳይ እንደሆኑ እናያለን። አንባቢያን ማስተዋል ያለብን እነኝህ ነገሮች ሁሉ በአካል የተፈፀሙ ቢሆኑም በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በእኛ ውስጥ መንፈሳዊ ትርጉም አላቸው።

«አዳምን አስወጣው፤ ወደ ህይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍን በኤደን ገነት ምስራቅ አስቀመጠ።» (ዘፍ 3፥24)

ወደ ህይወት መድረሻው መንገድ በእሳት ውስጥ ወይም በመከራው ውስጥ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደተገለፀው የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍና ኪሩቤል በኤደን ገነት በራፍ መቀመጥ፣ ሰው ከህይወት ዛፍ ተካፋይ እንዳይሆን ለመከልከል ሳይሆን፣ ወደ ህይወት መግባት ካለበት በእሳትና በኪሩቤል ውስጥ ማለፍ እንዳለበት ሲያሳዩን ነው። ከላይ የተገለጹትን አይነት አርማዎች በማደርያው ውስጥ ቅዱስ ስፍራንና ቅድስተ ቅዱሳንን በሚከፍለው መጋረጃ ላይ እናያቸዋለን።

እሳት የለውጥ መሣርያ ነው

ወደ እሳት የገባ ማንኛውም ነገር ፈጽሞ ይለወጣል። ይህም ለውጥ የሚሆነው የእሳቱ ኃይል በኃይለኛ ፍጥነት ጥቃቅን ክፍሉ ድረስ ሳይቀር ዘልቆ በመግባት የነገሩን ይዘትና አይነት ይለውጠዋል። በእግዚአብሔር ቃል በግልጽ እንደምናየው እሳት የለውጥ መሣርያ እንደሆነ ነው። የአደባባይ በራፍ አራት የናስ ምሰራዎች አሉት። እነዚህ ምሰራዎች በሥጋ ላይ የሚሆነውን መከራና ፍርድ ሲያመለክቱ፣ ማለትም በምሰራዎቹ መግቢያ አልፎ የሚገባ ህይወት ያለው ነገር ሁሉ እርግጥን እንዳለበት ያሳውቁናል።

ክብር ያለው ፍርድ

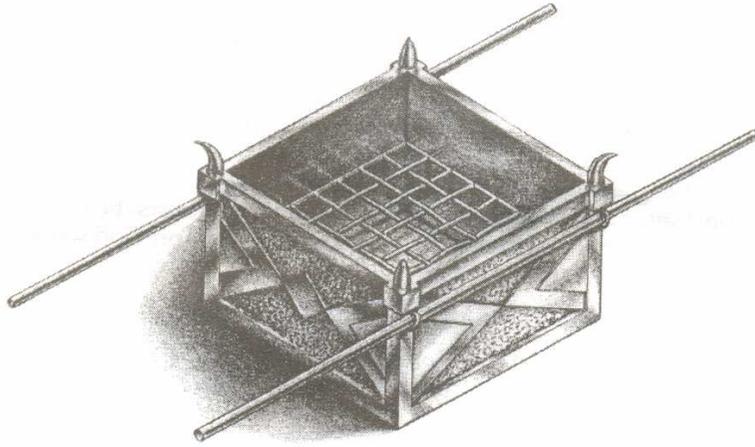
ይህ ከላይ የተጠቀሰው ፍርድ የሚያመለክተው፣ እግዚአብሔርን ለመምሰል በምህረት፣ በፍቅርና በፍትህ መለወጥን ነው።

አራቱ የአደባባይ ምሰራዎች ፈተናን፣ መከራን፣ ለውጥን ሲናገሩ አስሩ በምስራቅ በኩል የሚገኙት የማደሪያው አደባባይ ምሰራዎች መለኮታዊ መንግሥትን ያሳዩናል። ምንም እንኳን ልዩ ልዩ መንግሥት በውጪ ቢኖሩም በማደሪያው ደጅ ውስጥ ግን መለኮታዊ መንግሥት መኖር እንዳለበት እግዚአብሔር ያሳዩናል።

የማደሪያው አደባባይ ርዝመት ሃያ ምሰራዎች ሲኖሩት ይህም የሚያሳየው መከራን ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ «የያዕቆብ መከራ» በቁጥር ሃያ ይመሰላል። እግዚአብሔር ከሰዎች ውስጥ ኃጢአትን ለአንዴና ለመጨረሻ የሚያስወግደው በመከራ ብቻ ነው።

ምዕራፍ 5

የናስ መሠዊያ

የቤተክርስቲያን እቅድ በማደራያው ውስጥ በሚገኙት ሰባቱ ዕቃዎች (ቁሳቁሶች) ተወክለዋል። እነኚህም ከዚህ በታች ተዘርዝረዋል።

- 1. የናስ መሰዊያ፡-- መሰቀልን ወይም ስለ ኃጢአት መሞትን ይወክላል።
 - ሀ. ፍትህ፡-- ምንም አይነት ኃጢአት እንዳላደረግን ይመስክርልናል።

ለ. ደህንነት፡-- የተዋጀ ወይም መዋጀት ማለትም በዋጋ የተገዛ/ የተገዛን እንደሆንን ያሳያል።

2. የናሱ የመታጠቢያ ሰን (ሰሀን)፡-- በጥምቀት ምሳሌ ሲገለጽ ይህም ለራስ መሞትንና ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን መግባትን ይወክላል።

ሀ. ጥምቀት፡-- ለመሞት፣ ለመቀበርና በትንሳኤ ከክርስቶስ ጋር ለመነሳት ወደ ቃል ኪዳን መግባትን ይገልጻል ።

ለ. ቅድስና/መቀደስ፡-- ወደ እግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ንፁህ መሆን።

ሐ. መለየት፡-- የታጠበ፣ የተቀደሰውና ንፁህ የሆነው ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብቻ ተለይቶ መቀመጥ

3. የህብስት ገበታ፡-- የሚወክለው በንጉስ ገበታ፣ በእግዚአብሔር ገበታ ከክርስቶስ አካል መመገብንና ሃሴት ማድረግን ነው።

- ሀ. ክርስቶስን በአካሉ ውስጥ መመገብ
- ለ. በራሳችን መንፈስ ውስጥ ካለው ክርስቶስ መመገብ
- ሐ. በኢየሱስ ውስጥ ያለው ክርስቶስ በውስጣችን ብቻ ሳይሆን አብሮን ከኛ ጋር ስለሆነ ከእርሱ መመገብ።

4. የወርቅ መቅረዝ፡-- ይህ መቅረዝ በሰው መንፈስና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን አንድነት ይወክላል። በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅን ብቻ ሳይሆን የመንፈስን ፍሬ ማፍራትንም ጭምር ይወክላል። ምክንያቱም አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሊሞላና ነገር ግን በመንፈስ ላይኖር ይችላል።

የወርቁ መቅረዝ ሰውና እግዚአብሔር አንድ ሆነው መሥራታቸውን ይወክላል ።

5. የወርቅ እጣን መሰዊያ፡- ይህ መሰዊያ የሚወክለው የነፍስን መስዋዕትነት ነው።

6. የስርየት መክደኛ፡- የስርየት መክደኛው የሚወክለው የክርስቶስ አካል በእግዚአብሔር እንደሚጠለል ነው።

7. የቃል ኪዳን ታቦት፡- ወንድ ልጅን ይወክላል።

ከላይ የተዘረዘሩት ሰባቱ ቁሳቁሶች የሚወክሉት፡-

1) ሰባቱን የቤተ ክርስቲያን የእድገት ደረጃና ታሪኳን ሲሆን፤ በፍጻሜው በራዕይ 12:5 «ወንድ ልጅ» ተብሎ የተጠቀሰውን እውነተኛውን ቤተክርስቲያን ማፍራትን ነው።

2) በሰው ውስጥ የተገለጡት ሰባቱ የወንጌል ሚስጢር የበለጠ እየተገለጡ እንደሚሄዱ ደግሞም በየደረጃው በተገለጠልን ሚስጢር በተራመድን ቁጥር የዚያን ሚስጢር ራዕይ እንቀበላለን። እግዚአብሔር ወንዱንም ሴቱንም በሚያንፀባርቀውና ብርሃን በሆነው ቃሉ በእምነት እንዲራመዱ ይጋብዛል። ኢየሱስ በዮሐንስ ምዕራፍ 7:17 እንዲህ ይላል። «ፈቃዱን ሲያደርግ የሚወድ ቢኖር፤ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል።»

3) የሰባቱ ምስጢሮች መክፈት በራዕይ 5:2 ያለው የሰባቱ ማኅተሞች መክፈት ማለት ነው። እነዚህ የወንጌል ምስጢራት በተከፈቱ ቁጥር ዓለም ወደ ፍጻሜዋ እየቀረበች መሄዷን ያሳያሉ።

ሰባቱ ማህተሞች

በራዕይ ምዕራፍ 6 የተጻፉት የሰባቱ ማህተሞች መክፈት የሚያብራራው በየዘመናቱ ስለተከሰቱ አንዳንድ ታላላቅ ድንገተኛ ሁኔታዎችና አስከሬ መቅሰፍቶች ነው። የህይወት መልዕክት ለቤተክርስቲያን በመጣ ቁጥርና ግልጽ እየሆነ በሄደ መጠን፤ ቤተክርስቲያንም እየጠነከረች ስትታይ ዓለም ሥጋና ሰይጣንም እንዲሁ የራሳቸውን ሥራ ለመግለጽ ሃይል ይሰጣቸዋል። ከዚህም የተነሳ የእያንዳንዱ ማህተም መክፈት በዓለም ላይ ተቃራኒ ችግር ያስከትላል።

ቤተክርስቲያን

ኃይለኛው በሬ በግድና በሃይል ታስሮ እየጮኸና እያንገራ፤ ተጎትቶ ወደ ሞቱ ስፍራ ይመጣል። ወደ መሞቻው ስፍራ ሲመጣ የቀደሙት ወገኖቹን ደም ስለሚያሸት ህይወቱን ለማዳን ቢታገልም ትግሉ ከንቱ ይሆናል። በገመድ እንደታሰረ በአራቱ የመሰዊያ ቀንዶች ላይ ይታሰራል (እዚህ ላይ ይህ ሁኔታ የሚያሳየን ሃይልን ስልጣንን ጉልበትንና ፍርድን ነው)። በመሰዊያው የታሰረው በሬ በካህኑ ሰይፍ አንድ ጊዜ ይሰየፋል። መንፈራገጡ ወዲያው ይቆምና በአንድ ጊዜ ጩኸት ህይወቱ ያበቃል። በሬው ወደ አዲስ ሂደት ውስጥ በመግባት በሞቱ ወደ ከፍተኛው የህይወት ደረጃ ይለወጣል። ሞትን (ከረጅም ጊዜ የማጥፋት ታሪኩ ባሻገር) ለመጀመርያ ጊዜ እግዚአብሔር መሣሪያው አድርጎ በመጠቀም የማይፈልገውን ሥጋዊነት ገድሎአል። ስለሆነም ከኃጢአት የተነሳ ሞት የግድ አስፈላጊ ሆኖአል። «የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው» 1ኛ ቆሮ 15:56

ቀራንዮ በውስጣችን

የሙሴ የማደርያው ድንኳን መሰዊያ የቀራንዮ ምሳሌ ነው። በአካል የሚታየው ተራራ ማለት አብርሃም በልጁ ፋንታ የበግ ጠቦት የሰዋበት (ዘፍ 22:13) ስፍራ ሳይሆን የሰው የኃጢአት ህይወት እንደ በግ የተሰዋበት በሰው ልብ ውስጥ ያለው ጎልጎታ ማለት ነው።

የማረጃው ቢለዋ የእግዚአብሔር ቃል ነው። የኃጢአተኛው የኃጢአት ህይወት ወይም ኑሮ በሬው ነው። በሬው የታሰረበት ገመድ ወደ መታሰር የሚያመጡን የህይወት ሁኔታዎች ሲሆኑ ታላቁ ካህን ክርስቶስ ነው።

በመሰውያው ላይ የተሰዋው የመጀመርያው በግ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እኛ የተጠየቅነው የአካል መስዋዕት ሳይሆን በመንፈስ እንድናደርገውና በረከቱን በህይወታችን እንድናገኝ ነው።

የናሱ መሰውያ አንዳንድ ጊዜ የሚቃጠል መስዋዕት መሰዊያ ተብሎ ሲጠራ የዚህ መሰውያ ዙርያው 5 X 5 X 3 ክንድ ነው። ይህ መሰውያ በአራቱም ጫፍ አራት ቀንዶች ሲኖሩት ከግራር እንጨት ተሠርቶ በናስ የተሰበሰበ ነው።

እንጨት የሥጋ ምሳሌ ሲሆን ሰውን ከኃጢአት የሚያድነው ሰው መሆኑን ይጠቁማል። ይህ ሃሳብ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 15 ቁጥር 21 እንዲህ ሲል ተጠቅሶአል።

«ሞት በሰው በኩል ስለመጣ ትንሣኤ ሙታን በሰው በኩል ሆኖአልና።»

የግራር እንጨት የሚያመለክተን ከእንጨቶች ሁሉ የተለየ እንጨት መሆኑን ነው። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በብዙ ስፍራ

የግራር እንጨት ለቅዱስ ተግባር ሲውል እናያለን። ይህ የሚያመለክተው ስለ መዋጀት የሚያስተምሩ አገልጋዮች በጌታ የተቀቡ የተለዩ ሰዎች እንጂ ስብከትን እንደ ሙያ የሚወዱ መሆን እንደሌለባቸው ነው።

ናስ የፍርድ፣ የሀይልና የፍትህ ምልክት ነው። የመሰውያው ተግባር የሚያሳየን በእምነት ስለ መጽደቅ፣ በኃጢአት ላይ ፍርድን፣ እንዲሁም የሚሰውትን እንሰላት ወደ መሰዊያው ለማቅረብ የሚያስፈልገውን የሃይል ብዛት ነው። ይህም ሁኔታ በእያንዳንዱ አማኝ ህይወት ውስጥ የሚከናወን ነው። ኢየሱስ በዮሐንስ 6:44 እንዲህ ይላል፡-

«የላከኝ አብ ከሰው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ።»

የመሰውያው ዙርያ (5 X 5 X 3)

ቁጥር አምስት አገልግሎት፣ መዋጀት እና ፀጋ ማለት ነው። አምስት ካሬ ደግሞ ከላይ የተጠቀሱትን በሙላት መክናወንና ለኃጢአት መሞትን ያመለክታል። ምንም እንኳ ይህ መሰዊያ የሰውን በፍፁም ወይም በሙላት መዋጀት ባይወክልም የመዋጀት ተግባር መጀመሩን ያሳያል። አዲስ ህይወት ከመጀመሩ በፊት አሮጌው ህይወት መሞት አለበት። የዚህ መሰውያ ቅርጽ ካሬ ነው። ይህም ማለት አራቱም ጎኖች እኩል ሲሆኑ ምሳሌውም ከእያንዳንዱ አገልጋይ እግዚአብሔር የሚጠብቀው ለመሰዋት ያለን ፈቃደኛነት ልክ እንደ ኢየሱስ ወይም ከኢየሱስ ጋር እኩል መሆን እንዳለበት ነው። አገልጋዮች ብቻ ሳይሆን ወደዚህ መሰዊያ የሚመጣ ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ሃሳብ በውስጡ እንዲኖር

ያስፈልጋል። በማቴዎስ ወንጌል 20:22 በፊሊ 2:5 ኢየሱስ ያዕቆብንና ዮሐንስን እንዲህ ሲል ጠይቆአቸዋል። «እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን?» እንችላለን የሚል መልስ ሰጥተው ነበር። ልክ እንደ አዳኞችን ለመሰዋት ፈቃደኞች መሆን አሉብን። ጌታ በማቴዎስ 6:12 ሲጸልይ እንዲህ ይላል። «የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን» ከኢየሱስ ጋር እኩል የሚያደርገውን በእርሱ የነበረ ሃሳብ በአኛም ዘንድ ሲኖር ነው። የሚቃጠለው መሰውያ ከፍታ ሶስት ክንድ ነው። ቁጥር ሶስት የእግዚአብሔር ምሳሌ ቁጥር ነው። ይህ የሚያረጋግጥልን የእግዚአብሔር ፈቃድ ሙላቱና ከፍታው በዚህ በመጀመርያ በሥራው እንደምናየው አዲስ ፍጡር ሲፈጥር ነው። በቁጥር አምስት የተወከለው በአግድም በሚዳው ላይ የተዘረጋው ሥራ የሚወክለው እርስ በርሳችን አንዱ ለሌላው ልክ እንደ ኢየሱስ ህይወትን መስጠትን ነው። የበጎ የኢየሱስን ባህርይ መካፈል ማለት ነው።

በመሰውያው ላይ የሚኙት ቀንዶች የሚወክሉት ሃይልንና ግዛትን ነው። በሬው ወይም እንስሳው ያለ ፈቃዱ በስድስት ሰዎች ተይዞ ወደ መስውያ ይቀርባል። ይህ የሚጠቁመን ማንም ሰው በራሱ የነፃ ፈቃድ ወደ እግዚአብሔር እንደማይመጣ ነው። የማደርያው አደባባይ አብዛኛውን ጊዜ በሁከት የተሞላ ስፍራ ነው። ሰዎች ከእንስሳት ጋር የሚታገሉበት እንስሳቱ የከንቱ ጩኸት በመጮህ ህይወታቸውን ለማትረፍ የሚታገሉበት፣ ከከብቶቹ ደምና የሆድ ዕቃ ቆሻሻ የተነሳ መጥፎ ሽታ የሚሸትበት ስፍራ ነው። ከላይ የተጠቀሱትን ሃሳቦች የሚገልጽ የማጠቃለያ ሃሳብ እንመልከት።

እግዚአብሔር ሰውን በኃጢአት የሚወድቅ ፍጡር አድርጎ ሠርቶታል። ገና ሰውን ሳይፈጥር እንደሚወድቅ ያውቅ ነበር።

ስለሆነም የሰውን ውድቀት እግዚአብሔር ራሱ ኃላፊነቱን ወስዶ ሸክሙን በራሱ ላይ እንዲሆን አድርጎአል። ይህንን ኃላፊነት ወስዶ ዋጋ መክፈል ብቻ ሳይሆን እያንዳንዱን ሰው ወደራሱ መሳብ የራሱ ተግባር አድርጎታል።

«እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደሆነ ሁሉን ወደ እኔ አስባለሁ።» (ዮሐ 12:32)

የደሙ ተግባር

ከማደርያው አደባባይ ውጪ ቤተክርስቲያን የለም። ቤተክርስቲያን የምትጀምረው በማደርያው አደባባይ ውስጥ ነው። በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው በጌታ ደም የማይጀምር ማንኛውም ተቋም ወይም ድርጅት በፍጹም ቤተክርስቲያን አይደለም። የቤተክርስቲያን ተሐድሶ በማርቲን ሉተር ተጀመረ። ሉተር ከሮም ቤተክርስቲያን ተገንጥሎ ጽድቅ በእምነት ብቻ (ሮሜ 5:1) እንደሆነ፣ ነገር ግን በሥራ እንዳልሆነ፣ በነብዛና በጳጳስ ለሚያምኑ ሰዎች አስተማረ። ይህ ወደ ሙላት ከሚያደርሱን ከሰባቱ ደረጃዎች የመጀመርያው ነው። በአሁኑ ዘመን አንዳንድ ቤተክርስቲያን ሉተር የደረሰበት ብቻ ደርሰው ወደ ፊት መግፋት ወይም መቀጠል አይፈልጉም። በመጀመርያው የክርስትና ዕድገታችን ላይ የምናገኘው የመሰዊያው ከናስ መሠራት የሚያስረዳን ፍትህን እንጂ ፍፁምነትን አይደለም። በተጨማሪም ለአንድ ክርስቲያን በማደርያው አደባባይ ደጃፍ ርምጃውን መጀመር ግዴታውና ወደ ናሱ መሰዊያ መምጣት አስፈላጊው እንደሆነ መገንዘብ አለብን። «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው።» ሮሜ 6:23 የኃጢአት ሰውነት መሞት አለበት ምክንያቱም ለእግዚአብሔር ባዕድ ነውና። የእግዚአብሔርን ባህርይ ከተቀበልን

የባዕድ ባህርይ በሙሉ መወገድ አለበት። በዚህ በናሱ መስዊያ የፈሰሰው ደም የእግዚአብሔር ህይወት ያለበት ሲሆን ይህም ህይወት ባለገበት ወይም በምንኖርበት ዓለም ሃይላችንን ለማደስ በቂ ጉልበታችን ነው። ሞት ወደ አለማችን ገብቶአል። አባቶቻችንን ሁሉ ሰውቶአል ዛሬም በእኛ ላይ ይህንን የማንወደውን ነገር በላያችን ጫናውን መጣሉን በመቀጠል ላይ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር መፍትሔ ሰጥቶናል። ጠላታችንን ለመዋጋት የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር ሃይል ወይም ጉልበት ነበር። ይህም ኃይል የሚገኘው ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ነው። **እግዚአብሔር ብርሃን ነው። ብርሃንም ሃይል ነው።** ስለሆነም እግዚአብሔር ኃይሉን በዓለማችን ለመግለጽ የተጠቀመው የኢየሱስ ክርስቶስን ደም ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ውስጥ ኃይል አለ። ይህ ኃይል ሁልጊዜ ልንጠቀምበትና በደከምን ቁጥር ኃይላችንን ልናድስበት ዝግጁ ሆኖ ይጠብቀናል። ይህ ከእግዚአብሔር የተሰጠን ኃይል ፅፁብ ድንቅ ሲሆን ከፅፁብነትም በላይ ያለ አንዳች ጥርጥር እውነት ነው። ይህ ወደዚህ ዓለም የተላከው የእግዚአብሔር ህይወት ኢየሱስ በሚባል ሰው የደም ስር ውስጥ ነበር። ይህም ህይወት በኢየሱስ የደም ስር ውስጥ በነበረበት ጊዜ እስረኛ ነበር። ኢየሱስ ደሙን ካልሰጠን እኔና እናንተ የመዳን ተስፋ አይኖረንም ነበር። የኢየሱስ ደም በፈሰሰ ጊዜ ዓለማት በሙሉ ተንቀጠቀጡ ሰይጣንም ከዙፋኑ ላይና ከአየር ላይ ልዕልናው ተወገደ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከእኛ በላይ መሆኑ ቀር። ሰው ዳግመኛ በክብር ዙፋን ተቀመጠ የዳዊት ዙፋን የሚባለው የእግዚአብሔር ልጆች ልብ ሆነ። ከዚህም የተነሳ በዚህ ዘመን ሰዎች በራሳቸው ነፃ ፈቃድ እግዚአብሔርን ወይም ሰይጣንን መታዘዝ ሲችሉ ለሰይጣን ላለመታዘዝ ግን የተሻለ መንገድ ተበጅቶላቸዋል። በዚህ ምክንያት ነበር ዳዊት ከአስከሬው ኃጢያቱ ባሻገር እንደልቤ ለመባል የበቃው።

እስረኛው እግዚአብሔር

እግዚአብሔር በውስጣችን ሲያድር ልክ እንደ እስረኛ ከብዙ ነገር የታገደና በተግባሩም ውስን ነው። የክርስቶስ በውስጣችን እስረኛ መሆን ከፍተኛ ሚስጢር ነው። ታላቅ አምላክ በተበላሸና የኃጢአት ሱስ ባደረበት ሥጋ ውስጥ ተወስኖ መኖር እንቅስቃሴም ነው። እፁብ አምላክ የመጀመሪያው ክርስቶስ ጥሶ እስከሚገለጥ ድረስ ኢየሱስ በተባለው ሰው ውስጥ ሆኖ ይኖር ነበር። ዛሬም ይህ አምላክ በሰው ውስጥ ተወስኖ ይኖራል። ነገር ግን እግዚአብሔር በእራሱ ጥበብ በኢየሱስ ህይወት የተጠቀመውን መንገድ ተጠቅሞ ሰውን እንደገና ሊሠራው ይፈልጋል። ይህ ካልሆነ የተበላሸውና የሚበሰብሰው ሥጋ የማይበሰብሰውን ሊለብስ አይችልም።

ኃጢአት በሰው ውስጥ ገብቶ እንዳደረ ሁሉ እግዚአብሔርም ከጠላቱ ጋር ለመፋለም በሰው ውስጥ ማደር አለበት። ኢየሱስ የሰው ሥጋ ለብሶ በምድር ሲመላለስ በውስጡ የነበረው የእግዚአብሔር ህይወት በትንሣኤ ኃይል ፈንቅሎ ወይም ጥሶ ለመውጣት ይሻ ነበር። የዚህ ዓይነቱ ልምምድ በደሙ በተዋጀ በእውነተኛ ሰው ውስጥ ሁሉ ተመሳሳይ ነው። ቤተክርስቲያንን ቤተክርስቲያን የሚያደርጋት የጌታ ደም ተግባር ብቻ ነው። ከጌታ የተገኘው የደም ተግባር አዲስ ፍጡር አድርጎ ወደ እግዚአብሔር የሚያስገባን የመጀመሪያው ርምጃ ነው። ያለ ጅምራ ፍጻሜ አይኖርምና። ራሱን ለፍጥረት ለማሳየት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ፍጡር አስረኛ ሆኖ ወደ ዓለማችን መምጣት ነበረበት። የሰው ፍጡር መለኮታዊውን ነገር አግዶ ይዞታል። ይህ ሁኔታ የሚቆየው መለኮታዊው በድል ያገደውን ፍጡር አሸንፎ መለኮትና ፍጡር አንድ ሆነው እንደ እግዚአብሔር መልክና ምሳሌ እስኪገለጡ ድረስ ነው። ይህን እውነት የምጽፈው

በመንፈስ ሆናችሁ እንደምትረዱ በመተማመን ነው። ይህ መረዳት ካላችሁ በመንፈስ ናችሁ አለበለዚያ ግን ጸልዩ።

የእውነተኛዎ ቤተክርስቲያን ትርጉም

ቤተክርስቲያን ከመጀመሪያው ጊዜ ጀምሮ ህንፃ ወይም ድርጅት አልነበረችም አይደለችም። እግዚአብሔር አስቀድሞ የነደፈው የራሱን ህዝብ የራሱ ቤተክርስቲያን እንዲሆኑት ነው። ባለፉት ዘመናት የተፈፀሙት ድርጊቶች ሁሉ እውነተኛውን ቤተክርስቲያን ለማዘጋጀት ነው። ማንኛውም ድርጅት እውነተኛው ቤተክርስቲያን የኔ ድርጅት ነው ብሎ የሚያስብ፣ ምንም እንኳን ነገሩ በቅን አስተሳሰብ ቢሆንም ራሱን ሊወጣውና ሊደርስበት የማይችል ሁኔታ ውስጥ እንደጣለ ማወቅ አለበት። ጌታ ኢየሱስ በአንድ ወቅት ደቀመዛሙርቱን ጠርቶ መንፈሳዊ ህግና መመርያ ሰጥቶአቸው ነበር። ይህ መንፈሳዊ ህግ ከማንኛውም ፍጥረታዊ ሰው ከደነገገው ህግና መመርያ የላቀና የበላይ ነበር። ይህ ህግ በልባቸው ጽላት የተተከለ ወይም የተቀረፀ ነበር። እግዚአብሔርን በምንታዘዘው ጊዜ በእኛም የልብ ጽላት የሚተክል ሲሆን ይህም ከእግዚአብሔር ህዝብ ጋር አንድ ያደርገናል። ይህ መንፈሳዊ ህግ በልባችን ጽላት ካልተተከለ እግዚአብሔር ከሚፈልገው ነገር በስተቀር በራሳችን ፈቃድ ሁሉን ነገር እናደርጋለን። ስለሆነም ቤተክርስቲያናት እግዚአብሔርን በመቅደም ከመርሃ ግብራቸው ጋር የራሳቸውን መልካም ተግባር እየተከተሉ ያለ እግዚአብሔር ሥርዓት የሚራመዱ ሆነዋል። በእግዚአብሔር አይን ሲታዩ የራሳቸውን ጉዳይ እየፈፀሙ እስከመጎብኛቸው ጊዜ እንደ ዱር አራዊት በጫካ ውስጥ ላይና ታች የሚሮጡ ናቸው።

እግዚአብሔር እንዳላየ መስሎአል

ለረጅም ጊዜ ቤተክርስቲያን በሚል የደመና ጥላ ውስጥ ከኖርን በኋላ በእግዚአብሔር ፈቃድ በኩል እንደምንሄድ መስሎን ራሳችንን አሳምነንዋል። በሌላ በኩል እግዚአብሔር ብዙ መጽናናት ፈውሰ፣ መፈታትና የተለያዩ በረከቶች ሲሰጠን ስጦታውን እንደማሳመኛ አድርገን በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ነን ብለን ተቀብለናል። በዚህ ብቻ ሳናበቃ ሌሎችንም አሳምነን በመርሃ ግብራችን የሚመሩ ተከታዮቻችን አድርገናቸዋል። ነገር ግን እውነተኛ የሆነ የወንጌል አገልጋይ ይህ ዕቅዳችንና መርሃ ግብራችን ማለትም ቤተክርስቲያን የመምራት ንግዳችን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋቢስ መሆኑን ያውቃል። በውኑ እግዚአብሔር ለዚህ አይነቱ ተግባራችን በቃሉ እንደተጻፈው «በትውልዱ ንፁህ?» ይለናል? የዚህ አይነቱ ተግባር ለብዙ መቶ አመታት የኖረ ሲሆን አሁን ግን ለፍጻሜው ጥሪ እያደረገ ነው። አሁን ቤተክርስቲያን የሚል ጫወታችን መጨረሻ ላይ ደርሰናል። እግዚአብሔር መጥረቢያውን ቤተክርስቲያናችን በምንለው ላይ እያወረደ ነው። በጥቂት አመታት መለየትና መከፋፈል ይካሄዳል፤ ማለት በድንገት እግዚአብሔር በጎቹን ከፍየሎች ይለያል።

ለጊዜው (በጣም ረጅም መስሎ ለሚታየው) እግዚአብሔር በስሙ ለሚደረገው ሥራ ሁሉ አይኖቹን ሸፍኖል። ከዚህ በኋላ ግን አይሸፍንም።

ሞት - የህይወት በር

የናሱ መስዊያ ህይወት አይደለም ህይወትንም አይወክልም ነገር ግን ወደ ህይወት የሚያስገባ በር ነው።

በናሱ መሰዊያ የሚታዩ ሶስት ለውጦች

የናሱ መሰዊያ ሶስት ለውጦችን ይወክላል።

1. ለውጥ በሞት
2. ለውጥ በእሳት
3. ለውጥ በመዋሃድ

1. ለውጥ በሞት - ከበሬ ወደ ሥጋ

የህይወት ህግ እንደሚያዘው ከዝቅተኛ ህይወት ወደ ከፍተኛ ህይወት የሚያድግ ወይም ከፍተኛውን ህይወት የሚያገኝ ሁሉ ዝቅተኛውን ወይም አነስተኛውን ህይወት ማስረከብ አለበት። ለምሳሌ ከተርፐላር ከረጅም ጊዜ እንቅልፍ በኋላ ሲሞት በአዲስ አካልና ባህርይ ከመቃብር የሚወጣው ውብ የሆነ ቢራቢሮ ነው።

«እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የሰንዶ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።» (ዮሐ 12:24)

ይህ አባባል እንቅልፍን ቢመስልም እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ ህግ ነው። ሌላ ለዚህ ሃሳብ የሚስማማ የህይወት ህግ ምሳሌ መጥቀስ ይቻላል። እንሸላሊት ዝንብ ይበላል፤ ዶሮ እንሸላሊቷን፤ ሰው ደግሞ ዶሮዋን ይበላል፤ ስለሆነም ዝንብ፣ እንሸላሊት፣ ዶሮ በአንድነት በአንድ ጊዜ ወደ ከፍተኛ ህይወት ማለት ሰው ወደ መሆን ያርጋሉ።

በብሉይ ኪዳን ጊዜ በሬውን ወደ ማደርያው ሲያመጡት ቆዳውና የሆድ ዕቃው ከማደርያውና ከሰፈሩ ውጪ ወጥቶ በእሳት ይቃጠላል። የጎልጎታን የመስቀል ሞት በእምነት በሰውነታችን እንዲሆን ስንቀበል የረከሰውና አጸያፊው ያለፈው ህይወታችን

ይወገዳል። ለዚህ ሃሳብ የሚሆን መንፈሳዊ ህግ በዘፀአት መጽሐፍ እናገኛለን።

«የአህያውን በኩር በጠቦት ትቀጃለህ፤ ባትቀጃውም አንገቱን ትሰብረሃለህ፤ የሰውንም በኩር ከልጆችህ መካከል ትቀጃለህ።» (ዘፀ 13:13)

የዚህ ቃል መንፈሳዊ ትርጉም አንድ ነፍስ ለሌላው ነፍስ የኃጢአት ዋጋ መክፈል እንደሚችል ነው። ችግሩ በሰው ዓለም ውስጥ የኃጢአት ነፍስ የሌላውን ኃጢአት ዋጋ መክፈል አለመቻል ነው። ስለሆነም ጻድቅ ለኃጢአተኛው ዋጋ መክፈል አስፈላጊ ሆነ፤ ክርስቶስ ኢየሱስ ዋጋ ከፈለ። ለነፍሳችን ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው። ሌላ ከላይ የጠቀስነውን መስቀላዊ ሥርዓት የሚያብራራ በሮሜ መጽሐፍ እናገኛለን።

«ለመታዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት ለርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደሆናችሁ አታውቁም? ወይም ለሞት የኃጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ።» (በሮሜ 6:16)

በአሮጌው ህይወታችን ለሰይጣንና ለመናፍስቱ ከመታዘዛችን የተነሳ ባሪያዎች ነበርን። አሁን ግን የክርስቶስ መንፈስ በኢየሱስ ውስጥ ለነበረው ሞት እንድንታዘዝና የኢየሱስ መስቀል ለኃጢአትና ለሥጋ መሞትን በእኛ ውስጥ እንዲሠራ ይጠይቀናል።

ጎልጎታንና የመስቀል ሞትን መቀበል ወደ አንድ ነጥብ ያደርሰናል። ይኸውም በማደርያው መሰውያ የተሰዋው ያ ትሁት በሬ ከካህኑ ጋር በክብር እኩል ለመሆን ህይወቱን መስጠትና በካህኑ ህይወት ውስጥ መዋሃድ ግድና አስፈላጊው ነበር። ዛሬ እኛ ም በእምነት ይህን አቋም ወስደን ተፈጥሮአዊ ህይወታችንን አስረክብን መንፈሳዊውን ህይወት መቀበል አለብን። በእውነቱ

ይህን ሥጋዊ ህይወት መስጠት በጣም አስደሳች ነገር እንጂ መስዋዕት አይደለም።

“አንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝና ህያው ቅዱስም መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ።” ሮሜ 12:1

2. ለውጥ በእሳት – ከጥሬ ሥጋ ወደ በሰለ ሥጋ (ጥብስ)

እሳት የመለወጥ ባህርይ ያለው፣ አንድን ነገር ከአንድ ቅርጽ ወደ ሌላ ቅርጽ እንዲለወጥና አይነቱም እንዲቀየር የሚያደርግ ሃይል ነው። ስለሆነም እሳት ጥሬ ስጋን አብስሎ በቀላሉ የሚታኝክና ከሰውነት ጋር የሚዋሃድ ጥብስ ሥጋ ያደርገዋል።

ሰው በንስሃ ወደ እግዚአብሔር ሲመለስ የሚታየው ለውጥ ከላይ የጠቀስነውን ይመስላል። መንፈስ ቅዱስ በሰው ህይወት ውስጥ ኃጢአትን ጥሶና ጠልቆ ሲገባ ስለኃጢአት መፀዕትንና ወደ ንስሃ መግባትን ያስከትላል። በዚህን ጊዜ ኃጢአት በናሱ መስዊያ ላይ ለፍርድ ይቀርባል። ከኃጢአት ኃይል ለተላቀቀች ነፍስ ኃጢአት እጅግ አፀፊ ነገር ነው። ከዚህ ኃሳብ እንደምንረዳው ንስሃ የናሱ መስዊያን ተግባር በውስጣችን መከናወኑን መቀበላችንን የሚያሳይ ዋነኛ ክፍል ነው። አንዳንዶቻችን «ንስሃ ለምን አስፈላጊ ሆነ?» ኢየሱስን እንደ አዳኛ ችን ተቀብለን በደህንነት የሚገኘውን በረከት ያለ ንስሃ አንቀበልን? ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። ለዚህ ጥያቄ መልስ በማቴዎስ ምዕራፍ 9 ቁጥር 16 እናገኛለን። ኢየሱስና ኃጢአት አይተባብሩም አዲስ ህይወትና አሮጌ ህይወት አብረው አይኖሩም።

«በአረጃ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን ይበጭቀዋልና፤ መቀደዱም የባስ ይሆናል።» ማቴ 9:16

ይህ የመለኮታዊ ሥርአት ድንጋጌ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ከህግ በታች ሆነው እንዲኖሩ በማድረግ ለብዙ ጊዜ የታገለው፣ ሰዎች ጽድቃቸው የመርገም ጨርቅ መሆኑን ተረድተው አዳኝ እንደሚያስፈልጋቸው እንዲያውቁ ነው። ሰው ራሱን ማዳን አይችልም፤ ስለሆነም ንስሐ አሮጌውን መንገድ መካድና አዲሱን ህይወት መቀበል ነው።

ጌታነት ሳይሆን አዳኝነት

ብዙዎች ክርስቶስን እንደ አዳኛቸው ተቀብለው ነገር ግን በሕይወታቸው ላይ ሊኖረው የሚገባውን ጌትነት ክደዋል። የራሳቸውን ፈቃድ ማድረግ ይፈልጋሉ። ይህ በአዳማዊው ሰውና በክርስቶሳዊው ሰው መካከል ያለ መሠረታዊ ልዩነት ነው። ክርስቶሳዊው ሰው የአባቱን ፈቃድ ማድረግ ሲሻ አዳማዊው ሰው ግን የራሱን ሃሳብ ወይም ፈቃድ ያደርጋል። ዋነኛው በክርስቲያን ዓለም ውስጥ የሚታየው ልዩነትና መከፋፈል ያለው እዚህ ላይ ነው። ብዙዎች በግል ወይም በመሃበር በራሳቸው እቅድ የመመራት ሱስ ሲኖራቸው፣ የእግዚአብሔርን ፍጹም ፈቃድ የሚሹ በጣም ጥቂቶች ናቸው።

የአደባባዩ እሳት የፍርድና የሞት እሳት ነው። ኢየሱስ በመስቀል በተሰቀለ ጊዜ እያንዳንዱ የሰውነቱ ክፍል በእሳት ይቀጣጠል ነበር። እኛ የሚገባንን የሞት ዕዳ ከፈለልን። ዋጋ ሳንከፍል እንድንቀበል ተፈቀደ።

3. ለውጥ በመዋሃድ

ሶስተኛውና በናሱ መሰዊያ ላይ ያለው ለውጥ ትሁቱ በሬ ሥጋው ምግብ ሆኖ በካህኑ መበላቱና ከሰውነቱ ጋር መዋሃዱ ነው። ትሁቱ በሬ በካህኑ ውስጥ ሆኖ በናሱ መሰዊያ አገልግሎት ዕድል እንዳለው ያሳያል። ካህኑ የሚመገበው በአደባባይ ደጅ ሳይሆን በቅዱስ ስፍራ ነው። በአደባባይ ደጅ የሚከናወነው ተግባር የበሬውን ሥጋ በመቆራረጥ ለምግብነት ማዘጋጀት ነው። የተወሰነው የሥጋ መስዋዕት በናሱ መሰዊያ ፈጽሞ ይቃጠላል። ይህ የሚያመለክተው በእግዚአብሔር አገልግሎት ውስጥ የሥጋ ሥራ ተቀባይነት እንደሌለው ነው። ሥጋዊነት በእግዚአብሔር ሥራ ውስጥ ስፍራ የለውም። አላማው መንፈሳዊ ቢመስልም የተጠቀሙበት መንገድ መንፈሳዊ ካልሆነ ጠቅላላ ዕቅዱ መንፈሳዊ አይደለም። ለምሳሌ መንፈሳዊ የሚመስሉ ብዙ የሥጋ ሥራዎች በዙርያችን እናያለን። የገንዘብ አስተዋፅዖ ፕሮግራምና የብልጽግና ወንጌል (ለእግዚአብሔር ከሰጠን ብዙ እገኛለን) የመሳሰሉ የሥጋ ስራዎች በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት የሌላቸው መስዋዕት ናቸው። ምንም እይነት ሥጋዊ አላማ ያለው ሃሳብ ወይም እቅድ መንፈሳዊ መሆን አይችልም።

«በመታለሉ ተንኩልን በእጁ ያከናውናል፤ በልቡም ይታብያል፤ ታምነውም የሚኖሩትን ብዙዎችን ያጠፋል።» (ዳን 8:25)

የብልጽግና ወንጌል የሃሰተኛ ክርስቶስ የትምህርት ክፍል ነው።

እግዚአብሔር ከሰዎች እርዳታ አይፈልግም መታዘዝን እንጂ፤

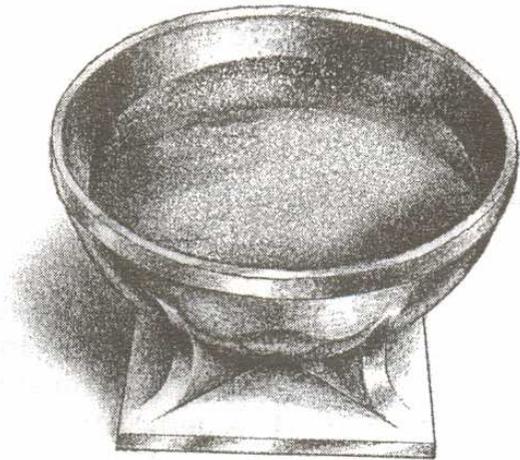
ይህ የካህኑ ሥጋውን መመገብ የሚያሳየን በቤተክርስቲያን የመንፈስን ሥራ ሲሆን ይህም ማለት ሥጋዊ ሰው (በሬው)

ህይወቱን ለክርስቶስ (ካህኑ) ሲሰጥና የካህኑ ወገን ሲሆን ነው። የካህኑ ፍፃሜ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ መሆን ነው። ይህ የሚሆነው ካህኑ በቅድስተ ቅዱሳን ራሱን መስዋዕት አድርጎ ሲያቀርብ ነው። ስለሆነም በሬው በካህኑ ውስጥ በመዋሃድ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ይሆናል። የእግዚአብሔር ህይወት ህይወቱ ይሆናል።

በሬው እና ካህኑ ጥላ ወይም ምሳሌ ናቸው። በሬው የሰው ካህኑ የክርስቶስ ጥላዎች ናቸው። በሙሴ መጽሐፍት የጥላነት ባህርይ ያላቸው ብዙ ሰዎችና ድርጊቶች አሉ። ባለጥላው ግን ያለው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ነው።

ምዕራፍ 6

የናሱ ሰን (ሳህን)

ሰን የሚለው ቃል የመታጠቢያ ሳህን ማለት ነው። የእንግሊዝኛው ቋንቋ ለቨር (ሳን) ከሚለው ላቫቶሪ የሚለውን ሃሳብ ሲወስድ ትርጓሜው የመታጠቢያ ቤት ማለት ነው።

የናሱ ሰን የሚገኘው በመሰዊያውና በቅዱስ ስፍራ መካከል ሲሆን የተሰራውም ከሴቶች መስታወት ነው። እዚህ ላይ መስታወት (ከንቱነትን) ያሳያል። ሴት ይህን ብዙ ጥረት የተወለወለ የናስ መስታወትዋን የመታጠቢያ ሰን እንዲሰራበት መስጠትዋ ትልቅ መስዋዕት ማቅረቧን ያሳያል።

በአጋጣሚ የማደርያው ህግ ሴት ከመታጠቢያው አልፋ እንዳትሄድ ያግዳታል። የዚህ ሃሳብ መንፈሳዊ ትርጉም በመጽሐፍ ቅዱስ ተጠቅሶአል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነፍስ አነስታይ ያታ ሲኖራት መንፈስ ደግሞ የተባዕታይ ያታ እንዳለው ይገልጻል። በማደርያው ድንኳን ቅድስት ስፍራ የሚከናወነው ተግባር በሙሉ የመንፈስን ሥራ ይወክላል። ስለሆነም በክርስቶስ ስንሆን በነፍሳችን ኃይል ልንሠራ እንደማንችል ያስረዳናል። በቃሉ እንደተጻፈው ቤተክርስቲያን በአነስታይ ያታ ተመስላ የክርስቶስ ሙሽሪት ስትሆን ሙሽሪው ደግሞ ክርስቶስ እንደሆነ እናያለን። ስለሆነም ሚስት በራሷ ፈቃድ ሳይሆን በባልዋ ስም በመጠራት አስፈላጊ የሆነ ተግባር ማከናወን ትችላለች። ከዚህ የተነሳ ነው የሴት መስታወት ተጨፍልቆ የመታጠቢያ ሳህን የሆነው።

የመታጠቢያው ሰን ሶስት ለውጦች ሲወክል ሶስቱም ስለ ሞት የሚናገሩ ናቸው። አደባባይዬ በጠቅላላ የሞት አለም ሲሆን ነገር ግን ህይወት የሚከተለው የሞት ዓለም ነው።

የመታጠቢያው ሰን ዋነኛ መልዕክት ለራስ መሞት የሚል ነው። ቀጥለን ሶስቱን ለውጦች ከዚህ በታች እንመልከት።

1. መቀደስ - መታጠብ
2. መለየት
3. ጥምቀት

ከናስ መሰዊያ ላይ የተወሰደው የእንስሳው ደም ከሂሶጵ ጋር ከተቀላቀለ በኋላ ካህኑ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በመግባት በጌታ ፊት ይረጨዋል። እዚህ ላይ ካህኑ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሳይገባ እጁን መታጠብ ግዴታው ነው። ይህ የሚያሳየን መቀደስን ወይም ንፁህ መሆንን ነው። የሞትን አሰራር በተቀበልን ጊዜ የኃጢአት ርዝራዥ ከህይወታችን ይወገዳል፤ ነገር ግን ኃጢአት የመኖር ዕድል ስላለው መቀደሳችን መቀጠል አለበት።

የመታጠቢያው ሰን ናስ መሆኑ የፍርድን መኖር ሲያመለክት ይህም ፍርድ በራስ ላይ ነው። ምክንያቱም ነፍስ የአምላካን መለኮታዊ ባህርይ ለመካፈል ተመልሳለች ነፍስ ወደ ክርስቶስ ህይወት ከመግባቷ በፊት ራሷን መካድ አለባት። በማደርያው ድንኳን የሚገኘው ቅድስት ስፍራ የክርስቶስን ህይወት ይወክላል። እዚህ ላይ መታጠብ ወደ ፍፁምነት ለምናደርገው ርምጃ አስፈላጊ ቢሆንም ብቻውን ግን ፍፁም ሊያደርገን አይችልም። ኃጢአት ከአባቶቻችን የወረሰነው በላያችን የተጫነ ባዕድ ነገር ሲሆን በሰው አመለካከት እንኳ ተቀባይነት የሌለው ተግባር ነው። ሁለተኛው ሞት ግን እንዲህ አይደለም የምንሻውን ህይወት ለማግኘት ለራስ መሞት ግድ ነው።

ራስ በቀላል አይሞትም

ካህኑ በናሱ ሳን ሲታጠብ የመስቀል ሞት ያለቀለትና የተፈፀመ ጉዳይ እንደሆነ በመገንዘብ ወደኃላው መሄድ ሳይሆን ወደፊት በማቅናት ወደሚቀጥለው ጉዞው ማለትም ወደ ማደርያው ይገባል። ይህም ተግባር ለእግዚአብሔር የመቀደስና የመለየት አገልግሎትን ያሳያል። መለየት የታጠበው ዕቃ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብቻ እንዲውል ተለይቶ መቀመጥ ማለት ነው። ከላይ የተገለጸው ሃሳብ በሌላ በኩል ተቃራኒ ውጤቱን ብልጣሮር በተባለው በባቢሎን ንጉስ ተፈጽሞ እናነባለን። ንጉስ ብልጣሮር ለእግዚአብሔር የተለዩትን ዕቃዎች ከመቅደስ ወስዶ ለራሱ መጠጫ በማድረግ እግዚአብሔር ራሱ በእጁ በግድግዳው ላይ ጽፎ ሞቱን እንዳሳወቀውና ንጉሱ በዚያ ቀን ማታ መታረዱን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። የእግዚአብሔር ስም የተጠራባቸው ህዝቦች ሁሉ ንፁህ መሆን አስፈላጊያቸው ሲሆን ዓለማዊነት ፈጽሞ

አልተፈቀደላቸውም። «ቤተክርስቲያን» የሚለው ቃል የተጠራ ወገን ማለት ነው። ከምን ተጠሩ ብለን ብንጠይቅ መልሳችን ከዓለም ሲሆን ብዙዎች ተጠርተው ከዓለም መላቀቅ እንዳቃታቸው እናያለን። ብዙ አማኞች የኃጢአት ስርዓት ካለው ከዚህ ዓለም ጋር ተጣብቀዋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆርንቶስ ሰዎች በባፈው መልዕክቱ ከላይ ለጠቀስነው ሃሳብ መደምደሚያ እንዲህ ብሎ ይጽፍላቸዋል።

“ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ ጽድቅ ከአመፅ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና ? ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ኅብረት አለው ? ክርስቶስን ከቤልሆር ጋር ምን መስማማት አለው ? ወይስ የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው ? ለእግዚአብሔር ቤተመቅደስም ከጣዖት ጋር ምን መጋጠም አለው ? እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተመቅደስ ነንና እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፡-በእነርሱ እናራለሁ በመካከላቸውም አመለካከት አምላካቸውም እሆናለሁ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ስለዚህም ጌታ፡- ከመካከላቸው ውጤት የተለያችሁ ሁኑ ርኩስንም አትንኩ ይላል ሁሉንም የሚገዛ ጌታ ፡- እኔም እቀበላችኋለሁ ለእናንተም አባት እሆናለሁ እናንተም ለእኔ ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች ትሆናላችሁ ይላል።” 2ቆሮ6:14-18

ከባቢሎን የሚያወጣን ነገር ቢኖር የመለየት መልዕክት ወይም ትምህርት ነው። ባቢሎን የሚለው ቃል ትርጉም የዓለሙ ሁሉ ሥርዓት በአንድ ላይ በእግዚአብሔር መለኮታዊ ስርዓት ላይ ማመጽ ማለት ነው። የሰው ልጅ በመንፈሳዊው፣ በፓለቲካው፣ በኢኮኖሚውና በጠቅላላ ተግባሩ እግዚአብሔርን እየተቋቋመ ነው። ስለሆነም ከላይ በጠቀስናቸው ዋነኛ ጉዳዮች ውድቀታችን ጎልቶ ይታያል።

የእግዚአብሔር መንፈስ በአሁኑ ሰዓት የሚጠራን ለራሱ የተለየን እንድንሆን ነው። የመለየት መልዕክት ለጌታ ብቻ መገልገያ እንድንሆን ነው።

የናሱ ሰንና ጥምቀት

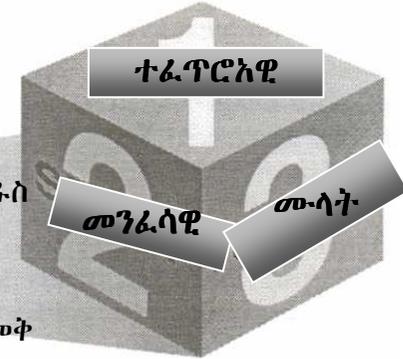
የናሱ ሳህን ጥምቀትን ይወክላል። ይህ ጥምቀት የሁለተኛዋ ቤተክርስቲያን ዓለም ልምምድና እንዲሁም እግዚአብሔር ሰውን በመንፈሳዊ ጉዞው ወደ ፍፁምነት የሚመራው ሁለተኛው የቤተክርስቲያን ዘመን ነው። ስለሆነም ጥምቀት ማለት ሞት ነው። ይህ ሞት የሚወክለው ለራሳችን ሃሳብ፣ አላማ፣ ፈቃድ፣ ፍላጎት፣ ዕቅድ መሞትን ወይም በጠቅላላ ለራስ መሞትን ነው።

የውሃ ጥምቀት - የመንፃት ቃል ኪዳን

የውሃ ጥምቀት ልክ አንደ ጋብቻ ሥርዓት የቃል ኪዳን ተግባር ነው። ጌታ ኢየሱስን እንደ አዳኞችን በተቀበልን ጊዜ ከኛ የሚጠበቅ የምንከፍለው ዕዳ አልነበረብንም። ደኅንነታችን የተገዛውና የተከፈለው በጌታ ኢየሱስ ደም ነው። አሁን ክርስቲያን ከሆንን በኃላ ግን እግዚአብሔር ከኛ የሚፈልገው የተገላበጠሽ የሆነ ጉዳይ አለ። የክርስቶስ አካል መሆን ከፈለግን የመጀመርያው ተግባራችን ቃል ኪዳን መግባት ነው። ይህም ማለት የክርስቶስ አካል መሆናችንን የሚያረጋግጥ ወይም ታማኝነታችንንና ፍቅራችንን የሚያሳይ አንድ ማሰርያ የሚሆን ተግባር በፈቃዳችን ማሳየት አለብን። ስለሆነም ለኃጢአት ሞተን ለእግዚአብሔር ህያው መሆናችንን ማሳየት መቻል አለብን። የቀድሞውን ነገር ክደን አዲሱን ከክርስቶስ ጋር ያለንን አቋም ማወጅ አለብን።

የጥምቀት መንገዶች

1. ተፈጥሮአዊ ማቴ 3:11
በውሃ መጠመቅ
አጥማቂው ሰው
2. መንፈሳዊ ማቴ. 3:11
ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ
አጥማቂ ኢየሱስ
3. ሙላት 1 ቆሮ. 12:13
በክርስቶስ ውስጥ መጠመቅ
አጥማቂ መንፈስ ቅዱስ

ከላይ በሰንጠረዥ እንደምናየው እግዚአብሔር እንድንሠራበት የደነገገልንን ሶስት የጥምቀት መንገዶች እስቲ በዝርዝር እንያቸው።

1. **ተፈጥሮአዊ፡-** የመጀመርያው አቅጣጫ ሁልጊዜ የተፈጥሮ ነው። እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ዕቅድ የሚሰጠን ከተፈጥሮ ነው። መረዳታችንን በተፈጥሮ ላይ ብቻ ከገታነው እውነተኛ ትርጉም አይኖረውም። ምክንያቱም ተፈጠሮአዊ ነገር ሁሉ ኃላፊና ጊዜያዊ ነው። ስለሆነም ይህ የጥምቀት ሥርዓት በአካል የሚታይና በሰው የሚደረግ ነው።

2. **መንፈሳዊ፡-** ሁለተኛው መለኪያ መንገድ ሁልጊዜ መንፈሳዊ ነው። ስለሆነም መንፈሳዊው የተፈጥሮአዊው እውነተኛ ትርጉም ሲሆን ደረጃውም ከፍተኛ ነው። መንፈሳዊ ጥምቀት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ይባላል። ይህ ተግባር የመንፈስ ቅዱስ በሰው መንፈስ ወስጥ መግባትን ያሳያል። ይህ ጥምቀት በውሃ ውስጥ ገብቶ መሸፈን ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በሰው ውስጥና ውጪ

እንደሚሸፍነው የሚያሳዩን ጥምቀት ነው። ሆኖም በምሳሌነት የታየው በውሃ ጥምቀት ነው። ውኃው አማኝን እንደሸፈነው መንፈስ ቅዱስም እንዲሁ ይሸፍነዋል። አጥማቂውም ኢየሱስ ራሱ ነው።

3. **ሙላት፡-** የመንፈሳዊውና የተፈጥሮአዊው በአንድነት ወደ መጨረሻ መድረስ ወይም የነገር ሁሉ ፍፃሜ ላይ መሆን ማለት ነው። የውሃ ጥምቀት ከገባን የጥምቀትን ሙላት በቀላሉ ምን እንደሚመስል መረዳት እንችላለን። የሶስተኛው ደረጃ ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በክርስቶስ ውስጥ መጥለቅ ነው። ዕብራውያን 6:2 ስለ «ጥምቀት» ሲናገር በኤፌሶን 4:5 ደግሞ «አንድ ጥምቀት» ብቻ መኖሩን ያሳያል። እኚህን ሃሳቦች የሚያገናኛቸው ነገር በአንድ ውስጥ ሶስት መኖሩን ሲገልጽልን ነው። በማቴዎስ 3:11 መጥምቁ ዮሐንስ በውሃ ብቻ ሲያጠምቅ ኢየሱስ ግን በመንፈስ ቅዱስ በእሳት እንደሚያጠምቅ ተጽፎ እናያለን። ይህ ስለ ሁለቱ ማለት ስለ መንፈስ ቅዱስና ስለ እሳት ሲነግረን በ1ቆሮ 12:13 የተጻፈው ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቶስ እንደሚያጠምቀን ይናገራል።

እዚህ ላይ ከላይ የተጠቀሰውን የሚያሳይ ምሳሌ ቅደም ተከተል እንመልከት። እስራኤል የሚባል አንድ ሰው እንደነበረና እስራኤላውያን የሚባል ህዝብ እንዳፈራ እናውቃለን። የእስራኤል ታሪክ እዚህ ላይ በያበቃ አሳዛኝ ይሆን ነበር። ነገር ግን ከእስራኤል ህዝብ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚባል ሰው ተወለደ። እርሱም ለመንፈሳዊ ህዝብ ጌታና አዳኝ ሆነ። እስራኤላውያን ሊታዘዙት ያልቻሉትን የቃልኪዳን ትእዛዛት መንፈሳዊ እስራኤላውያን ይራመዱበት ጀመር። ነገር ግን እነኚህ መንፈሳዊ እስራኤላውያን ልክ እንደ እስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ተግባራቸው አጥጋቢ አልነበረም። ስለሆነም እግዚአብሔር አዲስ እስራኤል ማፍራት አስፈላጊው ሆነ።

ይህንን እስራኤል እግዚአብሔር ጽዮን (የክርስቶስ አካል) ብሎ ሰየመው። ጽዮን የውበት ሁሉ መደምደሚያና ሙላት ማለት ነው።

የጥምቀት እውነተኛ ትርጉም

የመጀመርያው የጥምቀት ሃሳብ የመጣው ከዘፍጥረት 7 ሲሆን ይኸውም እግዚአብሔር ዓለምን በመከራ ውሃ በማጥለቅለቅ እንዳጠመቃቸው የሚገልጽ ነው። በዚያ ወቅት በእግዚአብሔር የታመኑ ብቻ ከዚያ ጥፋት ሲተርፉ ሌሎቹ በሙሉ ሞተዋል። በውሃ መጠመቅ የሚያሳዩን ሞትን ነው፤ ስለሆነም ጥምቀት ያለ ትንሣኤ ተቃራኒና ህይወት የለሽ ይሆናል። በሮሜ 6:4 እንደምናነበው «ከእርሱ ጋር ተቀብረን ... በአዲስ ህይወት መነሳት...» መቀበርና በትንሣኤ መነሳት የማይነጣጠሉና አብረው የሚጓዙ ድርጊቶች ናቸው። ጥምቀት በማደርያው ድንኳን ውስጥ ካህኑ ወደ ቅዱስ ስፍራ ከመግባቱ በፊት የሚከናወን የመጨረሻ ተግባር ነው። ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ወደ ክርስቶስ ህይወት ከመግባቱ በፊት ከኃጢአትና ከራሱ ማንነት መላቀቅ አለበት። የጥምቀት ተግባር በተጠማቂው ላይ ያለው አላማ ሳይከናወን ስርዓቱን ብቻ መፈፀም ሞኝነት ነው። ጥምቀት ለራሳችን በውስጣችን መሞትን እና ሥርዓቱ ደግሞ በውጭ ላሉት ምስክርነትን ማሳየት ነው። እዚህ ላይ አንድ ተገቢ የሆነ ጥያቄ መጠየቅ ይቻላል፤ ዋናው አስፈላጊው ነገር የውስጥ ለውጥ ከሆነ ያለ ጥምቀት ክርስትናችንን መቀጠል እንችልም? ለዚህ መልሱ አንችልም ወይም አይቻልም ነው። እንዲህ ከሆነ ጋብቻንም በዚሁ መልኩ ልናከናውን ነው ማለት ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን አንድ ታሪክ ልንገራችሁ።

በጃማይካ አገር አንድ የቤተክርስቲያን ድርጅት ጋብቻን ያለ ጋብቻ ውል እንዲካሄድ በመፍቀድ ሚስቶችን ለራሳቸው ያገቡ

ነበር። ለዚህ ተግባራቸው መደገፊያ ምክንያት ሲሰጡ መንፈሳውያንና ከህግ በላይ ስለሆኑ ለመንግስት ህግ መገዛት እንደሌለባቸውና ራሳቸውን ከህግ በላይ በማድረግ ሚስቶችን ያለ ምንም የጋብቻ ውል ያገቡ ነበር። ለተወሰነ ጊዜ አባላቱ ሁሉ መንፈሳውያን በነበሩ ጊዜ የሰው ህግ ብዙም አላስፈላጋቸውም ነበር። ነገር ግን ሰይጣንን ይፈታተኑት ነበር። በአንድ ወቅት የቤተክርስቲያኑ መሪ በምኞት ኃጢአት ወደቀ። አንዲት ወጣት ልጃገረድ ወደ ሊያገባት በመፈለጉ ምዕመኑ በሙሉ ተቃወሙት። ሰውየው ለክሱ የሰጠው መልስ የልጆቹ እናትና የብዙ አመት ሚስቱ አብረን ኖርን እንጂ የጋብቻ ውል የሚያሳይ ወረቀት የለንም የሚል ነበር። የጋብቻ ሥርዓት በምስክሮች ፊትና በውል የግድ መፈጸም ያለበት ተግባር ነው። ይህንን ሴት «ሚስት ትሆነኝ ዘንድ» ወይም ይህንን ሰው «ባል ይሆነኝ ዘንድ» በማለት በሰዎች ፊት መናገር አስፈላጊ ነው። እዚህ ላይ የጥምቀትንና የጋብቻን ሥርዓት ዝምድና በማስተዋል መረዳት አለብን።

ብዙ ጊዜ መነከር

ብዙ ሰዎች በውሃ ውስጥ ደጋግመው በመነከር በፊት ያልነበራቸውን ነገር የሚያገኙ ይመስላቸዋል። አንዳንዶች በተለያዩ ስሞች ይጠመቃሉ። የኢየሱስ ስም ወይም ሌላ አይነት ስም በላያቸው ቢጠራ መልካም የሚሆንላቸው ይመስላቸዋል። ነገር ግን የተለያዩ ስም ወይም ደጋግሞ መጠመቅ «በእግዚአብሔር ፊት ያለን ያንን ንፁህ ህሊና» ሊተካ አይችልም። ይህን ሐሳብ በ1ኛ ጴጥ 3:21 ላይ እናገኛለን።

ጥምቀት – በጌታ በኢየሱስ ስም

ይህን መጽሐፍ የሚያነብ ሰው እዚህ ላይ «ታዲያ በማን ስም እንጠመቅ?» የሚል ጥያቄ ሊያነሳ ይችላል። የዚህ ጥያቄ መልስ በአጭሩ ስም የሚለው ቃል ባህርይ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ቃሉን መጥራት ብቻ ሳይሆን በስሙ ውስጥ ያለውን ባህርይ ነው። አስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስሞች የሚያሳዩን በስሞቹ ውስጥ ያሉትን አስራ ሁለት ባህርይዎች ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር በሰው ውስጥ የራሱ ክብር እስኪታይ ድረስ የሚጠቀምባቸው ወይም የሚሠራባቸው አስራ ሁለት ባህርያት በስሞቹ ውስጥ ተገልፀዋል። ይህ ሃሳብ ወደፊት ባሉት ምዕራፎች ይብራራል።

ስም ባህርይ ነው

በስሙ መጠመቅ ማለት በባህርይው መዋጥ ወይም መጥለቅ ማለት ነው። ስለዚህ ሰዎች ከማደርያው አደባባይ ወደ ቅድስት ስፍራ ሲገቡ ወደ ክርስቶስ ባህርይ ገቡ ማለት ሲሆን ይህም በክርስቶስ መጠመቃቸውን ያመለክታል። በክርስቶስ ስም እንጠመቅ ስል በባህርይው እንሞላ ማለቱ ነው። የክርስቶስ ባህርይ የኛን ባህርይ ሸፍኖ ከኛ ተፈጥሮ በላይ ሆኖ ሊታይ ይገባል። ክርስቶስ የህልውናችን ዋነኛ ምክንያት መሆን አለበት።

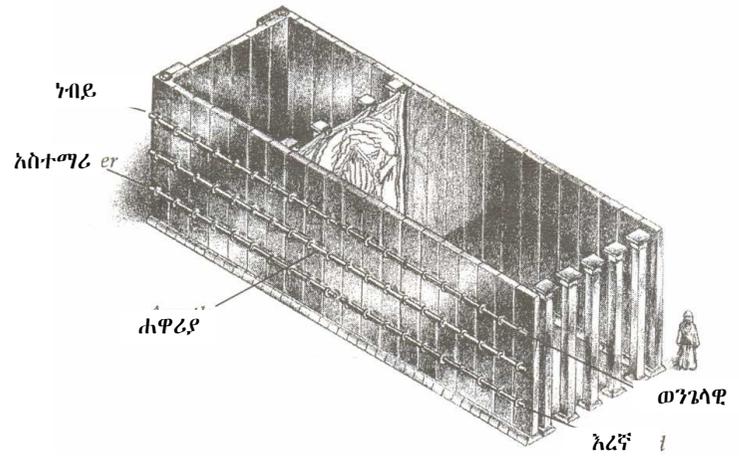
የረጠበ ኃጢአተኛ

አንድ ሰው የራሱን ስም (ባህርይ) ሳያስረክብ ነገር ግን ጥምቀት የሚጠመቅ ደረቅ ኃጢአተኛ ሆኖ ውሃ ውስጥ ከገባ በኋላ ርጥብ ኃጢአተኛ ሆኖ ከውሃ ውስጥ ይወጣል። እዚህ ላይ ወደ ታች የመውረዱና ወደላይ የመውጣቱ ልዩነት ርጥብቱ ብቻ ነው።

«የሚያመልኩትን አያውቁምና» እንደተባለው ጥምቀት ካለማስተዋል የተነሳ ስርአት ብቻ ሆኖአል። ብዙ ሰባኪዎች በኢየሱስ ስም በመጠመቅ የሚከተል ተአምር አለ ብለው ባለማስተዋል የተጣመመ ትምህርት ያስተምራሉ። አንዳንዶች ደግሞ «ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በአፍህ ብትመስክር አጠምቅሃለሁ።» ብለው ሲሉ ተጠማቂው ከኃጢአቱ ሳይነፃ በኃጢአት እየኖረ ጥምቀት ትርጉም እንደሌለው አይረዱም። የውሃ ጥምቀት ትክክለኛ ስፍራውን የሚይዘው በአማኝ የውስጥ ህይወት ሥራው ሲከናወን ነው። ይህም ማለት አማኝ ለእምነቱ ጀማሪና ፈፃሚ ለሆነው ክርስቶስ ለመታዘዝ ራሱን በቃል ኪዳን ሲያስረክብ ነው። ስለሆነም አንድ ሰው የጥምቀት ስርዓት ሲፈጽም ከራሱ ማንነት ለመውጣት መጠመቁን፣ የራሱን ስም ማጣቱንና በአዲስ ቃል ኪዳን ከክርስቶስ ጋር እስከመጨረሻው በመጓዝ አዲስ ስም ለማግኘት ተስማምቶአል ማለት ነው። ይህም ስም የራሱ የክርስቶስ ስም (ባህርይ) ነው። እዚህ ላይ አንድ ማስተዋል ያለብን ነገር ቢኖር ስም ማለት ባህርይ፣ ጥምቀት ማለት መጥለቅ ወይም «መሸፈን» ሲሆን በክርስቶስ ስም መጠመቅ ማለት በእርሱ ባህርይ መሸፈን መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ምዕራፍ 7

የማደሪያው ድንኳን አሰራር

የማደሪያው ድንኳን አሰራር ከድንኳንነት ይልቅ ህንፃ ይመስላል። ድንኳን የሚመሰልበት ምክንያት ከውጪ የተለያየ ቀለም ባላቸው በቀጭኑ ከተፈተሉ የበፍታ ድር በሰማያዊ፣ ሀምራዊና ቀይ ግምጃ (ማግ) እንዲሁም የበግ፣ የፍየልና፣ የአቆስጣ ቆዳ በጣርያውና በዙርያው ስለ ሸፈኑት ነው። በተጨማሪ በጎንና በጎን በኩል በተንዘረፈፉት ሽፋኖች ለማየት አስቸጋሪ የሆኑ የሚያንፀባርቁ የወርቅ ፍንጣቂዎች በሽፋኖቹ ላይ ይገኛሉ።

የተገነባው አንድ ክንድ ተኩል ስፋት ካላቸው 48 ሳንቃዎች ሲሆን ሳንቃዎቹ በወርቅ ተለብጠው መልካቸው የወርቅ ዘንግ ይመስላል። ጎኑ በአንድ በኩል 20 ሳንቃዎች ሲኖሩት ርዝመቱ 30 ክንድ ነው። ወርዱ ደግሞ 6 ሳንቃዎች ሲኖሩት የወርዱ ርዝመት 9 ክንድ ነው። ሁለት ትሪፍ ሳንቃዎች በሁለት ማዕዘኖች ላይ ለጥንካሬ ተተክለዋል።

ከላይ የተዘረዘሩትን ቁጥሮች ወደ ሌላ የመለኪያ አይነት መለወጥ መንፈሳዊ ትረጉሙን ያዛባዋል።

የማዕዘኑ ሳንቃዎች በሁለት የወርቅ ቀለቦች በአንድ ላይ ተጣምረው ጠቅላላ ሳንቃዎቹ እያንዳንዳቸው ሁለት ቀዳዳዎች ውስጥ ለመቆም የሚያስችል ሁለት ምላሶች ተበጅቶላቸዋል በብር እግሮች ውስጥ ተሰክተዋል። የማደርያው ህንፃ ሶስት ጎኖች ሲኖሩት መግቢያው ግን አንድ ነው፤ ይህም መግቢያ በስተምስራቅ ሆኖ በመጋረጃ የተሸፈነ ነው።

ተምሳሌታዊ ትርጉሞች

በማደሪያው ውስጥ ሳንቃዎቹ መኖራቸው አይታይም፤ ሳንቃው የስጋ ምሳሌ ስለሆነ በእግዚአብሔር ሥራ ውስጥ ለስጋ ስፍራ እንደሌለውና መታየት እንደሌለበት ሲያመለክተን ነው። እስከ ዛሬ ድረስ ባለው የቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ሰዎች በእግዚአብሔር ተመርጠው ሳይሆን እርስ በእርሳቸው በራሳቸው ፈቃድ ሹመትና ሽልማት ሲሰጣጡ ኖረዋል። እዚህ ላይ ሥጋ ስንል የሥጋን ተግባር ወይም የሰውን ራስ ወዳድነትና የማገናዘብ ችሎታውን ማለታችን ነው። ወርቅ የእግዚአብሔር ባህርይ ነው። ስለሆነም በሰው ውስጥ ጎልቶ መታየት ያለበት የእግዚአብሔር

ባህርይ ብቻ መሆን አለበት። በቤተክርስቲያን ውስጥ ሊገለጥና ተቀባይነት ሊኖረው የሚገባው ይህ የእግዚአብሔር ባህርይ ብቻ ነው። በማደሪያው ድንኳን በር በአደባባይ ውስጥ መጨረሻ ላይ የሚከናወነው ተግባር የሚያሳየን ለራስ መሞትን ነው። ይህ ተግባር የግድ አስፈላጊ ነው። ናሱ የመጨረሻ ተግባሩን በማደርያው ድንኳን በር መፈጸም አለበት ምክንያቱም ወደ ቅድስት ስፍራ መግባት ስለማይቻል ለራስ መሞት ግድና አስፈላጊ ነው።

የሴቶች መስታወቶች

መስታወት የራስ ማንነት ማሳያ ነው። ሴት መስታወት ለማደርያው ተግባር እንዲውል በሰጠች ጊዜ ለራሷ መሞቷን ያስረዳናል። ክብሯንና ጌጧን የምትመለከትበትን ዕቃ በማደሪያው አደባባይ ሰውታለች። በቅድስት ስፍራ ክርስቶስ ብቻ ይኖራል፤ የሰው ማንነት ከቅድስት ስፍራ ውጪ ይሞታል።

በማደርያው አደባባይ ውስጥ ከሚገኙት ዕቃዎች ካህኑ መጨረሻ ላይ የተጠቀመው ሰን ከሴቶች መስታወት የተሠራ ነው። ሰን ከሴቶች መስታወት መሥራቱ አስገራሚ ነው። ይህ መስታወት ከናስ የተሠራ ነው ወይም ናሱ ራሱ እስከሚያንፃባርቅ ድረስ ተውልውሎ ለመታጠቢያ የሚውል አይነተኛ ዕቃ በመሆኑ ለማደርያው መገልገያ ሆኖአል። የዚህ ሃሳብ መንፈሳዊ ትርጉም የሴቶች ዕቃ ወይም ሴቶች የተገለገሉበት ዕቃ በቅድስት ስፍራ ቦታ የሌለው እንደሆነ ያሳያል። ነገር ግን ለራስ መሞትን ለማሳየት ሲባል መገልገያ ሆነዋል። ሴት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ጥልቅ የሆነ ትርጉም ያለው ቃል ነው። ከዚህ ቀጥለን የቃሉን ትርጉም በዝርዝር እንመልከት። ሴት ማለት የወንድ ደጋፊ የሚለውን ትርጉም ሲይዝ ይህም ማለት ወንድ ያለ ሴት

ራሱን ማፍራት እንደማይችል ያሳየናል። በስጋዊም ሆነ በመንፈሳዊ ህይወት ሴት ለወንድ አስፈላጊው ናት። በሌላ በኩል ሴት ደካማ ማለት ሲሆን ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በኤደን ገነት በሰይጣን ተቃላና ተሸንፋ ስለተገኘች ነው። ከዚህ በላይ አንድ ልንረዳው የሚያስፈልገው እውነት አለ፤ ይህም እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ ወንድና ሴት አድርጎ ከፈጠረ በኋላ አንድ የነበሩትን ለያይቶ ወንድና ሴት አድርጎአቸዋል። ሴት በአዳም ውስጥ ነበረች። ከዚህ የምንረዳው ሴት በአብዛኛው ነፍስን ስትወክል ይህም በስሜታዊነቷና፣ በአስተሳሰቧ አንዲሁም በተንከባካቢነቷ ከወንድ ተለይታ ትታያለች። ስለሆነም በመጽሐፍ ቅዱስ ነፍስና ሴት ተመሳሳይ እንደሆኑ እናያለን። በመንፈሳዊ አነጋገር ሴት ከወንድ ይልቅ ለመንፈስ ሥራ የተጋለጠች ናት። ይህ ጥሩም መጥፎም ሊሆን ይችላል። አብዛኛውን ጊዜ ጥሩ ነው። ሆኖም ሰይጣን ሴትን በቀላሉ ማሳት እንደሚችል ከላይ እንደተጠቀሰው በኤደን ገነት የሆነውን አይተናል። ቤተክርስቲያን ያለ ሴት ሊኖር አይችልም። እግዚአብሔር ሴቶችን ለመንፈሳዊ ጉዳይ ተመራማሪ መሣሪያ ሆነው እንዲያገለግሉ ችሎታውን አጎናጽፎአቸዋል። ከታሪክ እንደምንረዳው ሴቶች ሁልጊዜ ለወንጌል አገልግሎት በግንባር ቀደም እንደሚገኙ ሲሆን በጎልጎልታ እስከ መጨረሻው የቆዩ፣ በመቃብሩ ስፍራ የመጀመርያና የትንሳኤን መልዕክት ለማብሰር የመጀመርያዎቹ ናቸው።

ሴቶች ዝም ይበሉን?

በማደሪያው ውስጥ ቅድስት ስፍራ ምሳሌው በክርስቶስ ውስጥ መሆንን ነው። ስለሆነም ክርስቶስ የቤተክርስቲያን ራስ በመሆን በወንድ ያታ ይጠራል። የተፈጥሮ ያታ በእግዚአብሔር

ጉዳይ ስፍራ የለውም ስለዚህ በቅድስት ስፍራ እግዚአብሔር ተፈጥሮአዊ ወንድና ተፈጥሮአዊ ሴት ብሎ አይለይም። ወንድም ሆነ ሴት በመንፈስ በስለው ለራሳቸው ሞተው ክርስቶስን በእነርሱ እንዲታይ የማድረግ ደረጃ ከደረሱና ምንም አይነት የስጋ ባህርይ በቅዱሳን ህብረት ካልታዩባቸው ለእግዚአብሔር ስራ የታመኑ መሆን ይችላሉ። ሆኖም ገና ያልበሰሉ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚገለጥባቸውም አሉ። እግዚአብሔር ዕቃውን በወደደው መንገድ መጠቀም ይችላል።

ሴቶች በቤት ውስጥ የሴትነት ተግባር አላቸው ልጆችን ማሳደግና የመሳሰሉ ጉዳቶች ላይ፣ በቤተክርስቲያን ደግሞ በመንፈስ ሆነው ቃሉን በስልጣን መናገር ይችላሉ።

አንዳንዶች በ1ኛ ጢም 2:11 «ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር።» ያለውን በመጥቀስ በቤተክርስቲያን የሴትነትን ተግባር ይቃወማሉ። ይህ ጥቅስ ሴቶች በቤተክርስቲያን ዝም ማለት እንዳለባቸው ይናገራል። ነገር ግን ከላይ የተጻፈውን የተናገረው የጌታ ሐዋሪያ በገላትያ እንዲህ ይላል።

“ከክርስቶስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋልና። አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፤ ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም፤ ወንድም ሴትም የለም፤ ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁ። እናንተም የክርስቶስ ከሆናችሁ እንኳይስ የአብርሃም ዘር እንደ ተስፋው ቃል ወራሾች ናችሁ።” (ገላ 3:27-29)

ከዚህ ጥቅስ በግልጽ የምንረዳው የመጀመሪያው ሀሳብ ትክክል ከሆነ ሁለተኛው ሀሳብ በሌላ ደረጃ ስላሉ ሰዎች መነገሩን ነው።

አንዳንድ አስተማሪዎች ሴቶች መንፈሳዊ ከሆኑ በወንድ ያታ ሊቆጠሩ ይችላሉ ምክንያቱም በክርስቶስ ውስጥ ስላሉ፣

ብለው ያስተምራሉ። ከዚህም አልፎ ከባልዎ ይልቅ በጣም መንፈሳዊ የሆነች ሴት የባልዎ የበላይ ናት ይላሉ። ይህ ፈጽሞ ስህተት ነው በእውነት በክርስቶስ ወንድም ሴትም መባል የለም ሴቷ መንፈሳዊ በመሆኗ እንደ ወንድ መሆን አለብኝ ካለች ከኢየሱስ ወንጌል ውጪ ነች ወንድም የታውን በእግዚአብሔር ስራ ወይም ጉዳይ ሊያሰገባ አይችልም። የታ በወንጌል አይቆጠርም። በመንፈሳዊ ጉዳይ ስፍራ የለውም የታ ፈጽሞ ምድራዊ ቅንጅት ሲሆን ከትንሳኤ ባሻገር አያልፍም።

ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ጢም 2: 8-12 የሚነግረን አንዳንድ መስተካከል የነበረባቸውን ችግሮች ስርዐት ለማስያዘዝ ሲሆን በተለይ ወንዶች እጆቻቸውን አንስተው ጌታን የማመስገን ችግር እንደነበረባቸው እንመለከታለን።

“እንግዲህ ወንዶች በስፍራ ሁሉ አለ ቁጣና አለ ክፉ አሳብ የተቀደሱትን እጆች እያነሡ እንዲፀልዩ አፈቅዳለሁ።” 1ኛ ጢም 2፡8

«እንዲሁም ደግሞ ሴቶች በሚገባ ልብስ ከአፍረትና ራሳቸውን ከመግዛት ጋር ሰውነታቸውን ይሸልሙ፤ እግዚአብሔርን እንፈራለን ለሚሉት ሴቶች እንደሚገባ መልካም በማድረግ እንጂ በሹርባና በወርቅ ወይም በፊንቁ ወይም ዋጋው እጅግ በከበረ ልብስ አይሸለሙ።» 1 ጢም. 2፡9-10

ሁለተኛው ችግር ሴቶችን የሚመለከት ነበር። ሴቶች በድሮም ጊዜ እንደ ዛሬው የአለምን ፋሽን ይከተሉ ነበር። እግዚአብሔርን የመምሰል ባህሪ አለመኖሩን እንመለከታለን። ጳውሎስ የዚህ ዓይነቱን ተግባር በአጭሩ አለማወቅና ግብዝነት እንደ ሆነ ይናገራል። የአለማዊነትና የግብዝነት መገለጽ የመንፈሳዊነት ውጤት አይደሉም። ዛሬ የጽዮን ልጆች አለባበስ እግዚአብሔርን መምሰልን ከማሳየት ይልቅ የአመንዘራ አለባበስን ይመስላል ፊትን መቀባት እንደ መንፈስ ፍሬ ተቆጥሮአል ቁምጣ፤ የተጣበቀ ሱሪ፤

አጭር ቀሚስ የመሳሰሉትን መልበስ እንደ ኅጥአን ለክርስቲያኑም መሳሪያው ሆኖአል በጳውሎስ ጊዜ የነበሩት ሴቶችና ወንዶች ዛሬ በዘመናችን እንዳሉ ሴቶች የሐዋርያትነት ምሪት ያስፈልጋቸው ነበር ጳውሎስ ስለ ሴቶች ጉዳይ በመቀጠል ቁ .11 “ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር” ይላል።

ዝግታ ወይም ዝምታ በግሪክ (Esuchia) ትርጉሙ በጉባኤ ውስጥ ያለ አግባብ መናገር ያለ መንፈስ ምሪት በስሜት ተገፋፍቶ መለፍለፍ ማለት ነው። አንድ ማስተዋል ያለብን ነገር መታረም የሚገባው ጉዳይ እንዳለ ነው። በአይሁድ ህግ ሴቶች የተለገሙ ናቸው በቤተክርስቲያን ግን ማንም በመንፈስ ሆኖ የሚናገርን ሰው ማስቆም አይችልም ከመንፈስ ውጭ የሚናገርንም ማንም መቀበል የለበትም።

ቁ .12 “ሴት ግን በዝግታ ትነር እንጂ ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሠለጥን አልፈቅድም።

እንደገና “ዝግታ” የሚለውን ቃል ይደግመዋል። እዚህ ላይ ግን ከሁለት ቃላቶች “ማስተማር” እና “ልትሠለጥን” ጋር አነጻጽሮ ያሳየናል። ዝግታ ወይም ዝምታ የሚለውን ቃል ትርጉም አይተናል “ማስተማር” የሚለውን ደግሞ እንመልከት። በግሪክ ልትሠለጥን የሚለው ሀሳብ ሲብራራ ገዥ/ አስተዳደሪ ወይም የጉባኤ ራስ/መሪ እንድትሆን ወይም ስልጣኗን በወንድ ላይ እንድትለማመድ አልፈቅድም ለማለት ሲሆን “ማስተር” ለሚለው ቃል የተጠቀሙት የግሪክን ቃል (didaskein) ነው። «ጌታና መምህር» ማለት እንጂ አስተማሪ ማለት አይደለም። በእግዚአብሔር ቃል የመንፈስ ስጦታ በአካሉ ውስጥ ለሁሉም በእኩል የተሰጠ ነው። ብዙ የማስተማር ስጦታ ያላቸው ሴቶች አሉ። በሌላ በኩል በገላ 3:27-29 ያለውን እንደጠቀስነው በክርስቶስ

“ወንድ ወይም ሴት” አለመኖሩን በግልጽ ያሳየናል ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል በአንድ ቦታ ሴት ታስተመር በሌላ ቦታ ደግሞ አታስተምር ካለ አንዱ ስፍራ ላይ የሆነ ሰው የተሳሳተ ትርጉም ጽፏል ማለት። የትኛው ጥቅስ በስህተት እንደተተረጎመ ለመለየት አስቸጋሪ አይደለም። የመደምደሚያው ማረጋገጫ በዮሐ 13:13 ሲገኝ (didaskein) የተተረጎመው ኢየሱስን በተመለከተ «ጌታና መምህር» ተብሎ ነው።

«እናንተም መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁም ነኝና መልካም ትላላችሁ።» ዮሐ 13:13

በትክክል ከእግዚአብሔር ቃል እንደምናየው የወንድ ትክክለኛ ስፍራ የሴቷ ራስ መሆኑን ነው። ሴት ራስ በምትሆን ጊዜ የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ስርዓት ያጠፋዋል። ጳውሎስም ይህንን ጉዳይ አረጋገጠልን እንጂ ሴቷን የበታች አላደረጋትም። በአለማችን ውስጥ ትልቅ ውዝግብ አለ። ሴቶች ለእኩልነት መታገል ብቻ ሳይሆን ራስ እና መሪ ለመሆን እየጣሩ ናቸው። ይህም በምድር ላይ ከሚመጣው መቅሰፍት አንዱ ምልክት ነው።

በክርስቶስ እኩልነት አለ። ሁላችንም አንድ አይነት ስራ የለንም። ሁላችንም እግዚአብሔር ያቀደልንን ለመሆን እኩል እድል ተሰጥተናል። ወንድና ሴት፣ ባርያና ጨዋ፣ አይሁድና አህዛብ ሁላችን በአንድነት ወደዚያ የመገናኛ ስፍራ «በክርስቶስ ውስጥ» ወደተባለው ነጥብ እየመጣን ነው።

የሴቶች ስፍራ

በቤተክርስቲያን እና በቤት ውስጥ ከሚታየው ከዘመናችን አስቸጋሪ ሁኔታ የተነሳ እያንዳንዱ ሰባኪ የሴቶችን ማለት

የክርስቶስን ስም የሚጠሩ ሴቶችን ስፍራ ለይቶ የማሳየትና የማሳወቅ ሃላፊነት አለበት።

ኤልዛቤል ተራብታለች

የዘመናችን ሴቶች ኤልዛቤልን የሚያሳፍሩ ሲሆኑ ከታሪኩ እንደምንረዳው ይህ ድርጊት ከባድ ነው። ያለ አግባብ መመላለስ በጣም የተለመደ ከመሆኑ የተነሳ ብዙዎቻችን ትክክለኛውን ከስህተት መለየት ተስኖናል። ነገሮች እዚህ ጀረጃ ሲደርሱ ትምህርት መስጠት አስፈላጊ ነው።

የተሳሳተ የቤተክርስቲያን ባህርይ

በአብዛኛው ቤተክርስቲያን እና ራሳቸውን ሐዋርያ ብለው በሚጠሩ ዓለም አቀፍ ሰባኪዎች የሚሰጠው ትምህርት የሴቶች ስፍራ የአገልጋይነት፣ የጓዳ እና የተለጎመ እንደሆነ ያስተምራሉ። በትምህርታቸው መሠረት ባል ከሌላት ወይም በእግዚአብሔር ስራ ብዙ የማይሳተፍ ባል ካላት በ«እረኞች» ስር ሆና ለምታድርገው ነገር ሁሉ ከእረኛው ፈቃድ ማግኘት አለባት ይላሉ። እዚህ ላይ «የጌታና የመምህር» ስፍራ የሚኖረው እረኛው ይሆናል።

ይህ ስህተት ነው፤ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ መሠረት የለውም። በመጀመርያ ነገር እንደ ረዳት እረኞች (ፓስተር የሚለው ከቃሉ ውጪ የሆነ ቃል ነው) ከታላቁ እረኛ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አብረን ስንሰራ ሀላፊነታችን ደቀ መዝሙር ለራሳችን ማፍራት ሳይሆን በጎቹ ክርስቶስን እንዲከተሉ ማበረታት ነው። የኛ ተከታይ እንዲሆኑ ምልክት መስጠት የለብንም።

በሁለተኛ ደረጃ አንድ ጉባኤ ሁልጊዜ በጎች ብቻ ሊኖሩት አይገባም ቃሉ በትክክል ከተሰበከ እድገት መኖርና ከበግ ወደ

ልጅነት ማደግ መኖር አለበት ስለዚህም ምክንያት አንድ ሰው ራሱን እንደ እረኛ አድረጎ ካስቀመጠ ሁልጊዜ ለበጎቹ ብቻ ምግብ አቅራቢ ከሆነ የሚሰብከው ስብከት በጎቹን በጠቅላላ ባሉበት ሁኔታ ለማኖር ነው ወይም በጎቹ አድገው እሱ ያለ ስፍራው መቀመጥ ነው። ለዚህ ጉዳይ የእግዚአብሔር መልስ በአገልግሎት ውስጥ በራሱ የተዘጋጁ ሽማግሌዎች ማኖር እንጂ የአንድ ሰው ተዋናይነት አለመኖሩን ነው።

ሴቶች የቤተክርስቲያን ምሳሌዎች /ሞዴሎች/

“እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመስለው ነገር በዚህ ሊነፃ እንጂ በሰማያት ያሉት ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መስዋዕት ሊነፃ የግድ ነበረ።” ዕብ 9:23

ሐዋሪያው ጳውሎስ የተናገረው የምድሩ ማደሪያ በእንስሳት ደም ሰማያው ማደሪያ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም መንፃቱን ነው።

የመጀመሪያው ሀሳብ በጥቅሱ እንደሚያሳየው በሰማይ ያሉት ነገሮች ምሳሌዎቻቸው በሙሉ በምድር መኖሩን ነው።

ሚስቶች ለባሎቻቸው ተገዙ

በኤፌሶን መጽሐፍ የተጻፈው ይህንን ሁኔታ በቀጥታ ያብራራልናል።

“ክርስቶስ ደግሞ የቤተክርስቲያን ራስ እንደሆነ እርሱም አካሉን የሚያድን እንደሆነ ባል የሚስት ራስ ነውና ጻፋ ግን ቤተክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትዛ እንዲሁ ሚስቶች ደግሞ በሁሉ ለባሎቻቸው ይገዙ።” ኤፌ 5:23-24

ይህንን ጥቅስ በስህተት እንዲረዱ ከሚያደርጋቸው ቃል አንዱ “መገዛት” ሲሆን ትርጉሙንም አገልጋይ፣ የበታች፣ ያነሰ እንደሆነ አድርገው ይረዱታል። ይህ ቃል ግን ሴት ከባላ ያነሰችና የበታች ነች የሚል ሀሳብ ፈጽሞ የለውም። እንዲያውም በስምምነት የተደገፈ የስራ ድርሻ እንጂ በግዴታ የተጫነ አለመሆኑን ያሳያል። የአንድ ድርጅት ሀላፊ ስራውን በተመለከተ በሰራተኞቹ ላይ ስልጣን አለው። ይህ ስልጣን ግን የሰራተኞቹን የበታችነት ወይም ደግሞ የሱን የበላይነት የሚያሳይ አይደለም።

በክርስቶስ አንድ ነን፣ ወንድማማችም ነን፣ ነገር ግን የክርስቶስ ስፍራ አንድያ የእግዚአብሔር ልጅና የኛ አዳኝ (የአካሉ አዳኝ) መሆኑ የስልጣን ስፍራውን ከማንኛችንም በላይ፣ ከኃይልና ከስልጣናት ሁሉ በላይ ያጎናጽፈዋል ወይም ያስቀምጠዋል።

መጀመሪያ ክርስቶስ

በሙሴ ሕግ የምድር ፍሬ በኩራት ሁሉ ለእግዚአብሔር መስዋዕት ሆኖ ይቀርብ ነበር። ዛሬ ክርስቶስን በህይወታቸው የመጀመርያ ያደረጉ ክርስቲያኖች ለክርስቶስ የበኩራት ፍሬዎች ናቸው። እንግዲህ ክርስቶስ ለሴት ራስ ከሆነ የራስነት ስፍራ ያላቸው ሁሉ በትዳር ይሁን በስራ ስፍራ በዚህ ክርስቶስ በተባለው ራስ ስር መገዛት አለባቸው። የንጉሶች ንጉስ ብቻ አይደለም የራሶችም ራስ ነው።

ደስ የማያሰኝ መገዛት

አብዛኛውን ጊዜ የሴቶች ልምድ ብዙ ደስ ለማያሰኙ ሁኔታዎች መታዘዝ ወይም ራስዋን ዝቅ ማድረግ \[፡D] አንዳንድ

ጊዜ የእሽታው መጠን ምን ያህል መሆኑን ማወቅ ያስቸግራል። ማለት መቼ፣ የት፣ እና እንዴት እሺ ማለት እንደሚያስፈልግ መስመር ማበጀት ያዳግታል። እያንዳንዱ ሰው የሚገዛለት/ የሚታዘዝበት ዋነኛ ምክንያት እየሱስ ክርስቶስ መሆን እንዳለበት ማወቅ አለበት። ስለሆኖም እሺ ማለት ለክርስቶስ ክብር ከሆነ የተቀደሰና የተባረከ ነው።

ቅዱስ ያልሆነ መታዘዝ

አንድ ሰው ራሱን ለሰይጣን መጠቀሚያ አድርጎ ሲያቀርብ በውስጡ ካለው ከእግዚአብሔር መንፈስ ተቃራኒ የሆነ ድርጊት ሲፈጽም እሺታው ከእግዚአብሔር ያልሆነና ያልተቀደሰ ሲሆን እናያለን። ይህን ሁኔታ አንባቢዎች የበለጠ እንድትረዱ አንድ ታሪክ ልንገራቸው፡-

አንድ ያላመነ ባል የነበራት እህት ነበረች። ባልዋ ከንደኞቹ ጋር እየጠጡና እየደነሱ ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት ስፍራ ማለት መጠጥ ቤት አብራው እንድትሄድ ይፈልጋል። ከሆኑ “እረኞች” የተሰጣት ምክር ማለትም ለባልዋ መታዘዝና አብራው መሄድ እንዳለባት ነበር። እኔ ግን ለባልዋ በፍቅር ጌታዋ እንደዚህ አይነት ስፍራ መሄድ እንደማይፈቅደላት እድትነግረው መከርካት። የእረኞቹን ምክር በመስማት አብራው መጠጥ ቤት ሄደች። በሀሳቧ ሰዎቹ እየጠጡ ስለ ጌታ ልትመሰክርላቸው እንደምትችል መስሏት ስለጌታ ለመናገር ሞከረች። ወዲያው ሰዎቹ ከአጠገቧ በመሸሽ መሳቂያና መሳለቂያ አደረጉት። ትዳራቸው ከአንገት በላይ ስለሆነባት ተመልሳ ወደ እኔ ለምክር መጣች።

እኔም የጥላቻ ስሜቷ ፈጽሞ እስኪጠፋ አጥብቃ እንድትጸልይና በፍቅር ወደ ባሏ መቅረብና ፍቅሯን በማሳየት ወደ

ምንም አይነት ፓርቲና መጠጥ ቤት አብራው መሄድ የማትችልበትን ምክንያት እንድታስረዳው መከርካት። ባልዋም ሚስቱ በመንፈስ ሆና ስታነጋግረው ለሆነው አሳፋሪ ሁኔታ ይቅርታ ጠይቋት ዳግመኛ አብራው እንድትሄድ እንደማይጠይቃት ቃል ገባላት። ታሪኩ በዚህ አላበቃም፣ ከጥቂት ወራት በኋላ ባልዋ ጌታን እንደ ግል አዳኙ ተቀበለ። ወዲያው ሌላው አይነት ውጊያ ጀመረ። ሴትየዋ ከባልዋ ይልቅ በጣም መንፈሳዊ በመሆን የበላይ ሆና ወደ ጽድቅ መንገድ ለመምራት ታግባባው ጀመር። በሌላ በኩል ደግሞ ለሱ ትታዘዛለች።

እግዚአብሔር ለኃጢአት መታዘዝን አይቀበልም።

«ወዳጆች ሆይ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ እርስ በእርሳችን እንዋደድ።» (1ኛዮሐ 4:7)

ሳንቃዎች

ማደረያው 48 ሳንቃዎች አሉት። 48 የአራት ጊዜ አስራ ሁለት (4*12) ውጤት ነው አራት የመከራ፣ የፈተና የስቃይ ቁጥር ሲሆን በአስራ ሁለት ሲባዛ ሰውን ወደ ፍፁምነት ያመጣዋል።

«ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዝናችኋል።» 1ኛጴጥ 1:7

እነዚህ ሳንቃዎች በወርቅ የተለበጡ ናቸው ይህም የሚያመለክተው የሰው የሆነ ነገር በሙሉ በክርስቶስ ውስጥ በቋሚነት መሰወርና ከውጭ ለአይን የሚታየው ወርቁ ብቻ መሆን

እንደአለበት ሲያመለክት ነው። ይኸውም በህይወታችን ከውጭ መታየት ያለበት የእግዚአብሔር ባህሪ የሆነው ፍቅር ብቻ ነው።

የተዘጋ

እነኚህ ሳንቃዎች ሁለተኛውን ቅጥር ሲከልሉ ይህም እግዚአብሔር ሰውን በቅጥሩ ውስጥ መዘጋቱን ያሳያል እርዝማኔአቸው አስር ክንድ ነው። በመለኮታዊ ሥርዓት ቁጥር አስር መንግስት ማለት ነው። የሳንቃዎቹ ስፋት አንድ ተኩል ክንድ ሲሆን የመለኮታዊነት ሙሉት ላይ አለመድረሱን ወይም ግማሹ ላይ መሆንን ያሳያል ይህ ሁኔታ የሚያራጋግጥልን አንድ ሰው ብቻውን በራሱ ወደ ሙሉት ሊደርስ አለመቻሉንና ማደሪያ ለመስራት ሌሎች እንደሚያስፈልጉት ነው።

“ሙሉ ሰውም ወደ መሆን የክርስቶስም ሙሉት ወደሚሆን ወደ ሙሉቱ እስክንደርስ ድረስ” ኤፌ. 4:13

አንድ ሰው አምስቱን ድርብ ወይም የተጣመሩ አገልግሎቶች መሆን አይችልም ይህ ህይወት የሚወክለው የፍጹምነትን ግማሽ ብቻ ነው።

የአካል አገልግሎት

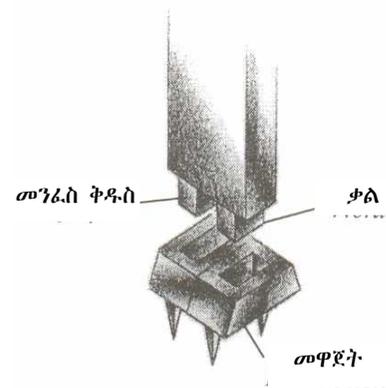
“አካል” የሚለው ቃል ብዙ ብልቶች ወይም ክፍሎች ያቀፈ ማህበር ወይም ድርጅት ማለት ነው። የቃሉ መንፈሳዊ ትርጉም ልዩ ተግባር እንዳለው ያሳያል። አካል መንፈሳዊ ሆኖ በተፈጥሮ አንቀሳቃሽነት የሚንቀሳቀስ መሳሪያ ነው ብዙ ሰዎችን በአንድ ሀሳብና አንድ መንፈስ እንዲመሩ የሚያደርጋቸው መንፈሳዊ ራስ ሲሆን መሳሪያዎቹ ግን የሰዎች ብልቶች ናቸው።

ክብሩ

ሰዎች ለእግዚአብሔር ካላቸው ፍቅር የተነሳ እግዚአብሔርን ለመምሰል በጉጉት በመጣር፣ በፍቃዳቸው ለእግዚአብሔር እንደሚገዙ ያሳያል። ያለፍቃዳቸው በሰይጣን በተወሰደና እንደ ሮቦት (ሰው ሰራሽ ማሽን) በአንድ ፍጹም ሀይል ባለው ጌታ ስር ሆነው በራሳቸው ሳያስቡ የሚንቀሳቀሱ አለመሆናቸውን እናያለን። የእግዚአብሔርን መሳሪያ በመጠቀም ጠላትን ከውስጥና ከውጪ ድል ነስተዋል በትጋታቸውና በጥረታቸው እንዲሁም ራሳቸውን ለእግዚአብሔር በማስረከብ የብርሃን ልጆች ሆነው ደግሞ ተፈጥረዋል። ለዘላለም የብርሃን ልጅ ያደረጋቸው ምክንያት ደግሞ የብርሃን ልጅ መሆን ስለፈለጉ ነው።

አንድ ላይ የሚያያይዘን (Our Moorings)

እንደ እግዚአብሔር ህንፃ፣ እንደ ህያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤተሰብ ሆነን እንዴት እንደተያያዘን የተብራራው በማደሪያው ውስጥ በሚገኙት አርባ የብር እግሮች ወይም መቆሚያዎች ነው። እነኚህ እግሮች በሁለት ወገን ያሉ ሲሆኑ ሃያው በአንድ በኩል ሃያው በሌላ በኩል ሆነው ሳንቃዎቹን ቀጥ ብለው እንዲቆሙ ይይዟቸዋል። እነኚህን

ሳንቃዎች አምስት በወርቅ የተለበጡ ከግራር እንጨት የተሰሩ መወርወሪያዎች አንድ ላይ አጋጥመው ይዘዋቸዋል። በስተምዕራብ በኩል ያለው የመገናኛው ድንኳን ክፍል በአስራ ስድስት ክብር በተሰሩ እግሮች ወይም መቆሚያዎች የተቀመጡ ስምንት ሳንቃዎች አሉአቸው።

ቁጥር ሃያ የሚያመለክተን መዋጀትን ሲሆን አርባ ግን የመክራ፣ የፈተናና የስጋ ሁሉ ፍፃሜን ይወክላል። ሃያዎቹ ሳንቃዎች ቀጥ ብለው እንዲቆሙ የሚያደርጓቸው አርባዎቹ ክብር የተሰሩ መቆሚያዎች ወይም እግሮች ናቸው። ብር ልክ እንደ ቁጥር ሃያ ትርጉሙ መዋጀት ሲሆን ከእግዚያብሔር ጋር በስፍራችን በክርስቶስ አካል ውስጥ የሚያስቀምጠን መዋጀታችን ብቻ ነው። በስዕሉ እንደሚታየው የሳንቃው ሁለቱ ምላሶች የሚወክሉት መንፈስንና ቃሉን ነው።

በክርስቶስ እንድንቆም የሚያደርገን መዋጀታን ብቻ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዳችን እንዳናዘነብል ወይም እንዳናጋድል የሚይዙን በወርቅ የተለበጡት አምስቱ እንጨቶች ወይም መወርወሪያዎች ናቸው።

አምስቱ ጥምር አገልግሎቶች

እነኚህ በማደሪያው ውስጥ ያሉ አንዱን ሳንቃ ከሌላው ሳንቃ ጋር የሚያያይዙት አምስት መወርወሪያዎች የሚወክሉት አምስት በእግዚአብሔር የተቀቡ የሰው መልክተኞችን ሲሆን ተግባራቸውም በምድር ላይ ቅዱሳንን በአንድነትና በትክክል እንዲያቆሙ የታዘዙ ናቸው። እነኚህም በዝርዝር በኤፌሶን መጽሐፍ ተጽፈዋል።

“እነሱም አንዳንዶቹ ሐዋርያት፣ ሌሎቹም ነብያት፣ ሌሎቹም ወንጌልን ሰባኪዎች አረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ። ሁላችን የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንን በማወቅ ወደ ሚገኝ አንድነት ሙሉ ሰውም ወደ መሆን የክርስቶስም ሙሉቱ ወደሚሆን ወደሙሉቱ ልክ እስክንደርስ ድረስ ቅዱሳን አገልግሎትን ለመስራትና ለክርስቶስ አካል ህንፃ ፍፁማን ይሆኑ ዘንድ።” ኤፌሶን 4፡11-13

ሐዋርያት

ከመወርወሪያዎቹ አንዱ ከመጀመሪያው ሳንቃ ጫፍ እስከ መጨረሻው ሳንቃ ጫፍ ድረስ ተዘርገቶ በመካከል ላይ ይገኛል። ይህ መወርወርያ ሐዋርያትን ይወክላል ርዝመቱ ሰላሳ ክንድ ሲሆን የቁጥሩ ትርጉም የበሰለ፣ የጎለመሰ የእግዚአብሔር ልጅና ለሐዋርያ ስራ መስራት የሚጥል ማለት ሲሆን ለህንፃው ዋና አስፈላጊ ነው። መካከለኛ ሆኖ ለቀሩት አገልግሎቶች እንዲከተሉት መመሪያ ይዘረጋል። እውነተኛ ሐዋርያ የእግዚአብሔርን ሰዎች ወደ አንድነት ያመጣል። አገልግሎቱ በአንድ አካባቢ የተወሰነ ሳይሆን ማደሪያውን በሙሉ ያቀፈ ነው። አንዴ ሳንቃዎቹ ስፍራቸውን ከያዙ የሐዋርያውን የመልዕክት ኃይል መስማት ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ አካል ውስጥ አንድ እንዲሆኑ ያደርጋቸዋል። ሳንቃ ሳንቃን ፈጽሞ አይነካም፤ ነገር ግን ወርቅ ወርቅን ይነካል።

“ቀላይ ቀላይን ትጠራታለች” መዝ 42፡7

ማንኛውም መለኮታዊ ጥሪ ያለው ድርጅት ወይም ቤተክርስቲያን የሐዋርያነት ራዕይ ያለው መሆን ግዴታው ነው። “ራዕይ የሌለው ህዝብ ይጠፋል።” የእግዚአብሔር ህዝቦች ያለ ራዕይ በጌታ ማደግ አይችሉም፤ ማንነታቸውን፣ ምን መሆናቸውን ወዴት እንደሚሄዱና የት እንዳሉ የሚያውቁበት መንገድ ራዕይ ሲኖራቸው ብቻ ነው።

እውነተኛ የእግዚአብሔር መልዕክት ህዝብን ወደ መላከታዊ ስርአት ያመጣል። በየስፍራው ያለ ስርአት መኖር ይታያል። የእውነተኛ ሐዋርያ ተግባር ግን ከእግዚአብሔር በሆነ የመልዕክት ሃይል ህዝብን ወደ መላከታዊ ስርአት ማምጣት ነው። ይህ ሃይል አሁን በመጨረሻ ዘመን በተነሱ ሐዋርያት እተረጋገጠ ስለሆነ እያንዳንዱ ሀሰተኛ ነገር ከመንገድ እየተጠረገ ነው። ብዙዎች እንደ አጋጣሚ ወይም ሳይታሰብ የሆነ የመሰላቸው ቢኖሩም እግዚአብሔር አውቆ የፈጠረው ግጭት ነው ምክንያቱም ለእውነተኛ መልዕክተኞቹ መንገድ መጥረግ ሰለፈለገ ነው። አንዳንድ ጊዜ አንድ ሰው ተበሳጭቶ አንድን ህብረት ትቶ ሲሄድ ከኛ ዘንድ ቢሆን ክእኛ አይለዩም ነበር አንደተባለው ለዛ ህብረት በረከት ነው።

የሕይወት ሕግ

የእግዚአብሔር ሰዎች አንድነት በስጋውያን በተሰጠ ህግና የቤተክርስቲያን አባል በመሆን ብቻ ሳይሆን በህይወታቸው እድገት እየመጣ በሔደ ቁጥር ፍፁም በሆነ የእግዚአብሔር ፍቅር ሲያያዙ ብቻ ነው። ይህ የህይወት ህግ ነው።

“ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ እያንዳንዳችን ሕብረት አለን” 1ኛ ዮሐ 1፣7

ይህ ህብረት እንደ አስርቱ ቃላት በህግ የተደነገገ አይደለም ነገር ግን በህይወት ህግ መሰረት ወይም ደንብ ተመሳሳይ ነገሮች ይጣበቃሉ ወይም ይሳሳባሉ እንደሚባለው ሕብረትን በዚህ ሁኔታ እናገኛለን።

አስራ ስድስቱ የብር እግሮች

አስራ ስድስቱ የብር እግሮች ሳንቃዎቹን ቀጥ ብለው በስፍራቸው እንዲቆሙ ሲያድረጉአቸው የሚገኙትም በማደሪያው በስተምዕራብ በኩል ነው። ትርጉማቸው በመዋጀት የተገኘ ፍቅር ማለት ነው። እዚህ ላይ እንደገና ውብ የሆነ ትምህርት እንማራለን ፍቅር በስፍራው መቀመጥ አለበት። ያለ መዋጀት የሚገኝ ፍቅር መሠረት የለሽ ነው። ያለ መዋጀት የተገኘ ፍቅር በግሪክ ቋንቋ ፍልያል ሲሆን /የቤተሰብ ፍቅር/፣ የፍትወት ፍቅር እና የዚህ ምድር የሆነውን ቁሳቁስ መውደድ ወይም ማፍቀር ነው።

የእግዚአብሔር ፍቅር በግሪክ “አጋፔ” ይባላል። አጋፔ በአስራ ስድስቱ የብር እግሮች የተመሰለው ንፁህና፣ እውነተኛ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ዋነኛው የማዕዘን ራስ

የፍቅር ጌታ የሆነው ኢየሱስ በስተቀኝ በኩል በጥግ የሚገኘው ሳንቃ ሲሆን ሌሎቹን ሁሉ በአንድነትና በፍቅር የወርቅ ቀለበት አያይዞ ህንፃው እንዲቆም ማዕዘን ሆኖአል። በሌላው ጥግ ደግሞ ሌላ ሳንቃ ከማደርያው በስተግራ ያሉትን አያይዞ ማዕዘን ሆኖአል። ይህ የሚያሳየን ክርስቶስ በምድር ላይ እንደራሱ የሆኑ ልጆች እንደሚያስነሳና እሱ በአካሉ ውስጥ የሚሰራውን ስራ እንዲሰሩ እንደሚያደርጋቸው ነው። ይህ በስተግራ የሚገኘው ማዕዘን በራዕይ ምዕራፍ ሰባት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ (144000) የተባለው፣ እንዲሁም በራዕይ ምዕራፍ አስራ ሁለት

ወንድ ልጅ - ለእግዚአብሔር የመጀመሪያ ወይም የበኩር ፍሬ ተብሎ የተባለው ነው።

የመሀከለኛው መወርወርያ የሚወክለው ሐዋሪያን ሲሆን፣ ርዝመቱ ሰላሳ ክንድ ነው። ይህ የሚያሳያን ጠለቅ ያለና የበሰለ የእግዚአብሔርን ልጅ ነው። ሆኖም ከዚህ በፊት ማንም ወደዚህ የእድገት ደረጃ ወይም ልክ እንደ ጌታ ኢየሱስ ወደ መሆን የደረሰ የለም። ከማደርያው አሰራር እንደምናየው ግን ሰው በመንፈስ ሆኖ መቆየት እንደሚችል ሲሆን ምንም እንኳን ሰው ራሱ ፍፁም ባይሆንም በመንፈስ ከሆነ ፍፁምነትን ሊያንፀባርቅ ወይም ሊያሳይ እንደሚችል ያስረዳናል። በመንፈስ በመሆን ፍፁምነት አለ። በመንፈስ ስንሆን ልንሳሳት አንችልም። ስለሆነም ሐዋርያ ሁልጊዜ በመንፈስ ሆኖ እንዲኖር ይጠበቅበታል።

በምዕራፉ መጀመሪያ በስዕሉ እንደሚታየው መወርወሪያዎቹ በሶስት ረድፍ ተንዳኝ ሆነው ሳንቃው ላይ ይገኛሉ። ሶስቱ ረድፍ የሚጠቁሙን በመለኮታዊ ስርዓት መሆናቸውን ነው። በእግዚአብሔር አነሳሽነትና አስቀማጭነት ተቀምጠዋል። ከስፍራ ስፍራ በእግዚአብሔር ይላካሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያስተላልፋሉ። እንደምናውቀው አንዳንዶች በሐዋርያነት ጥሪያቸው አልፀኑም ወይም አልኖሩም። በአሁኑ ጊዜ ያለው ዝንባሌ ሁሉም የራሱን ጉዳይ መስራት ሲሆን ይህ ሁኔታ ግን በሚቀጥሉት ጥቂት አመታት ውስጥ በምድር ጨለማና መከራ ሲበረታ እያነሰ ይሄዳል። በሌላ በኩል ግን በማንኛውም ጊዜ ከተፈፀመው የቤተክርስቲያን ታሪክ በበለጠ የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ አንድነት ይመጣል። መወርወሪያዎቹ ሳንቃው ላይ የሚገቡት ከወርቅ በተሰሩ ቀለቦቹ ውስጥ ሲሆን ይህም ጋብቻን ያሳያል። እዚህ ላይ እንቆቅልሽ የሚሆነው ምንም እንኳን መወርወሪያዎቹ

ሳንቃዎቹን ቀጥ ብለው እንዲቆሙ ቢያደርጓቸውም መወርወሪያዎቹን በስፍራቸው የሚያኖሩአቸው በሳንቃዎቹ ላይ ያሉት ቀለቦቹ ናቸው። ይህ የሚያረጋግጥልን ሐዋርያት ወይም ሌሎች አገልግሎቶች የራሳቸው የሆነ ቤተክርስቲያን ሊኖራቸው አይገባም። ነገር ግን ቤተክርስቲያን እነርሱን በስፍራቸው ማኖርና በራሷ ሐዋርያ እንዲኖራት መሻት አለባት።

ነብዩ

በመጀመሪያው ረድፍ ሁለት መወርወሪዎች አሉ እያንዳንዳቸው አስራ አምስት ክንድ ርዝመት አላቸው በወርቅ ተለብጠው ረጅም የወርቅ ጥፍጥፍ ይመስላሉ። እነዚህ መወርወሪያዎች በሳንቃው ላይ ባሉ የወርቅ ቀለቦቹ ውስጥ አልፈው ሳንቃና ሳንቃን ያያይዛሉ።

የመጀመሪያው በስተግራ በኩል ያለው መወርወሪያ ነብይ ነው። በክርስቶስ አካል ውስጥ የነብዩ ተግባር በመጀመሪያ አካሉን በአንድነት መጠበቅና በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ከመንፈስ ራዕይ መቀበል ነው።

የትንቢት አገልግሎት

የትንቢት አገልግሎት በክርስቶስ አካል ውስጥ በእግዚአብሔር መለኮታዊ አሰራር ይቀመጣል ማንኛውም ነብይ ነብይ ለመሆን ጥናት አያደርግም። ነገር ግን በተቀደሰ አኗኗር መተንበዩን ሊያሳድግ ይችላል። ነብይ መገለጥን በህልም በራዕይ ወይም በቀጥታ ከእግዚአብሔር ቃል ወይም እግዚአብሔር በመረጠው መንገድ ማግኘት ይችላል ነገር ግን ነብይ

በእግዚአብሔር ፍቃድ ውስጥ መሆን አለበት አለበለዚያ ከሀሰተኛ መንፈስ የሆነውንና ከእውነተኛ መንፈስ የሆነውን መለየት ያቅተናል።

የነብዩ አስፈላጊነት

ቤተክርስቲያን ያለ ነብዩ አገልግሎት ወደ ከፍተኛ መንፈሳዊ እድገት አትደርስም። ይህን ስንል በቤተክርስቲያን ውስጥ ስለ መተንበይ አይደለም የነብዩ አገልግሎት ከሐዋርያ አገልግሎት ቀጥሎ ኃይልና ስልጣን ያለው ነው።

መንፈሳዊ ስልጣን

በቤተክርስቲያ ውስጥ መንፈሳዊ ስልጣን የተሳሳተ ሀሳብና አመለካከት ይታይበታል ብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስልጣን አለን በማለት ራሳቸውን ሾመው ልዩ ልዩ የቤተክርስቲያን ክፍል ሲገዙ ይታያሉ ስልጣን ከእግዚአብሔር የሚመጣ ነው ይኸውም የእግዚአብሔር ቃል ሲሰበክና በሰማይና በምድር ላይ ሲገለጥ መንፈሳዊ ስልጣን እንደሆነ እንረዳለን።

ከላይ ላለው ሀሳብ የሚሆን አንድ ታሪክ እጠቀሳለሁ። አንድ ስፍራ የአንድ አገልጋይ ስብከት በምዕመናን መሀከል ብዙ ክርክር ያስነሳል። ከሁኔታው የተነሳ አገልጋዩን እንደማይፈልጉት ነግረው ይሸኙታል። ሰባኪው ምንም አይነት ጥያቄ ሳያነሳ ጉዳዩን ወደ እግዚአብሔር በፀሎት አቅርቦ ሲጠብቅ ምዕመናኑ ተጸጽተው ውሳኔያቸውን በመለወጥ ሰባኪውን እንዲመለስ ይቅርታ ጠየቁት።

የዚህ አይነቱ ልምምድ የሚያሳየን ስልጣን መንፈሳዊ መሆኑንና ከእግዚአብሔር ብቻ የሚገኝ እንደሆነ ነው።

በሌላ በኩል አንዳንድ ሰዎች ብዙ ታላላቅ ቃል ያለ እግዚአብሔር መንፈስ ሲናገሩ ይታያሉ። የዚህ አይነቱ የስልጣን ንግግር መንፈሳዊ ፍሬ የሌለው መሆኑን ከሚያዳምጡት ሰዎች ሕይወት መገመት ይችላል።

ጌታ ኢየሱስ ስለ መንፈሳዊ ስልጣን እንዲህ ይላል፡-

“የሕዝብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ በእናንተስ እንዲሁ አይደለም ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን ከናንተም ምንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን።» ማቴ 20፥ 25-26

ይህ በአጭሩ የሚናገረው ራሱን ዝቅ የሚያደርግን እግዚአብሔር እንደሚያከብረውና “በምድር ያሰረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ እንደሚሆን” ያሳያል ከላይ ካለው ጥቅስ በግልፅ እንደምናየው ነብይ በቀጥታ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ቃል ብቻ እንዲናገር ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚጠበቅበት ግልጽ ነው።

የወንጌላዊነት አገልግሎት

የወንጌላዊ አገልግሎት የተገለፀውን የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቤተክርስቲያን መውሰድ ሲሆን ለዚህ ስራ ወንጌላዊ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መታጠቅ ብቻ ሳይሆን የመንፈስ ስጦታም እንዲኖረው ያስፈልጋል። የወንጌልን እውነት ሲያስተምር

ለሚገጥሙት የተለያዩ ሁኔታዎች መቋቋም የሚያስችል በቂ የመንፈስ ሀይልና ስጦታ ያስፈልጉታል።

የወንጌላዊነት አገልግሎት በአካባቢ ቤተክርስቲያን ብቻ የተወሰነ ተራ አገልግሎት ሳይሆን ከመጠን በላይ የሆነ ሀይል የሚያስፈልገው ነው። ወንጌላዊ በመንገድ ከሚገጥሙት በጠላት ከሚላኩ መሰናክሎች ሁሉ ለመቋቋም የሚያስችል ታላቅ ሀይል ያስፈልገዋል። ኢየሱስ ከትንሳኤው በፊት ሐዋርያቱን ወንጌልን ለአለም ሁሉ ለማድረስ ከመሄዳቸው በፊት የሚያስፈልገውን መሰናዶ ሁሉ ነግሮአቸው ነበር።

“ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይል ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አለ።” ሐዋ: 1:8

ከላይ ያለው ትዕዛዝ የጠለቀ መገለጥ ያለው ቃል ነው፤ ስለሆነም ነው ትዕዛዙ በውስጡ ያዘለው ሀሳብ ለእያንዳንዳችን የተነገረው። ጃሜይካ ዮኔ እየሩሳሌም ነው። ለአንባቢያን ይሁዳ ወይም ሰማርያ ወይም ደግሞ የምድር ዳርቻ ሊሆን ይችላል።

ተወልዳችሁ ያደጋችሁበት የእናንተ ኢየሩሳሌም ነው። የመንደራችሁ ሰዎች፣ የአውራጃው፣ የክፍለ ሀገሩ በጠቅላላ የሀገሪቱ ህዝብ የሚገዙለት መንፈስ ወይም ያን አገር የሚያስተዳድር የሰይጣን ልዑል አለ። ወንጌልን ለሀገራችሁም ሆነ ለመንደራችሁ ለመስበክ በምታሰቡ ጊዜ መጀመሪያ ገዥውን ሰይጣን ከፍተኛ ደረጃ ድረስ ድል ማድረግ አለባችሁ። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ወደ ራሳችሁ መንደር ብቻ ሳይሆን ተመሳሳይ መንፈስ የሚያስተዳድርበት ወይም መንደራችሁንና አገራችሁን የገዛ ተመሳሳይ ሀጢአት ወዳለበት አካባቢ ይልካችኋል።

የይሁዳን መንፈስ ድል ካደረጋችሁ በኋላ እግዚአብሔር የጥንቆላ መንፈስ ወዳለበት ወደ ሰማርያ ይልካችኋል። እነዚህን ሶስት መንፈስ በሚገባ ድል ካደረጋችሁ በኋላ በመጨረሻ ወደ ምድር ዳርቻ ይልካችኋል።

ከላይ እንደተገለጠው አይነት የስልጠና ሂደት በወንጌላዊው ህይወት በስርአት ሳይከናወን ሲቀር፣ ማለትም በቀጥታ ከእግዚአብሔር ሳይላክ በራሱ ሀሳብ ለአገልግሎት ከወጣ ለብዙ አደጋ የተጋለጠና በክርስቶስ አካል ውስጥ የልብ መቁሰልና ወዥንብር የሚያስከትል ይሆናል።

የእረኛ አገልግሎት (ፓስተር)

ይህ ቃል በግሪክ ፔሚኖስ (paimenos) ከሚለው የተወሰደ ሲሆን ትርጓሜውም እረኛ ማለት ነው። ፓስተር የሚለው ማዕረግ ከወደቀችሁ ቤተክርስቲያን የተገኘ ሲሆን፣ ቃሉም እረኛ መሆን ያለበትን ሁሉ የሚቃረን ትርጉም ያለው ነው። የእረኛ አገልግሎት የመንፈስ ስጦታ እንጂ ማዕረግ አይደለም። በዘመናችን አጠራር ፓስተር የሚለው ቃል የቤተክርስቲያን ራስና መሪ የሆነ ማዕረግ ያለው ሰው ማለት ነው። ይህ በእግዚአብሔር ቃል በማቴ 20:25-27 እንደተገለጸው በቃሉ ያልተደገፈ አሰራር ነው። ሰውን የአንድ ቤተክርስቲያን ሐዋርያ አድርገን መሾም እንደማንችል ሁሉ እረኛ ም መሾም አይቻልም። እግዚአብሔር እራሱ በክርስቶስ አካል ውስጥ እረኞችን ያስቀምጣል። ስለሆነም እረኛ (ፓስተር ተብሎ በስህተት የተተረጎመው) መንፈሳዊ ስጦታና አገልግሎት እንዲሁም የእግዚአብሔርን በጎች እየፈለገ የሚንከባከብ ማለት ነው። እረኛ በአካባቢው ቤተክርስቲያን ውስጥ ተገልጦ ቢታይም የእረኛ

መንፈስ ግን የእግዚአብሔርን በጎች የትም ስፍራ የሚንከባከብ ማለት ነው።

ስዕሉ ላይ እንደሚታየው እረኛ የታችኛው ማገር ሲሆን ርዝመቱ አስራ አምስት ክንድ ነው።

እረኛ የሚለው ቃል አገልጋዩን በምዕመናን ላይ ምንም አይነት ስልጣን አይሰጠውም። ያለበት ሀላፊነት ቢኖር ለእረኛች አለቃ ተጠሪ ሆኖ የተሰጡትን በጎች መንከባከብ ብቻ ነው። እረኛው በጎቹን ሲንከባከብ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ጠቦቶችን የሚንከባከቡ ሲኖሩት፣ ሌሎች ደግሞ ታናናሽና ታላላቅ ወንዶች ልጆችን ይንከባከባሉ። በአጠቃላይ በእግዚአብሔር የሥርአት ተዋረድ እንደምናየው ድርብ የሆነ የሽማግሌ አገልግሎት መኖሩንና አብረው እንደሚሰሩም ያሳያል።

እውነተኛ እረኛ

በእግዚአብሔር የተሾሙ እረኞችን በሰው ከተሾሙ ወይም ራሳቸውን ከሾሙ እረኞች መለየት በጣም ቀላል ነው። በኤፌሶን 4፡11 በቃሉ እንደተጻፈው፡ ለአንዳንዶች ሐዋርያትን ለሌሎች እረኛና አስተማሪዎች እንደሰጠ እናያለን።

በሰው የተሾሙ ሐዋርያ በእግዚአብሔር ጉዳይ እንደ ባዕድና ልዩ ፍጡር ነው። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ቸል በማለት ብዙ ቤተክርስቲያኖች ሰዎችን እያሰለጠኑ ይሾማሉ። መለኮታዊ ሥርዓት በዛሬው ዘመናዊ ቤተክርስቲያን ፈጽሞ ተቀባይነት የለውም። በ2ኛ ተሰሎንቄ እንደተጻፈው፡-

“ማንም በማናቸውም መንገድ አያስታችሁ፤ ክህደቱ አስቀድሞ ሳይመጣና የዓመጽ እርሱም ጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይደርስምና።” (በ2ኛ ተሰ 2፡3)

እዚህ ላይ ክህደቱ የሚለው በእንግሊዘኛ (falling away) ማለት ሲሆን ከእግዚአብሔር መንገድ መውጣት፣ መንገድን መቀየር ማለት ነው። ታሪክ ራሱን እየደገመ እንደሆነ እናያለን። እስራኤላውያን ከእግዚአብሔር ተለይተው የራሳቸውን መንገድ በመከተል ወደ ድዳና ደንቆሮ ጣኦት፣ ወደ አህዛብ አማልክት እንደተመለሱ ዛሬ ከመቶ ዘጠና የሚሆኑ ቤተክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ርቀው ህንፃ፣ የከበራታን ወንበርን፣ ገንዘብንና ማዕረግን፣ ሹመትን በማምለክ በእግዚአብሔር ላይ አምጸዋል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ዓይነቱ አመጽ ዳግም ከመመለሱ በፊት እንደሚሆን ተናግሮአል። ይህንን ጉዳይ በተመለከተ በማቴ. 13፡24-30 ጌታ ኢየሱስ የዘረውን ምሳሌ በመጥቀስ ስለ ስንድውና እንክርዳድ ተናግሮአል፤ ቀጥሎም በዚህ ምዕራፍ ከቁጥር 37-43 የምሳሌው ትርጉም የእግዚአብሔር መንግስት እንደሆነች አስተምሮአል።

“እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፡- መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፣ እርሻውም ዓለም ነው፤ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ እንክርዳድም የክፋው ልጆች ናቸው፤ የዘራውም ጠላት ዲያቢሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው፤ አጫጆችም መላእክት ናቸው። እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። የሰው ልጅ መላዕክቱን ይልካል ከመንግስቱም እንቅፋትን ሁሉ አመፅንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። በዚያን ጊዜ ጸድቃን በአባታቸው መንግስት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።” ማቴ. 13፡37-43

ከላይ ያለው ጥቅስ ክርስቶስ ከመመለሱ በፊት የቤተክርስቲያንን ሁኔታ በዝርዝር ያመለክታል። በወይን ጌታ ላይ ቤተክርስቲያን እንዳመጣችና የወይን ጌታም ለፍርድ ቀን ስንዴውን ከእንክርዳድ ለመለየት እየጠበቀ እንደሆነ እናያለን። እኔ እንደምገነዘበው እንክርዳዶች የከተማችንን ዋና ዋና መንገዶች አስደናቂ በሆኑ ትላልቅ ህንፃዎች ሞልተውታል፤ የአለም ድርጅቶች ውስጥ ትላልቅ ስልጣን በብዛት ይዘዋል፤ እንዲሁም በምድር ላይ በጣም የበለፀጉ ድርጅቶች ሆነዋል፤ ነገር ግን የመከር ጊዜ ቅርብ እንደሆነና ይልቁንም በደጅ እንደሆነ መገንዘብ አለብን።

እውነተኛ እረኛ የእግዚአብሔርን ክብር ብቻ ይፈልጋል። ሀሰተኛ እረኛ ግን ከኢየሱስ ይልቅ የራሱን ድርጅት፣ ማኅበር፣ ክብር፣ ወዘተ ይፈልጋል። በዚህ ሀሳብ ላይ ሊነሳ የሚችለው ጥያቄ ክብር ፍለጋ ማለት ምን ማለት ነው ሲሆን፤ መልሱ “የበኩር ፍሬዎች” ወደሚለው ትምህርት ይወስደናል። የበኩር ፍሬ ትምህርት ምንም አይነት ሥራ ለመስራት ስናቅድ መጀመሪያ በህይወታችን መምጣት ያለበት ዋና ተቀዳሚ የሆነ ሀሳብ ማለት ሲሆን ይኸውም የእግዚአብሔርን ክብር ማስቀደም ማለት ነው። ትኩረታችን የምዕመናን ቁጥር ላይ ሳይሆን መንፈሳዊ ህይወታቸውን ማሳደግ መሆን አለበት። በምዕመናን ህይወት ክርስቶስ ቀዳሚውን ስፍራ እንዲይዝ ከፈለግንም የቁጥራቸውን መቀነስም ሆነ መጨመር እንደዋነኛ ነገር አድርገን ማየት የለብንም። ሌላ ማየትና መጠየቅ ያለብን ጥያቄ እረኞች በእግዚአብሔር የተሾሙና የሰለጠኑ ናቸው ወይስ በሰው የተሾሙ ፓስተሮች? ማለት የመንጋ ጠባቂና በሰው የስልጣን ተዋዕረድ በሰሚነሪ የሰለጠኑ ሮማውያን ናቸው? በእግዚአብሔር የተሾሙ እረኞች ከሆኑ፣ ከራሳቸው ክብርና ብልፅግና ይልቅ ነፍሳቸውን ለሌላው መስዋት እስከ ማቅረብ የተዘጋጀ ልብ ይኖራቸዋል ይህ

ሲሆን ክርስቶስን በህይወታቸው የመጀመሪያ አደረጉት ማለት ነው። ሌላው እረኞች እረኛ መሆናቸው የሚመዘንብት ጥያቄ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ይጥራሉ ወይስ ምእመናኖችንና ሌሎች የቤተክርስቲያን መሪዎችን ለማስደሰት ይጥራሉ? የእግዚአብሔርን ፍቃድ ከተከተሉ በክርስቶስ ተመስርተዋል ማለት ነው። አንድ እረኛ ስራው የገንዘብ መዋጮ እቅዶችን ማዘጋጀትና ገንዘብ ማፍራት ከሆነ በክርስቶስ መንፈስ ሳይሆን በሌላ መንፈስ እየተመራ እንደሆነ ግልፅ ነው። በጠቅላላ የቤተክርስቲያን አላማና ዕቅድ ክርስቶስን የበላይ ማድረግ ነው። እረኛ ተቀጣሪ አይደለም ሊሾምና ሊሻር አይችልም እረኛ የሚሰራው አሰልጥኖ ከላከው ከእግዚአብሔር ጋር ሲሆን ተግባሩም እያንዳንዱ በግ ክርስቶስን እንዲከተል ማስተማር ነው። በእግዚአብሔር የተሾሙ እረኞች በሙሉ ”እረኛ” የማይረግ ስም እንዳልሆነ ጠንቅቀው ያውቃሉ። ሰዎች በራሳቸው መንገድ ከፈጠሩአቸው የአመፅ ስሞች ጥቂቱ ፓስተር፣ አባት ወይም ቅዱስ አባት፣ ጳጳስ፣ ቄስ ወዘተ ናቸው። ራዕይ 17፥5 እረኛ ሹመት ሳይሆን መንፈሳዊ ስጦታ ነው። የእረኞች ልብ በየሥፍራው ለሚገኙ ለእግዚአብሔር ልጆች ጥልቅ የመራራት ልብ አለው። ከእረኛ በታች የምንሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።

እረኛዬ

ማንም በህይወታችሁ ላይ የኢየሱስን ስፍራ ያለ አግባብ የሚይዝ በሙሉ አጭብርባሪ ነው። ይህ ማስጠንቀቂያ ተሾመው ፓስተርነት ላላቸው ነው። እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፡-

”እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፤ የሚያሳጣኝ የለም።”

መንፈሳዊ ክላት ካላችሁ የተሳሳተ ፓስተር አላችሁ ማለት ነው፤ ስለሆነም ትክክለኛ እረኛዬ የተባለውን ”እረኛ” ፈልጉ።

በአዲስ ኪዳን ”እረኛ” የሚለው ቃል አስራ አምስት ጊዜ ሲጠቀስ በኤፌሶን 4፣11 ብቻ ”ፓስተር” ተብሎ ተተርጉሞአል ይህ የተሳሳተ ትርጉም ሆነ ተብሎ የተቀመጠበትን ምክንያት መረዳት አያዳግትም የሮማውያን ካቶሊክ የስልጣን ተዋረዳቸውን በቤተክርስቲያን ሲመሰርቱ የሚደግፋቸው ሀሳብ እንዲኖራቸው ተብሎ በዕቅድ የተተረጎመ ቃል ነው። ኢየሱስ የስልጣን ተዋረድ በመሐከላችን እንዳይኖር ተናግሮአል። ይህ አይነቱ አሰራር ለዚህ አለም ገዢዎች መሆኑን አስተምሮአል።

«የአህዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሰለጥኑ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም። ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን። ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን።» ማቴ 20፡2-27

የአስተማሪ አገልግሎት

ምዕመናን አስተማሪ መጽሐፍ ይችላሉ ነገር ግን ለአንድ ሰው አገልግሎቱ አድርገው መስጠት አይችሉም። አገልጋዮችን በአካሉ ውስጥ የሚያስቀምጠው እግዚአብሔር ብቻ ነው። የአስተማሪነት አገልግሎት በቀጥታ ከእግዚአብሔር መምጣት አለበት። ከራሴ ልምድ እንደምረዳው እግዚአብሔር ለህዝቡ ምን እንደምናገር ሲነገረኝ እንዴት አድርጌ እንደምናገርም ይነገረኛል።

አንዳንድ ጊዜ በሰሌዳ ላይ በጠመኔ የምስላቸው ነገሮች በመንፈስ የማያቸውን ነው።

ብዙ የተለያዩ የመንፈስ አስራሮች አሉ እግዚአብሔር ለእኔ በዚህ መንገድ ቢያስተምረኝም ለሌላው ደግሞ ፈጽሞ በተለየ መንገድ ይናገረዋል። ነገር ግን የሁሉም ውጤት አንድ አይነት ነው። የእግዚአብሔር ህዝብ መልዕክቱን እንዲያገኝና በእግዚአብሔር እንዲመራ ለማድረግ ነው።

አገልግሎትና ስጦታዎች

አንዳንድ አገልግሎቶች ከመንፈስ ስጦታ ጋር አንድ አይነት ስም አላቸው ነገር ግን አገልግሎት ከስጦታ ይለያል። ስጦታ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ውስጥ መኖሩንና እግዚአብሔር የሚፈልገውን ስጦታ በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዲታይ የሚያደርግበት መንገድ ነው።

አገልግሎት ልዩና ሀይል ያለው የቤተክርስቲያን ስጦታ ነው። ስለሆነም አገልጋይ ለቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ስጦታ ነው፤ የራሱ አይደለም፤ የፈቀደው ቦታ መስበክ አይችልም፤ ራሱ የሚፈልገውን ስራ መስራት አይችልም፤ የእግዚአብሔር መሳሪያ ሆኖ እግዚአብሔር ወደሚፈልገው ስፍራ ብቻ መንቀሳቀስና መስራት አለበት።

እያንዳንዱ ሰው ለእግዚአብሔር ራሱን ቢያስረክብ አንድ አይነት የመንፈስ ስጦታ እንዳለው ይረዳል። የተቀባ የክርስቶስ ወንጌል ሰባኪ ነው ማለት አይደለም። አንድ ማስተዋል ያለብን ነገር እያንዳንዱ አማኝ እንደ አካል ክፍልነቱ በአካሉ ውስጥ የሚሰራ አንድ ብልት ነው። ማለትም ከእግዚአብሔር የተወለደ

ሁሉ በአገልግሎት ውስጥ በአንድ ወይም በሌላ መንገድ ማገልገል ይጠበቅበታል። በአካሉ ውስጥ ያለ ጅምቶች ርዳታ አገልጋዮች ተግባራቸውን በቅጡ አያከናውኑም።

የማደሪያው ድንኳን አምስት መወርወሪያዎች ወይም ማገር አሉት። አንድ በጣም አስፈላጊ የሆነ መርሳት የሌለበትን ነገር አለ። መወርወሪያውን የሚይዙት አምስቱ ቀለቦች በሳንቃ ላይ ካሉት ወርቆች ጋር ተያይዘዋል። ይህ የሚያመለክተን በአካሉ ውስጥ አንድን አገልግሎት የሚደግፈው የእግዚአብሔር ባህርይ መሆኑን ሲሆን ምእመናኑን የሚይዙት አገልጋዩ ወይም አገልግሎቱ አይደለም።

አምስቱ አዕማዶች(ምስሶዎች)

ይህ የማደሪያው በር ነው። ራሳቸውን የከዱና የሞቱ ወንዶችና ሴቶች የሚገቡበት በር ነው። በአደባባዩ ደጅ ውስጥ ሞተው በክርስቶስ ትንሳኤ የተነሱ የሚገቡበት ማለት ነው። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ በዮሐ. 10፣7 ሲናገር እንዲህ ይላል «እኔ የበጎች በር ነኝ» ይህን በማለት የሚያስጠነቅቃቸው ምክንያት ከእርሱ በቀር ሌላ መግቢያ አለመኖሩን ሲነግራቸው ነው።

ያዕቆብ፣ ኬፋና ዮሐንስ የቤተክርስቲያን አዕማዶች መሆናቸውን በገላ 2፣9 ይናገራል። እዚህ ላይ እንደምናየው የወርቅ አዕማዶ ኢየሱስ ክርስቶስ ሳይሆን እግዚአብሔር በአካሉ ውስጥ አዕማድ አድርጎ ስላስቀመጣቸው ሰዎች ነው። ስለሆነም አምስቱ አዕማድ የሚወክሉት እግዚአብሔር በክርስቶስ ውስጥ ያስቀመጠውን አገልግሎት በእንጨት በተመሰለው የሰው ባህሪይና በወርቅ በተመሰለው የእግዚአብሔር ባህሪይ ላይ መሆናቸውን

ያስገነዝባናል። እንጨቱና ወርቁ የተቀመጡት ናሱ ላይ ነው። ይህ የሚያመለክተው መሰረታቸው ፍርድና ፍትህ መሆኑንና በእግዚአብሔር የተቀባ አገልግሎት ውስጥ ምንም አይነት ልል የሆነ ህግ አለመኖሩ ነው። አገልጋዩ የሚሰብከውን ነገር በህይወቱ መኖር አለበት። ሀዋሪያው ጳውሎስ በ1ኛቆሮ 15፣31 እንዳለው በየዕለቱ እየሞተ ማገልገል አለበት።

አራቱ የመጋረጃ አዕማዶች (ምስሶዎች)

የማደሪያው ድንኳን መጋረጃ ወደ ቅዱስተ ቅዱሳን የሚወስደው ሶስተኛ በር ወይም መግቢያ ነው። እዚህ ስፍራ አራት አዕማዶች ሲገኙ እነርሱም ከእንጨት ተሰርተው በወርቅ የተለበጡ ናቸው። አዕማዶቹም ቀጥ ብለው እንዲቆሙ ከብር በተሰሩ እግሮች ውስጥ ተሰክተዋል።

መጋረጃው ላይና ከውስጥ፤ በስረየት መክደኛው ላይ ኪሩቤሎች ይገኛሉ።

«አዳምንም አስወጣው ወደ ህይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤሎችና የምትገለባበጥ የነበረባል ሰይፍን በኤደን ገነት ምስራቅ አስቀመጡ።» ዘፍ 3፣24

ሰው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ አራቱን አዕማዶች ማለፍ አለበት። ይህ የሚያመለክተው ፈተንና መክራን ነው። ሰው ወደ ኤደን ገነት መመለስ ከፈለገ በምትገለባበጠዋ የእሳት ሰይፍ ማለፍ አለበት። ኤደን ገነት ስንል ከእግዚአብሔር ጋር ፍፁም አንድነት የሚገኝበት ግዛት ወይም ከእግዚአብሔር ጋር አንድ መሆን ማለት ነው። በእጣኑ መሰዊያ ላይ የሚቃጠለው እሳት የሚያመለክተው የሰው ነፍስ በፍፁም ለእግዚአብሔር መሰዋቷን ሲሆን ሰው

በዕድቅ ከፍተኛ ደረጃ ሲደርስ እራሱን ይክድና በእግዚአብሔር ውስጥ ይሰምጣል።

መሸፈኛው

«በቀንና በሌሊትም ይሄድ ዘንድ፣ መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፣ ሊያበራላቸውና ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ። የደመና ዓምድ በቀን፣ የእሳት ዓምድ በሌሊት ከሀዘቡ ፊት ከቶ ፈቀቅ አላለም።» ዘፀ. 13፡21-22

ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው እግዚአብሔር ለሀዘቡ ጥላና ጠባቂ እንደሆነ ነው። እናት ልጆቹን ከፀሀይ ሙቀት ለመጋረድ ጃንጥላ እንደምትዘረጋላቸውና ቀኑ ሲጨልም መብራት እንደምታበራላቸው ሁሉ ኤሌሻዳይ የሆነው እግዚአብሔርም ልክ እንደ እናት ልጆቹን ይንከባከባል። ዶሮ ጫጨቶቿን በክንፏ ስር እንደምታጋርድ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ጋርዶ ነበር ዛሬም እኛን እንደዚሁ ይጋርደናል ይሸፍናል።

የማደሪያው ድንኳን የተሸፈነው በአራት የመሸፈኛ አይነቶች ሲሆን እነርሱም፡-

- 1) ጥልፍ- አስር መጋረጃዎች ቀለማቸው ሰማያዊ ሀምራዊ፣ ቀይ ግምጃ እና ነጭ የተፈተለ በፍታ
- 2) የፍየል ጠጉር
- 3) የአውራ በግ ቁርበት
- 4) የአቆስጣ ቁርበት ናቸው።

የሴቶች የስራ ውጤት የሆነው የመጀመሪያው ወይም ከላይ ያለው የማደሪያ ድንኳን መሸፈኛ ጥልፍ ሲሆን

በእግዚአብሔር ፊት መስዋትነቱ ልክ እንደ ሶስቱ መሸፈኛዎች ነው።

የተቀሩት በቁጥር 2፣3 እና 4 የተገለፁት መሸፈኛዎች የሞቱ እንስሳት ቆዳዎች ደግሞ ተምሳሌትነታቸው ሰውን መሸፈን የሚችል የሞተ ሰው (ራሱን የካደ) ብቻ እንደሆነ ነው። በጥልፍ የተጠለፉት የመጋረጃ መሸፈኞች ምሳሌ የሚያሳዩን በእግዚአብሔር አነሳሽነት የቤተክርስቲያንን አገልግሎት (ተግባር) ነው።

ለማደሪያው ድንኳን መሸፈኛ የተዘጋጁት ሃምሳዎቹ መጋረጃዎች በሁለት ወገን ተከፍለው እያንዳንዱ ወገን በአምስት ንዑስ ክፍሎች ተያይዘው ተከፋፍለዋል። እርስ በእርስ የተያያዙት መጋረጃዎች ርዝመት 28 ክንድ ሲሆን 30 ክንድ ለመሆን ሁለት ክንድ ይጎድላቸዋል 30 ክንድ የማደሪያው ርዝመት ሲሆን፣ የቁጥር 30 መንፈሳዊ ትርጉም ደግሞ ፍፁም ሙሉት ላይ የደረሰ የእግዚአብሔር ልጅ ማለት ነው።

የመጋረጃው በአምስት፣ ንዑሳን ክፍሎች መከፈል የቁጥር አምስትን ትርጉም ለመጠቀም ሲሆን ቁጥር አምስት አገልጋይ ሳይሆን አገልግሎቶችን ሲወክል በምድር ላይ የክርስቶስን አካል የሚሸፍኑት አገልግሎቶች እንጂ አገልጋይ አለመሆኑን ያሳያል። መጋረጃዎቹ የእግዚአብሔር የፍቅር ምልክት በሆነው በወርቅ ቀለበት እንደተያያዙ ሁሉ የክርስቶስ አካል አገልግሎትም እርስ በእርስ የሚያያዘው በእግዚአብሔር ፍቅር ብቻ መሆኑን ያስረዳናል። የክርስቶስ አካል አገልግሎት የሚንቀሳቀስው 1) በመንፈስ 2) በቃሉ ብቻ ነው።

ከላይ የተጠቀሰው 28 ክንድ የማደሪያው መሸፈኛ ሁለት ክንድ መጉደልና ያልተሟላ መሆን ተምሳሌቱ የሚያሳዩን ምንም

እንኳን ፍፁም በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ቢኮንም ገና የቀረ ወይም የጎደለው ነገር እንዳለ ነው።

የማደርያውን ድንኳን መሸፈኛ መንፈሳዊ ትርጉም ለመግለጽ ሞክረናል መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ መሸፈኛዎቹ በተለያዩ ቦታ በተደጋጋሚ ሲጠቀሱ እናያለን፤ ነገር ግን በማደሪያ ውስጥ በተደጋጋሚ በታዩ ቁጥር አንድ በፊት ያልተጠቀሰ ተጨማሪ ነገር እናያለን። ለምሳሌ ሃምሳ የወርቅ ማንጠልጠያዎች ተጠቅሰው እናያለን፤ እነዚህ ሃምሳ የወርቅ ማንጠልጠያዎች በሁለቱም ወገን ያሉትን በአምስት ንዑስ ክፍሎች የተከፈሉትን መጋረጃዎች አንድ ላይ ያያይዛሉ ቁጥር ሃምሳ ሌላው የሚያሳዩን ነገር በእስራኤል አገር ኢየሴልዩ ማለትም ምርኮኛ ሁሉ ነፃ የሚለቀቁበትንና ባለእዳ ሁሉ ከእዳ ነፃ የሚሆንበትን አመት ነው። እዚህ ላይ አንደ ከፍተኛና ዋነኛ የሆነ መገንዘብ ያለብን ነጥብ አለ፤ ኢየሱስ ከሞት ከተነሳ በኋላ መንፈስ ቅዱስን የሰጠን ባለሀ ሃምሳ በተባለው ቀን በኢየሴልዩ አመት ነው። በባለሀ ሃምሳ ቀን 120 ቅዱሳን ተሰብስበው ነበር (የሙሴም እድሜ 120 ነው) አንድ መቶ ሃያ በሃምሳ ሲባዛ የሚሰጠን ውጤት ስድስት ሺ (6000) ሲሆን ይህም የእግዚአብሔር ልጆች የሚገለጡበት ወይም ወደ ግልፅነት የሚወጡት የመጨረሻውና የማጠቃለያው ኢየሴልዩ ነው። ይህ በማደሪያው ድንኳን ጣርያ ላይ ተጽፎአል። እዚህ ላይ በድጋሚ ሁለቱ የመጋረጃ ወገኖች የሚወክሉት በምድር የእግዚአብሔርን ሁለት ታላላቅ ምስክሮች ሲሆኑ እነርሱም መንፈሱና ቃሉ ናቸው።

ጥልፍ

የአስሩን መጋረጃዎች ቀለማት ትርጉምና ተምሳሌት እንመልከት የቀለማቱ አይነት፡-

- ሀ) ሰማያዊ
- ለ) ሀመራዊ
- ሐ) ቀይ ግምጃ እና
- መ) ነጭ የተፈተለ በፍታ

እነዚህ ልዩ ልዩ ቀለማት የተፈተሉትና የተደሩት በሴቶች ሲሆን የኢሩቤል ምስል ቅርፅም አብሮ ተደርቶአል።

መግለጫ

ሴት ቤተክርስቲያንን ትወክላለች።

ጥልፉ ተግባሯና ልፋቷ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላና በፍፁም በእግዚአብሔር ምሪት ብቻ የተደገፈ መሆኑን ያሳያል።

ኢሩቤል የመንፈስ ቅዱስ ህብረት ማለት ነው በመንፈስ በምንመራ ጊዜ የሰማይ ስራዊት ይተባበሩናል ማለት መጋረጃዎች ይሆኑናል። ስጋ አጥንታችንን እንደሚሸፍን በክርስቶስ አካል ውስጥ የሚሸፍንን መንፈስ ቅዱስ ነው። ሰው ሰውን መሸፈን አይችልም ያለ መንፈስ ቅዱስ ሽፋን በሸለቆ ውስጥ እንዳሉት ደረቅ አጥንቶች ነን።

«ለአመፀኞች ልጆች ወዮላችሁ! ይላል እግዚአብሔር፤ከኔ ዘንድ ያልሆነን ምክር ይመክሩሉ፤ኃጢያትንም በኃጢያት ላይ ይጨምሩ ዘንድ ከመንፈሱ ዘንድ ያልሆነ ቃል ኪዳን ያደርጋሉ።» ኢ.ሳ. 30፣1

“ቃልኪዳን” ተብሎ የተተረጎመው ቃል በእንግሊዘኛው ከመንፈስ ባልሆነ “መሸፈኛ ለሚሸፍኑ” ይላል።

የኪሩቤል ምልክት ሽፋን ወይም መሸፈንን ያመለክታል በመፅሀፍ ቅዱስ ውስጥ ኪሩቤል በተጠቀሰበት ሁሉ የሚያሳዩን አንድ አይነት የመሸፈን ሀይልን ነው።

የጥልፍ መሸፈኛ አራቱ አቅጣጫዎች

ከዚህ በላይ እንደገለፅነው ጥልፍ ማለት በመንፈስ ቅዱስ የተመራ የቤተክርስቲያን ተግባር ነው ይህም ተግባር አራት አቅጣጫ ሲኖሩት ተምሳሌታቸውም የሚያሳዩን አራቱን የተደሩበትን ክር ቀለማት ነው። የቀለማቱን አይነትና ትርጉም እንመልከት።

የመንፈስ ቅዱስ መሸፈኛ

ሀ) ሰማያዊ፡- ሰማያዊ መንፃት (መቀደስ) ማለት ነው። የዚህ መንፃት ወይም መቀደስ ሂደት የመንፈስ ቅዱስ ባህሪ በኛ እስከሚቀረፅ የሚከናወን ተግባር ነው። መንፈስ ቅዱስ በኛ ውስጥ ስራውን ከፈፀመ በኋላ የክርስቶስ ባሕሪ ብቻ መታየት ሳይሆን ፈፅሞ የእሱ እንሆናለን።

የክርስቶስ መሸፈኛ

ለ) ሀምራዊ፡- ሀምራዊ ሀይል የንጉሳዊነት ምልክት ነው። የልጅን አራቁትነት በአባቱ ግራማዊ ሀይል መሸፈን ያመለክታል።

የደም መሸፈኛ

ሐ) ቀይ ግምጃ፡- ቀይ ሀር መስዋት ማለት ሲሆን ይህም ሀይወትን ለማትረፍ መስዋት ሳይሆን ሆን ተብሎ በጥንቃቄ በቀጭን ከተፈተሉ እንደ በፍታ ለመሆን እንደሚመቱ የተደረገ መስዋትነት ማለት ነው።

የመላእክት መሸፈኛ

መ) ነጭ ጥሩ የተፈተለ በፍታ፡- ይህ ከጥሩ በፍታ የተፈተለ ሃር የሚያሳዩን ንጽህናን እና ቅድስናን ነው። በፍታው በብዙ ጥንቃቄ የተፈተለ ሀር ነው።

ከዚህ በላይ የጠቀስናቸው የሀር መሸፈኛዎች የሚወክሉት የቤተክርስቲያንን ተግባር ሲሆን ይህም ተግባር ለአማኞች ወይም ለምእመናኖች እንዴት አድርጎ መሸፈኛ እንደሚሆን ነው።

ሁላችንም በመለኮታዊ መሸፈኛ ተሸፍነናል

«በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል።» መዝ 91=1

በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ እግዚአብሔር በታቦቱ ውስጥ እንዳደረገና ኪሩቤል ታቦቱን እንደጋረዱት ሁሉ እኛም በኪሩቤል መሀል እንጋረዳለን።

«እግዚአብሔርን፡- አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ፤ አምላኬና መሸሸጊያዬ ነው፤ በእርሱም እታመናለሁ።» መዝ 91=2

መታመናችን የተደላደለን የፀና መሆን አለበት።

«በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በክንፎቹም ትተማመናለህ፤ እውነተኛ እንደ ጋሻ ይከብብህል።» መዝ 91፥4

የክንፍ ተምሳሌቱ ሀይል፤ ጉልበት ማለት ነው።

«በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ መላእክቱን ስለአንተ ያዛቸዋልና።» መዝ 91፥11

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመሸፈኛው ተምሳሌት

የእስራኤል ልጆች ከራምሲ ተነስተው ወደ ተስፋይቱ ሀገር ወደ ነፃነት ሲጓዙ እግዚአብሔር በመንገዳቸው የሚያስፈልጋቸውን እንክብካቤ አድርጎላቸዋል። ከብዙ አደጋዎች አድኖአቸዋል። ሴቶችና ህፃናቶችን፣ ሽማግሌዎችንና እንስሳትን ይዞ በበረሃ መንዝ ፈፅሞ የማይቻል ቢሆንም በእግዚአብሔር ጠባቂነትና መሪነት በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ህዝቦች የምድረ በዳ ጉዞ ተጉዘዋል። ከዚህ የሚከተሉት ጥቅሶች ከግብፅ ወጥተው ሲጓዙ የተደረጉትን ተአምራቶችና እንክብካቤዎች በስፋት ያስረዱናል።

«በግብፃዊያን ያደረግሁትን፣ በንስርም ክንፍ እንደተሸከምኳችሁ፣ ወደ እኔ እንዳመጣኋችሁ አይታችኋል።» ዘፀ. 19፥4

“የንስር ክንፍ” ማለት የሀይልና የጉልበት ክንፍ ሲሆን ይህም የሆነበት ምክንያት በሁኔታው አስገዳጅነት ነው። የምድረ በዳ ጉዞ በእግዚአብሔር ሀይልና ጉልበት ብቻ የሚደረግ መሆኑን ያስገነዝበናል።

ከዚህ ቀጥሎ በዘፀአት 23፥20 የምናየው ጥቅስ ከእስራኤላውያን ፊት ቀድሞ ከአደጋ ሊያድናቸው የሚጓዝ መላእክ እንደነበራቸው ያስረዳል።

«በመንገድ ይጠብቅህ ዘንድ ወደዘጋጀሁትም ስፍራ ያስገባህ ዘንድ፣ እነሆ፣ እኔ መልአክን በፊትህ እሰዳለሁ። ዘፀ. 23፥20

«በፊቱ ተጠንቀቁ፣ ቃሉንም አዳምጡ፤ ስሜም በእሱ ስለሆነ ሀጥያት ብትሰሩም ይቅር አይልምና አታስመርሩት።» ዘፀ. 23፥21

«መልአኬ በፊትህ ይሄዳል፣ ወደ አሞራውያንም ወደ ኬጢያንም ወደ ፊርዛውያንም ወደ ከነአናውያንም ወደ ኤዊያውያንም ወደ ኢያቡሳውያንም ያገባሃል፤ እኔም አጠፋቸዋለሁ።» ዘፀ. 23፥23

(በኢያሱ 24፥11 የተጠቀሰው ጌርጌሳውያን እዚህ ላይ ተዘልሎአል)

በእስራኤላውያን የተመቱት መንግስታት ሰባት ነበሩ። ዛሬ ከእነኚህ መንግስታት አንዳንዶቹ የፓለስታይን ምድር የእኛ ነው የሚሉ አሉ።

የእግዚአብሔር እንክብካቤና አዳኝነት እጅግ ብዙ ነበር። ከሃይለኛው የፀሐይ ትኩሳት መጠለያ ተደርጎላቸው ነበር። በፕሮቲን የበለፀገ ምግብ ለሰውነታቸው ብርታትና ጥንካሬ እንዲሆናቸው ተሰጥቶቸው ነበር። ልብስና መጫሚያ በመለኮታዊ ሀይል ከእግዚአብሔር ተሰጥቶቸዋል። በአፍቃሪው እግዚአብሔር እጅ የእናት አይነት እንክብካቤ የተደረገለት ከእስራኤላዊያን በስተቀር ሌላ ህዝብና ወገን በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ የለም።

እግዚአብሔር ጃንጥላቸው

«በቀንና በሌሊትም ይሄዱ ዘንድ መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ ሊያበራሳቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ::» ዘፀ. 13=21

ስለ መሸፈኛው ስንጠቅስ በዘፀአት 13=21 የተጠቀሰውን የእግዚአብሔር ቃል ስናይ በቀንና በማታ ያለማቋረጥ የተደረገላቸውን ጥበቃ እግዚአብሔር ጃንጥላቸው እንደነበር እናነባለን::

ለበሱ፣ ተፈወሱ፣ መና ተመገቡ

ከዚህ ቀጥሎ የምናያቸው ጥቅሶች ስለ ልብሳቸው ምግባቸውና ጤንነታቸው ይሆናል::

«አርባ አመትም በምድረ በዳ መገብሃቸው፣ ምንም አላጡም፤ ልብሳቸውም አላረጀም፣ እግራቸውም አላበጠም::» ነሀ. 9=21

«እግዚአብሔር ሙሴን፡- በሀጌ ይሄዱ ወይም አሄዱ እንደሆነ እንድፈትናቸው፣ እነሆ ከሰማይ እንጀራን አዘንብላችኋለሁ፤ ህዝቡም ወጥተው ለእስት ለእስት የሚበቃቸውን ይልቀሙ::» ዘፀ. 16=4

ከአለት ውሃ

ከአለት ውሃ እንደፈለቀላቸው ደግሞ ቀጥለን እንመልከት::

«እነሆ እኔ በዚህ በኮራብ በዓለት ላይ በራስህ እቆማለሁ፤ አለቱንም ትመታለህ፤ ህዝቡም ይጠጣ ዘንድ ከእሱ ውሃ ይወጣል አለው::» ዘፀ. 17=6

የሹዋ

እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን የሚያዘጋጅና የሚሰጥ ችር አምላክ ነው:: በእርሱ ዘንድ አስፈላጊና ለሁሉም የሚበቃ ህመማችንን የሚፈውስና ኃጢአታችንን የሚሸፍን መሸፈኛ አለ:: አንዳንዶቻችሁ ይህንን ስታነቡ ምናልባት በአደገኛ ሁኔታ ማለትም ምድሪቱን ባለበሳት ጦርነት ወይም የመንግስት ለውጥ ችግር ውስጥ ልትሆኑ ትችላላችሁ:: አንደ ማስተዋል ያለባችሁ ነገር የዳዊት ህይወት ሁል ጊዜ ለአደጋ የተጋለጠ ነበር፤ ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር ታዳጊነት በመንፈስ ከተነበዩ በመጽሐፍ ቅዱስ ካሉት ፀሀፊዎች ሁሉ የሚወዳደረው አልነበረም::

«እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፣ የሚያሳጣኝ የለም:: በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፣ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል:: ነፍሴን መለሳት፤ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ፣ በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጽናኑኛል:: በፊቱ ገብታን አዘጋጅህልኝ፤ በጠላቶቼም ፊት ለፊት ራሴን በዘይት ቀባህ፣ ፅዋዬም የተረፈ ነው::» መዝ 23=1-5

የእግዚአብሔር ቃል ከላይ እንደተገለፀውና በሌሎች ስፍራም ቤተክርስቲያን በመንፈስ ስትራመድ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚጠልላት ያስረዱናል:: የጥልፉ መጋረጃ ሽፋን ተምሳሌት የሚያሳን ከላይ የተዘረዘሩትን ሀሳቦች ነው::

የፍየል ጠጉር

«ከማደሪያውም በላይ ለድንኳን የሚሆኑ መጋረጃዎች፤ ከፍየል ጠጉር አድርግ።» ዘፀ. 26÷7

ፍየል ለመስዋት የሚቀርብ እንስሳ ስለሆነ ከላይ እንደምናነበው የራሱን መሸፈኛ ለማደሪያ ሽፋን እንዲሆን መስዋዕት አድርጎአል። የዚህ ሀሳብ መንፈሳዊ ትርጉም ከብዙ ዘመን ጀምሮ የተሰዋው የቅዱሳን መስዋትነት ዛሬ ለእኛ በረከትና መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያሳድግና የሚያድስ ጉልበት እንደሆነን ነው። በተጨማሪም እንደ ጥላ ሆኖ የሚጋርደን ሽፋናችን ነው። የማደሪያው ስራ ወደ መጠናቀቅ እየቀረበ ሲሂድ ከኛ በፊት ካለፉት በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ቅዱሳን ወገኖች ድካምና ልፋት የተነሳ ዛሬ እኛ ወራሾች ሆነናል። የእግዚአብሔርን ቤት ስንገነባ ወይም ስንሰራ በተከፈለው መስዋት መገንባት እንዳለብን መዘንጋት የለብንም። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር በእኔ ላይ የሚገነባው ወይም የሚሰራው ስራ ላይ የጳውሎስን ፀጉር ወይም ቆዳውን በህይወቴ ለመሸፈኛነት ተንጠልጥሎ አየዋለሁ። የጳውሎስን መስዋትነት ተግባር ብቻ ሳይሆን እናቴ በህይወት እያለች «ፍቅር ሁሉን ያሸንፋል» በማለት እየደጋገመች የምትነግረኝንም በውስጤ አዳምጣለሁ። በህይወታችን በአንድ ወቅት በአንድ ስፍራ አንድ ሰው የሚያንጽ ቃል ከነገረን ሁልጊዜ አብሮን ይኖራል። ሌሎችን ስናገለግል በማሰተዋል መሆን አለበት አገልግሎታችን ለበረከትም ለመርገምም ሊሆን ይችላልና። የማደሪያው ውብ እንዲሆን ከጠጉራቸው ወይም ከቆዳቸው በትንሹ እንኳ ቢሆን መታሰቢያ የሚሰጡ ብሩካን ናቸው። የፍየሉ ጠጉር በማደሪያው እንደተንጠለጠለ ሁሉ እኛም ከጠጉራችን ወይም

ከቆዳችን በሌሎች ህይወት ውስጥ በቋሚነት እንዲቀር መሰጠት አለብን።

የጠቦቶች ቆዳ

በኤደን ገነት የሰው ልጅ በሀጢአት በወደቀ ጊዜ እግዚአብሔር ሁለት እንስሳት አርዶ በቆዳቸው የሰውን ራቁትነት ሸፍኖል። የምድረ በዳው ማደሪያ ሲሰራ በብዙ የሚቆጠሩ እንስሳት ቆዳቸውን የማደሪያው መሸፈኛ እንዲሆን ከፍተኛ ዋጋ ከፍለዋል። ከዚህ በድጋሚ የምንረዳው ለራስ የመሞትን ዋጋ ሀሳብ ነው። የጠቦቶች ቆዳ በቀይ ቀለም የተነከረ ሲሆን ከማንኛቸውም ቀለም በላይ ቀይ የሚያመለክተው ለራስ የመሞትን መልእክት ነው። የራሳችን ማንነት በ እግዚአብሔር ማደሪያ ውስጥ ፈፅሞ ስፍራ የለውም። በክርስቶስ ያሉ ሁሉ ለራሳቸውና ለአለም የሞቱ ሲሆን ነገር ግን ለእግዚአብሔር ህያዋን ናቸው። ለራስ መሞት በጨመረ ቁጥር የመሸፈንና የመቀባት መጠን ይጨምራል።

በማደሪያው ውስጥ ቅድስት ስፍራ አንዱ ተምሳሌቷ የሰው ነፍስ ነው። እግዚአብሔር ለራሱ አገልግሎት የቀባውና ያነጻው በሰው ነፍስ ያለው መልካም ነገር ሁሉ ሰው ለራሱ ሊጠቀምበት አልተፈቀደም፤ ያለውን መልካም ነገር ሁሉ መልሶ በእግዚአብሔር ፊት ማስረከብ አለበት። ኢየሱስ ወደ ቤተሳይዳ መጠመቂያ በሄደ ጊዜ የውሃውን መናወጥ ለሚጠብቁ በሽተኞች በሙሉ ልቡ ራርቶ ነበር። ነገር ግን በዚያን ቀን የእግዚአብሔር ፈቃድ 38 አመት ለተኛው ለአንደ ሰው ብቻ ፈውስ እንዲሆን ነበር። ኢየሱስ ይህንን ሰው ብቻ ፈውስ እንጂ ሌላ አልፈውሰም። ዛሬ አንዳንዶቻችን እንዲህ አይነቱን ዕድል ስናገኝ ትልቅ ድንኳን

ተክለን የፈውስ አገልግሎት እንጀምር ነበር። ስጦታ ልክ ሊሆን ይችላል ሆኖም ግለሰቡ ሊሳሳት ይችላል። ዛሬ በአጠቃላይ ሰዎች የተስማሙበት ሀሳብ አንድ ስጦታ ትክክል መስሎ ሲታይ ባለ ስጦታው ሰውና ትምህርቱ ተቀባይነት ያገኛሉ ሲሆን ይህ ከአውነት በጣም የራቀ ነው። ስጦታ ይሰራል ምክንያቱም እግዚአብሔር መስራት ስለሚፈልግ፤ ነገር ግን ባለ ስጦታው ፍጹም የተሳሳተ ሊሆን ይችላል።

«እግዚአብሔር በጸጋው ስጦታና በመጥራቱ አይጸጸትምና።»
ሮሜ. 11፥29

ከዚህ ቃል እንደምንረዳው የእግዚአብሔር ስጦታዎች የማይለወጡ ቋሚና መልካም መሆናቸውን ነው። የአጠቃቀሙ መጠን ስጦታውን በተቀበለው ሰው ሲወሰን እግዚአብሔር አንዴ የሰጠውን ስጦታ መልሶ አይወስድም።

ኃጢአትና መንፈሳዊ ስጦታዎች

በሮሜ 11፥29 በተገለጸው የቃሉ ማረጋገጫ እንደምናየው ምንም እንኳን ስጦታ ከእግዚአብሔር ቢሆንም አንዳንድ ሰዎች ስጦታውን እየተጠቀሙ በሕይወታቸው የተቀደሰ ኑሮ ስለማይኖሩ ብዙ አማኞች የተምታታ ሀሳብ ፈጥሮባቸዋል። እንደ እውነቱ ከሆነ ሊምታቱብን አይገባም። ስጦታ ስጦታ ነው። ባለ ስጦታው ሰው የጽድቅ ምግባሩ የሚወስነው በህይወቱ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ምን ያህል ዘልቆ እንደገባ ሲታይ ነው ማለትም ከመንፈሳዊ ህይወቱ፤ አኗኗሩና የመንፈስ ፍሬ በህይወቱ ሲታይ ነው።

ስጦታን ለመቀበል ከራሳችን አንዳች የምናደርግ ከሆነ ከፀጋ መሆኑ ቀርቶ ከስራ እንደሆነ መመስከራችን ነው።

የአቆስጣ ቆዳዎች

የማደሪያው መሸፈኛ ጠቅላላ መልዕክት የሚናገረው ስለ መስዋትነት ነው። አቆስጣ በዚህ ክፍለ አለም አልነበረም። እስራኤላውያን ከግብጽ ይዘውት የወጡት ይመስላል። በዚያን ዘመን ግብጽ ትልቅና ብዙ አይነት ንግድ የሚካሄድባት ሀገር ነበረች። ከሶስቱ የእንስሳት መሸፈኛዎች የአቆስጣ ቆዳ ሶስተኛው ድርብ ሆኖ የመገናኛውን ድንኳን ውጪአዊ ክፍል ሸፍኖአል። የምድረ በዳውን አየር ጠባይ ሁሉ ተቋቋመው ያለ አንዳች ችግር የሚሸፍኑ ቆዳዎች ናቸው። የአቆስጣ ቆዳ ጥንካሬአቸውን ያገኙት ምናልባት ከመጡበት አካባቢ ችግርን ተቋቋመው የኖሩ ስለሆነ ሊሆን ይችላል። ሆኖም እግዚአብሔር ለማደሪያው መስሪያ ትክክለኛና አስፈላጊ የሆነን ነገር እንደተጠቀመ እናውቃለን። በኛም ህይወት እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ መቀመጥ አስፈላጊያችን ነው፤ መኖር ያለበን ስፍራ ያ ነውና። በእርግጥ ይህ እኛ ለራሳችን ከምናወጣው ዕቅድ ተቃራኒ ነው። ነገር ግን ጌታ የመረጠልን ስፍራ ለህይወታችን አስፈላጊና ተስማሚ የሆነ ምርጫ ነው።

የአቆስጣ ቆዳ የፀሐይን ትኩሳት ነፍሱንና ውርጩን መቋቋም ብቻ ሳይሆን የተቀሩትን ሽፋኖች ሁሉ ይሸፍናል። እግዚአብሔር በአሁኑ ሰዓት በማንም የማይበገር፤ ተዋጊ ህዝብ፤ ድል አድራጊ ሰራዊት እያስነሳ ነው። ሁሉን ድል አድርገው ሽልማታቸውን ይቀበላሉ። በምውት ስጋቸው ሳይቀር የክርስቶስን ሙላት ይቀበላሉ። በምድር ክርስቶስን ያበራሉ። እነኚህ ሰራዊቶች

ማደሪያውን የመጨረሻ ሽፋን ሆኖ የሚሸፍነውን የአቆስጣ ቆዳን ይወክላሉ።

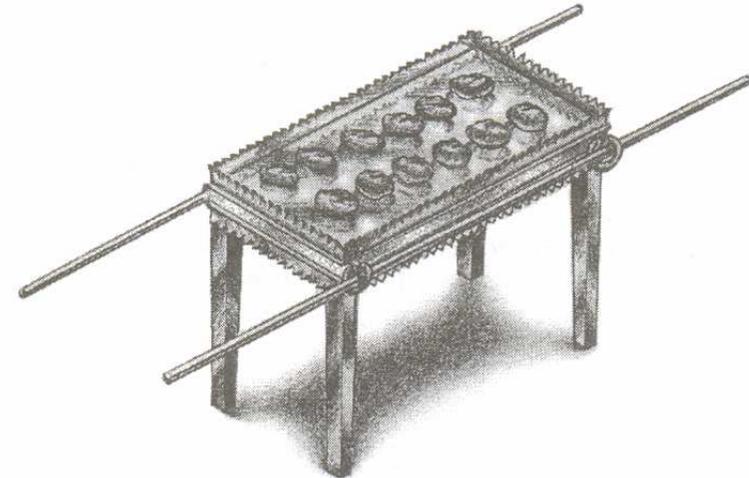
«ለአመፀኞች ልጆች ወዮላቸው! ይላል እግዚአብሔር ከእኔ ዘንድ ያለሆነን ምክር ይመክራሉ ኃጢአትንም በኃጢአት ላይ ይጨምሩ ዘንድ ከመንፈሴ ዘንድ የልሆነውን ሽፋን ይሸፍናሉ» ኢሳ. 30።1

(በአማርኛ ሽፋን የሚለው ቃልኪዳን ተብሎ ተተርጉሞአል)

የሰው መሸፈኛ ሁሉ ከንቱ ነው በክርስቶስ አካል ውስጥ የሚገኘውን ሽፋን ተግተን እንሻ፤ የሚያረካን እርሱ ብቻ ነውና ሌላ እርካታ አንሻ።

ምዕራፍ 8

የገፀ ሕብስት ገበታ

«ርዝመቱም ሁለት ክንድ ወርዳም አንድ ክንድ፣ ቁመቱ አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታ ከግራር እንጨት ሥራ። በጥሩም ወርቅ ትላብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አድርግለት፤ በዙሪያውም አንድ ጋት የሚያህል ክፈፍ አድርግለት፤ የወርቅም አክሊል በክፈፍ ዙሪያ አድርግለት።» ዘፀ. 25፡23-25

በድንኳኑ ውስጥ የምናየው የገፀ ህብስት ገበታ የሚወክለው የቤተክርስቲያንን የሶስተኛ ደረጃ እድገት ነው።

መለኪያዎቹ

መለኪያዎቹ ሁለት ክንድ ርዝመትና አንድ ክንድ ስፋት ሲኖራቸው ዙርያው ሁለት ስኩዩር ነው። ይህ የሚያስገነዝቡን የመንፈስንና የቃሉን ምስክርነት ነው። ቃሉን የሚገልጥልን መንፈስ ስለሆነ አንድ ሰው ቃሉ ያለ መንፈስ ሊኖረው አይችልም። የቁመቱ አንድ ክንድ ተኩል መሆን የሚያሳየን የእግዚአብሔር ሙላት እንደሚጎድለን ነው። በዚህ ገበታ የመመገብ ልምድ ቤተክርስቲያንን ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ሙላት ለማድረስ የታሰበ ሳይሆን በጉዞ ላይ የሚገኝ አንድ ልምምድ ነው።

የንጉስ ገበታ

በገበታው ክፈፍ ዙርያ ያለው አንድ ንጉስ ያህል የዘውድ ቅርጽ በገበታው ታች እና ላይ ማለትም አንዱ ዘውድ ወደ ላይ፣ አንዱ ዘውድ ወደ ታች ተገልብጦ የሚታየው ገበታው ሁለት ትርጉም እንዳለው ነው። በአንድ በኩል የንጉስ ገበታ መሆኑን ሲያመለክት በሌላ በኩል ንጉሳዊ ቤተሰብ ለመሆን በመከራ በማለፍ እንደሆነ ያሳያል። ወደ ላይ የተቀረጸው ዘውድ የክብርን ስፍራ ሲያመለክት ወደታች የተደፋው ዘውድ የመዋረድ ምልክት ነው። የወርቁ ተምሳሌት የእግዚአብሔር ባህርይ ንጹሕ ወርቅ መሆኑን ያሳያል። በገበታው ላይ ያሉ ቁሳቁሶች ማንኪያዎቹ፣ ጎድጓዳ ሳህኖችና መሸፈኛዎች በሙሉ ከወርቅ የተሠሩ ናቸው። ገበታው ራሱ ከእንጨት ተሰርቶ በወርቅ የተለበጠ ነው። ምሳሌው ሰው

ከውስጥ እግዚአብሔር ከውጭ እንደሆነ ያሳያል። የገበታው የመገልገያ ዕቃዎች በሙሉ «ንፁህ ወርቅ» ሲሆኑ ይህም የሚያሳየን በዚህ ስፍራ ያለው አገልግሎት እግዚአብሔር ከሰው ወይም ከቤተክርስቲያን ጋር ያለው ግንኙነት ምንም እንኳ ሰው መሳሪያ ቢሆንም ንፁህና በመንፈስ ብቻ የሚደረግ መሆኑን ነው።

ክርስቶስን በመመገብ ፍስሐ ማድረግ

በማደርያው ድንኳን የሶስተኛው የቤተክርስቲያን አለም ልምምድ የሚወክለው ሰው ክርስቶስን በመመገብ የሚያገኘውን ፍስሃ ነው።

«የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም፣ ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው። ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።» ዮሐ. 6፥ 48-51

ይህ ማለት ሰው ከመጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ ብቻ ሳይሆን ህያው ክርስቶስን ራሱን ስለመመገብ ነው። ክርስቶስን መመገብ መንፈሳዊ ስራ ነው፤ ጥቅስ ማጥናት ወይም ሌላ ተግባር አይደለም። ወደ መንፈስ መግባትና ለእግዚአብሔር መንፈስ መማረክ፣ ከህያው ቃል ሊመግቡን ከሚችለው አምላክ መመገብ ማለት ነው። ከኢየሱስ ክርስቶስ በሶስት አቅጣጫ መመገብ እንችላለን።

1) በውስጣችን ካለው ክርስቶስ፡- ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ። አማኝ መንፈስ ቅዱስን የሚቀበለው የራሱ መንፈስ ውስጥ ነው። መንፈስ ቅዱስ ወዲያውኑ በአማኝ ነፍስ ውስጥ

ክርስቶስ እንዲገባ ለነፍስ ጥንካሬን መስጠት ይጀምራል። በአማኝ ነፍስ ውስጥ ፀጥ ያለችውንና ትንሿን ድምጽ መታዘዝና ማዳመጥ መለማመድ ያስፈልጋል። ብዙ ጊዜ ከውጭ ለምንሰማው ድምጽ የመታዘዝና የውስጥ ድምጽን አለማዳመጥ እናዘነብላለን። ከዚህም የተነሳ ብዙ የቤተክርስቲያን መሪዎች ለእነሱ እንድንታዘዝ ያስተምራሉ። ደግሞም ሴቶች በእርኩስ መንፈስ ለታሰሩ ባሎች የፈለገውን ቢያደርጉ እንዲታዘዙባቸው ያስተምራሉ። እኔ የማስተምረው ለመንፈስ ቅዱስ መታዘዝ አለብን ብዬ ሲሆን በአማኝ ውስጥ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ ለክፉ ሳይሆን ለበጎ እንድንታዘዝ ይመራናል። ምናልባት ሴቶች ይህንን እንደ አርነት ወስደው በባሎቻቸው ላይ ቢያምፁ ወይም ክርስቲያኖች በዚህ ቃል ተበረታተው በመሪዎች ቢያምፁ እንደዚህ አይነት ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን መንፈስ ድምጽ አልሰሙም ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት ሁሉ ይመራናል።

2) ክርስቶስን በአማኞች (በክርስቶስ አካል በኩል) እንመገባለን፡- ከኛ በፊት የቀደሙት ትተውልን የሄዱትን እውነተኛ ትምህርትና ምሳሌ ተጠንቅቀን ልንገነዘበውና ልንክተለው ይገባናል። ብዙ አስመሳዮች ስላሉ የምንመካው በመንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ለአካሉ የሚያስፈልገውን መንፈሳዊ ምግብ ይልካል። በመሰብሰብ የትም ስፍራ የማይገኝ የመንፈስ ንቅናቄ አለ። ሁለት ወይም ሶስት በተሰበሰቡበት መንፈስ በስጦታና በበረከት ይመላለሳል። ይህ ሌላ ስፍራ አይኖርም። **መሰብሰባችንን አንተው ዕብ. 10፡25** በእዚህ ጥቅስ ሁለት ዋና ሃሳቦች አሉ። «እርስ በእርሳችን» እና «መሰብሰባችን» የሚሉት ናቸው። በዚህ ጥቅስ እርስ በእርሳችን ማለት በመንፈስ ከእናንተ ጋር አንድ ከሆኑት ሲሆን «መሰብሰባችን» ደግሞ አንድ ላይ በአንድ ሃሳብ

መሆኑን ነው። በብዙ ሁኔታዎች ብዙዎች ይሰበሰባሉ። አንድ ሃሳብ እና እርስ በእርሳችን የሚለው ይጎላቸዋል። አንዳንድ ጊዜ በሰው መሪነት እንሰበሰባለን ሰው አንዴት እንደምንሰበሰብ ይነግረናል። ስለሆነም በእንደዚህ አይነት ስብሰባ እግዚአብሔር ሁለተኛ ነው። እያንዳንዱ የክርስቲያን መሰብሰብ ወይም ስብሰባ እግዚአብሔርን የማህበሩ ወይም የስብሰባው ንጉስ አድርጎት እግዚአብሔር እንዲታይ ማድረግ አለበት። ከዚህ በታች ያለው ቃል ይህን ሃሳብ ያዘለ ነው።

«ደግሞ እላችኋለሁ ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢስማሙ በሰማያት ካለው ከአባቱ ዘንድ ይደረግላቸዋል። ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና።» ማቴ 18፡19-20

ከዚህ ጥቅስ በግልጽ እንደምንረዳው ኢየሱስ ክርስቶስን በስብሰባችን ላይ እንዲገኝና የመሰብሰባችን ዋናውና ቁልፉ በጌታ «አንድ ላይ» ለመሆን መሆን አለበት።

3) በሶስተኛ አቅጣጫ በራሱ በክርስቶስ መገለጥ መመገብ፡- ይህ ማለት ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በቤታችን ውስጥ፣ በመኝታ ክፍላችን፣ በገበታ ክፍላችን፣ በሳሎንና በቤተክርስቲያን እየተመላለሰ እንደ እንግዳ ሳይሆን እንደ ጌታና ንጉስ ስናደርገው፣ ቀን ሆነ ማታ ተኝተን ሆነ እየተራመድን ከእርሱ ብቻ እንመገባለን።

የምንናገረው ቃል

ከዘላለማዊው ቃል (በግሪክ ሎጎስ ዮሐ. 1፡1) የሚነገረው ቃል ይመጣል። ዘላለማዊው ቃል በውስጣችን ሲሆን የምንናገረው ቃል

መንፈስና ህይወት ናቸው። በክርስቶስ ድምጽ ስንናገር የእግዚአብሔር ወኪሎች ሁሉ ይታዘዙልናል። ስለሆነም የሚነገረው ቃል በእግዚአብሔር መላዕክት አገልጋዮቹ በኩል የሚተላለፍ የመንፈስ ትዕዛዝ ነው። እነርሱም በዕብራውያን መጽሐፍ እንደተገለጸው የደህንነት ወራሾች ለሆኑት አገልጋዮች መንፈስ ናቸው።

«ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍስት አይደሉም?» ዕብ 1፡-14

በብሉይ ኪዳን የተጻፈው ወደፊት ለሚመጣውና በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ስለሚሆነው ምሳሌ የተጻፈ ጥላ ነው። ስለሆነም በብሉይ ኪዳን የተጻፈው በሙሉ ስለክርስቶስ ሲሆን የቃሉ ዋናው ተዋናይ ክርስቶስ ነው። አንድ ሰው በብሉይ ያሉት አንዳንድ ጥቅሶች ለአይሁድ በስርዓት እንዲኖሩ የተጻፉ አይደሉም ብሎ ሊጠይቅ ይችላል። መልሱ አዎ ሲሆን፣ ነገር ግን ፍጥረታዊው በመንፈሳዊው ስለተሰራ በተፈጥሮ የምናየው ነገር በሙሉ የመንፈሳዊው ትምህርት ምሳሌና ጥላ ነው።

የበረሃ ክርስቲያኖች

እግዚአብሔር ከህዝቡ ጋር በተፈጥሮ በረሃ ባደረገው ጉዞ ሆን ብሎ ለኑሮአቸው የሚሆን ብዙ ህግና ስርዓት እንደሰጣቸው ሁሉ ተምሳሌቱ አሁን በበረሃ ላለው መንፈሳዊ ክርስቲያኖች ያገለግላል። በመንፈሳዊው ረገድ ያለው ደረቅ ስፍራ ነው። ሰውና ሰይጣን ወንጌልን በብዙ ሸቀጥ አፍነው በያዙበት ወቅት ወንጌል ንጹህ ወርቅ ባይሆን ኖሮ ልንዋጀው ባልቻልን ነበር። ይህ የኃጢአተኞች ዓለም እውነትም በረሃ ነው። ለእስራኤላዊያን ውሃን

በበረሃ አፍልቆ የሰጠ ያ አለት ዛሬም በኛ በረሃ ውሃን ያፈልቅናል። 1ኛ ቆሮ 10፡4-11

ንጹሆች እንስሳት

«ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በሉአቸው፡- ከምድር እንስሳት ሁሉ የምትበሉአቸው እነዚህ ናቸው።» ዘሌ. 11፡2

ኢየሱስ «ከእኔ ተመገቡ» አለ። እዚህ ላይ መሠረት ተጥሎአል። ለሰው ሕይወትና ሙላት ወደሆነው ወደ መንፈሳዊ ስርዓት የሚወስደው ዕቅድ ተዘርግቶአል። ሄዋን የሰይጣንን ውሸት ሰምታ ወደቀች። ከሰይጣን ጋራ ህብረት አድርጋ ሞትን ቀመሰች፤ እግዚአብሔርን ከማወቅ ንቃት ወደ ሰይጣን ንቃት ተሻገረች። በአሁኑ ዘመን ነገር ሁሉ በተዘበራረቀበት ሰዓት አንዳንድ ጊዜ አንድ ሰው የእግዚአብሔርና የክርስቶስ የሆነውን፣ እግዚአብሔርን በሚመስል ቀለም የተቀባን ሃሰት ለመለየት ይከብደዋል። ክርስቶስ በብዙ መንገድ ራሱን ይገልጻልናል። አንዳንድ ጊዜ እንግዳ በሆነ ዕቃ ይገለጣል። ስለሆነም ፈጽሞ እርሱን ለመምሰል የታጠቅን መሆን ግዴታችን ነው።

«ከሀሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ። ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማል?» ማቴ. 7፡16

አንድ ሰው ታላቅ ተአምራት እየሰራ ነገር ግን ንፁህ የሆነ የክርስቲያን ኑሮ ሳይኖር ተአምር በማድረጉ ብቻ መንፈሳዊ ህይወቱን መለካት የለብንም። ማየት ያለብን አኗኗርና የተለወጠ ህይወቱን ነው። መንፈሳዊ ድል የሚጀምረው በአንድ ሰው ነፍስ ውስጥ የስጋዊ ባህርይ ሲለወጥ ነው።

ንጹህ እንሰሳትን መመገብ

በብሉይ ኪዳን «መብላት» የሚለውን ቃል ስናይ ማስተዋል ያለብን የመንፈሳዊ ነገር ተምሳሌት መሆኑን ነው። ወደ ህይወታችን ጠልቆ የሚገባና የሚለውጠንን፣ ከውጪ ወደ እኛ ውስጥ ገብቶ የሚዋሃድ መንፈሳዊ ምግብ ማለት ነው። ስለሆነም በዘሌዋውያን ምዕራፍ 11 የተጻፈውን መረዳት እንችላለን።

«የተሰነጠቀ ሰኮና ያለውንና የሚያመሰክረውን እንሰሳ ሁሉ ብሉ።» ዘሌ. 11፥3

የማደሪያው ድንኳን ጠቅላላ ትምህርት እግዚአብሔር ሰው በሚባል ወኪል ተጠቅሞ ህይወትን ወደ ምድር ለማምጣት የሚሠራው ሥራ ተምሳሌት ነው። በዘሌዋውያን ያለው መመሪያ የሚያሳየን ምግብ ከሚያመጡ ወኪሎች ሁሉ ከመመገባችን በፊት እንዴትና መቼ እንደምንመገበው መመርመር እንደሌለን ነው። ዋናዎቹ ቁልፍ ሃሳቦች «ማመንዠክ/የሚያመሰክሩ» እና «ስንጥቅ ሰኮና» ናቸው። ምግባቸውን የሚያመነክሩት ቃሉን የሚናገሩ ሲሆኑ፤ ሰኮናቸው የተሰነጠቀው ደግሞ የሚሰብኩትን ቃል የሚኖሩ ናቸው። አንድ ሰባኪ ስህተት ከሰበክ ስህተቱን በህይወቱ ሲጓዝ ያገኘዋል። ስህተቱ ይገለጽና ሁሉም የሚያዩት ይሆናል። ስለሆነም እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው ከአንድ ሰው ወይም መንፈስ ወይም ቃል ጋር አንድነት ሊኖረን የሚችለው ቃሉን በሚሰብኩት ሰዎች የሰበኩት ስብከት በዕለት ኑሮአቸው ሲረጋገጥ ብቻ ነው።

«የሚደክመው ገበሬ ፍሬውን ከሚበሉት መጀመሪያ እንዲሆን ይገባዋል።» 2ጢሞ. 2፥6

አንድ ሰው ትዕግስት ከሌለው ለመስበክ አልተዘጋጀም። «ፍቅር የለሽ» ፍቅር ሊሰብክ አይችልም፤ «ደስታ የለሽ» ደስታ ሊሰብክ አይችልም። ምክንያቱም ስብከቱ ከንቱ ውዳሴ ቃሉን መድገም ብቻ ይሆንና «የእግዚአብሔር ሃይል ለደህንነት» (ሮሜ 1:16) መሆኑ ይቀራል። እዚህ ጥቅስ ላይ ጳውሎስ የግሪክ ቃል «ዱናሚስ» የሚለውን ተጠቅሞአል። ትርጉሙ እንደ ፍንዳታ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ ሃይል ማለት ነው። በሌላ አነጋገር የሚሰብኩት ቃል ለሚሰብክላቸውም ሆነ ለራሱ ለሰባኪው የህይወት ለውጥ አያመጣም። የእግዚአብሔር ቃል ከውስጥ በሃይል ፈንቅሎ አይወጣም። ስለሆነም በህይወታችን ለውጥ መታየት አለበት።

ማመንዠክ

የእግዚአብሔርን ቃል ስለ መስማትና ስጋ ሆኖ እስኪዋሃድ በአዕምሮ ማብላላት እንደሚያስፈልገው ለመግለጽ የሚያመነክር/የሚያመሰክሩ ከሚለው ሐረግ ሌላ የተሻለ አይገኝም። በዮሐ 1:14 ኢየሱስ ስጋ የሆነ ቃል ነበር። እኛ ስጋ ነን፤ ነገር ግን ቃል ለመሆን የተሠራን ነን። አንድ ቀን በእርሱ አምሳል፡- ህያው ቃል ሆነን በምድር እንገለጻለን። «ቅዱስ ለመሆን ጊዜን ይጠይቃል» ማለት ህያው ቃል እስክናፈራ የተጻፈውን ቃል አብዝተን ማመንዠክ አለብን። በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ቃል በእውነተኛ ኑሮ በህይወታችን እንዲገለጽ ያስፈልጋል።

ሰኮናው የተሰነጠቀ

ሰኮናው የተሰነጠቀ እንሰሳ ማለት ሰኮናቸው ለሁለት የተከፈለና እንደ አጥንት በሆነ ነገር የተሸፈነ እግር ያላቸው ማለት ነው። እነኚህ እንሰሳት በጭቃና በድንጋይ ላይ ይራመዳሉ፤ ሰኮናቸው ላይ ምንም አይነት በሽታ አይታይም።

የሰኮና መሰንጠቅ የሚያሳዩን በሰላም ወንጌል በመዘጋጀት መጫማትን እና በመንፈሳዊ ጉዞ መራመድን ነው። ሁለቱ እግሮች የሚያመለክቱት በመንፈስና በቃሉ የተመጣጠነ ርምጃን ነው (ኤፌ 6:15) ። አንድ ሰው በመንፈስ ብቻ እየተራመደ በቃሉ ውስጥ ያለውን ስልጣን ካላመነ አንድ ቀን በጉዞው ላይ በሰይጣን ወጥመድ ውስጥ ይወድቃል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ለእኛ በዚህ ዓለም ያስቀመጠው መመሪያችን ነው።

ቤተክርስቲያን ከቃሉ ውጪ የሆነ ግምት ያለበት ወይም ስጋዊ መረዳትና ማብራሪያ ስትቀበል የመንፈሳዊ ውድቀት ጅምር ይሆናል። ብዙ አስተማሪዎች ዮሐንስ በዮሐንስ 21:25 «ከዚህ ቃል ውጪ ኢየሱስ የተናገራቸው ብዙ አሉ» ስላለ እንደ ነፃነት ቆጥረው መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ብዙ ቃል ይጨምራሉ።

ብዙ አስተማሪዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ ሌሎች መጽሐፎችና ቃሎች እጅግ አስፈላጊና ተቀባይነት ያላቸው እንደሆኑ በመቁጠር ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩል ያዩአቸዋል። ከዚህም የተነሳና አባባላቸውም መሰረት ያለው ስለሚመስል ጌታን ጠየቅሁት። እግዚአብሔርም በመጽሐፍ ቅዱስ የተፃፈው ለደኅንነታችን በቂ እንደሆነ ተናገረኝ። ይህ ለኔ በጣም አጥጋቢ መልስ ሲሆን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን እንኳን እንዳልገባን ደረስኩበት። በጥልቀት ቃሉ እየተገለጸልን ሌላም ገና እንደሚመጣ ጳውሎስ እንዳለው፡-

«አሁን እንዳገኘው ወይም አሁን ፍፁም እንደሆነ አይደለም። ነገር ግን ስለእርሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የተያዘኩበትን ያን ደግሞ እያላለሁ ብዬ አፈጥናለሁ።» (ፊሊ. 3:12)

ንጹህ ያልሆኑ መልዕክተኞች

የሚያመነኝርኩ /የሚያመስኩ እንስሳት ምንም እንኳን እንደ ቃሉ ቢያመሰኩም ንጹህ አለመሆናቸውን በዘሌ 11:4-8 ይናገራል። የተሰነጠቀ ሰኮና ከሌላቸው የሚያመነኝርኩ መሆናቸው ብቻ ንጹህ አያደርጋቸውም። ንጹህ ለመሆን ሁለቱንም ሚሚላት አለባቸው። እዚህ ላይ የማያወላውል መሠረታዊ ትምህርት እንማራለን። አንድ ሰው ያለ እግዚአብሔር መንፈስ በቃሉ ብቻ ሊራመድ አይችልም። ሰይጣን ቃሉን ሊሰብክ ይችላል። ነገር ግን እርሱም ሆነ መላዕክቱ ወይም ስጋዊ ኃጢአተኛ ሰው በቃሉ መራመድ አይችሉም። ሰው በእግዚአብሔር ቃል ለመራመድ የእግዚአብሔር መንፈስ ያስፈልገዋል።

ማስመሰል አይፈቀድም

ክርስቶስን በአረማ መዳችን ብቻ ለመምሰል ብንሞክር መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እርያ ይመስለናል። ማለትም በተሰነጠቀ ሰኮና ይራመዳል፤ ነገር ግን ማመንሰክ አይችልም። እውነተኛውን ቃል እየሰበክን በሰበክነው ካልኖርን መጽሐፍ ቅዱስ በዘሌ 11 ቁጥር 4 ላይ እንዳለው ቃል በግመል ይመስለናል። ስለሆነም መሰማሪያችን/ማደሪያችን በእግዚአብሔር በደንብ የተዘጋጀ ነው። ይህንንም እውነት በቃሉ ማለትም ለተገለጠው ፈቃዱ የሚታዘዙ

ያውቃሉ። እውነትም አርነት ያወጣቸዋል። ይህንን ቆንጆ አድርጎ የሚያብራራ ቃል በዮሐ 7:16-17 ይገኛል።

«ስለዚህም ኢየሱስ መለሰ፣ እንዲህም አላቸው፡- ትምህርቱስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል።» ዮሐ. 7:16-17

እዚህ ላይ ማስታወስ የሚገባን ቃል «መብላት» የሚለው ትርጉም ከምንበለው ነገር ጋር አንድ መሆን ማለት እንደሆነ ነው።

አካላችን ለመኖር ከተፈጥሮ ምግብ ኃይል እንደሚያገኝ ነፍሳችንም መንፈሳዊ ምግብ ከእግዚአብሔር ያስፈልጋታል። ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ስለ መንፈሳዊና ስጋዊ ምግብ በአንድ ላይ ተናግሯል። ኢየሱስ በሰይጣን በተፈተነ ጊዜ ድጋዩን ወደ ዳቦ እንዲለውጥ ሰይጣን ሲጠይቀው ጥያቄውን ሲመልስ ከሥጋዊ ምግብ ወደ መንፈሳዊ ለውጦታል።

«ኢየሱስም፡- ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ብሎ መለሰለት።» ሉቃ. 4:4

በሌላ ስፍራ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ሄደው ከውሃ ጉድጓድ አጠገብ ከሰማርያዊት ሴት ጋር በነበረ ጊዜ ስለ ምግብ የተናገረውን እናያለን።

«ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ፡- መምህር ሆይ፣ ብላ ብለው ለመነት። እርሱ ግን፡- እናንተ የማታውቁት የምበለው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው። . . . ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡- የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም አፈጽም ዘንድ ነው።» ዮሐ. 4:31-34

የአሳው ምሳሌ

ንጹህ ስለሆነ ዓሳና ንጹህ ስላልሆነ አሳ ሁለት ጥርት ያሉ ግንዛቤዎች ዘሌዋውያን 11:9 ይሰጠናል። ቅርፊት ያለው አሳ ውሃ እንዳይገባበት ቅርፊቱ ስለሚከላከልለት የውሃ ክፍል አይደለም። ይህ ዓሳ እርጥብ በሆነ ስፍራ ሰውነቱ ሳይረጥብ ደረቅ ሆኖ ወይም ያለ እርጥበት የሚገኝ ነው። ሌላው ቀርቶ የዚህ ዓሳ ዓይኖቹ ውሃ እንዳይገባቸው በኮንታክት ሌንስ የተሸፈኑ ናቸው። ቅርፊቶቹ በጣም ሸካራ ሲሆኑ ዓሳው ሲዋኝ እርስ በርሳቸው እየተፋጨ ለሰውነቱ ሙቀት ይሰጡታል። ይህ ዓሳ ከቀዝቃዛ ውሃ ሙቀትን ያውጣል የዚህ መንፈሳዊ ትርጉም አሳው በዓለም ውስጥ የሚገኝ ክርስቲያን ሲሆን ውሃው ደግሞ ዓለም ነው። በአለም ውስጥ ነው ከአለም ግን አይደለም። ከመጥፎ አካባቢ ጥሩን ነገር ማፍለቅ እንቅስቃሴ ነው። ደመ ሙቁ አሳ በቀዝቃዛ ውሃ ውስጥ የሚገኝ ውን አየር በመተንፈስ በክንፉ ውሃውን ይመታዋል። ስለሆነም የውሃው ወጀብ ወደፊለገው ስፍራ ሊወስደው አይችልም። የባህሩን ወጀብ ለመቋቋም የማይችለው ንጹህ ያልሆነው አሳ ግን ውሃው ወደሚወስደው ስፍራ አብሮ ይሄዳል። ራሱን ወደፊት ለማስኬድ እንደ እባብ እየተጥመለመለ በውሃው ኃይል ይወሰዳል።

ድል ነሺዎች

ውሃውን በክንፋቸው እየመቱ በውሃው ውስጥ የሚሄዱ አሳዎች አለምን ድል የነሱ ክርስቲያኖች ሲሆኑ እንደ እባብ የሚጥመለመሉት ግን ከአለም ጋር አብረው ወደፊት የሚጓዙ ክርስቲያኖች ምሳሌ ናቸው። አንድ ማስተዋል ያለብን ጉዳይ ከላይ የተጠቀሱት ተምሳሌቶች የሚያብራሩት የተፈጥሮ ምግብን ሳይሆን

መንፈሳዊ ድንጋጌዎችን ነው። ለዚህ ጉዳይ በስጋዊ ልማድ ለሚያስቡ ከዚህ በታች ያለውን ጥቅስ እተውላቸዋለሁ።

«መንፈስ ግን በግልጽ፡- በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስተንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የእጋንንትን ትምህርት እያደመጡ ሃይማኖትን ይክዳሉ ይላል። በገዛ ሕሊናቸው እንደሚቃጠሉ ደንዝዘው እነዚህ ውሸተኞች መጋባትን ይከሰክላሉ። አምነውም እውነትን ከሚያውቁ ከምስጋና ጋር ይቀበሉ ዘንድ እግዚአብሔር ከፈጠረው መብል እንዲርቁ ያዝዛሉ። እግዚአብሔር የፈጠረው ሁሉ መልካም ነው፤ ከምስጋናም ጋር ቢቀበሉት የሚጣል ምንም የለም፤ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሰ ነው። 1ጢ.ሞ. 4፡1-5

መንፈሳዊ ነገር ግን ርኩስ (አስፀያፊ)

አንዳንድ መንፈሳዊ ከሆኑ ሰዎች ጋር ህብረት ማድረግ እንደማይገባን ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን። እነኚህም በዘሌዋውያን 11:13 ርኩስ ወይም አስፀያፊ ወፎች ተብለው የተጠቀሱት ናቸው። እነኚህ ወፎች የተፈጥሮን ህግ አሟልተው ከመሬት በላይ ይበራሉ። የመሬት ክፍል አይደሉም። ስለሆነም መንፈሳዊ ናቸው። እነርሱም በአራት ዋና አይነቶች ተከፍለዋል።

1. አድነው የሚበሉ (ጭልፊት)
2. ጥንብ አንሳ
3. የሌሊት ወፍ
4. በአራት እግሮች የሚሄድ ተንቀሳቃሽ ወፎች

1) ሰውን የሚያድኑ (predators)

ሰውን የሚያድኑ ወፎች የተመሰሉት ወንጌልን በሚሰብኩ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ከሌላቸው መንፈሳዊ ሰዎች ነው። ወንጌልን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሚሰብኩ ሁሉ የሚሰብኩላቸውን የእግዚአብሔርን ሰዎች እያጠመዱ ነው። ወንጌልንና የእግዚአብሔርን ህዝብ መሳሪያ አድርገው እያስመሰሉ አስጸያፊ ተግባራቸውን ያስፋፋሉ። ጳውሎስ በእውነት ስለነዚህ እንዲህ ይላል።

«የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር ተብሎ በሙሴ ሕግ ተጽፎአልና።» 1ኛ ቆሮ 9፡9

በ1ኛ ጢ.ሞ 5:18 ደግሞ ዘዳግም 25:4 ላይ ያለውን በመጥቀስ እንዲህ ይላል።

«መጽሐፍ፡- የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር፤ ደግሞ ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል ይላልና።» 1ጢ.ሞ. 5፡18

ይህ «በሬዎችን መንከባከብ» የሚለው ሃረግ በአጭሩ እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን ለበሬዎች አልጻፈም ማለት ነው። አንዳንድ ሰባኪዎች እንደሚያደርጉት ይህ ቃል በሬን የመሬት ባለቤት የመሆን ስልጣን አይሰጠውም።

ትልቅ ንግድ

እያንዳንዱ ንግድ በንግድ አለም ዋና አለው። እንዲሁም በአገልግሎት መልክ ለህዝቡ የሚሸጥ በኋላ ተገልጋዩ የሚከፍለው ዕዳ አለው። የበዝባገኖቹ ዋና ሃብት የእግዚአብሔር ህዝቦች ናቸው። በመስክ እንዳሉ በጎች ይሸጡአቸዋል፤ ይገዙአቸዋል፤

ስጋቸውን ይበላሉ፤ ላጭተው ጸጉራቸውን ይሸጣሉ፤ ሸቀጥ አድርገው በመጨረሻ ዕዳቸውን ለመክፈል እንዲያመች በጨለማ ያስቀምጡአቸዋል። በራዕይ 18:13 እንዳለው «የሰዎችን ነፍስ ይሸጣሉ፤ ይገዛሉ።»

ክርስቶስን መመገብ

ሰዎች የክርስቶስን ደምና ስጋ እየበሉ ቢሆን ኖሮ መንፈሳዊ ሀይላቸው እጅግ ታላቅ ሆኖ ከማራኪዎቻቸው እጅ ነፃ ይሆኑ ነበር። ነገር ግን ይህ እንዳይሆን ወደ ክርስቶስ እንዳይቀርቡ ብዙዎች እየተከታተሉ የሀሰት መንፈሳዊ ምግብ ይመግቧቸዋል። ይህም ከውስጣቸው ሀይላቸውን ይመጠዋል። አንድ በእንግሊዝኛ “ትራንስብስታንሽኤሽን” የሚባል የትምህርት አይነት አለ። ይህም አማኝን የሚያታልልና ከእውነተኛ ክርስቶስ ህብረት አስወጥቶ በአገልጋዩ የተባረከ ስጋዊ ክርስቶስ ማለትም በዳቦና በወይን መልክ ሲወስድ እውነተኛውን ክርስቶስ እንደ ወሰደ አድርጎ እንዲቆጥር ማሳመን ነው።

በአሁኑ ዘመን የባቢሎንን ስርዓት ተከትላ ቤተክርስቲያን ለምታካሄደው የገንዘብ መዋጮ ፕሮግራም የበአላት አከባቢ ለማብራራት ስፍራ አይበቃኝም። ሆኖም ከብዙ በጥቂቱ የጨለማ ስራዎ ይህን ይመስላል። የልደት ቀን፣ የፋሲካ ቀን፣ የቅዱስ ቫላንታን ቀን፣ የሀለዊን ቀን ወዘተ ሲሆኑ በተጨማሪ የተለያዩ ቅዱሳን ቀንና የተለያዩ ፓርቲዎች በማድረግና በአላት በማክበር ቤተክርስቲያን ራሷን ከዓለም ጋር ቀይጣለች። በብርሃን በምንመላለስበት ጊዜ ጨለማው በግልጽ ጨልሞ እናየዋለን። ሆኖም ጨለማውን አትመልከቱ፤ በጨለማ ስራም አትኑሩ፤ ነገር ግን በትጋት ብርሃኑን ተመልከቱ የብርሃን ልጆች ትሆናላችሁና።

2) ጥምብ አንሳ

እነኚህ አጥማጆች የሞተ ነገር ያድናሉ፤ ክርስቲያኖችን ያጠምዳሉ እነዚህን አፀያፊ ወፎች መብላት የለብንም። መጽሐፍ ቅዱስ “ለእናንተ ንፁህን አይደሉም” ይላል። የሞተ ነገር ከሚመገቡ ጋር ምንም አይነት ህብረት አይኑራችሁ ይላል። የእግዚአብሔር ህይወት ከእግዚአብሔር ብቻ ይመጣል። የሞተ ነገር በልተን ህይወት ነገር ማፍራት አንችልም። አዕዋፋትን ስንመለከት እርስ በራሳቸው ልዩነት አላቸው። ርግብ አህልና የዛፍ ፍሬ ስትመገብ፣ ቁራ ደግሞ ጥምብ ይበላል። ህብረት የላቸውም ምክንያቱም የአንዱ ምግብ ለሌላው ፀያፍ ነው።

የአብያተ-ክርስቲያናት ህብረቶች ከሚሰብኩት ቃል የተነሳ ተከፋፍለው እናያለን። የሰው ትምህርት በእግዚአብሔር ህዝብ መካከል መከፋፈልንና ጥፋትን አስከትሎአል።

አንዳንዶቹ ትምህርቶች ስብከታቸው የመለያየት ትምህርት ነው። ፀጉር ስንጠቃና ሰዎችን ከአንዱ ህብረት ወደ ሌላው መውሰድ ነው። እንዲህ አይነቱ ትምህርት ህይወት የለውም፤ የህይወት ትርጉም ከእግዚአብሔር የሚመነጭና አማኝን የመንፈስ ፍሬ እንዲያፈራ የሚያደርግ ነው። ማንኛውም ምግብ የእናንተን ባህሪ ወደ ክርስቶስ የሚለወጥ እስከ ሆነ ድረስ ተመገቡ። ሃሳባችሁን ወደ ክርስቶስ ሀሳብ፣ ስሜታችሁን ወደ ክርስቶስ ስሜት፣ ፈቃዳችሁን ወደ ክርስቶስ ፈቃድ፣ ፍላጎታችሁን ወደ ክርስቶስ ፍላጎትን የሚለውጥ ምግብ ሁሉ ህይወት ያለበት ምግብ ነው።

መንፈሳዊ የቆሻሻ መጣያ

አንድ ክርስቲያን ወደ እናንተ መጥቶ ስለሌላ ሰው ቢያማና የነገርኩህ ነገር ሚስጢር ነው ጠብቀው ቢላችሁ በእግዚአብሔር ፊት ያለውን አገልግሎታችሁን እንደሚገባችሁ እንዳታከናውኑ አሰራችሁ ማለት ነው። በተጨማሪ ወንድማችሁ ላይ አንድ-ትነሳሱ የሚያደርግ ርኩስ መንፈስ ጥሎባችሁ እንደ ቆሻሻ መጣያ ዕቃ እደተጠቀመባችሁ መዘንጋት የለባችሁም። ለዚህ ዓይነቱ ሁኔታ መፍትሔ የሚሆነው በማቴዎስ 18:15-17 የተጠቀሰውን የእግዚአብሔር ቃል ተጠቅማችሁ፡-

1. ስህተቱን በግል ንገሩት
2. ውጤት ከሌለው በምስክር ፊት ንገሩት
3. ውጤት ከሌለው ለቤተክርስቲያን ንገሩ (ምናልባት የትኛው ቤተክርስቲያን ትሉ ይሆናል፣ መልሱ እውነተኛ የቅዱሳን ህብረት ለሆነች)
4. ውጤት ከሌለው ያለውን የእግዚአብሔር ስልጣን በምድር አላከበረም ማለት ነው። ስለሆነም ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ እንደ ኃጢአተኛ ሰው ጸልዩለት፣ ፍቅር አሳዩት።

የወንድሜ ጠባቂ

በእግዚአብሔር ህዝብ ላይ መጥፎ ሀሳብ ወደራሳችሁ ከጋበዛችሁ የሰማችሁት እውነት ከሆነ ንስሃ እንዲገቡ የመንገር ሀላፊነት አለባችሁ። የተወራው ተረትና ሀሰት ከሆነ ወሬውን ያወሩት ሰዎች ሀላፊነቱን መቀበል አለባቸው።

3) የሌሊት ወፎች

የሌሊት ወፎች በጨለማ የሚበሩ አጥማጆች ናቸው። ሌላው ተጨማሪ ችሎታቸው በጨለማ ያያሉ። ይህ ችሎታ በጭለማ ጥቅም ቢኖረውም ለቀን ጉዳት አለው። ስለሆነም እነኚህ ወፎች የመኝታ ሰዓታቸውን ለውጠዋል። ቀን ተኝተው ማታ ያድናሉ። የዚህ ዓይነቱ ሰው ስጋዊ በሆኑ ጉዳዮች ላይ በርኩስ መንፈስ ኃይል ትልቅ መገለጥ ሲኖረው፣ በክርስቶስ የብርሀን ወንጌል ትንሿን እንኳ ማየት አይችልም። ዘሌዋውያን ስለነኝህ ወፎች ሲያብራራ፡-

«ከወፎችም ወገን የምትጸዩላቸው እነዚህ ናቸው፤ አይበሉም የተጸዩሩ ናቸው፤ ንስር፣ ገዲ፣ ዓሳ፣ አውጭ ጭላት ጭልፊት በየወገኑ፣ ቁራ ሁሉ በየወገኑ፣ ሰጎን፣ ጠላቋ፣ ዝዬ፣ በቋል በየወገኑ፣ ጉጉት ርኩም ጋጋኖ የውሃ ደሮ ይብራ ጥምብ አንሳ አሞራ ሽመሳ ሳቢሳ በየወገኑ ጁንጁላቴ ወፍ የሌሊት ወፍ።» (ዘሌ 11:13-19)

ከላይ የተጠቀሱት የሚከተሉትን ሰዎች ያጠቃልላል፡- መጽሐፍ አንባቢዎችን፣ ጠንቋዮችን፣ የክዋክብት ቆጣሪዎችን ሲያካትት በሌላው በኩል የዘመናችንን ስለዓለም ሁኔታ ትንቢት የሚናገሩ በኢየሱስ ስም ውሸት የሚተነብዩትን ነብያቶችን ማለት በእግዚአብሔር የቃሉ ብርሃን ተመርተውና በትንቢታቸው ለሕዝቡ ነፃነትን ማምጣት የማይችሉትን ይጨምራል።

ትንቢት መንፈሳዊ መታደስን መታነጽን እና መጽናናትን ማምጣት አለበት። 1ኛ ቆሮ 14:3 የእስራኤል ንጉስ የነብዩ ሚኪያስን ቃል ሰምቶና አምኖ ቢሆን ኖሮ በጦርነት ባልሞተ ነበር። 1ኛ ነገ 22:28 ምንም እንኳን ለሀጢያተኛ መንግስቱ ግላፃና አለመታዘዙ ሞት ቢሆንም የነብዩ ቃል የህይወት መታደስ

ነበረበት። እያንዳንዱ ትንቢት ሁለት ገጽታ አለው። አንዱ ገጽታ መታደስ፣ መጽናናት፣ መታነጽ፣ ሲሆን ይህንን አለመቀበል ደግሞ ፍርድ ነው። እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ደግሞ በብርሃን ማየት አለባቸው። ትንቢት እግዚአብሔር ሕዝቡን ለማነጽ ለአካሉ የሚሰጠው መጽናኛ ሲሆን ከእግዚአብሔር ያልሆነ ራዕይ ሁሉ ለእግዚአብሔር ሕዝብ አይሆንም። አንዳንዶቻችን ለስጋዊ ኑሮ የሚሆን ራዕይ አለን። ለምሳሌ ያህል ጥሩ ነጋዴዎች ወይም ሃብታሞች እንድንሆን የሚታይ ራዕይ ሊኖር ይችላል። ሆኖም የዚህ አይነቱ ራዕይ እኛን የበለጠ መንፈሳዊ ሊያደርገን ከእግዚአብሔር የታሰበ ካልሆነ ስጋዊ ራዕይ ሲሆን በዘሌዋውያን 11 እንደተገለጸው የሌሊት ወፎች ምድብ ውስጥ የሚገኝ ነው። በምሽት የማየት ችሎታ ያላቸው የክርስቶስ ህይወት የሌላቸው፣ ነገር ግን ከመለኮታዊ ክፍል ያልሆኑ መንፈሳውያን ናቸው።

4) ተንቀሳቃሽ ወፎች

«የሚበርርም በአራት እግሮችም የሚሄድ ተንቀሳቃሽ ሁሉ በእናንተ ዘንድ የተጸየፈ ነው።» ዘሌ. 11=20

እነኚህ ወፎች ከተፈጥሮአቸው ውጪ የሚኖሩ ማለትም ለመብረር ተፈጥረው መብረር የማይችሉ ናቸው። የተፈጥሮን የስበት ኃይል አሸንፈው መብረር አይችሉም። የነኚህ ወፎች ተምሳሌት ክርስቲያን ሆነው ነገር ግን መንፈሳዊ ያልሆኑ ሰዎች ማለት ነው። እግዚአብሔር እንደነዚህ ዓይነት ክርስቲያኖችን ርኩስ ናቸው ይላል። በዚህ ክፍል የሚገኙ ክርስቲያኖችን ለስጋዊ ኑሮአቸው የሚከተሉት ትምህርት አላቸው። እግዚአብሔር መንፈስ ነው ብለው ያምናሉ። ሆኖም በውስጣቸው የመንፈስ ቅዱስ መላትን መቀበል አይፈልጉም። ያለ ባህርይ ለውጥና ያለ

መንፈሳዊ ርምጃ ኑሮአቸው መልካም እንደሆነ ቆጥረው የሚኖሩ ክርስቲያኖችን ሁሉ ያካትታል።

በቁጥር 21 ያለውን ተጨማሪ ማብራሪያ እንመልከት

«ነገር ግን ከሚበርሩት አራትም እግሮች ካሏቸው ከእግሮቻቸውም በላይ በምድር ላይ የሚዘልሉባቸው ጭኖች ካሏቸው፣ ተንቀሳቃሽ እነዚህን ትበላላችሁ።» ዘሌ. 11=21

በቁ 22 ስማቸው እንደሚከተለው ነው አንበጣ፣ ጥንዚዛና ፊንጣ እንኒህ ተንቀሳቃሽና የሚበሩ ነገሮች የሚያሳዩን ምንም እንኳን በመንፈሳዊ ነገርና በእግዚአብሔር እውቀት መጥቀው ባይታዩም እንደነኝህ አይነቶችን ማራቅ የለብንም። ምክንያቱም በክርስቶስ አካል ሲታቀፉ በመንፈሳዊነት መኖር ይችላሉ። የክርስቶስ አካል ስንል የምናወራው ስለ ቤተክርስቲያንና ስለ ድርጅት አይደለም። ለራሳቸውና ለሀጢአት የሞቱ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ክርስቶስ አካል ያጠመቃቸውን ሰዎች ማለታችን ነው። ይህ የውሃ ጥምቀት አይደለም፣ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አይደለም፣ ነገር ግን ሰው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሚስጥራዊ ወደ ሆነው የክርስቶስ አካል መግባት ማለት ነው።

ተንቀሳቃሽ ነገሮች

ማንኛውም ተንቀሳቃሽ ነገር ምሳሌው ሥጋዊና አለማዊ የሆነ ያልዳነ ሰው ማለት ነው። ክርስቲያን ያላመነ ሰው ማግባት የለበትም። በተለያየ የእምነት ደረጃ ውስጥ ያሉ ክርስቲያኖች መጋባት የለባቸውም፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሙሉ ፈቃድ አይደለም። በግ ንፁህ እንስሳት ነው፣ ከላም ጋር ግን ህብረት የለውም። እንዲሁም ርግብ ከዶሮ ጋር ህብረት የለውም።

የእግዚአብሔርን ሙሉ ፈቃድ ለማወቅ የእግዚአብሔርን ስርአት በሁሉ መንገድ መታዘዝ አለብን። የማይታዘዙ ሰዎች ትክክለኛ ከሆኑ ሰዎች ጋር ህብረት ማድረግና ትክክለኛውንም ትምህርት ሊያውቁ አይችሉም። ምክንያቱም እውነቱን ከማወቃቸው በፊት ለእግዚአብሔር አባት ፈቃድ መታዘዝ አለባቸው። ዮሐ. 7፡16-17

ከኃጢአተኞች ጋር አንነጋገርም ወይም አንወዳቸውም ማለት አይደለም። ነገር ግን ከተግባራቸው ጋር አንድነት ሳይኖረን በፍቅር ወደ ክርስቶስ ልናመጣቸው ያስፈልጋል።

አስራ ሁለት ህብስቶች

አስራ ሁለት የመለኮታዊ ተግባር ፍፁም ሙሉነትንና ፍፁም የሆነ ደረጃ መድረስን ያሳያል። የአስራ ሁለቱ ህብስት ተምሳሌት የእግዚአብሔር ቃል የሆነውን ክርስቶስን በሙሉት መመገብ ማለት ነው።

«ለንጉሡና ለቤተ ሰቡም ቀላብ የሚሰጡ በእስራኤል ሁሉ ላይ አሥራ ሁለት ሹሞች ለሰሎሞን ነበሩት። ከአመቱ ውስጥ አንዱን ወር እያንዳንዳቸው ይቀልቡ ነበር።» 1ኛ ነገስት 4፡7

«በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ እያፈራ አሥራ ሁለት ፍሬ የሚሰጥ የህይወት ዛፍ ነበር፤ የዛፉም ቅጠሎች ለሕዝብ መፈወሻ ነበሩ።» ራዕይ 22፡2

ስለ መንፈሳዊ ምግብ በድጋሚ ከላይ ባለው ቃል ተጽፎ እናያለን። ሆኖም እንደ ህብስት ሳይሆን እንደ ዛፍ ፍሬ ተጠቅሶአል። ይህ የሚያስረዳን ልክ የአንድ ዛፍ ፍሬ ዛፉን ተመግቦ እንደሚያፈራ የእግዚአብሔር ልጆችም ከእግዚአብሔር ተመግበው የእግዚአብሔርን ባህርይ ማፍራት እንደሚችሉ ነው።

ፍሬው ለተመጋቢው ጉልበት እንደሚሰጠው የእግዚአብሔር ልጆችም ሌሎችን የሚደግፍ ኃይል ከውስጣቸው ይወጣል።

በራዕይ 22 የተጠቀሱት አስራ ሁለቱ ፍሬዎች ተምሳሌት የእግዚአብሔር ሙሉ ሕይወት በአንድ ሰው ላይ ብቻ ሳይሆን በህዝቡ ውስጥ ተገልጾ መታየቱን ነው። ኢየሱስ በእኛ ውስጥና በእኛ በኩል ወደ ሙሉት መድረስ ያለበትን ስራ ጀምሮአልና። በማደርያው ድንኳን ውስጥ የሚገኘውን የህብስት ገበታን አሰራር ስንመለከት በወርቅ በተለበጠ እንጨት መስራቱን በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎ እናያለን። የዚህ ተምሳሌቱ ወርቅ የእግዚአብሔር ባህርይ፣ እንጨት ሰው መሆኑን እንገነዘባለን። የእግዚአብሔር ባህርይ ሰውን እንደጠለለው ያሳያል። አስራ ሁለቱ ፍሬዎች የሚያፈሩት በአስራ ሁለት ወራት ነው። እንደምናውቀው በጊዜ አቆጣጠር አስራ ሁለት ወር አንድ ሙሉ አመት ነው። የዚህ ሃሳብ መንፈሳዊ ትርጉም የእግዚአብሔር ልጆች በዘመን ሙሉ የእግዚአብሔርን ክብር በሙሉት በህይወታቸው እንደሚያሳዩ ነው።

አስራ ሁለቱ የተፈጥሮ ባህርያት

በአስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ውስጥ አስራ ሁለት መሰረታዊ የተፈጥሮ ባህርይዎች አሉ። እግዚአብሔር እነኚህን ባህርያት ተጠቅሞ የራሱን ህይወት በምድር ላይ ለሰዎች የገለጸበት መንገድ ነው።

1) **ሮቤል** ማለት ራዕይ ሲሆን፣ ማየት ወይም ማስተዋል ከሚለው ቃል የመጣ ነው። በህዝቅኤል ምዕራፍ አንድ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ሁለመናው አይን ተብሎ ተጠቅሷል። ይህም የሚያመለክተው የመንፈስን የማየትና የመለየት ችሎታ ነው።

2) ስምዖን ማለት መስማት ሲሆን ጳውሎስ ሮሜ 10:17

“እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው።” የሚለውን ሃሳብ ያዘለ ነው።

3) ሌዊ፡- መጠበቅ፣ መዋሃድ፣ መጽናት፣ መቆየት ማለት ነው። ከላይ የተዘረዘሩት ሃሳቦች ዕቃ ጦራችን ውስጥ መገኘት የሚገባቸው፣ ወደ ፍጹምነት ለመድረስ የሚያስችሉን የእግዚአብሔር መመዘኛ ናቸው።

የሌዊውያን ካህንነት /Shiloh/-ኢየሱስ እስኪመጣ ጽረስ ሰውንና እግዚአብሔርን አንድ ያደረገ አገልግሎት ነው። አሁን ግን ከእግዚአብሔር ጋር የሚከናወነው አንድነት መንፈስ ቅዱስ ሲጸልልና ክርስቶስ በአማኝ ነፍስ ውስጥ ሲታይ ማለትም የቤተክርስቲያን ማህጸን በሆነችው የአማኝ ነፍስ ውስጥ ክርስቶስ ሲወለድ ነው።

4) ይሁዳ፡- ምስጋና በተዘረጋች ክንድ አምልኮ ማለት ነው። የምስጋና ባህርይ የአሽከር ባህርይ ሳይሆን የልጅነት ባሕርይ ነው። የምስጋና መንፈስ ምድራዊ ሳይሆን ሰማያዊ ነው። ሰው እግዚአብሔርን በሚያመሰግንበት ጊዜ ሊረዳው በማይችለው ሰማያዊ ህብረት ውስጥ ገብቶ አንድ ይሆናል። ይህን በሚያደርግ ጊዜ ነገሩን ባይረዳ እንኳን ከድርጊቱ ጥቅም ያገኛል። በዝማሬ ከሰማያዊ ሃይል ጋር ስንቀላቀል መንፈሳችን ብሩህ ይሆናል። ከሰማያዊ አለም ሃይልን በምንሰብስብ ጊዜ ከውስጣችን የበትር ቅርጽ ያለው (ዘንግ) የሚመስል የህይወት ብርሃን በመውጣት የጨለማን ሃይል ሁሉ ያሳድዳል። «ምስጋና ደስ የሚያሰኝ ነው።»

መልአኩ ሄልኤል (በስህተት በላቲን ቋንቋ ሉሲፌር ተብሎ የሚጠራው) ከማመጽ በፊት በሰማይ ሚሽክ (memshak) ወይም

የተቀባ አመስጋኝ ነበር። በምስጋና ሰማይን ይጠልል ነበር። መላዕክት ለምስጋና ልባቸውን ሲከፍቱ ከእግዚአብሔር ሃይል ይቀበሉ ነበር። እግዚአብሔርን ማመስገን የነፍስ ምግብ ነው።

5) ዛብሎን፡- ነዋሪ ማለት ነው። ይህ ባህርይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራ እናየዋለን። ለምሳሌ ያህል መዝሙር 91፡1 እንዲህ ይላል፡-

«በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል።» በዮሐንስ 15፡4 ደግሞ

«በእኔ ኑሩ፣ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይን ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው እንዲህ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም።»

6) ዳን፡- ፍርድን መስበክ፣ ህጋዊ በሆነ መንገድ መጣጣር፣ ማጥቃት፣ መውረር ማለት ነው። ይህ ባሕርይ ከሌሎች የሚለየው ዋነኛ ነገር በመጨረሻው ዘመን ሙሉ ለሙሉ ተሸሮ በሌላ ባህርይ መተካቱ ነው። በፍጹሙ ዘመን ዳን በምናሴ ይተካል። የምናሴ ትርጉም አስረሳኝ ወይም እንድረሳው አደረገኝ ማለት ነው። ምናሴ የፍሬያማው የዮሴፍ የመጀመርያ ልጅ ነው። ዳን የፍርድ ሰው ፍሬ የለውም፤ ሆኖም ህጋዊ የሆነ ትግሉ ለተወሰነ ጊዜ አስፈላጊ ነበር። ሰው ወደ ክርስቶስ ሙላት ሲደርስ ትግሉ ሁሉ ያቆማል። የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 11 ቁጥር 12 እንደተናገረው ግፈኞች መንግስተ ሰማያትን ይናጠቁታል፤ ነገር ግን ራዕይ 7፡6 እንደተገለጸው የዳን ነገድ በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ከተገለጹት ከበኩር ፍሬ ህብረት ውስጥ የለበትም።

7) ይስኮር፡- ሽልማት ያመጣል ማለት ነው። ሽልማት ስለመቀበል ብቻ ሳይሆን የአዲስ ባህርይ እውቀት ከውስጥ

እንደሚከተሉትና እንደ ካህናትና አንደ ነገስታት ትክክለኛ የሆነ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ወይም የሚሰጥ አምልኮንም ያሳየናል።

8) ጋድ፡- ያ ሰራዊት ማለት ነው። ይህ ባህርይ የሚያሳየው ሙሉ የሆነ ጦር ውስጥ አንዱ ክፍል መሆን ማለት ሲሆን ይህም ዋነኛውና መሰረታዊ የሆነ መመዘኛ ነው። በአንድ ራስ ስር እንዲሰሩ የሚሰበስባቸው ለክርስቶስ አካላት እንዲበቁ የሚመለምላቸው ጦር ሰራዊት ናቸው።

9) አሴር፡- ታማኝ፣ ደስተኛ የበለጸገ ማለት ነው።

10) ንፍታሌም፡- መታገል መጣጣር ማለት ነው። በህይወታችን ስጋዊ ባህርይ ሲታይ ያን ጊዜ በጽድቅ መታገልን መማርና መለማመድ አለብን። በራዕይ ምዕራፍ 14 እንደ 144,000 ተመስለው የተጠቀሱት ምሳሌ የድል ነሺዎችን ህብረት የሚያሳይ ነው። የእነኚህ ድል ነሺዎች ትግል በሽታን፣ ኃጢአትን በመጨረሻም ሞትን እስኪያሸንፉ ድርስ አያቆሙም። እነኚህ የእግዚአብሔር ታጋዮች ናቸው። ስሙ ይባረክ!

11) ዮሴፍ፡- ፍሬያማው ወይን፣ ትሁት ታገኝኖ ማለት ነው። መታዘዝና ፍሬ ማዘል አብረው እጅ ለእጅ የሚጓዙ ሲሆን ይህም በዮሐንስ 15 ቁጥር 8 ተጠቅሶአል።

«በዙ ፍሬ ብታፈሩ አባቴ ይከብራል።»

12) ብንያም፡- የቀኝ እጅ ልጅ፣ የብርታቱ ልጅ ማለት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በአባቱ ቀኝ ተቀምጦአል ተብሎ በተምሳሌት እንደተገለጸው ሁሉ የክርስቶስን ባሕርይ ተሞልተው

የሚገለጹት የእግዚአብሔር ልጆችም በቅርቡ እንዲሁ ይባላላቸዋል።

አስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች

በማደርያው ድንኳን ውስጥ የነበሩት የአስራ ሁለት ህብስት ተምሳሌት የእግዚአብሔር ባህርይ በሰው ውስጥ በሙላት ሲዋሃድ በሰው ዓለም ውስጥ የእግዚአብሔር ክብር ተገልጦ እንደሚታይ ነው። ህብስቱ የሃይል ምሳሌ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የህይወት እንጀራ ነው። ስለሆነም የእሱን አምሳል ስንመስል እኛም እንጀራ እንሆናለን። እስራኤል ወይም የመጨረሻው ዘመን ታላቅ የእግዚአብሔር ህዝብም ለአለም የሚቆረሱ እንጀራ ይሆናሉ። እግዚአብሔር የእስራኤልን ህዝብ ተጠቅሞ መጽሐፍ ቅዱስን በታሪክ ገጾች እንዲተላለፉ እንዳደረገ ሁሉ ዛሬም እኛ የእግዚአብሔር በጎነት በተጨማሪም በህይወታችን የሚታይ ብቻ ሳይሆን በማይታዘዙ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ጽኑ ቅጣት እንዲሆን የሚጠቀምብን መሳርያ ነን። ስለዚህም የህይወት እንጀራ የሆነውን ኢየሱስ ለሚሞተው አለም እንጀራ ሆነን እስክንቆረስ ድረስ እንመገበዋለን።

እንጀራ ሀይልን ይወክላል። እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ስለሆነም በመጨረሻው ዘመን እግዚአብሔር የራሱን ክብርና ሃይል በብርሃን መልክ በሰዎች ውስጥ ይገልጣል። ስለዚህም ነው ልክ ካህኑ በደረቱ ላይ ያደርጋቸው እንደነበሩ 12 ድንጋዮች በራዕይ 21 ያለችው ቅድስት ከተማ 12 የሚያንፀባርቁ የክብር ድንጋዮች የነበሩት። ከዚህ በታች እነኚህን ድንጋዮች በዝርዝር እንመልከት።

አስራ ሁለቱ ድንጋጆች

ኢየሱስ በዮሐ. 17፡5 ወደ አባቱ ሲጸልዩ እንዲህ አለ

“አሁንም አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ።”

በቁጥር 10 ደግሞ እንዲህ ይላል፣ “በእነርሱ ላይ አክብራለሁ”

በቁጥር 22 “እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጠቻቸዋለሁ።”

በራዕይ 21፡19-20 ያሉት አስራሁለት ድንጋጆች የስማቸው ትርጉም እግዚአብሔር ለቅዱሳን የሚሰጠውን የመጨረሻውን ክብር ያመለክታል። የራዕይ መጽሐፍ መተርጎም ያለበት በእግዚአብሔር መንፈስ ነው። የተፃፈው በሚሰጠው ነው። የእነዚህ አስራ ሁለት ድንጋጆች ትርጉም በእግዚአብሔር መንፈስ መገለጥ ከዚህ በታች ተፅዕኖታል።

1) ኢያሰጲድ :- የሚያንፀባርቅ ብዙ ኅብረ ቀለም ያለው በተለይ እሳት የሚመስል ነው። ይህ ድንጋይ በራዕይ 4፡3፣ በራዕይ 21 ቁጥር 11፣ 18 እና 19 ይገኛል። በራዕይ 4፡3 ክርስቶስ በዙፋኑ ላይ መልኩ እንደ ኢያሰጲድ ተገልጦ እናያለን። ቀይ ነጸብራቅ እየፈነጠቀ እንደ ብሩህ ብርሀን ያንፀባርቅ ነበር። ይህ የሚናገረው ስለንጽህና ስለ መዋጀትና እንዲሁም ስለ ፍርድ ነው።

2) ሰንፔር :- ሰማያዊ ቀለም ሲኖረው ተምሳሌቱ መቀባት ሲሆን ልክ እንደ አልማዝ በጣም ጠንካራ ድንጋይ ነው። ይህም

ሁሉ ቋሚ የሆነ ተግባርን ያመለክታል። ከዚህም በላይ በሰማያዊ ጥላ የቀለሙን አይነት የሚለዋውጥ ድንጋይ ሲሆን ትርጉሙም መቀባት በተለያየ ደረጃ መሆኑን ሲያሳየን ነው።

3) ኬልቁዶን:- አረንጓዴ ድንጋይ ሲሆን ህይወትን ያመለክታል። ከመሬት ታችኛው ክፍል የሚገኝ ሲሆን ቀለሙንም የሚያገኘው ከዚያው ነው።

4) መረግድ :- ደማቅ ያልሆነ አረንጓዴ ሆኖ እንደ ብርጭቆ የሚመስል ቀለም ሲሆን የሚያመለክተውም ተስፋን ህይወትንና ንጽህናን ነው። በራዕይ 4፡3 እንደተብራራው ነጩ ዙፋን ሲገለጥ ይህ ድንጋይም ከሌሎቹ ድንጋጆች ጋር ሆኖ የቀስተ ደመና ቀለም ሲሰጥ ይታያል። ቀስተ ዳመና የቃል ኪዳን ምልክት ከመሆኑ ባሻገር የቤተክርስቲያንን ወደ ክርስቶስ አንድነት መምጣት ተምሳሌት ነው። የብርሃን ወደ ሙላት መድረስና የቤተክርስቲያን አንድ መሆን ማለት ነው።

5) ሰንደንክስ :- ቀይ እና ነጭ ቀለም ሲሆን መዋጀትና ቅድስና በፍቅር መዋሀዳቸውን ያመለክታል።

6) ሰርድዮን :- ቢጫማና ቡናም ሲሆን የእሳት ነበልባል ይመስላል። ትርጉሙ ህይልን መግዛትን ያሳያል። እሳት የሌላውን ነገር ባህርይ እንደሚለውጥ እንደ እሳት የሚንበሰበሰው ጌታ በሰዎች ልብ ውስጥ የመንግስቱን መሰረት ምንም አይነት ነገር ሊቋቋመው እንደማይችል ያስረዳናል።

7) ክርስቲሎቤ :- የእግዚአብሔር ባህርይ የሆነውን ፍቅርን ያመለክታል።

8) ቢረሌ ውሃ አረንጓዴ ቀለም ሲሆን፣ አረንጓዴ ቀለም ካላቸው ድንጋዮች ሶስተኛው ቀለም ሲሆን ምሳሌውም የህይወትን ወደ ሙላት መድረስ ሲያመለክት ነው። አረንጓዴ ቀለም ያለው ቀስተ ደመና አለ። ዛፎች አረንጓዴ ቀለም አላቸው፣ በሶስተኛ ደረጃ ደግሞ አረንጓዴ ቀለም በውሃ ውስጥ ወይም በባህር ውስጥ እናያለን። የዚህ ተምሳሌቱ ህይወት ከወገን ከቋንቋ ከነገድ እንደሚወጣ ነው።

9) ወራውሬ ቢጫ ሆኖ ልክ እንደ አልማዝ ጠንካራ የፍጭት (friction) እጥፍ ሀይል አለው። እሳት ውስጥ ሲሆን ወይም ሲፋቅ ኤሌክትሪክ ይሆናል።

10) ክሪስቶስ ወርቃማ አረንጓዴ ሲሆን የአረንጓዴና የወርቅ ቅይጥ ነው።

የእግዚአብሔርን ባህርይና የክርስቶስን ህይወት ለማሳየት ከሌሎች የከተማዋ ብርሃን ጋር በመዋሃድ ይገለጣሉ። እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን በህዝቅኤል 28:13 ማለት "ሁሉም ድንጋዮች መሸፈኛህ ነበር" ከተባለው የጎደለውን አንዱን ድንጋይ ነው። ከዚህ የምናየው እግዚአብሔር ለዚህ ሄሌሄል ለተባለው ፍጡር በጊዜው የነበረውን ሁሉን ፀጋና ሀይል እንደሰጠውና ሁሉን ሲል ግን 9 ድንጋዮች ብቻ እንደሆነ እናያለን። አሁን በራዕይ 21:19 እንደምናነበው ከተማዋ በብዙ አይነት ውድ ድንጋዮች ተውባለች፤ እዚህ ላይ በህዝቅኤል ያልነበሩ ሶስት ድንጋዮች ተጨምረዋል።

ይህም ማለት አዳማዊው ሰው ያልነበረው ሶስት ባህርይ ፍጹም ለሆነው ሰው ተጨምሮለታል፤ ይህ በምዕራፉ መጨረሻ ይብራራል።

11) ያክንት :- ጥቁር ሰማያዊ ሲሆን ትርጉሙም መንፃትና መጠለል እንዲሁም መቀባት ማለት ነው።

12) አሜቲስጢኖስ :- ወይን ጠጅ ቀለም ነው በግሪክ "አማቶቶስ" ማለት "ያልሰከረ" ማለት ነው። ይህ ድንጋይ የሚያመለክተው በመጀመሪያ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የደም መስዋዕት ቀጥሎ የበኩር ፍሬዎቹን መስዋዕትነት ነው። በመሰረቱ ላይ የመጨረሻው ድንጋይ ሆኖ በመጨረሻው የአስራኤል ልጅ ማለት የብርታት ልጅ፣ የቀኝ እጅ ልጅ በተባለለት በቢኒያም ይመሰላል። በብዙ ቦታ ወይን የሚለው ትርጉም ከክርስቶስ የመስዋዕት ሞት ጋር የተያዘ ሲሆን ቀጥሎም በኃጢአት ላይ ፍርድን ያሳያል። ኢሳያስ 63:3 ሙሴ ከመሞቱ በፊት ሲተነበይ ለይሁዳ ይህንን ቃል ታናግሯል።

"ውርንጫውን በወይን ግንድ ያስራል፤ የአህያይቱንም ግልገል በወይን አረግ ልብሱን በወይን ያጥባል መጎናጸፊያውንም በወይን ደም፤ ዓይኑም ከወይን ይቀላል፤ ጥርሱንም ከወተት ነጭ ይሆናል።" ዘፍ. 49:11-12

በግሪክ የፋሲካ በግ "አምኖ" ተምሳሌቱ በዮሐ. 1:29-36 እንደተጻፈው ስለ ክርስቶስ የተነገረ ነው። ሌላው ትርጉም ደግሞ ደምና ወይን መሆኑን ይናገራል። ይህ ድንጋይ በህዝቅኤል ድንጋዮች ውስጥ ከሌሎች አንዱ ነው።

ስለዚህ እዚህ ላይ የምናየው በመጨረሻው የሚቀርበው የገበታው እንጂራ በክርስቶስ አካል ውስጥ ከተዋሀደ በኋላ የሚገለጸው እንጂራ ነው። ይህ እንጂራ ከእግዚአብሔር ልጆች የሚወጣ ሀይል ተምሳሌት ነው። እንጂራን ከመመገብ በኋላ ውድ ድንጋዮች ሆነው ይወጣሉ። ይህም ማለት እንጂራው የእሳት መስዋዕት ሆኖ በጌታ ፊት ሲቀርብ ወደ ድንጋይ ይለወጣል። ይህም ድንጋይ የእግዚአብሔርን የክብር ብርሀን ተሞልቶ እንደ ዕውቀት ድንጋይ ይንጸባርቃል።

የእግዚአብሔር ልጅ አንድ እስራኤል እና አንድ ነገድ ብቻ ሳይሆን ሁሉንም ነገድ ያቀፈ፣ አንድ ሰው ወይም አንድ እስራኤል ነው። ይህም እስራኤል በባህርይው ላይ የስሙ ትርጉም ተቀርጾበት እግዚአብሔር በመላ ሰውነቱ ወይም ፍጥረቱ የሚኖርበት (የሚያድርበት) ማለት ነው።

በሱባኤ - ንስሐ በመግባት /atonement/ ቀን ካህናቱ በአስራ ሁለቱ ህብስት ላይ ከርቤ አርከፍክፈው ይበሉ ነበር። የዚህ ተምሳሌት እኛ የምንመገበው ክርስቶስ የራሱን ፍጹምነት በውስጣችን ሲገልጽና ሲቀጥን ልክ እንደ ከርቤው የመለኮታዊ ባህርይና ክብር የተሞላ የመልካም መግዛ ሽታ ከኛ ውስጥ ይወጣል።

ሶስት የጎደሉ ድንጋዮች

1. ሰባተኛው ድንጋይ - ክርስቲሎቤ - መንፈስ ቅዱስ
2. አስረኛው ድንጋይ - ክርስቶስ - ክርስቶስ
3. አስራ ሁለተኛው ድንጋይ - አሜቲስጢኖስ - የኢየሱስ ክርስቶስ ደም

ያህዌ፡ የብርሀን ፍጥረት ለሆኑ ፍጥረታት ሁሉ በድንጋይ የተመሰሉትን ባህሪዎች እንዲደርሱ ችሎታ ሰጥቶአቸው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ሊሰጥ ያልቻላቸው ከላይ ባሉት ድንጋዮች የተመሰሉ ሶስት ባህሪዎች ነበሩ። እነኚህም መንፈስ ቅዱስ፣ ክርስቶስ እና የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ሲሆኑ የሰው ዘር ያለ እነኚህ ድንጋዮች ስይጣንን ሊያሸንፍና ወደ ሙላት ሊደርስ አይችልም ስለሆነም አዳማዊ ሰው መውደቅ አለበት።

ምዕራፍ 9

የወርቅ መቅረዝ

የወርቅ መቅረዝ በማደርያው ድንኳን ውስጥ በቅድስት ስፍራ በስተግራ በኩል ከሚገኙት ቁሳቁሶች አንዱ ነው። ይህ መቅረዝ ያለ መጋጠሚያ ቁመታቸው እኩል የሆኑ ሰባት መብራቶች የያዘ ከጥሩ ወርቅ አንድ ወጥ ሆኖ የተሰራ ነው። የመቅረዙ ቅርንጫፎች ስድስት ሲሆኑ እነርሱም በአንድ ጎን ሰባት በሌላው ጎን ሰባት በመሆን ከመሃከለኛው ምሰሶ ጋር ሰባት መብራቶች ናቸው። እነኚህ ቅርንጫፎች እያንዳንዳቸው

በጽዋዎች፣ በጉብጉቦችና በአበቦች ቅርፅ ያጌጡ ናቸው። የመቅረዙ መሠረት አራት ማዕዘን ሲሆን የተቀመጠውም በማደሪያው ወለል ላይ ነው።

የወርቅ መቅረዝ መንፈሳዊ ትርጉሙ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር አንድ መሆን ማለት ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

የማደርያው ድንኳን የመጀመሪያ ተግባር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሲሆን የእግዚአብሔር ፍፁምነት በሰው ላይ እንዲሆን የእግዚአብሔርና የሰው ተሳትፎ እንደሚያስፈልግ ያስተምረናል። ከዚህ ቀደም ሲል የነበሩት ቁሳቁሶች የተሰሩት ከናስ ወይም እንደ ህብስት ገበታው ከእንጨት እንደሆነ እናስታውሳለን። ከናስ የተሰሩት ቁሳቁሶች የፍጹምነትን መጉደል ወይም አለመሟላት እንዲሁም ሞትን የሚያመለክቱ ናቸው። ገበታውም ፍፁም በሆነው በእግዚአብሔር ባህርይ በወርቅ የተሸፈነ ከእንጨት(ሰው) የተሠራ ነው። ከንፁህ ወርቅ የተሰራው የወርቅ መቅረዝ ብቻ ሲሆን ተምሳሌቱም መንፈስ ቅዱስ ወደ መንፈሳችን ሲመጣ ለመንፈሳችን ፍፁምነትን ይዞ እንደሚመጣና የሰው የሆነ ነገር ሁሉ በመንፈሳችን ውስጥ ፈጽሞ እንደማይገኝ ያስረዳናል። ምንም እንኳን ነፍስና ሥጋ እንደፈቀድንላቸው መጠን ሰው ሆነው ቢቆዩም መንፈሳችን ግን ፍፁም ነው። በመንፈስ የሚከናወን ተግባር ሁሉ ለቤተክርስቲያን ፍፁምነትን ያመጣል። ስለሆነም በመንፈስ በምንሆን ጊዜ ልክ እንደ እግዚአብሔር በፍፁምነት

እንሰራለን። ለአምልኮ በምንሰበሰብ ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ በመሃከላችን እንዳለ የምናውቀው በመንፈስ ስንሆን ብቻ ነው። በመንፈስ አለም ውስጥ እሱ ወይም እሷ የሚባል ነገር የለም። አንድ ተግባር የሚከናወነው በመንፈስ ወይም በሰው ነው። ለራስ ሞተን ከሆነ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ይኖራል የምንናገረውም በመንፈስ ይሆናል።

መለኮታዊ ስርዓት

በወርቁ መቅረዝ ሶስቱ ቅርንጫፎች በአንድ ጎን እንዲሁም ሶስቱ ቅርንጫፎች በሌላ ጎን መሆናቸው የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ስርዓት ያሳዩናል። ስድስት የሰው ቁጥር ነው። ቅርንጫፎቹ ስድስት ብቻ ቢሆኑ ኖሮ ፍፁምነት የሌለው ሰው ብቻ የሚወክል መቅረዝ ይሆን ነበር። ምክንያቱም ቁጥር 6 ሰው ሊደርስበት የሚችለው፣ የመጨረሻው ከፍተኛ ቁጥር ስለሆነ። ነገር ግን በመሀከል ያለው ሰባተኛው መብራት ሁለት ሲከፍላቸው የሰው ቁጥር የነበረው ስድስት በአንድ ጎን ሶስት በሌላው ጎን ሶስት ተከፍሎ ይታያል። ሶስት የእግዚአብሔር መለኮታዊ ስርዓት ነው፤ ሶስት ሁለት ጊዜ ሲደገም ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር መለኮታዊ ስርዓት ምስክርነት በውስጧ እንዳለ ያሳዩናል። ስለሆነም ፍፁምነት በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ይገኛል የመሃከለኛው መብራት እርሱ ነውና።

የእግዚአብሔር ክብር

የእግዚአብሔርን የክብር ብርሃን ለማሳየት ሶስት ነገሮች ያስፈልጋሉ እነርሱም ፦

- 1) ወርቅ 2) ዘይት 3) መኰስተሪያ

ወርቅ

ወርቅ የእግዚአብሔር ንፁህ ባህርይ ነው። ከምንም ነገር ጋር ሳይቀየጥ በመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚከናወን ስራ ማለት ነው። መቅረዙ በፍሬዎችና በአበባዎች ቅርፅ መሸፈኑ የሚያሳየን እግዚአብሔርን በመምሰል መሸፈንን ነው። ፍሬአማኒት የእግዚአብሔር ባህርይ፣ አበባዎች በእውነት ሲመሰሉ በመቅረዙ ላይ የተቀረፁና አብረው የሚታዩ ባህርያት እንጂ ከላይ የተቀመጡ ነገሮች አለመሆናቸውን ያሳዩናል። የመቅረዙ አሰራር በህይወታችን የመንፈስ ቅዱስን ተግባር ያመለክተናል። የሰለሞንን መቅደስ እንዲያስገኝ እግዚአብሔር በጥበብ እንደሞላው ልክ እንደ ብር አቅላጩ ሄራም (1ኛ ነገስት ምዕራፍ 7 ቁጥር 13-45) መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ባህርይ ከኛ ጋር እንዲዋሃድ ያደርጋል። ጥልቅ የሆነ የውበት ምልክት በህሊና ቆዳችን ላይ እንደማይለቅ ሆኖ ተቀርጾና፣ በነፍሳችን ላይ ታትሞ የእግዚአብሔር ንብረት መሆናችንን ብቻ ሳይሆን የኢየሱስን ምልክት በሰውነታችን

ተሸክመን እግዚአብሔርንም የራሳችን ንብረት ከፍል ማደረጋችንን ያሳየናል።

በእሳት ሲቃጠል ንፁህ ሆኖ የሚገኝና ነዶ የማይጠፋ ማዕድን ወርቅ ብቻ ሲሆን ምሳሌውም በውስጣችን የሚኖረውን የእግዚአብሔርን ባህርይ ምንም አይነት እሳት ሊያጠፋው እንደማይችል ያስተምረናል።

ንፁህ የወይራ ዘይት

የመቅረቡ ዘይት በፋብሪካ ውስጥ የተሰራ አልነበረም። ነገር ግን የወይራ ፍሬዎችን በሀይል በመጨፍለቅና በመጭመቅ የተገኘ ዘይት ነው። ሁልጊዜ ለምለም የሆነው የወይራ ዛፍ ፍሬዎቹ ዘይት እንዲኖረው የራሱን ጥንካሬ ይሰጣቸዋል። ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምላሌ ሲሆን ሰው ከሆነው ከአየሱስ የተጨመቀ ህይወት ለእኛም መንፈስ ቅዱስን አመጣልን። ለእስራኤላውያን ውሃን ያፈለቀው የሙሴ አለቱን በበትር መምታት ነበር። ዘይቱን የያዘው መቅረቡ ነው፤ ይህ የሚያስረዳን መንፈስ ቅዱስ የሚኖረው በሰው መንፈስ ውስጥ እንደሆነ ነው። መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን ውስጥ እንጂ በነፍሳችን ውስጥ አይኖርም ምክንያቱም የመንፈስ ቅዱስ ስራ በነፍሳችን ውስጥ ስለሆነ ማለትም መለወጥና መሰራት ያለባት ነፍሳችን ናት። ከዚህ የተነሳ ነው መቅረቡ የነፍስ አለም በሆነው በቅዱስ (ቅድስት) ስፍራ የተቀመጠው።

«የሰው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው የሆዱን ጉርጆች ሁሉ የሚመረምር።» ምሳሌ 20=27

መከራተሪያው

መከራተሪያው የተበጀው ከካህናቱ ያረጀ ልብስ ነው የሚለውን ሀሳብ የሚደግፍ ከመጽሐፍ ቅዱስ ባናገኝም ምናልባት ነገሩ እውነት ሊሆን ይችላል።

ማወቅ ያለብን ጉዳይ

አንድ መገንዘብ ያለብን ነገር ቢኖር እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳይጠቀሱ ሆን ብሎ ያገዳቸው ብዙ እውነቶች እንዳሉ ነው። ይህም የሆነበት ምክንያት ለመንፈሳዊ ህይወታችን ቀጥታ የሆነ ጥቅም ስለሌለው ነው። ስለሆነም በጣም መጠንቀቅ ያለብን ጉዳይ ቢኖር አስፈላጊ ያልሆነ ሀሳብ ለመግለጽ መሻት፣ ጠቃሚ ያልሆነ መንፈሳዊ ሀሳብ መጨመር ወንጌልን ሊሸፍንና እውነት እንዳይታይ ሊያደርግ ስለሚችል ከዚህ አይነት ሀሳብ መራቅ አለብን። መተርኩሻው ከምንም አይነት ነገር ቢሰራ ተምሳሌቱ የሚወክለው ሰውን ሲሆን ዘይቱ (መንፈስ ቅዱስ) መተርኩሻው እንዳይቃጠል ያደርገዋል። በመጨረሻም በሶስቱ ህብረት አራተኛ ነገር ይፈጠራል። ይህም ብርሃን ሲሆን የዚህ ብርሃን እሳት የመጣው በአደባባይ ደጅ ከተፈጠረው እሳት ነው።

ቅርንጫፎቹ

የመቅረዙ ምስል ዛፍ ከነቅርንጫፉ ይመስላል። መሀከለኛው የዛፉን ግንድ ሲመስል የቀሩት ስድስቱ ደግሞ ቅርንጫፎቹ ይመስላሉ። ኢየሱስ እንዳለው እርሱ ግንድ እኛ ቅርንጫፎቹ ነን። “እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ዮሐ 25 ÷ 5

አራተኛው የቤተክርስቲያን ዘመን

የወርቁ መቅረዝ የሚወክለው አራተኛውን የቤተክርስቲያን ዘመን ሲሆን ይህም ዘመን መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ህዝቦች ላይ የፈሰሰበትና እግዚአብሔር ህዝቡን በጥላው ውስጥ ለመጠለል የሚያዘጋጃቸው ጊዜ ነው። የዚህ ዘመን መደምደሚያው እግዚአብሔር ሰውን ወደራሱ አምሳል የሚለውጥበት የፍፃሜ ዘመን፤ ወንድ ልጅ (Man child) ተብሎ በራዕይ መጽሐፍ ያለውን የቤተክርስቲያን ዘመን፤ ማምጣት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ በህዝቅኤል ምዕራፍ 47 የመንፈስ ቅዱስን ንቅናቄ ወይም እንቅስቃሴ በየደረጃቸው ተብራርቶ እናነባለን። አራተኛው ደረጃ ላይ የተጠቀሰው የውሃ ሙላት የሰውን በሙላት ወደ ህይወት መጥለቅን ያሳያል።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 7 ቁጥር 38 ደግሞ የህይወት ውሃ ከሆድ እንደሚፈልቅ ይናገራል። እዚህ ላይ ሆዳችን ሲል ነፍሳችን መሆኗን መገንዘብ አለብን።

በህዝቅኤል ምዕራፍ 47 ውሃው ከቤት (መቅደስ) ውስጥ ይወርዳል ይላል። በዮሐንስና በህዝቅኤል የተጠቀሱትን ሀሳብ ስናያይዛቸው ቤቱ ወይም መቅደሱ እኛ (ሰዎች) መሆናችንን መረዳት አይከብደንም።

በሕዝቅኤል ትንቢት ምዕራፍ 47 ቁጥር 3 ስለዚህ ስለሚወርድ ወይም ስለሚፈስስ ውሃ የተፃፈውን እንመልከት፤ አንድ ሰው የመለኪያውን ገመድ በእጁ ይዞ ይለካል የመጀመሪያውን 1ሺ ክንድ ሲለካ ውሃው እስከ ቁርጭምጭሚት የሚደርስ ጥልቀት ነበረው፤ ይህም ማለት የመጀመሪያው የመንፈስ እንቅስቃሴ ሰውን የሚያመጣው እስከ ቁርጭምጭሚት የሚደርስ መንፈሳዊ እርምጃ ድረስ ብቻ መሆኑን ነው። ሁለተኛው 1ሺ ክንድ ደግሞ ውሃውን እስከ ጉልበት የሚደርስ ጥልቀት እንዳመጣው እናያለን፤ በሶስተኛ ጊዜ 1ሺ ክንድ ሲለካ ውሃው እስከ ወገብ የሚደርስ ጥልቀት ነበረው፤ ይህ የሚያሳየን ሰው በከፊል በእግዚአብሔር ውስጥ ተቀብሮና ተሸፍኖ እንደሆነ ያሳያል። አራተኛውና የመጨረሻው 1ሺ ክንድ ሲለካ ውሃውን ጥልቅና እንደሚዋኝበት ሲያደርገው እናያለን። የዚህ ተምሳሌት እግዚአብሔር የመጨረሻውን እርምጃ በምድር ሲፈፀም ማለትም ሰው በሙላት በእግዚአብሔር ውስጥ ሲሆን እናያለን።

በእኔ እምነት ይህ ያለንበት ዘመን የመጨረሻው ሙላት የሚሆንበት ዘመንና የማጠቃለያ ጊዜ ነው። ይህ በሙላት መፍሰስ

ሰዎችን ከዙፋናቸው እያስነሳ ነው። ምንም እንኳን የውሃው ሙላት በቀስታ እየጨመረ ቢመጣም በመጨረሻ እያንዳንዱን መንግስት መጀመሪያ በመንፈስ ቀጥሎ በተፈጥሮ በምናየው ሁኔታ ሲያጥለቀልቅ እናያለን።

«አራተኛው የቤተክርስቲያን ዘመን» የተባለው ሀረግ የሚያሳየን ከላይ የተዘረዘረውን ሀሳብ ነው።

በበዓለ ሀምሳ ቀን ተወልዶ፣ በሰይጣን ወረራ በቤተክርስቲያን ውስጠ ታስሮ፣ በሎስ አንጀለስ ከተማ በአዙዛ መንገድ ላይ እና በተለያዩ ስፍራዎች በመላው አለም ሰብሮ የወጣው መንፈስ ቅዱስ፣ በኛ ዘመን በመላው አለም በአዲስ ትንሳኤ ድል አግኝቶ ተነስቶአል። የመንፈስን ሙላት ምንም ነገር ሊያግደው አይችልም እንደ ጎርፍ ውሃ ምድርን ሁሉ አጥለቅልቆ ህዝብን ይፈውሳል። እግዚአብሔር ይመስገን! የሃይማኖት አጥርና ግርግዳ ሆኖ የጋረደው የሰው ሀሳብና ዕቅዶች ሁሉ በታላቅ የመንፈስ ሙላት ተጠራርገው ከመንገዱ ይወገዳሉ። ብዙ ምልክቶችን በየሃይማኖት ድርጅቶች ማየት ይቻላል። እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጆች መንፈስ ቅዱስን እያዳመጡ ነው። አሁን በቅርቡ ማንም ሰው ለእግሩ መቆሚያ ማግኘት አይችልም ምክንያቱም ለመዋኘት ብቻ የሚሆን ወይም የሚያስችል ውሃ ይሆናልና።

ፍፁምነት

ሰው ከስጋዊ ፍጡርነቱ በራሱ ሀይል ፍፁም መሆን አይችልም፤ ነገር ግን በመንፈስ ከሆነ በመንፈሳዊ ስራው (አገልግሎቱ) አሁን ፍፁም መሆን ይችላል። አንድ መኪና ምንም እንኳ ያረጀ ቢሆንም ለአገልግሎት መንዳት ይቻላል። ሰው በመንፈስ ሲሆን በመንፈስ ስጦታዎች ሁሉ በትክክል ማገልገል ይችላል። በመንፈስ በምንሆንበት ጊዜ መለየትን፣ በፍፁምነት መናገርንና መተንበይ እንችላለን። እግዚአብሔር ፍፁም እንደሆነ ሁሉ የመንፈስ ስራ ሁሉ ፍፁም ነው። በጠቅላላው አንድ ሰው በመንፈስ እስከሆነ ድረስ ሊሳሳት አይችልም ከእግዚአብሔር መንፈስ የሆነ ትንቢትም ስህተት ሊሆን አይችልም።

ከክርስቶስ ጋር እኩልነት

ሰባቱ መቅረዞቹ ከላይ ያለው ቁመታቸው እኩል ነው። ይህም ከክርስቶስ ጋር እኩል መሆንን ያሳያል። ሰው በክርስቶስ ውስጥ ሲገኝ ከክርስቶስ ጋር አብሮ የክርስቶስ ክፍል ሆኖ ይቀመጣል። «ከእርሱ ጋር አስነሳን በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።» ኤፌ. 2፥6-7

ይህ ፍፁም የሆነ እኩልነት ነው። ኢየሱስ ራስ እኛ አካል ነን። ይህ የሚሆነው አካል በመንፈስ ሲመራና ተግባሩን በትክክል ሲያከናውን ነው።

ስለሆነም ፍፁምነትና ከክርስቶስ ጋር እኩል መሆን ወደፊት የምንጠብቀው ነገር ሳይሆን አሁን መንፈሱን በመታዘዝ፣ በመንፈስ በመሰራት የምናገኘው ወይም የምንለማመደው ነገር ነው። ለዚህም ምክንያቱ ከክርስቶስ ጋር እኩል የመሆን ዕድል (በቃሉ እንደተጻፈው) ስለተሰጠን ነው።

ይህም ማለት ክርስቶስን ወደ ታች ዝቅ ለማድረግ ሳይሆን የሰውን ፍጡር ወደላይ ከፍ ለማድረግ ነው። ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል እንዲህ ሲል ተናግሮአል። «እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደሆነ ሁሉን ወደ እኔ አስባለሁ።» ዮሐ. 12 ÷ 32

ስለ እኩልነት ማወቅ አስፈላጊያችን ነው ይህ እኩልነት የተለየና የተወሰነ፣ ማለት የተደነገገ እኩልነት እንጂ በአካሉ ውስጥ ስላለው የስራ ደርሻ አይደለም።

በሌላ አነጋገር ኢየሱስ ራስ ሲሆን ለአካሉ ልዩ ልዩ ተግባሮች ሰጥቶአል ልክ እንደ ራስ እኩልና አስፈላጊ የሆነ ተግባር አለን። ሆኖም ራስ አይደለንም። አንድ የአካል ክፍል የሌላውን የአካል ክፍል ስራ ከሰራ ሁለቱም ተግባሮች አልተሰሩም ማለት ነው።

በአሁኑ ጊዜ የምናየው በአካሉ ውስጥ ያለው ችግር ይህ ነው።

በአካሉ ውስጥ የሚታይ ስህተት

በ2ኛ ጴጥሮስ ምዕራፍ አንድ ቁጥር አራት እንደተጻፈው ከፍጥረታዊነት ወደ መለኮታዊነት ተለውጠን ወደ ፍፁምነት

ከመድረሳችን በፊት በመንፈስ ቅዱስ ፍፁምነት ውስጥ መኖር ወይም መጠበቅ አለብን። በአሁኑ ሰዓት የተወሰነ ደረጃ ያህል መለኮታዊነት አለን፤ ነገር ግን ወደ ሙሉ በዘመናችን እንመጣለን። ከበኩር ፍሬዎች ሞትና ትንሳኤ በፊት ማንም ሰው ወደ ፍፁምነት ወይም ወደ እግዚአብሔር አምሳልነት አይደርስም። የበኩር ፍሬዎች ትልቅ ትዕይንት ሆኖ ፍጥረትን ሁሉ ያንገጫጫል። ስለሆነም ማንም ሰው እየዞረ እኔ ክርስቶስ ነኝ ቢል ልክ እንዳልሆነ መገንዘብ አለብን። የበኩር ፍሬዎች ከመገለጣቸው በፊት ክርስቶስ መሆን አይቻልም። ይህንን ሁኔታ በትክክል የምንረዳውና የምናወቀው ነገር ሲፈፀም ብቻ ነው። ምክንያቱም ፍፁምነት ለአካል ነው እንጂ ለግለሰብ ብቻውን አይመጣም። ስለሆነም አካሉ ክርስቶስ ተብሎ ይጠራል እንጂ ብልቶች በተናጥል ክርስቶስ አይባሉም በማቲዎስ ወንጌል የተጻፈው ትርጉም ይህ ነው።

«ማንም እነሆ፣ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ።» ማቴ. 24÷23

ክርስቶስ የሚገለጠው በዚህ አይነት ቢሆን ኖሮ በቃሉ እንደተጻፈው በትክክል ሲገለጥ አናምነውም ነበር። ከላይ በተጠቀሰው በቃሉ እንደምናየው ክርስቶስ ለማንም ሰው መጥቶ «እኔ ክርስቶስ ነኝ አይልም» ስለሆነም እንዲህ አይነቱን ነገር የሚናገር ሁሉ የሚናገረው በሀሰተኛው ክርስቶስ መንፈስ ተነሳስቶ ነው። የእግዚአብሔር ህዝቦች መጠንቀቅ ያለብን ትምህርት አለ፤ ክርስቶስ በቤተክርስቲያኑ በአንዳንድ አባላት ውስጥ ይገለጣል

ስለሆነም ክርስቶስ ነን ብለው ለሚያስተምሩ ይህ ትምህርት ራሳችንን ክርስቶስ እንደሆንን እንድንቆጥር ሊያደርገን ስለሚችል መጠንቀቅ አለብን። ሰይጣን አንዳንዶችን የሀሰተኛው ክርስቶስን ትምህርት እንዲቀበሉ እያዘጋጀ ነው። ከዚህ ነገር ንስሀ መግባት ይገባል ይህ ሁኔታ በወንድማችን ውስጥ ያለውን ክርስቶስ ማምለክ እንድንጀምር ያደርገናል። ራስ የሆነውን ጌታን ብቻ አምልኩ። አካሉ ገና ፍፁም አይደለም። ለእግዚአብሔር ብቻ ስገዳ።

የተሰወረው አላማ

በዚህ ባለንበት በፀጋ ዘመን መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ህይወት ሃይል ሊሰጠው እንደሚመጣ በቀላሉ ማየትና መረዳት ይቻላል። ይህ ሃይል በመጀመሪያ ኃጢአትን በውስጣችን ለማሸነፍ ሲሆን ቀጥሎ በመለኮታዊ ሃይል የእግዚአብሔርን ስራ ለመስራት ነው። ሌሎች ሁለት ነገሮች በቀላሉ ሊታዩ የማይችሉ የመንፈስ ቅዱስ አሰራሮች አሉ። እነዚህም ነገሮች በእግዚአብሔር ውስጥ እስክንበስል ድረስ ሚስጢር ሆነው ሲቆዩ በአማኝ ሕይወት ወዲያውኑ አይገለፁም። የመጀመሪያው ሀሳብ የሚያተኩረው በራስ ላይ ድል ማግኘትን ነው። ሰው ራሱን ክዶ መስቀሉን ተሸክሞ ክርስቶስን መከተል ማለት ነው። ማቴ. 16÷24 ማንነታችን (ራስ) የሚሞተው በግድ ነው። ለራስ መሞት ረቂቅና አስቸጋሪ ነገር ነው። ብዙ ጊዜ ሰው ከእግዚአብሔር ሰማሁ ብሎ የሚያምነው ነገር ከራሱ የሰማውን ነው። ንቃታችን ከእግዚአብሔር የሆነ ነው

ወይስ የራስ ንቃተ ህሊና ነው? ማንኛውም ስብከት ወይም ትንቢት ከራስ ወይም ከተናጋሪው መልካም ምግባር የመነጨ ከሆነ ኢየሱስን አያክብርም ምክንያቱም ከእግዚአብሔር አይደለምና።

የሙሽራዋ መዋሃድ

ሁለተኛው ትልቁ የመንፈስ ቅዱስ ስራ ደግሞ የህይወትን ዘር በቤተክርስቲያን ማህፀን ወይም በአማኝ ነፍስ ውስጥ ማስቀመጥ ነው። ለእግዚአብሔር ዋናውና በጣም አስፈላጊ የሆነ ጉዳይ የአማኝን ባህርይ መለወጥ እንጂ በመንፈስ ቅዱስ ህይል መሙላት ብቻ አይደለም። ምንም አይነት ህይልና ስጦታ አንድ አማኝ ቢሞላ በህይወቱ ውስጣዊ ለውጥ ከሌለው የእግዚአብሔር አላማ ግቡን አልመታም ማለት ነው። ልክ የሰው ልጅ እንደሚዋለድ ሁሉ እግዚአብሔርም ልጆች እንዲወለዱለት ይፈልጋል። የእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህርይ ልጆችን ማፍራት ነው። ይህም በፈጠረው ነገር ሁሉ ተገልጾ እናያለን። ለምሳሌ ሳሩ፣ አበባው፣ ዛፍ እንዲሁም እንሰላትና አዕዋፍ ሲያፈሩና ሲራቡ እናያለን።

የእግዚአብሔር አሰራር በፍጥረቱ ሁሉ አንድ አይነት ነው። በቃሉ እንደተገፈው እያንዳንዱ ፍጥረት አንደ ራሱ አምሳል እያፈራ ይራባል። ለምሳሌ የበቆሎ ዘር ስንዘራ የበቆሎ ፍሬዎች እናመርታለን። ክርስቶስን በምድር ለማሳየት የክርስቶስን ዘር በነፍሳችን መገራት አለብን። ለብዙ መቶ አመታት ሰዎች

በአገልግሎታቸው ራሳቸውን ተክለው ክርስቶስን ለማፍራት ሲጥሩ እናያለን።

ከራሳችን የሆነ ነገር እየዘራን ክርስቶስን ማፍራት አንችልም። የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ተዋላጅ በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ አንድ ውስጥ ማየት እንችላለን እግዚአብሔር መልአኩ ገብርኤልን በመላክ ለማርያም እንዲህ ሲል እንዲናገር ላከው፡-

“መልአኩም ወደ እርስዎ ገብቶ ደስ ይበልሽ ፀጋ የሞላብሽ ሆይ፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው አንቺ ከሌቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። ማርያም ሆይ! በእግዚአብሔር ፊት ፀጋ አግኝተሻልና አትፍራ። እነሆም ትጸናላለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትይዘለሽ። እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል። ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሳል፤ ለመንግስቱም መጨረሻ የለውም።” ሉቃ. 1፡28፤30፤33

የመልአኩ መልእክት የሚያበረታታና ቀና ነበር። ምንም እንኳን በአንድ አረፍተ ነገር ሁለት ሺ አመት የሚፈጀውን የመንግስት መመስረት የምስራች ቢናገርም ስለ ሞቱና ስቃዩ ለማርያም አልነገራትም። ይህን ሀሳብ የዘለለበት ምክንያት ግልፅ ነው። በማርያም ውስጥ እምነትን ለማምጣትና መንፈስ ቅዱስን እንድትቀበልና በውስጧ መስራት ያለበት ስራ እንዲጀመር ነበር። በዚህ ጊዜ ማርያም በጩኸት እንዲህ አለች፡-

«እነሆኝ የጌታ ባርያ፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች።» ሉቃ. 1፡38

ከዚህ በኋላ መልአኩ ከማርያም ተለየ የተላከበት ስራም ተፈፀመ ማለት ተልዕኮውን ፈፀመ።

ከዚህ የምንረዳው የወንጌል አገልጋይ መልአኩ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ከእግዚአብሔር ተቀብሎ ወደ ቤተክርስቲያን የሚወስደው መልዕክተኛ ማለት ነው። ቤተክርስቲያን የአገልጋዩ ሚስት አይደለችም። አገልጋዩም የቤተ ክርስቲያን ባል አይደለም። አገልጋዩ የራሱን ዘር ሳይሆን ልክ እንደ ገበሬ የእግዚአብሔር ቃል በቤተክርስቲያን ውስጥ እምነት እንዲያመጣ የሚዘራ ሰራተኛ ነው። እምነት በቤተክርስቲያን ውስጥ ሲፀነስ ቤተክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን ትሞላለች። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ዘር በቤተክርስቲያን ማህፀን በሆነችው በነፍስ ውስጥ ይተክላል። የመንፈስ ቅዱስ መጋረድ ወይም መጠለል የሰውን ባህርይ ወደ መለኮታዊ ባህርይ ለመለወጥ የግድ አስፈላጊ ነው።

መታዘዝ

የመታዘዝ ባህርይ በሰው ውስጥ የሚተክለው የጌታን መንፈስ ሲታዘዝ ብቻ ነው። ይህም በግልፅ በዩሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 14 ቁጥ 23 ተፅፎ ይገኛል። በዚሁ ምዕራፍ በቁጥር 22 ይሁዳ አሰቆሮቶ ሳይሆን ሌላኛው ይሁዳ በጣም ቀጥተኛና አስፈላጊ ጥያቄ ጌታን እንዲህ ሲል ይጠይቃል፡-

« ጌታ ሆይ ለአለም ሳይሆን ራስህን ለኛ ልትገልጥ ያለህ እንዴት ነው።» ዮሐ. 14፡23

ከላይ በተጻፈው ጥቅስ እንደምናየው የክርስቶስ መምጣት መጀመሪያ በአማኙ ውስጥ መሆኑን ሲሆን ይህም ደግሞ መንፈስ ቅዱስን ለሚታዘዝ አማኝ ብቻ ነው።

እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው ሁሉ ለቃሉ ይታዘዛል። ብዙ አገልጋዮችና አማኞች ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር እያወጁ ነገር ግን በነፃነት የየራሳቸውን ጉዳይ እያከናወኑ ይስታሉ፤ መንፈስ ቅዱስን መታዘዝና ማዳመጥ ይገባናል። ፍቅር በአጭሩ ሲገለፅ መታዘዝ ማለት ነው።

የሰው ጥረት

በእግዚአብሔር ልጆች የሚደረግ ምንም አይነት ጥረት ወይም ስራ ባህርያችንን ወደ እግዚአብሔር ባህርይ አይለውጠውም። ለመንፈስ ቅዱስ መታዘዝ ብቻ የነፍሳችንን ባህርይ ወደ እግዚአብሔር ባህርይ ይለውጣል። የክርስቶስን ዘር በነፍሳችን ውስጥ ይተክላል። ሀሳብን የክርስቶስ ሀሳብ፣ ስሜትን የእግዚአብሔር ስሜት፣ ፈቃድን የአባት ፈቃድ፣ ፍላጎትን የእግዚአብሔር ፍላጎት እንዲሆን ያደርጋል። የመንፈስ ቅዱስ ተግባር በሙላት በነፍሳችን ውስጥ ሲከናወን ከምውትነት ወደ ህያውነት ይለውጠናል ወይም እንለወጣለን ስጋችን በትንሳኤ ከስጋዊነት መቃብር ይነሳል ወይም ይወጣል። ይህ የመጨረሻው ለውጥ የሚሆነው በእግዚአብሔር ሰዓት ሲሆን የበኩር ፍሬዎች መጀመሪያ ከተገለጡ በኋላ እያንዳንዱ በይታ አየሱስ ክርስቶስ መምጣት በራሱ ተራ ይገለጣል። 1ኛቆሮ. 15፥23

ጠቢብ አገልጋዮች

በማቴዎስ ምዕራፍ 25 እንደተጻፈው ልባሞች ደናግልና ሰነፎች ደናግል እንደነበሩ እናያለን። ልባሞቹ ደናግል በማሰርአቸው ውስጥና በመቅረዛቸው ውስጥ ዘይት ነበራቸው። ሰነፎቹ ደናግል በሁሉ ሁኔታ የልባሞቹ መንትያ ቢመስሉም በማሰርአቸው ውስጥ ዘይት አልነበራቸውም። የማሰርው ዘይት ተምሳሌት የነፍሳችንን በክርስቶስ መለወጥ ወይም ባህርያችን እንደ ክርስቶስ ባህርይ መምሰሉን ያሳያል። የሙሽራው በእኩል ሌሊት መምጣት የሚያሳየው በሰው ነፍስ ውስጥ ክርስቶስ በሙላት መግባቱን ነው። በመቅረዝ ውስጥ ያለው ዘይት የመንፈስ ቅዱስን በሰው መንፈስ ውስጥ መኖር ያሳያል። መቅረዙ ከንፁህ ወርቅ የተሰራበት ምክንያት የእግዚአብሔር መንፈስ የሚያድረው በሰው መንፈስ ውስጥ መሆኑን ሲያመለክተን ነው።

ከላይ ባለው ታሪክ እንዳየነው ታላቁና የመጨረሻው ፈተና የመጣው በእኩል ሌሊት ነበር። አሁን በቅርቡ ወደ እኩል ሌሊት የተቃረብን ይመስለናል። በማንኛውም ሁኔታ እኩል ሌሊትን የዘመኑ ሰው የሚገነዘበው ጉዳይ ነው። ለመሆኑ እኩል ሌሊት ምን ማለት ነው በምድር ላይ የሚታየው ውድቀት ወይም ድቅድቅ ጨለማ ማለት ሊሆን ይችላል ወይም ደግሞ የውድቅት ጨለማ ጅማሬ ነው ማለት እንችላለን። እያንዳንዱ የእርኩስት አሰራር እያደገ በሙላት ራሱን ለመግለፅ እየተቃረበ ነው። ርኩሳን መናፍስት ራሳቸውን በሰው አለም ውስጥ ተግባራቸውን በግልፅ

ለማሳየት ለስድስት ሺ ዘመን እየታገሉ ይገኛሉ። ይህም ተግባራቸው የማጥፋትን ሀይል የተለያዩ ርኩሳትንና የስጋ ፍላጎትን ሁሉ ያካትታል። በዘመናችን የነኚህ ርኩሳት መናፍስት ሀይላት ስለተፈቀደላቸው ዕቅዳቸው ይሳካል። በቃሉ እንደተጻፈው የ666 ባህርያቸው በሙላት ይገለጻል።

ሰነፎቹ ደናግሎች በር ሲያንኳኩ የተሰጣቸው መልስ «አላውቃችሁም» የሚል ነበር። የዚህን ቃል ሙሉ ሀሳብ ለመረዳት «እውቀት» የሚለውን ቃል እንመልከት ምክንያቱም ሀሳቡ የሚመነጨው ከዚህ ቃል ነው። እውቀት የሚለው በግሪክ (ioda) ሲሆን በፊሊጲሲዮስ ምዕራፍ ሶስት ቁጥር አስር ላይ እንዳለው በግሪክ (ginosko) እንደተባለው እውቀት የሚመሳሰል ነው። በሌላ አነጋገር ይህ እውቀት ወይም ማወቅ የሚለው ቃል አዳም ሚስቱን ሄዋንን አወቀ እንደሚለው አይነት ሲሆን ይህንን ሀሳብ ከላይ ካለው ሀሳብ ጋር ስናዛምደው ሙሽራው ለሰነፎቹ ደናግል «ክእናንተ ጋር አንድነት» አልነበረኝም የሚለውን ትርጉም ያብራራል። በእኩለ ሌሊት በሙሽራው ክፍል ውስጥ ከሙሽራይቱ በስተቀር ሌላ ማንም ሊገባ አይችልም ወይም ደግሞ አይፈቀድም። የሰርጉ የራት ግብዣ አሁን ነው፤ መደምደሚያው የሚሆነው ክርስቶስ ከሙሽራይቱ (ቤተክርስቲያን) ጋር አንድ ሲሆን ነው። እዚህ ላይ በደናግሉ ምሳሌ እንደተነገረው ከክርስቶስ ጋር አንድ የሚሆኑት ሁሉም ቤተክርስቲያን ወይም አማኞች ሳይሆኑ የተዘጋጁት ልባዎቹ ደናግል ብቻ ናቸው። ስለዚህም ነው በ1ኛ ቆሮ 15÷23 «ክርስቶስ እንደ በኩራት» በራዕይ 14÷ 4 ደናግሉ «በኩራት» ተብለው የተጠቀሱት።

የሰርጉ እራት

የቡ ሰርግ የራት ግብዣ በመንፈሳዊ ዓለም የሚከናወን፤ የእግዚአብሔር ልጆች የክርስቶስን ዘር በነፍሳቸው ውስጥ የሚቀበሉበትና ለረጅም ጊዜ ሲሹት የነበረው የነፍሳቸው ወይም የባህርያቸው ለውጥ የሚከናወንበት ወቅት ነው። ይህም ለውጥ በቃሉ ውስጥ በተለያዩ ቦታዎች ተጠቅሶአል። በ2ኛ ጴጥሮስ እንደተጻፈው በግሪክ «ፕሩሲያ» (Parousia) ተብሎ የተገለጸው ነው።

“የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ።” 2ኛጴጥ. 1÷16

ይህ «መምጣት» የሚለው ቃል በግሪክ «ፕሩሲያ» ተብሎ የተጠቀሰው የክርስቶስ ኢየሱስን በአካል ዳግም መመለስ ብቻ ሳይሆን ለቤተክርስቲያን ወይም ለነፍስ አለም ውስጥ መምጣትን ሲሆን በመጨረሻም ከቅዱሳኑ ጋር ለአለም መገለጽን የሚያሳይ ቃል ነው።

ይህ ሀሳብ ቀደም ሲል በቤተክርስቲያን በብዙዎች ዘንድ ይታመን የነበረውን ሀሳብ የሚቃረን ነው። ብዙዎች የቡ ሰርግ በሰማይ ወይም በሌላ አለም የሚከናወን አድርገው ሲቆጥሩ ከላይ እንደገለጸነው ሰርጉ እዚህ በምድር የሚከናወን የአማኞች የነፍስ ለውጥ ነው። ለዚህ ማረጋገጫ የሚሆን በማቴዎስ ወንጌል የተጻፈውን የእግዚአብሔርን ቃል ቀጥለን እንመልከት።

«ንጉሠ-ም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበት አንድ ሰው አየና ወዳጄ ሆይ፤ የሰርግ ልብስ ሳትሰብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ አለው፤ እርሱም ዝም አለ። በዚያን ጊዜ ንጉሠ-አገልጋዮቹን እጁንና እግሩን አሰራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ።» ማቴ 22:11-13

በሌላ ስፍራ ከተጠቀሱት ጥቅሶች ሁሉ ይበልጥ በትክክል የሰርጉ ራት እዚህ በምድር መሆኑን ይህ ቃል ሲገልጽ ወደ ሰማይ ተነጥቆ ለሰርግ መሄድን አያሳይም። ከላይ በቃሉ እንደተጠቀሰው በምድር መሆኑን የምናውቀው አንድ በእራት ላይ መገኘት ያልነበረበት ሰው እንደተወገደ እናያለን። ይህ ምድራዊ ትዕይንት የተነገረው የእግዚአብሔርን ጽድቅ መሸፈኛ አድርገው ሳይለብሱ ነገር ግን ቃሉን በአዕምሮአቸው መረዳት ብቻ ይዘው ወደ ውስጣዊ ህይወታቸው ጠልቆ እንዳይገባ ስላደረጉ አንዳንድ በመሃከላችን ስላሉ ሰዎች ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ተግባር መሸራውን በሰርጉ ራት ላይ ከክርስቶስ ዘር ጋር ለማዋሃድና ክርስቶስን እንድታሳይ ለማድረግ ነው። አገልግሎት ወይም ስብከት የቤተክርስቲያን ባል ከሆነ የምትወልደው ወይም የምታፈራው አገልግሎቱን ይሆናል፤ ውጤቱ ብቃት የሌለው ትምህርት ይሆናል።

ከማቴዎስ ምዕራፍ 25 ከተገለፁት የደናግሎች ምሳሌ እንደምንረዳው ነፍስ በማሰሮው መንፈስ በመቅረዙ ተመስለው እናያለን።

«የሰው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው የሆዱን ጉርጆች ሁሉ የሚመረምር።» ምሳሌ 20=27

ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው መብራት ቃሉ ሲሆን ሆድ ነፍስ እንደሆነች እናያለን ስለሆነም የሰው መንፈስ በእግዚአብሔር መንፈስ ሲበራ ለነፍስ ብርሃን ያጠላል።

እግዚአብሔር ስለ ሐዋርያው ጳውሎስ በሐዋ. 9=15 ሲናገር፦

“ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነው” ይላል።

በሮሜ 9=21 ስለ ክቡር ዕቃ ይናገራል። ከብሉይ ኪዳን ጀምሮ እስከ ሀዲስ ኪዳን የሰው ነፍስ እንደ ዕቃ ተመስሎ ተጽፎ እናያለን። የእግዚአብሔር ፈቃዱና መሻቱ የተገለጠው የሰው ነፍስ እንደ መንፈሱ እንድትሆን ነው። ነፍስን መለወጥ የሚፈልግበት ትልቁና ዋነኛው ምክንያት እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ በሰው ነፍስ ውስጥ መኖርን ስለሚሻ ነው። ይህም በግልጽ በቃሉ ተጽፎአል።

«መንግስትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን።» ማቴ. 6=10

ይህ የሚያመለክተን መንግስተ ሰማያት የሚለው እግዚአብሔር በማይገመት፣ ክብርና ሃይል የሚኖርበትን ብቻ ሳይሆን ማንኛውም እርሱ የሚያድርበት ወይም የሚኖርበት ዓለም ሁሉ መንግስተ ሰማያት እንደሆነ ነው። መንግስተ ሰማያት የታላቁ የእግዚአብሔር መኖሪያ ሲሆን ማንኛውም ለመኖር የሚያዘጋጀው ስፍራም መንግስተ ሰማያት መሆኑን ነው። ስለሆነም የህያው የእግዚአብሔር መቅደሶች ከሆንን መንግስተ ሰማይም ነን ማለት ነው። እግዚአብሔር በመንፈሳችን ውስጥ

ይኖራል፤ በመንፈስ ቅዱስ በተሞላን ጊዜ ከላይ የተጠቀሰው ቃል እንደሚያመለክተው እግዚአብሔር ነፍሳችንን እንደ መንፈሳችን ፍፁም የሆነ ማደርያ ለማድረግ እየሰራ እንደሆነ ያሳያል። «ፈቃድህ በምድር ትሁን» ማለት የእግዚአብሔር ፈቃድ በሰው መንፈስ ውስጥ እንደሆነ በሰው ነፍስ ውስጥም እንዲሁ ትሁን ማለት ነው። ይህ የነፍስና የመንፈስ መዋሃድ ወደፊት በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይብራራል።

የትዕይንቱ (የዋስትና) መያዣ

የሰው ነፍስ የዚህ ትዕይንት መያዣ ነች። የሰው መንፈስ ያም ሆነ ይህ ኃጢአተኛ በሚሞት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ይመለሳል። ኃጢአተኛ በሚሞት ጊዜ እግዚአብሔር ምንም አይጎድልበትም። ስጋ ምንም አይነት ሁኔታ ውስጥ ቢሆን ወደ መሬት ከሄደ በኋላ በትንሳኤ ተነስቶ የነፍስ ዘላለማዊ ማደርያ ይሆናል። ሰው የሚባለው ነፍስ ነው። ስለሆነም ደህንነት የሚያስፈልገውም ለነፍስ ነው።

«የሰው ልጆች ነፍስ ወደ ላይ እንደምትወጣ የእንስሳም ነፍስ ወደታች ወደ ምድር እንደምትወርድ የሚያውቅ ማን ነው?» መክ. 3፥21

«አፈርም ወደ ነበረበት ምድር ሳይመለስ፤ መንፈስም ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር ሳይመለስ ፈጣሪህን አስብ።» መክ 12፥7

ሶስት የሕይወት እርምጃዎች

የሰው ነፍስ ከሞት ወደ እግዚአብሔር ህይወት በሙላት ለመሸጋገር ሶስት እርምጃዎች መወሰድ አለበት።

1) የደም ርምጃ 2) መንፈስ ቅዱስ 3) ክርስቶስ ወይም ወንድ ልጅ (Man child)

1) የደም ርምጃ - የደም ርምጃ የሚከናወነው አማኝ ኢየሱስን አንደ ግል አዳኝ ሲቀበልና ራሱን ለመስቀል ሞት አስረክቦ ስጋዊ ህይወቱን ለመንፈሳዊ ህይወት ሲያስረክብ ነው። ከዚህ በኋላ ከሞት ወደ ህይወት ወይም ከሙት ነፍስ ወደ ህይወት ነፍስ ተሸጋገረ ማለት ነው። ደሙ የእግዚአብሔር ህይወት ስለሆነ ወደ ህይወት ይመራናል። የሚቹ የአዳም ልጆች ስለሆንን ምውት ነን። በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ህይወት የምንሸጋገረው በመንፈስ ቅዱስ ዶክተርነት (በዶክተር መንፈስ ቅዱስ) ደማችን በኢየሱስ ደም ሲለወጥ ነው። ነፍስ ህይወት ካገኘች በኋላ ስለምትራብ ትጮሃለች፤ መንፈስ ቅዱስን በመንፈሳችን እንዲያድር ስንቀበል ነፍሳችን ከመንፈስ ምግብ በማግኘት ኃይል ታገኛለች።

2) መንፈስ ቅዱስ፡- እግዚአብሔር በውስጣችን ማለት ነው። ተግባሩም የአባትን ፈቃድ በውስጣችን ለመፍጠርና በሞግዚት ስር እንዳንኖር ለማድረግ ነው። ከማንም መማር አያስፈልገንም፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሲያድር ተፈጥሮአዊ ባህርያችን

ተለውጦ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ብቻ ያደርጋል፤ በመሆኑም ፈቃዱን በማድረጋችን ደስታን እናተርፋለን።

3) መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ የእግዚአብሔርን ባህርይ ሲፈጥር ወይም ሲሰራ የክርስቶስን ዘር በመትክል ሲሆን በዘመን ፍፃሜ ክርስቶስ ከውስጣችን ጥሶ ይወጣል።

«በውኃ መታጠብና ከቃሉ ጋር አንጽቶ እንዲቀድሳት ስለ እርስዎ ራሱን አሳልፎ ሰጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆን ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ክብርት የሆነችን ቤተክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ።» ኤፌ. 5፡26-27

ከላይ ባለው ጥቅስ «ለራሱ እንዲያቀርብ» የሚል አገላለጽ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ትርጉም የለሽ አይደለም። በክርስቶስ አካል አገልግሎት ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ቤተክርስቲያንን ያለ ነውርና ነቀፋ ሙሽሪት አድርጎ ለኢየሱስ ለማቅረብ እያዘጋጀ መሆኑን እግዚአብሔር ይናገራል። ክርስቶስ ራሱ ቤተክርስቲያንን ለራሱ ለክርስቶስ ያቀርባል። ለአገልግሎቱም ሆነ ለአገልጋዩ ራሱን ክርስቶስ ብሎ ለመጥራት ምንም አይነት መሰረት የለውም። ይህም ማለት ቤተክርስቲያንን የማዘጋጀቱ ስራ በሰው የሚሰራ ሳይሆን በሰው ውስጥ ባለው ክርስቶስ የሚከናወን ተግባር ነው። የወንድ ልጅ (man child) ወይም የአካሉ አገልግሎት የክርስቶስ አገልግሎት አይደለም ምክንያቱም ወንድ ልጅ በመጀመሪያ አድጎ ሙሉ ሰው መሆን ይገባዋል። ይህም ማለት ወንድ ልጅ (የክርስቶስ አካል የሆነች ቤተክርስቲያን) ሙሽሪ ለራሱ ከመውሰዱ በፊት ለማግባት የደረሰ መሆን አለበት። ጌታ በምድር

የሺ አመት መንግስቱን ሲመሰርት ወደ ሙላት ወይም ሙሉ ሰው ወደመሆን የደረሰው አካል በውስጡ የተሰራውን ክርስቶስ በአለም ሁሉ እንዲሁ ክርስቶስ በሰዎች ውስጥ እንዲሰራ ለማድረግ ያገለግላል። ይህ ዘመን ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በአካሉ ውስጥ ራስ ሆኖ በግልጽ የሚታይበት ዘመን ይሆናል።

መንፈስ ቅዱስን እንዴት እንደምንቀበል

መንፈስ ቅዱስን የምንቀበለው ለደሙ ታዛዦች ስንሆን ነው። አንዳንድ ድርጅቶች መንፈስ ቅዱስንና ስጦታውን የምንቀበለው ለአገልግሎት ታዛዦች ስንሆን ነው ብለው የተሳሳተ ትምህርት ያስተምራሉ። ይህ አይነቱ ስህተት የካቶሊክና የሌሎች ድርጅቶች ትምህርት ከሆነው - እውነተኛው ቤተክርስቲያን እኛ ነን በእኛ አሰራር ስር ካልሆናችሁ ወደ መንግስተ ሰማያት አትገቡም ብለው ከሚሰብኩት ጋር ተመሳሳይ ነው።

የእግዚአብሔር የአሰራር ስርዓት ግን አንድ ሰው ለቃሉ ሲታዘዝ የክርስቶስን ደም ማለት የእግዚአብሔርን ህይወት እንደሚቀበል ነው። ቀጥሎም የምንሻውን ለመቀበል ለተቀበልነው ታዛዦች መሆን እንዳለብን ነው። ለደሙ ታዛዦች ስንሆን መንፈስ ቅዱስን እንቀበላለን። መንፈስ ቅዱስን ስንታዘዝ ወደ ሙላት እንደርሳለን ወይም የክርስቶስ ሙላት እንቀበላለን። ኢየሱስ ስለዚህ ጉዳይ በዮሐንስ ወንጌል እንዲህ ይላል፡-

«ኢየሱስም መለስ አለውም የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን።» ዮሐ. 14፡23

መንፈስ ቅዱስ ስዎችን በልሳን እንዲናገሩ ሊያደርግ ይችላል። ነገር ግን በልሳን የሚናገር ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ አይደለም። አንዳንድ ስፍራ የሰይጣን አምላኪዎች በልሳን ይናገራሉ። አንዳንድ ቤተክርስቲያኖች ርኩሳትና ንፁህ ያልሆነ ትምህርት እየሰበኩና እያስተማሩ በልሳን ይናገራሉ። ከስነ ልቦናቸው የተነሳ ሰዎች ልሳን ሊናገሩ ይችላሉ። ሶስት አይነት ልሳኖች አሉ። እነዚህም ሀ) ከእግዚአብሔር የሆነ ልሳን ለ) ከሰይጣን የሆነ ልሳን ሐ) ከተናጋሪው አዕምሮ የሆነ ልሳን

በአማኝ የሚታዩ አምስት ምልክቶች

«ያመኑትም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል፤ (1) በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ (2) በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ (3) እባቦችን ይይዛሉ (4) የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም (5) እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ።» ማር.16፡17-18

ከላይ ከተገለጡት አምስት ምልክቶች በስብሰባ ውስጥ የሚታይ አንዱ ምልክት ቢኖር ልሳን ወይም በልሳን መናገር ነው። ይህ እውነተኛ ከውስጥ ፈንቅሎ የሚወጣ የመንፈስ ምልክት ሲሆን በሰው ወይም በመላዕክት ወይም ጥንት ከነበረ ቋንቋ ቢነገርም ብዙ ልዩነት አያመጣም። በአንዳንድ የአፍሪካ አገሮች ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ በተጠመቁ ጊዜ ከዚያ በፊት

ፈጽሞ ባልተናገሩት በእንግሊዝኛ ቋንቋ በግልጽ ተናግረዋል። በዚህ አንዳንዶች በእኛ ዘንድ በግሪክ ልሳን ተናግረዋል።

በ1981 እ.ኤ.አ በህንድ አገር ቬልፑር (Velpur) የሚባል ከተማ በአንድራ ፕሮዴሽ (Andra Pradesh) በተባለ ክፍለ ሀገር የሆነ ታሪክ ልነግራችሁ እወዳለሁ። በዚህ ከተማ ያሉ ነዋሪዎች ቋንቋቸው ቴልጉ (Telugu) ሲሆን አንድ ወቅት ከክርስቲያኖች ጋር ስብሰባ ላይ ሆነን ሳለ የእግዚአብሔር መንፈስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አስተምሩ አለን። አስተርጓሚያችን በትምህርታችን ቅር ስላለው ስብሰባው ወደ ማለቅ ሲል አኩርፎ ጥሎን ወጣ። በተቻለን መጠን ትንሽ እንግሊዝኛ ከሚናገሩ ከአንድ ወንድም ጋር ሆነን በምልክትም እያሳየን ቃሉን ማስተማር ጀመርን። ይህ በዚህ እንዳለ በድንገት ባለቤቴ በአንዲት እህት አጠገብ መልአክ ቆሞ አየች። ከዚህ ላይ ልጠቅስ የምፈልገው ነገር ሴቶች በስብሰባ እንዲናገሩ አይፈቀድም ነበር። ልክ መልአኩ ለዚያች እህት ሲገለጥ እጆቿን ወደ ላይ ዘርግታ ጥርት ባለ በደንበኛ እንግሊዝኛ መናገር ጀመረች። ወዲያው ሌላ እህት መናገረ ጀመረች እንዲህ እያለ በስብሰባው ውስጥ ያሉት በሙሉ በእንግሊዝኛ እጆቻቸውን ወደ ላይ ዘርግተው ጌታን ማመስገን ጀመሩ።

አለማስተዋላችን በጣም አስገረመን እኛ በምልክት እየተቸገርን ለመናገር ስንደክም እነርሱ በሙሉ በእንግሊዝኛ ይናገሩ ነበር። እዚህ ላይ ማንኛቸውም የእንግሊዝኛ ተናጋሪ ስላልነበሩ የሚናገሩት በመንፈስ ሆነው በልሳን ነበር። ይህን የተረዳነው ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከወጡ በኋላ በእንግሊዝኛ ልናነጋግራቸው ስንሞክር እንግሊዝኛ እንደማይናገሩ ተረዳን።

በዚያ ስፍራ እስከዛሬ ድረስ ትልቅ ሕብረት አለ። አሁንም ቢሆን እንገሊዝኛ አይችሉም።

የቤተክርስቲያን መመሪያ ትምህርት አይደለም

ልሳን እንደ ትምህርት (ዶክትሪን) ሆኖ መሰበክ የለበትም። ልሳን ተናገርነውም አልተናገርነውም መሆን ያለበት እውነት ነው። ሰዎች በልሳን የሚናገሩት በልሳን መናገር ስለፈለጉ ወይም ስለሚጠብቁ አይደለም ነገር ግን በመንፈስ ሲጠመቁ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ የመንፈስ ሙሉነትን ልሳን ሊቀድመው አይገባም፤ ልሳን የመንፈስ መሞላት ውጤት መሆን አለበት። እዚህ ላይ ብዙ አወዛጋቢ ትምህርቶች ሲኖሩ ወደዚህ አይነቱ ነገር ለመግባት ፍላጎቱ የለኝም፤ አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስ መሞላት አለመሞላቱን ሄዶ ሰው የሚጠይቅ ከሆነ ሁኔታው ያለ መሞላቱ ምልክት እንደሆነ እናያለን። የእግዚአብሔር መንፈስ ራሱ ምስክር ነው፤ ይህ ምስክር በአማኝ ነፍስ ውስጥ መሆን አለበት። ሆኖም በቀጥታ ከሰይጣን የሆኑ ብዙ የስህተት ትምህርቶች ስላሉ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ ሳይኖራቸው ያላቸው የሚመስላቸው ብዙዎች ናቸው። ጌታን ስትቀበሉ መንፈስ ቅዱስ ተቀብላችኋል የሚለው ትምህርት ስህተትና አደገኛ ነው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 19 ቁጥር 1 እስከ 6 ባለው ክፍል ጳውሎስ በዮሐንስ ጥምቀት ወደሚያምኑ ወንድሞች በሄደ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀብላችሁን? እነርሱም ሲመልሱ «አልተቀበልንም መንፈስ ቅዱስ እንዳለ ስንኳ አልሰማንም አሉት» ቀጥሎ በጣም አስፈላጊ ጥያቄ እንዲህ ሲል

ጠየቃቸው «እንኪያ በምን ተጠመቃችሁ አላቸው» እነርሱም ሲመልሱ «በዮሐንስ ጥምቀት አሉት» እነኚህ ሰዎች የዮሐንስ ደቀመዛሙርት ስለነበሩና የሐንስ ደህንነትን ሰለሰበከላቸው ጳውሎስ ደህንነትን ያላገኙ እንደሆኑ ተገነዘቡ። ከዚያም ኢየሱስን ከሰበከላቸውና ካመኑ በኋላ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አጠመቃቸው። ቀጥሎም ጳውሎስ እጁን ጭኖ ከፀለየላቸው በኋላ መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ሲወርድና በልሳንና ትንቢት ሲናገሩ እናያለን።

እዚህ ላይ በጣም አስፈላጊ የሆነ ትምህርት አለ። ጳውሎስ ስለ ልሳን ምንም አላስተማረም ነገር ግን እነርሱ በመንፈስ ቅዱስ ከተሞሉ በኋላ በልሳን ተናገሩ። ለእነኚህ አስራ ሶስት ሰዎች የራሳቸው የመግባቢያ ቋንቋ ስላላቸው እርስ በእርሳቸው ለመነጋገር መለኮታዊ ቋንቋ አያስፈልጋቸውም። እዚህ ላይ መገንዘብ ያለብን አንድ ነገር አለ፤ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ መንፈስ ውስጥ ሆኖ አማኝ ልሳን መቼ መናገር እንዳለበት የጊዜ ገደብ እንደሌለ ማወቅ አለብን። አንዳንዶች ወዲያው መንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ ልሳን ሲናገሩ ሌሎች ደግሞ ሊዘገዩ ይችላሉ።

ነፍስ ውስጥ ያለ መዝጊያ

አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላ የተሞላው መንፈሱ ውስጥ እንጂ ነፍሱ ውስጥ አይደለም። ስለሆነም መንፈስ ውስጥ ያለው ወደ ነፍሱ እስኪመጣ ጊዜ ይፈጃል። በመንፈሳችን ውስጥ እግዚአብሔር በሙሉነት አለ። ነገር ግን ይህ ሙሉነት በነፍስ አለም ውስጥ እንዳይታይ ያገዱት ብዙ ነገሮች በነፍሳችን ውስጥ አሉ።

ለምሳሌ በመንፈስ የተሞላን ሰዎች የእግዚአብሔርን ፍፁም ፈቃድ ማለት በመንፈሳችን የተቀበልነው በነፍሳችን ውስጥ የምናሳየው እግዚአብሔር በሙሳት በመንፈሳችን ሳይኖር ቀርቶ ሳይሆን በራስ ወዳድነታችንና ባልተለወጠው የነፍሳችን ባህርይ የተነሳ አግደን ስለያዘነው ነው። በድል ይህንን የጋረደንን ኃጢአት ሁሉ ጥሰን መውጣት አለብን። በነፍሳችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ እንዳይገባ የዘጉ ብዙ ነገሮች አሉ፤ ለምሳሌ ያህል ከአካባቢያችን ያገኘነው፣ ከዘር የተላለፈ፣ የተሳሳተ አስተዳደግ፣ የተሳሳተ እምነት የሐሰት ትምህርት፣ እና የመሳሰሉት ሲሆን እነዚህ መዘጋያዎች መከፈትና የእግዚአብሔር መንፈስ በነፍሳችን መስራት አለበት። እውነትን ማወቅና መለየት ስንጀምር «የውሸት ብርሃን» ሁሉ ተጠራርጎ ይጠፋልናል። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን በጎነት ሁሉ ይዞ በነፍሳችን ውስጥ ጥሶ ይገባል።

ልሳን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ

ይህንን ስነ ፅሁፍ የተሟላ ለማድረግ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ልሳን የተጠቀሰውን ሀሳብ ታሪካዊ አመጣጥ እንመልከት።

1) እግዚአብሔር በልሳን ባፈ. :- በዳንኤል 5፥5 በብልጣሶር ግርግዳ ላይ አራት የፍርድ ነገሮች ባፈ. :- ማኔ፣ ማኔ፣ ቴቄል፣ ፋሬስ፣ በባቢሎን ግዛት ስር ያሉ የብዙ ሀገር ነገዶች ጽሑፉን ማንበብ አልቻሉም። ይህንን ስል በዚያን ጊዜ በነበረው አለም የሚነገር ቋንቋ ሁሉ በባቢሎን ይገኛል ማለት ያስችለናል፤ ምክንያቱም የአለም መሀከለኛ ወይም መናኸሪያ ስለነበረች።

«ነገር ግን ፅሕፈቱን ያነበቡ ፍቺውንም ለንጉሡ ያስታውቁ ዘንድ አልቻሉም።» ዳን. 5፥8

በእግዚአብሔር መንፈስ ኃይል ፅሁፉን ማንበብ የሚችለው ዳንኤል ብቻ ነበር።

2) ኢሳያስ ይህ ትውልድ በልሳን ይናገራል ብሎ ትንቢት ተናግሮ ነበር።

«በባዕድ አፍ በልዩም ልሳን ለዚህ ሕዝብ ይናገራል እነርሱም ዕረፍት ይህቺ ናት፣ የደከመውን አሳርፍ፤ ይህችም ማረፊያ ናት አላቸው፤ እነርሱ ግን መስማትን እንቢ አሉ።» ኢሳ. 28፥11-1

ሶስት ሰንበቶች ወይም የሰንበት እረፍቶች አሉ። እነዚህም፡- ሀ) የሰባተኛው ቀን ሰንበት፣ ለ) የመንፈስ ቅዱስ እረፍት ወይም ሰንበት፣ ሐ) የሺ አመቱ እረፍት (ሰንበት) ናቸው። የመጀመሪያው ሰንበት የገኛው ቀን እረፍት ለሰው ልጅ ጽድቅን ሊያመጣ አልቻለም። ስለሆነም እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን እረፍት ለሰው ባመጣ ጊዜ የሰንበት እረፍትን ለሰው ልጅ በውስጡ አደረገለት። ይህ ቃል ኪዳን በህዝቅኤል መጽሐፍ ይገኛል።

«መንፈሴን በውስጣችሁ አኖራለሁ በትዕዛዜም አስሄዳችኋለሁ ፍርዴንም ትጠብቃላችሁ ታደርጉትማላችሁ።» ሕዝ. 36፥27

ጳውሎስ ይህንን ዕረፍት በዕብራውያን መጽሐፍ በግልጽ ጽፎአል።

«ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳ ቢፈፀም እንዲህ ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ እንዳለ፤ እኛ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን። ዕብ. 4፥3

ከላይ የተጻፈው በሙሉ ከተብራራው ሀሳብ ጋር የሚያመለክተን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለአማኙ እረፍት እንዲሆን መወሰኑን ነው። መንፈስ ቅዱስን ስንቀበል ከራሳችን ስራ አርፈን የእግዚአብሔርን ስራ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መስራት አለብን።

የሺ አመት እረፍት፡- ሺ አመት የእግዚአብሔር 7ኛ ቀን ሲሆን ለሰው ልጅ ግን 7ኛ ሺ አመት ነው። ይህም እግዚአብሔር ሰውን ወደ ራሱ መልክ ወይም አምሳል የሚለውጥበት ዘመን ማለት ነው። ይህ ዘመን ሰው በፍፁም ዕረፍት ውስጥ የሚሆንበትና እግዚአብሔርን በፍፁም በውስጡ እንዲሰራ የሚፈቅድበት ዘመን ነው። በዚህ ዘመን ምድር ታርፋለች፤ ሰይጣን ይታሰራል፤ የእግዚአብሔር ልጆች የእግዚአብሔርን መንግስት በእግዚአብሔር ስር ሆነው ይመሰርታሉ። ይህ የአንድ ሺ አመት ዘመን በቃሉ ላይ ሶስተኛ ቀን ተብሎ ተጠቅሶአል። ከዚህ ላይ የክርስቶስ ሶስተኛ ቀን የተባለው ሰባተኛው ሺ አመት ነው። (ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ አንድ ቀን)። ስለሆነም ኢየሱስ የመጣው በህግ ፍፃሜ ዘመን ነበር። ይህም የአራተኛው ቀን መጨረሻና የአምስተኛው ቀን መጀመሪያ ላይ ማለት ነው። የኢየሱስ የመጀመሪያ ቀን የእግዚአብሔር ስድስተኛ ቀን ነው። አሁን ከኢየሱስ መወለድ ወዲህ ወደ ሁለት ሺ ገደማ ሲሆን ይኸውም የክርስቶስ ሁለተኛ ቀን ማብቂያ ወይም የስድስተኛው ቀን መጨረሻ ላይ ነን ማለት ነው። ሁለተኛው ሺ ሲያበቃ የሶስተኛው ሺ ዘመን ወይም የኢዩቬልዩ አመት (7ኛው ቀን) ይጀመራል።

3). ኢየሱስ በልሳን ተናግሮአል፡-

ሀ) «የብላቴናይቱንም እጅ ይዞ ጣቢታ ቁሚ አላት፤ ፍችውም አንቺ ብላቴና ተነሺ እልሻለሁ ነው።» ማር. 5÷41

ያለ ጥርጥር ኢየሱስ የተናገረው በአካባቢው ያልነበረ ቋንቋ ነበር። ስለዚህም ነው በመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሙ የተሰጠበት ወይም ያስፈለገበት ምክንያት። የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂ ነን ባዮች የጥንት ጊዜ የክለዳውያን ቋንቋ ነው ይላሉ፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ የተማረ አለመሆኑን ይናገራል፤ ይህም በዮሐንስ ወንጌል ተጠቅሶአል፡-

«አይሁድም ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል ብለው ይደነቁ ነበር።»

ለ) «ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኔ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም አምላኬ አምላኬ ሰለ ምን ተወክኜ ማለት ነው። በዚያ ከቆሙት ሰዎች ስምተው ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ።» ማቴ. 27÷ 46-47

በዚያ የነበሩ አንዳንድ ሰዎች ኤልያስን ይጠራል አሉ ስለሆነም ይህ በግልፅ የሚያሳየው በማይታወቅ ቋንቋ በልሳን መናገሩን ነው። የክለዳውያን ቋንቋ ነው ብለው ለሚናገሩት አባባላቸው በልሳን መናገሩን የበለጠ የሚያሳምን ያደርገዋል።

የዓለም ብርሃን

ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 8 ቁጥር 12 «እኔ የአለም ብርሃን ነኝ» አለ። በቅድስት ስፍራ የሚያበራው መቅረዝ ብቻ ነበር። ይህ መብራት ከወርቅ የተሰራ መያዣ፣ ወርቃማ ዘይትና መተርኮሻ ነበሩት በማቴዎስ ወንጌል ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡-

«እናንተ የአለም ብርሃን ናችሁ በተራራ ላይ ያሰኙ ከተማ ልትሰወር አይቻላትም» ማቴ. 5፥14

እዚህ ላይ ኢየሱስ የመቅረዙን አንድ ክፍል እንደ ሙሉ በሙሉ መተርኮሻውንም ብርሃን ይለዋል። መቅረዙ ያለ መተርኮሻው ሊሰራ አይችልም እንዲሁ መተርኮሻው ያለ መቅረዝና ያለ ዘይት ሊሰራ አይችልም። እኛ መተርኮሻ ብቻ ሆነን ሳለ ነገር ግን በምድር የእግዚአብሔር ብርሃን ነን። እውነተኛ የሆነው የእግዚአብሔር ብርሃን በአማኝ ህይወት ውስጥ መምጣት ያለበት አማኝ በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላና ከማደርያው አደባባይ የሚገኘው የናሱ መሰዊያ እሳት በህይወቱ ሲቀጣጠል ነው።

አንድነት ለመዋሃድ

እግዚአብሔር ከራሱ ጋር አንድ ሊያደርገን ካለው መሻት የተነሳ ከኛ ጋር በመንፈስ ቅዱስ አንድ ሆኖ ይታያል። መንፈስ ቅዱስም ዋነኛ ተግባሩ የሙሽራዋን የተፈጥሮ ባህርይ በክርስቶስ

ዘር በመተካት ምውት ከሆነው ህይወት ወደማይበሰብሰው ወደ ዘላለማዊውና ህያው ወደ ሆነው የክርስቶስ ህይወትና ባህርይ ማዋሃድ ነው።

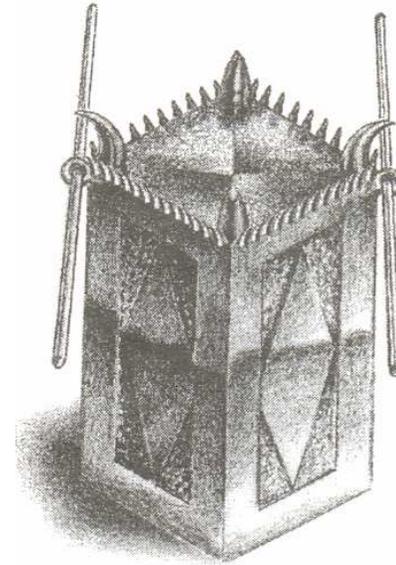
የቤተ ክርስቲያን ማህፀን

ክርስቶስ ዘር ሆኖ በቤተክርስቲያን ማህፀን ውስጥ ያድጋል። ይህም ልክ መንፈስ ቅዱስ በማርያም ማህፀን ውስጥ የክርስቶስን ዘር ዘጠኝ ወር ፈጅቶ እንዲወለድ እንዳስቀመጠው ወይም እንደተከለው ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ወደዚህ ዓለም ለማምጣት የተጠቀመበትን መንገድ ተከትሎ ዛሬም በቤተክርስቲያን ውስጥ ያንኑ የክርስቶስን ዘር እየተከለ ነው። እዚህ ላይ ግን አንድ ልዩነት አለ። እግዚአብሔር በሶስት የእድገት ደረጃዎች ሲሰራ እናየዋለን። የመጀመሪያው ተፈጥሮአዊ ወይም አካላዊ፣ ሁለተኛው መንፈሳዊ፣ ሶስተኛው እና የመጨረሻው መንፈሳዊው አካላዊውን ድል በመንሳት ሲጠበቅና ሲፈለግ የነበረውን ፍፁምነትን እንዲገለጥ ማድረግ ነው። የመጀመሪያው የእድገት ደረጃ የውድቀት (የወደቀ ዘር) አባት የሆነውን አዳምን አመጣ። ሁለተኛው ደረጃ ሰው የሆነውን አምላክ የአለምን አዳኝ ኢየሱስን አመጣ። ሶስተኛው ደረጃ የአለም ሁሉና የፍጥረት ሁሉ አዳኝ የሆነውን ሰው ክርስቶስን ወደዚህ አለም ማምጣት ነው። የመንፈስ ቅዱስን ስራ ፍፁም አስፈላጊነት የምናየው እዚህ ላይ ነው። በዘፍጥረት 24 እንደተጻፈው እንደ አብርሃም ሎሌ ኤልኤዘር ተግባሩ ሙሽራዋን ለይስሃቅ ማምጣት ብቻ እንደነበረ

ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ ስራም እንዲሁ ነው። በእግዚአብሔር መለኮታዊ ትዕዛዝ የሰው ባህርይ ወደ ክርስቶስ ባህርይ በመንፈስ ቅዱስ አሰራር ይለወጣል። የቤተክርስቲያን ማህጸን የሰው ነፍስ ነች። ኢየሱስ ክርስቶስ ከማርያም ማህጸን በስጋ እንደተወለደ የመጨረሻው ክርስቶስም እንዲሁ ከቤተክርስቲያን ማህጸን ይወለዳል። ይህም ማለት በሰው ነፍስ ውስጥ የሚካሄደው ለውጥ ሲሆን ይህም ለውጥ ስጋችንንም ከነፍሳችን ለውጥ ጋር የሚስማማ ወይም አብሮ የሚሄድ በማድረግ የመጨረሻው ለውጥ ማለት ነው። በመጨረሻም የዚህ ለውጥ ውጤት የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ከፈጣሪው ጋር ያለውን ግንኙነት ሁሉ ይቀየራል።
 ሮሜ 8፥23 ራዕ. 12፥1

ምዕራፍ 10

የዕጣን የወርቅ መሰዊያ

“የዕጣን መሰዊያውን ሥራ ከግራር እንጨት አድርገው። ርዝመቱ አንድ ክንድ ስፋቱም አንድ ክንድ አራት ማዕዘን ይሁን ከፍታውም ሁለት ክንድ ይሆናል ቀንዶቹም ከእርሱ ጋር በአንድነት የተሠሩ ይሁኑ። ላይኛውንና የግድግዳውንም ዙሪያ ቀንዶቹንም በጥሩ ወርቅ ትላብጠዋለህ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ ታደርግለታለህ። ከክፈፍም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት። በዚህና በዚያ በሁለቱ ጎን ታደርጋቸዋለህ ለመሸከምም የመሎጊያዎች ስፍራ ይሁኑ መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት አድርገው በወርቅም ለብጣቸው።”

በምስክሩ ታሰት አጠገብም ካለው መጋረጃ በፊት ታኖረዋለህ ይህንም አንተን በምገናኝበት ከምስክሩ በላይ ባለው በስርየት መክደኛ ፊት ታኖረዋለህ።” (ዘፀ 30÷1-6)

የእጣኑ የወርቅ መሰዊያ ከፍታው ሁለት ክንድ (ወደ ሦስት ጫማ ያህል) ነው። ስፋቱ አንድ ክንድ እንዲሁም ወርዱ አንድ ክንድ ሲሆን የተሰራው ከግራር እንጨት ነው። ይህም እንጨት ቶሎ የማይበሰብስ ልክ እንደ ዝግባ ጠንካራና ለረጅም ጊዜ የሚቆይ ሲሆን መርከብ ይሰራበት የነበረ የእንጨት አይነት ነው። መሰዊያው ዙሪያውን ዘውድና አራት ቀንዶች ሲኖሩት ለመሸከም አንዲያመች በመሎጊያ ማስተላለፊያ ቀለበቶች አንድ ሰው ሊያነሳው እንደሚችል ሆኖ የተሰራ ነው። በዚህ መሰዊያው ካህኑ በአመት አንድ ቀን በቅድስተ ቅዱሳን በታሰቱ ፊት እጣን የሚያጨስበት ሲሆን ለህዝቡ መሥዋዕት ከመደረጉ በፊት ስፍራው በጭሱ ይሞላል።

የእጣኑ መሰዊያው ትርጉም

ቁጥር አንድ የእግዚአብሔር ቁጥር ነው። የዚህ መሰዊያ ወርድና ስፋት የሚናገረው የእግዚአብሔርን አንድ መሆን ነው። የከፍታው ሁለት ክንድ መሆን የሚያሳየን ስለ እግዚአብሔር የሚመሰክሩት ሁለቱ ምስክሮች መንፈሱና ቃሉ መሆናቸውን ነው።

በእጣን መሰዊያው ላይ ያለው ዘውድ የአማኙን ድል ማድረግና ለንግስና መምጣቱን ያመለክታል። በገበታው ላይ ድል ነበረ ነገር ግን ያ ድል ከመከራ ጋር የተያየዘ ነበር። በዚህ መሰዊያ ግን መከራው አልፎ ነፍስ በንጽህና መንፈስ ሆኖ በእሳት ለእግዚአብሔር የምትቀርብበት ሁኔታ ነው። ይህም የአምላካችን መንግስትና ካህናት እንድንሆን የሚያመጣን ዋናው ርምጃ ነው።

ሁለት ጊዜ ጋብቻ

ሁለቱ የወርቅ ቀለበቶች የሚያመለክቱት አማኙ ከቃሉና ከመንፈሱ ጋር አንድ ለመሆን ለጋብቻ ደረጃ መድረሱን ነው።

እነኚህ ሁሉ ተምሳሌቶች ወደ አንድ ግለሰብ ቢያመለክቱም ይህ ታሪካዊ ትዕይንት በአለም አቀፍ ማለትም የብዙ ግለሰቦች ህይወት ወደዚህ የጋብቻ ደረጃ ደርሶ አለም አቀፍ ቤተክርስቲያን በዚህ ታላቅ ሃይል እንደምትለወጥ ያሳየናል።

የመሰዊያው እንጨት የሰው ፍጡር ሲሆን ወርቁ የእግዚአብሔር ንፁህ ባህርይ የሰውን ፍጡር እንደሚጠልለው ያሳየናል።

የነፍስ መሰዋት

በማደሪያው ውስጥ ሁለት አይነት መሰዊያዎች ይገኛሉ። የመጀመሪያው የናሱ መሰዊያ ሲሆን ይህም ሥጋ የሚሰዋበት ማለትም ሰው ከራሱ ጽድቅና ከሀጢያተኛ ባህርይው ተለይቶ

የሚሰደዱት ነው። ሁለተኛው የእጣኑ መሰደድ ሲሆን ይህ የሚጨስ እጣን የሚናገረው የእግዚአብሔርን ክፍተኛ ክብር ለማምጣት የሰው ነፍስ/ባህርይ በፍፁም እንደሚለውጥ ነው። መጀመሪያ ራሳችንን ለእግዚአብሔር በናሱ መሰደድ ስንስደድ ምንም ሊቀርብ የሚችል ነገር አልነበረንም። የነበረን ነገር ቢኖር ልክ እንደ እንሰሳው ቆሻሻ፣ እበት፣ ቆዳ፣ ሆድ ዕቃ ወዘተ ነበር። የነፍስም ባህርይ በከፊል ተለውጦአል። አራቱ በአራዊት የተመሰሉት የነፍሳችን ክፍል (ንስር፣ አንበሳ፣ በሬ፣ ሰው) በከፊል ተገርተዋል። በሌላ በኩል ክርስቶስ በአማኙ ውስጥ መግባት በጀመረ ጊዜ የእግዚአብሔር ባህርይ በአማኙ ውስጥ መታየት ጀምሮአል። የአማኙ መንፈሳዊ ህይወት ከፍተኛው ደረጃ ደርሶ የነፍሱን መልካምነት ሁሉ ለእግዚአብሔር እንዲያስረክብ ይጠየቃል። የእጣኑ መጨስ ትርጉም የሚያመለክተው ይህንን ነው።

የነፍስ የሆነ ነገር ሁሉ መሞት አለበት። ኢየሱስ ምንም እንኳን ሙሉ ህይወት ቢኖረውም ህይወቱን አልተጠቀመም ነገር ግን በራሱ ፈቃድ ለራሱ ስራ እንዲጠቀምበት ለአባቱ መልሶ አስረከበ። “የኔ ፈቃድ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ትሁን” የሚለው ለእኛ እንድንከተለው የተሰጠ አብነት ወይም ንድፍ ነው። ይህ ሥፍራ ሌላው ቀርቶ ሰው ስጦታውን እንኳ ከእግዚአብሔር በቀጥታ ፍቃድ ካላገኘ መጠቀም የማይችልበት ስፍራ ነው። ኢየሱስ ወደ ቤተሳይዳ መጠመቂያ በወረደ ጊዜ የፈወሰው አንድ ሰው ብቻ ነበር። ሌሎቹን አልፈወሰም ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፈቃድ በጊዜው አንድን ሰው ብቻ መፈወስ ስለነበረ ነው። እኛ ብንሆን

ኖሮ ድንኳን ተክለን የፈውስ ስብሰባ ወይም ንቅናቄ እናደርግ ነበር።

በእግዚአብሔር መክበር

በመንፈሳዊ ስጦታዎች ፈጽሞ መክበር የለብንም። የእግዚአብሔር ስጦታዎች የተሰጡት ለቤተክርስቲያን እንጂ ለግለሰቦች አይደለም። ስጦታዎች የተሰጡት ቤተክርስቲያንን ለማገጸ ሲሆን ስጦታዎችን እኛ እንደፈለግን መጠቀም አንችልም። ሆኖም ይህ ሁኔታ የሚከሰተው ራስ ሳይሞት ሊቀር ነው። ለራስ መሞት በማደራያው አደባባይ ውስጥ እንደሚገባ ካልተፈፀመ ነፍስ ለመስዋዕትነት በምትቀርብ ጊዜ እንደ ቃዋሌ መስዋዕት ንፁህ ያልሆነና ተቀባይነት የሌለው መስዋዕት ይሆናል።

ቀንዶቹ

በዚህ መሰደድ ያሉት ቀንዶች የሚያስረዱን ህይወትና ማስገደድን ነው። ይህን ሁኔታ በጣም ልዩ የሚያደርገው በዚህ ሥፍራም ሰው በመንፈሳዊ ለውጥ ሂደት እዚህ ነጥብ ላይ ከደረሰ በኋላም የህግና የህይወት ቅሬታዎች መኖራቸው ነው። ይህ የሚያሳየው ሰው ወደ ቅድስት ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት አንድ የመጨረሻ ግዴታ የሆነ ተግባር እንዳለበት ነው። ይህም ተግባር ለእግዚአብሔር አባት ሙሉ በሙሉ መማረክ ወይም ራስን ማስረከብ ነው። ይህ ነጥብ በሰው የመንፈሳዊ የእድገት ደረጃ አንድ ትልቅ መሸጋገሪያ መንገድ ነው። እዚህ ላይ ሰው በክርስቶስ

የደረሰበትን ሁሉ እና ያለውን ሁሉ እንዲያስረክብ የሚጠየቅበት ስፍራ ነው። ስለ ኃይል ትልቅ ትምህርት የምንማረው ለበለጠ ኃይል ስንገዛ ነው። ይህ ትምህርት ደጋግሞ የሚያሳየው ወደ እግዚአብሔር አባት የሚያደርስን መንገድ ራስን ማስረክብ መማረክና እርሱ የሰጠንን ሁሉ መልሰን መስጠት ነው። ይህ ምሳሌ ከውጭ አደባባይ ክፍል ጀምሮ ይታያል። አንድ የእህል ዘር መሬት ወደቃ ሞታ ብዙ ፍሬ እንድምታፈራ ሁሉ አዳማዊ ህይወት የሚሞተው የክርስቶስን ህይወት ለማትረፍ ነው። በክርስቶስ ያተረፍነውን ሁሉ የምናስረክበው የእርሱን ሙላት ለመቀበል ነው። ወደፊት አንድ ርምጃ አለመሄዳችን የሚያስከትለው ውጤት ምን ይሆን?

ሞት በወርቁ መሰዊያ

የወርቁ መሰዊያ ህይወት የሚገኝበት ስፍራ ነው። ቅድስት ስፍራ የሚባለው ሀሳብ በጠቅላላ የሚያሳየው ወደ ክርስቶስ ህይወት መግባትን ሲሆን አንድ መታወስ ያለበት ጉዳይ ግን ወደ ክርስቶስ ህይወት ሲገባ የራስን ህይወት ማስረክብ እንደሚያስፈልግ ነው። ይህ ቋሚ እውነት ሲሆን ወደ ክርስቶስ ሙላት ለመግባት አንድ ሰው በአደባባዩ ውስጥ ባለው በደም በተፈረመው ቃል ኪዳን በመመስረት የራስን ህይወትና አብሮት ያለን የባዕድ ህይወት ጥያቄ ሁሉ መፍታትና ማስተካከል አለበት።

በወርቁ መሰዊያ ላይ በጣም ሰለሚያስፈራ ሞት በዘሌዋውያን 10 ላይ እናነባለን። ይህም ካህናት ሰለነበሩ የአሮን

ሁለት ልጆች ስለ ናዳብና አብድዩ የተነገረ ነው። አሁን ባለንበት ዘመን የዚህ አይነት ሞት የሚታየው በአገልጋዮች ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ ካህንነት ደረጃ የደረሱትንም ጭምር ነው።

“የአሮንም ልጆች ናዳብና አብድዩ በየራሳቸው ጥናውን ወስደው እሳት አደረጉበት በላዩም ዕጣን አኖሩበት በእግዚአብሔርም ፊት እርሱ ያላዘዛቸውን ሌላ እሳት አቀረቡ። እሳትም ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ በላቸው በእግዚአብሔርም ፊት ሞቱ። ሙሴም አሮንን እግዚአብሔር ወደ እኔ በሚቀርቡ እቀደሳለሁ በሀዘቡም ሁሉ ፊት እከበራለሁ ብሎ የተናገረው ይህ ነው አለው አሮንም ዝም አለ። ሙሴም የአሮንን አጎት የዑዝኤልን ልጆች ሚሳኤልንና ኤልጻፋንን ጠርቶ ቅረቡ ወንድሞቻችሁንም ከመቅደሱ ፊት አንስታችሁ ከሰፈር ወደ ውጭ ውሰዱአቸው አላቸው። እነርሱም ቀርበው አነሡአቸው ሙሴም እንዳለ በቀሚሳቸው ከሰፈር ወደ ውጭ ወሰዱአቸው። ሙሴም አሮንን ልጆቹንም ዓልአዛርንና ኢታምርን እንዳትሞቱ በማህበሩም ሁሉ ላይ ቁጣ እንዳይወርድ ራሳችሁን አትንጩ። ልብሳችሁንም አትቅደዱ እግዚአብሔር ስላቃጠለው ማቃጠል ግን ወንድሞቻችሁ የእስራኤል ቤት ሁሉ ያልቅሱ። የእግዚአብሔር የቅብአት ዘይት በላያችሁ ነውና እንዳትሞቱ ከመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አትውጡ አላቸው።” በዘሌ 10:1-7

እግዚአብሔር እነኚህን ሰዎች አልገደለም። ገደብ ተላልፈው የራሳቸው ተግባር እንዳጠመዳቸው እናያለን። ምንም አይነት እሳት በመገናኛው ድንኳን መጠቀም አይፈቀድም። ከማደሪያው አደባባይ ውስጥ እግዚአብሔር ራሱ በመሰዊያው ላይ ካቀጣጠለው ቅዱስ እሳት ውጪ ሌላ እሳት መጠቀም አይፈቀድም። ናዳብና አብድዩ ትዕዛዙን ባለመፈፀም በቸልተኝነት በእግዚአብሔር ጉዳይ ሙከራ አደረጉ። የዚህ አይነት አሰራር ልክ እንዳለፈው ጊዜ በዘመናችንም እግዚአብሔርን በመተላለፍ በእጣኑ

መሰዎ ወንዶችና ሴቶች በሞት ሲወዱቁ እናያለን። ይህም ሥጋዊ ሞት ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊ ሞትንም ይጨምራል።

አዳም ህያው ነፍስ ሆኖ በእግዚአብሔር ተፈጠረ ነገር ግን አዳም ሞተ። ከዚያን ጊዜ አንስቶ የእግዚአብሔር ፍፁም ፈቃድ ሰው ወደ ህይወት እንዲመለስ ብቻ አይደለም ነገር ግን ወደ ዘለአለማዊ ህያውነት እንዲሸጋገርም ነው።

“አሁን ግን በመድሀኒታችን በአየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ታይቷል። እርሱ ሞትን ሽሮአልና እኔ ሰባኪና ሐዋርያ አህዛብንም አስተማሪ እንድሆን በተሾምሁበት በወንጌል ሕይወትንና አለመጥፋትን ወደ ብርሃን አውጥቶአል።” 2ኛ ጢሞ 1÷10

ስለሆነም የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰው ህያው ነፍስ ብቻ ሳይሆን ከፍ ወዳለው መንፈሳዊነት ማለትም እግዚአብሔርን መምሰልና መንፈስ ወደ መሆን እንዲለወጥ ነው።

አሁን የምንሰብከው መልዕክት ይህንን የልጅነትና የወራሽነት መልዕክት ነው። የእግዚአብሔርን ፍጥረቶቹ ከአሽከርነት ወደ ልጅነት ከፍ ለማድረግ የተላኩ መልዕክት ነው። በፍጥረት ላይ ባለሥልጣንና ገዢዎች በመንፈሳዊ ደግሞ ልጆች እንድንሆን ነው።

ይህም ግልፅ የሚሆነው የነፍስ አለም ተሸንፎ የመንፈስ ስጦታና ፍሬ በሰው ህይወት ሲከሰት ነው። ከዚህ በኋላ በጠላት ላይ ኃይል እናገኛለን። ጠላትን ከውስጣችን ካሸነፍን በኋላ አንድ የቀረ ጠላት ወይም መጋረጃ አለ። ይህም መጋረጃ እኛ ራሳችን ነን መጋረጃው ስጋን ይወክላል። በማደራያው ድንኳን ውስጥ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ማለትም እግዚአብሔር ሰውን ፊት ለፊት

የሚገናኝበት ሥፍራ ከመምጣታችን በፊት ሦስት መሻገር ያለብን መጋረጃዎች አሉ።

“በዚያም ከአንተ ጋር እገናኛለሁ። የእስራኤልን ልጆች ታዘዘ ዘንድ የምሰጥህን ነገር ሁሉ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል በሥርየት መክደኛው ላይ ሆኜ እነጋገራለሁ።” ዘፀ. 25÷22

ቀንዶቹ

የዕጣኑ መሰዊያ ቀንዶች ዋነኛና አስፈላጊ የሆነውን ሥራ ይጠቁማሉ። ይኸውም የነፍስን መስዋት አስፈላጊነት ነው። በብሉይ ኪዳን መስዋዕት “ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ የአንድ አመት ወንድ ነው” ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መስዋዕት ሁለተኛ ደረጃ ሳይሆን የመጀመሪያ መሆን አለበት። ብዙዎቻችን ህይወታችን መጀመሪያ ለእግዚአብሔር መሆን ሲገባው ለራሳችን ኖረን የተረፈውን ህይወት እንሰጠዋለን። እግዚአብሔር የመጀመሪያውን ፍሬ ከህይወታችን ይፈልጋል። ያለ ነቀፋና ያለ ነውር የሚለው ቃል ብዙ ትርጉም ያዘለ ነው በዕብራውያን መጽሐፍ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ይላል፡-

“በእግዚአብሔር እንደመልክ ጼዴቅ ሹመት ሊቀነህናት ተብሎ ስለተጠራ ለሚታዘዙት ሁሉ የዘላለም መዳን ምክንያት ሆነላቸው።”

ለተራ አንባቢ ኢየሱስ ፍፁም ሆኖ ተሰራ እንጂ ፍፁም አልነበረም የሚል ሃሳብ ሊሰጥ ይችላል። ነገረ ግን በመንፈስ ስናየው የምንረዳው ነገር ኢየሱስ ክርስቶስ ፍፁም መስዋዕት ሊሆን የሚችለው በመስዋት ብቻ መሆኑን ነው። ስለዚህም

ከመከራው የተነሳ ፍፁም መስዋዕት ሊሆን ቻለ። ይህንን ለመሆን በስጋው መከራ መቀበል ነበረበት። ሌላ ከእግዚአብሔር ቃል አንዳንድ ጊዜ በስህተት የሚተረጎም አለ።

“ክርስቶስም በሥጋ ስለ እኛ መከራን ስለተቀበለ ከእንግዲህ ወዲህ በሥጋ ልትኖሩ በቀረላችሁ ዘመን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ እንደ ሰው ምኞት እንዳትኖሩ እናንተ ደግሞ ያን ሃሳብ እንደ ዕቃ ጦር አድርጋችሁ ያዙት በሥጋ መከራን የተቀበለ ኃጢአትን ትቶአልና።” 1ኛ ጴጥ 4÷1

እርግጥ ነው ብዙዎች በስጋ ብዙ መከራ የተቀበሉ አሉ። ኃጢአትን ከማድረግ ግን አልተቆጠቡም። ስለሆነም እዚህ ላይ “መከራ” የሚለው ቃል ትክክለኛ መንፈሳዊ ትርጉም አለው። እግዚአብሔር የሚፈልገው በስጋ የምንቀበለው መከራ የመቅጫ አይነት ሳይሆን ነገር ግን የስጋን መሻትና ስጋን መቋቋምን የሚያስችል ነው። ስለሆነም በስጋ መከራ መቀበል የስጋን ኃይል ደምስሶ ያሰረውን ነገር ሁሉ ይበጥሰዋል። ህይወታችን ተለውጦ እንደ ክርስቶስ ሃሳብ ሲመስል በክርስቶስ የነበረ ሀሳብ ወደዚህ ዓይነት መከራ ይመራናል።

ያለነቀፋና ያለ ነውር

እዚህ ላይ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ እንደ ጥንቱ የመስዋዕት ጠቦት የተመስለው የሰው ነፍስ ነው። ይህም ማለት ያለ ጠባሳ ያለ ኃጢአት ፈጽሞ በእግዚአብሔር የነፃ ከራሱ የተላቀቀ ለፈጣሪው መገልገያ የተሰዋ ማለት ነው። አንድ ሰው እዚህ

ደረጃ በአሁኑ ጊዜ ለመድረስ ይችላል። ይኸውም ሰው በሀሳቡ በመሻቱ በፈቃዱና በስሜቱ ኃጢአትን ላይፈጽም ይችላል። ወደዚህ ሁኔታ ስትደርሱ አላማው ራስን ከፍ ማድረጊያ እንዳይሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል። ራስ ወዳድነትና የራስ ክብር ሳይነካ ሰው ራሱን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ይችላል። ሆኖም ግን የብልጠት መገዛት ይሆናል። ስለዚህ አላማችን የራስ ክብር ከሆነ ራስ አልሞተም ህያው ነው ማለት ነው። አላማችን የእግዚአብሔር ህዝብ፣ የእግዚአብሔር እቅድ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ብቻ መሆን አለበት በእግዚአብሔር ውስጥ ፈጽሞ መሰወርና የራስን ነገር ፈጽሞ መካድ ማለት ነው። አዳም ሲወድቅ የሀሳቡ /የአእምሮው እቅድ ሁሉ ወደቀ። አሁን ተነስተናል የሃሳባችን ዘይቤ ሁሉ መነሳትና ማረጋገጥ አለበት።

“በልቡ እንዳሰበ እንዲሁ ነውና” ምሳ. 23 ÷7

ንድፋ

ክርስቶስ ከውስጣችን በሙላት በትንሳኤ ሊነሳ የሚችለው እኛ ስንሞት ብቻ ነው። የዘር መሞት ከእፅዋዕት መጽደቅ ይቀድማል። ኢየሱስ ከኃጢአት ሁሉ ካነፃን ኃጢአት ፈጽሞ ከነፍሳችንና ከባህርያችን የሚወገድበት ነጥብ እና የመለኮታዊ ባህርይ በውስጣችን የሚጀምርበት ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ወ ደሚለው ደረጃ እንደርሳለን ማለት ነው።

“አብርሃም፣ አብርሃም”

እምነት የሚገኝበት ስፍራ ሁሉ፣ ሰዎች በእምነት በሚኖሩበት ስፍራ ሁሉ አብርሃም የሚለው ስም ዋነኛ የእምነት ምልክትና ምሰራሻቸው ነው።

“ዘፍጥረት 22 ቁጥር 2 የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሀቅን ይዘህ ወደ ሞርያም ምድር ሂድ እኔም በምነግርህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው አለ። ቁጥር 4 በሦስተኛውም ቀን አብርሃም ዓይኑን አነሣና ቦታውን ከሩቅ አየ። ቁጥር 6 አብርሃምም የመስዋዕቱን እንጨት አንስቶ ለልጁ ለይስሃቅ አሸከመው እርሱም እሳቱንና ቢላዋውን በእጁ ያዘ ሁሉቱም አብረው ሄዱ። ቁጥር 10 አብርሃምም እጁን ዘረጋ ልጁንም ያርድ ዘንድ ቢላዋ አነሣ። ቁጥር 11 የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ጠራና አብርሃም አብርሃም አለው እርሱም እነሆኝ አለ።” ዘፍ 22፥ ቁጥር 2 ፣ 4፣ 6፣ 10፣ 11

መልአኩ ይስሀቅን ሲያተርፈው የአብርሃምን ለራስ መኖርን ግን ሰውቶታል ወይም ገሎታል። ይህ ሁሉ ድርጊት የተፈፀመው በተራራ ላይ መሆኑ የሚያመለክተን ስፍራው የጽዮን ከተማ ጽኑ ምሽግ፣ የመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ህዝብ እና የእግዚአብሔር ምርጫ ምሳሌ ስለሆነ ነው። በዚህ ተራራ የሰለሞን መቅደስ ተሰርቶአል። 2ኛ ዜና 3፥1 ይህ ስፍራ የኦርፋ አውድማ የነበረበት ዳዊት ለእግዚአብሔር መስዋዕት አቅርቦ እስራኤልን ከታላቅ መቅሠፍት ያዳኑበት ነው። ዛሬ በስፍራው የድንጋይ ሀውልትና የእስላም መስጊድ ይገኙበታል።

ትናንትና ዛሬም ለዘላለም የማይለወጠው እግዚአብሔር ከአብርሃም የጠየቀውን መስዋዕት ዛሬ ከእኛም ይፈልጋል ከተቀበለው ታላቅ እውቀትና የተትረፈረፈ ህይወት ስንሰጥ

የበለጠ መስጠት ባህሪያችን ይሆናል ። “ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፤ ብዙ አደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዝተው ይሹበታል።” ሉቃ 12፥48

ባልዲ ሙሉ ውኃ ከጉድጓድ ሙሉ ምንጭ ይለያል፤ ነገር ግን መስዋዕትነቱ አንድ ነው።

ራስ ወዳድነት

የሰው ነፍስ የእግዚአብሔር ዋጋ ነው። እግዚአብሔር ከምንም ነገር በላይ የሚሻው አንድ ምድራዊ ነገር ቢኖር የሰው ነፍስ ነው። እግዚአብሔር የሚሻው ወርቅ፣ ብር፣ መሬት፣ እንስሳት፣ መላዕክት አይደለም። ታላቁ ዋጋ የሰው ነፍስ ነው። ነፍስ ሲማረክ ፍጥረት ሁሉ ይማርካል። እግዚአብሔር ርቦት ሳይሆን ልጅ ይሻል። እንደ ርቦት እርሱን ለማምለክ ብቻ የተፈጠሩ ፍጥሮችን ሳይሆን በራሳቸው ፈቃድ እርሱ የሰጣቸውን መልካምነት ሁሉ በእግሩ ሥር የሚሰጡት ልጆችን ይሻል።

“የእኔ ፈቃድ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ትሁን” ሉቃ 22፥42

ከእግዚአብሔር መንፈስ የተገኙ ስጦታዎች ሁሉ ለእግዚአብሔር ተመልሰው መሰጠት አለባቸው። እግዚአብሔር ሰውን ከእግዚአብሔር ውጪ ነፃ አላደረገውም። ነገር ግን የእርሱን መልካምነት በእኛ ላይ በማፍሰስ ወደ ራሱ እያስጠጋን ነው። ከእግዚአብሔር እጅ ውጪ የእግዚአብሔር መልካምነት በሙላት የሚታይበት ሌላ ስፍራ የለም። እግዚአብሔርን ትጠቀሙበታላችሁ ወይስ እግዚአብሔር ይጠቀምባችኋል?

እግዚአብሔር የራሱ አስተዳዳሪ ነው። ሰው የእግዚአብሔርን ስጦታዎች ሲያገኝና የባህርዩ ተካፋይ ሲሆን ያገኘውን ስጦታ ለራሱ መጠቀሚያ ካደረገው ስልጣን ለራሱ ያዘ ማለት ነው።

“24ቱ ሽማግሌዎች በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት ወድቀው ከዘላለም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው እየሰገዱ ጌታችንና አምላካችን ሆይ አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና ስለፈቃድህ ሆነሃልና ክብር ውዳሴ ሀይልን ልትቀበል ይገባህል እያሉ በዙፋኑ ፊት አክሊላቸውን ያኖራሉ።” ራዕይ 4 =10 - 11

እዚህ ላይ አውሬ የሚወክለው የሰዎችን ነፍስ ሲሆን ከአዉሬነት ባህርይ ወደ ክርስቶስ ባህርይ ተለዉጠዋል። ከ ዙፋናቸው ወርደው ዘውዳቸውን አውርደው በጌታ እየሱስ ፊት ወድቀው ሰገዱለት።

"ክብር ውዳሴ ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል"

በደሙ ተሰውቶ የሰጣቸውን ሀይልና ክብር ለእርሱ መልሰው አስረከቡት። ይህ በግልጽ የሚያሳየው የራሳቸው እንዳልሆኑ እና ለዘላለም ከዋጃቸው ከእርሱ ጋር እና የእርሱ ክፍል እንደሆኑ ነው።

በጌታ ቃል ኪዳን መሰረት ካህናትና ንጉሶች እንሆናለን፤ ራዕይ 4 ይህንን ሁኔታ ያሳያል። ሰው በመጨረሻው ካህን እና ንጉስ ማለትም ነፍሱ የንጉሱ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ማደሪ እንደምትሆን ያሳያል። ኢየሱስ ሁሉን ሀይልና ስልጣን ለአባቱ አስረከቦ ለመስቀል ውርደት ራሱን እንዳቀረበ ሁሉ እንዲሁ የእግዚአብሔር ልጆች አውነተኛ ምሳሌ በመሆን አክሊላቸውንና

ካህንነታቸውን ለዋጃቸው ያስረክባሉ ይህም እጅግ ውብ የሆነ ምሳሌ ነው።

የወርቁ መሰዊያ ቤተክርስቲያን

ይህ የቤተክርስቲያን አለም የሚወክለው በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከምታምን ቤተክርስቲያን አንድ ደረጃ ከፍ ብሎ የሚገኝ የአምል አለም ነው። ይህ ስፍራ ቤተክርስቲያን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት ራሷን የምታዘጋጅበትና የእግዚአብሔርን ሙላት ከእርሱ ጋር አንድ በመሆን የምትቀምስበት ነው። የአሮጌው አገልግሎት መሞትና በእግዚአብሔር ብቻ ፍፁም መደገፍ የሚታይበት አለም ነው። ሰው የመጨረሻውን የስጋ ነገር የሚጥለበት ነው። እዚህ ስጋዊነት በሞት የሚቀጣበት ስፍራ ነው። በወርቁ መሰዊያ ካህኑ የደረበውን ካባ አውልቆ በፍታውን ብቻ ያስቀራል። ወደ አደባባይ ደጃፍ ሲገባ ለኃጢአት ሞቶአል። ወደ ቅዱስ ስፍራ ሲገባ ለራስ ሞቶአል። አሁን ግን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት እየተዘጋጀ ስለሆነ ለነፍስ ሥራ ሁሉ መሞት አለበት። በሌላ አነጋገር ስጦታዎቹን ሁሉ አስረከቦ የክርስቶስን ባህርይ መውሰድ አለበት። ስጦታዎችን ማስረከብ ማለት በልሳን አይናገርም ወይም ትንቢት አይተነብይም ማለት አይደለም። ነገር ግን በእግዚአብሔር እጅ አስረክቦ እሱ ሲፈቅድለት ብቻ መጠቀም ማለት ነው። ይህም ሲሆን በቅድስተ ቅዱሳን የሚታየው ክርስቶስ ብቻ ይሆናል። ስለዚህም ምክንያት እስከ ዛሬ ቤተክርስቲያንን በዚህ ሁኔታ አላየንም። የማያቋርጥ የመግባትና የመወጣት ሁኔታ ይታያል። እግዚአብሔር እረኞችን ህዝቡን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲመሩ በእግዚአብሔር ፊት እንዲቆዩና ዘላለማዊ አንድነት

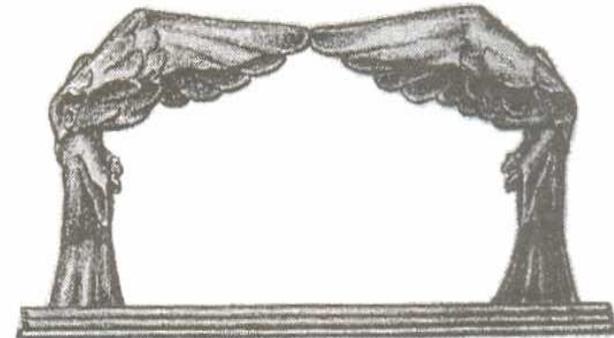
እንዲኖራቸው እንዲያስተምሩ እየመራቸው ነው። ስለዚህ ስፍራ ብዙ የምንለው የለም እስከዛሬ ድረስ ያሉ የእግዚአብሔር ሰዎች የተባሉ በሙሉ በዚህ ስፍራ ደርሰው ቆመዋል ወይም ወድቀዋል። አንዳንድ ቅድስተ ቅድሳን ደርሰናል የሚሉ ገና በአደባባዩ ደጅ እየተንገራደዱ ነው። የሰው ፍጥሩ ሁሉ ህይወትን ይጠብቃል። ከመሀላችን በአንዳችን ውስጥ ህይወት ጥሶ ሲወጣ ለመሰወር ያዳግታል። ስለሆነም አንድ ሰው መድረሱን እንዴት አድርገን መለየት እንችላለን የሚለው ጥያቄ አላስፈላጊ ነው። ዕውር ሀጢአተኛ እንኳን የእግዚአብሔርን ክብር ያያል። የእግዚአብሔርን ክብር ማንም ሊቋቋማው በማይችል ሁኔታ በሚያሳውር ታላቅ ብርሃን ተገልጾ ሁሉም ያዩታል። በምህረት ቀን (day of atonement) ካህኑ በቅዱስ ስፍራ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት የመጨረሻ የሚያከናውነው ተግባር የዕጣኑን መሰዊያ ማንሳትና በድፍረት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይዞ በመግባት የነፍስን መስዋዕት በምህረት መክደኛው ፊት ማቅረብ ነው።

እንደ ክርስቶስ አካል በዕጣኑ መሰዊያ ዓለም

በዚህ የቅድስተ ቅዱሳን ዓለም ውስጥ የወርቁ እጣን መሰዊያ የሚወክለው በራዕይ 12 የምትገኛዋን በፀሐይ የተሸፈነች ሴት ነው። ይህቺ ሴት ተዋጅታለች፣ ተለይታለች፣ በክርስቶስ ተጠምቃለች፣ የክርስቶስ ባህርይ በነፍሷ ተፀንሶአል። ይህ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንድትገባ ያዘጋጃታል።

የምዕራፍ 11

የስርየት መክደኛ

"ከጥሩ ወርቅም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት መክደኛ ሥራ ሁለት ኪሩቤል ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሥራ በስርየት መክደኛውም ላይ በሁለት ወገን ታደርጋቸዋለህ። ከስርየት መክደኛውም ጋር አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን ሁለተኛውንም ኪሩብ በሌላው ወገን አድርገህ በአንድ ላይ ትሠራዋለህ። ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ ይዘረጋሉ የስርየት መክደኛውንም በክንፎቻቸው ይሸፍናሉ ፊታቸውም እርስ በርሱ ይተያያል የኪሩቤልም ፊታቸው ወደ ስርየት መክደኛው ይመለከታሉ። የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ እኔም የምሰጥህን ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ። በዚያም ከአንተ ጋር እገናኛለሁ የእስራኤልንም ልጆች ታገዝ ዘንድ የምሰጥህን ነገር ሁሉ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ እነጋገርሃለሁ።" ዘፀ 25: 17-22

የስርየት መክደኛው ያለ አንዳች ቅይጥ ነገር ከንፁህ ወርቅ ብቻ የተሰራ ዕቃ ነው። መቅረዙም ከንፁህ ወርቅ የተሰራ ነው። ሆኖም ተግባሩን ለማከናወን መኮሰተሪያና ዘይት ይገኝበታል። ከሁለቱ መላዕክት ጋር ያለው የስርየት መክደኛው የሚያሳየን የሰውን ሳይሆን የመንፈስን መጠለል ነው።

ሦስተኛው መጋረጃ

በአመት አንድ ጊዜ በምህረት ቀን ካህኑ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል። ይህ የማደሪያው ድንኳን ክፍል ከቅዱስ ስፍራ በ3ኛ መጋረጃ የተከፈለ ነው። መጋረጃው የተፈተለው ከቀይ፣ ከሀምራዊና ከሰማያዊ ሀር ሲሆን በላዩ ላይ የኪሩቤል ምስል አብሮ ተፈትሎአል። በቅድስተ ቅዱሳን የመግቢያ በር አራት በወርቅ የተሰበጡ የእንጨት ምሰሶዎች ይገኛሉ። አራት የሚያሳየው ሰማያዊ አለም ለመግባት ማለፍ ያለብንን መከራ ነው። መጋረጃው ሥጋን ይወክላል። ምንም እንኳን ይህ ሥጋ በእግዚአብሔር የተቀረፀ ምልክት ቢኖረውም ስጋ የሚወገደውና መጋረጃውን ጥሶ የሚገባው ሰው ወደ ገነት ተመልሶ መግባቱን ሲጠቁመን ነው። ሰው ወደ እግዚአብሔር ህይወት እንዳይገባ የራሱ ዋነኛ ጠላት ነው።

የሰው አውሬ ባህርይ ወይም ተፈጥሮ ኤደን ገነት ወደ ተባለው ስፍራ ወደ እግዚአብሔር እንዳይገባ አግዶታል። ሰው ወደ ገነት እንዳይገባ በሰይፍ በምትገለባብጥ በኪሩቤል እሳት ታግዶአል። እግዚአብሔር ግን ከገነት ባሻገር ወደ ዘላለማዊነት እንድንገባ ወስኖአል።

"አዳምንም አስወጣው ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባብጥ የነበላል ሰይፍን በዔድን ገነት ምስራቅ አስቀመጠ።" ዘፍ 3፣24

የእሳት ሰይፍ

በሰይፍና በእሳት ሳናልፍ ወደ ህይወት ተመልሰን ገብተን ዘላለማዊነትን መካፈል አንችልም። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ በሉቃስ ወንጌል ሲናገር ፦

"በምድር ላይ እሳት ልጥል መጣሁ አሁንም የነደደ ከሆነ ዘንድ ምን እፈልጋለሁ? ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ እስክትፈጸምም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ?" ሉቃ 12=49-50

እሳት መከራ ነው። ከሰው ተፈጥሮ ጋር ይቃረናል። እሳት ከማንኛውም ነገር ጋር እንዲገናኝ ሲደረግ ያንን ነገር ይለውጣል። ስለዚህ ከላይ የተጠቀሰው እሳት የለውጥ መሳርያ ነው። የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣት ያውጅ የነበረው መጥምቁ የሐንስ እንዲህ ይላል፦

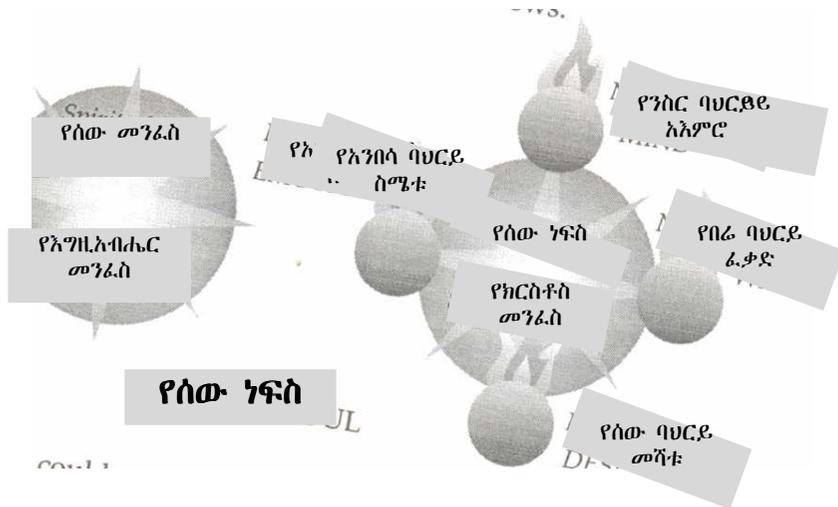
"እኔስ ለንስህ በውኃ አጠምቃችኋለሁ ጫማውን እሸክም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል መንሹም በእጁ ነው አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል ስንዴውንም በጎተራው ይከታል ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።" ማቴ 3=11-12

አራቱ ኪሩቤሎች

በቅድስተ ቅዱሳን መግቢያ የሚገኙት አራቱ ምሰሶዎች በሕዝቅኤል 1=10፣ ኢሳ. 6 እና በራዕይ 4 የተገለፁት የእነኚህ ኪሩቤሎች ምሳሌ ናቸው። ኪሩቤሎች የሰው ነፍስ ተምሳሌት

ሲሆኑ በራዕይ 4 ላይ አራቱ አውሬዎች ተብለው የተገለጹትና በራዕይ 7፣1 ደግሞ በአራቱ የምድር ማዕዘን (የሰው ነፍስ) የቆሙት አራቱ የሞትና የጥፋት መላዕክት ናቸው። ወደ ኤደን ተመልሰን ለመግባት በእሳት ማለፍ አለብን ። የእሳቱ ሰይፍ የእግዚአብሔር ቃል እና የእሳት ጥምቀት ሲሆን ሰውን ወደ ፍፁምነት እንዲመጣ የሚያደርገው መሳርያ ነው። እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን ሰይፍ የያዘው መልአክ በገነት በስተምስራቅ ሲሆን በራዕይ 7፣2 ያለው ቅዱሳንን ለማተም የሚነሳው 5ኛው መልአክ በስተምስራቅ ነው። ምስራቅ የሚያመለክተው የክርስቶስን ሀሳብ (አእምሮን ነው)

የሰው ነፍስ ስዕል ከዚህ እንደሚከተለው ነው፡-

የነፍሳችንን አለም ከወረሩት ከእነዚህ አራት አውሬዎች የተነሳ ባይሆን ኖሮ ወደ ኤደን አለም እንደገና በመግባት የህይወት ዛፍ ከሆነው ክርስቶስ ተመግቦን ባህሪያችን ወደ ክርስቶስ ባህርይ ይለወጥ ነበር። ሰው በሀሳቡ የንስር ባህርይ ሲኖረው በሀሳብ አለም እንዲዋሻር ከእግዚአብሔር እንዲርቅ ያደርገዋል። በስሜቱ እንደ አንበሳ ሲሆን ይህም አረመኔ አውሬ ሌሎችን ለመግደል የሚጥር ባህርይ ነው። ሰው በፈቃዱ እንደ በሬ ልግመኛ ነው። መሻቱ/ፍላጎቱ/ እንደ ሰው ይመስላል፤ እንደ ሰው የሚመኝ (የሚሻ) ምንም አይነት ፍጡር የለም። መንግስተ ሰማይንና ሲኦልን በአንድ ላይ የሚሻ/የሚፈልግ/ ሰው ብቻ ነው።

እዚህ ላይ የመጋረጃው መቀደድ ሰው የራሱን የሥጋ ባህርይ አሸንፎ /ጥሶ መውጣት/ ያስረዳናል። ጳውሎስ ወደ ዕብራውያን በባፈው መልዕክቱ መጋረጃው የክርስቶስ ሥጋ እንደሆነ ይናገራል።

"እንግዲህ ወንድሞች ሆይ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በእየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን.. "ዕብ 10:20

ኢየሱስ የራሱን ስጋ በማሸነፍ ለእኛ መንገድ ክፍተልናል፤ ስለሆነም እኛም የሱን ፈለግ ተከትለን ሥጋን ጥሰን ድል ነሺዎች እንድንሆን አርአያ ሆኖልናል።

እሳቱ መከራው ነው

በጳውሎስ ትምህርት በሐዋርያት ሥራ 14፡22 እሳቱ ተጠቅሶአል።

"የደቀ መዛሙርቱን ልብ እያጸኑ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከሩና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል እያሉ ወደ ልስጥራን ወደ ኢቆንዮንም ወደ አንጸኪያም ተመለሱ።"

የሰው ባህርይ በተለያዩ የውርደትና የመክራ አይነቶች መወገድ የግድ አስፈላጊው ነው። በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ የሚገኘውን የእግዚአብሔርን ባህርይ በውስጡ ለማፍራት የሚያስችለው መክራ ብቻ ነው። በኪሩቤል ምስል የተሞላው መጋረጃ ተምሳሌት የህይወት ዛፍ ወደሚገኝበት ኤደን ገነት መግባትን ለማሳየት ነው። ክፉንና በጎን የምታሳውቀዋን የእውቀትን ዛፍ ድል ነስተናል፤ በእውቀት ዛፍ ዳግም የመውደቅ አደገኛነት አልፎአል። ስለሆነም ዳግም የመውደቅ አደጋ አይኖርም።

በማደሪያው አደባባይ ከሚገኘው ከናሱ መሰውያ ደም፣ ከቅድስት ስፍራ ከእጣኑ መሰውያ እሳት በመያዝ፣ ከቅድስት ስፍራ የሚገኘውን ጥናውን ከጎኑ በማንጠልጠል ካህኑ የማደሪያውን አደባባይና ቅዱስት ስፍራን የሚወክሉትን ትጥቁን በመያዝ የኪሩቤልን መጋረጃ አልፎ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል። መጋረጃው የመጨረሻው በሰውና በህያውነት መካከል ያለ አጥር ነው።

በመጋረጃው ውስጥ

"በእግዚአብሔር ፊት ካለው መሠዊያ ላይ የእሳት ፍም አምጥቶ ጥናውን ይሞላል ከተወቀጠውም ከጣፋጭ ዕጣን እጁን ሙሉን ይወስዳል ወደ መጋረጃውም ውስጥ ያመጣዋል። እንዳይሞትም የጢሱ ደመና በምስክሩ ላይ ያለውን መክደኛ ይሸፍን ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣኑን በእሳቱ ላይ ያደርጋል።" ዘሌ. 16፡12-13

የስርየት መክደኛ ሰውና እግዚአብሔር የሚገናኙበት ነጥብ ስለሆነ ሰው በጥንቃቄ እንደ እግዚአብሔር ትዕዛዝ ሁሉን ማድረግ ይገባዋል። አለበለዚያ ከታላቁ የእግዚአብሔር ሀይል ከሚወጣው ነፀብራቅ ስጋው ይመታል።

የስርየት መክደኛ የሆኑት ሁለት ኪሩቤሎች ምስል የሚያሳዩን በእግዚአብሔር አለም እግዚአብሔር ራሱ የራሱ ምስክር መሆኑን ነው። ሁለት የምስክር ቁጥር ነው። በስርየት መክደኛ የተሸፈነው ታቦት ምሳሌ የሰው አለም በእግዚአብሔር ፀጋ ፍፁምነት መሸፈኑን ያሳያል ስለሆነም ፍፁም የመጠለል ሀይል ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

የታላቁ ልዑል ጥላ

እዚህ ላይ የሚጠልለው ከንፁህ ከተመታ ወርቅ የተሰራው ኪሩቤል ነው። ወርቅ የሚያሳየው ንፁሁን የእግዚአብሔርን ባህርይ ሲሆን ይህም የሰው የሆነ ነገር የሌለበት በውስጣችን ፍፁምነት የሚያመጣው የእግዚአብሔር የራሱ ባህርይ ብቻ መሆኑን ነው። ይህ በእግዚአብሔር ስርአት እርግጠኛ የሆነ ድርጊት እንጂ ሀሳብ አይደለም። ይህ እውነት ቀደም ሲል ተፈጽሞአል።

"በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጨች ወደ አንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላክ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። መልአኩም ወደ እርሱ ገብቶ ደስ ይበልሽ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። እርሱም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች። መልአኩም እንዲህ አላት ማርያም ሆይ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሽልና አትፍራ፤ እነሆም

ትጽንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ስሙንም እየሱስ ትይዋለሽ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘለአለም ይነግሳል ለመንግስቱም መጨረሻ የለውም። ማርያምም መልአኩን ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል? አላቸው። መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ሀይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል። እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ እርስዋ ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች ለእርስዋም መካን ትባል ለነበረችው ይህ ስድስተኛ ወር ነው ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና። ማርያምም እነሆኝ የጌታ ባርያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አላች። መልአኩም ከእርስዋ ሄደ።" ሉቃ 1፣ 26-38

ምንም እንኳ ሰሙ ገብርኤል ቢሆን የእግዚአብሔር ዘር ለመልአኩ አልተሰጠውም። ታላቁ ገብርኤል እንኳ በማርያም ማህፀን ዘሩን ለማስቀመጥ ብቁ አልነበረም። ሰው የቃሉ ዘር ተሰጥቶታል፤ ነገር ግን ውድ የሆነውን የክርስቶስ ዘር በቤተክርስቲያን ማህፀን ውስጥ መትከል የመንፈስ ቅዱስ ተግባር ነው።

"ሴት ወንድን ትከብባለች" (ኤር 31፣22)

ወደ ኃላ ለተመለስ የእስራኤል ህዝብ በነቢይ የተነገረው ይህ ሐረግ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት ነው። ይህ ጥቅስ ዛሬ ለእኛ የሚናገረን "ሴት" የሚለው ቃል መንፈሳዊ ሴት ወይም ቤተክርስቲያን ስትሆን የከበበችው ወንድ ልጅ ከእርሷ የሚገኝ ወይም ደግሞ ከእግዚአብሔር ህዝቦች ነፍስ በምጥ የሚወለድ መሆኑን ያሳያል። ይህ ምሳሌ የሚወክለው የእግዚአብሔር መንፈስ ቤተክርስቲያንን ወይም የክርስቶስን አካል የሚጠልል መጠለያ ሲሆን በውጤቱም የበኩር ፍሬን ለእግዚአብሔር የሚያፈራሩ ህያውነትን በምድር የሚፈጥር መጠለል ነው።

በቤተክርስቲያን ዓለም ውስጥ

በቤተክርስቲያን አለም ውስጥ ይህ፣ ቤተክርስቲያን ስድስተኛዋ ቤተክርስቲያን ወይም የተጠለለች ቤተክርስቲያን ትባላለች። በዚህ ሰዓት በዚች ቤተክርስቲያን ውስጥ ነን ብለን እናምናለን ምክንያቱም በቀጥታ ከእግዚአብሔር መንፈስ እየተማርን ስለሆነና ቅዱሳንና ነብያት የተነበዩትን በምድር ልናፈራ በልዑል በመጠለላችን ነው። ይህ፣ ቤተክርስቲያን በራዕይ 12፣1-2 የተጠቀሰች ሴት ናት።

"ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአስራሁለት ከዋክብት አክሊል የሆነላት አንዲት ሴት ነበረች።እርስዋም ፀንሳ ነበር ምጥም ተይዞ ልትወልድ ተጨንቃ ጮኸች።"

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያሳየን ለእስራኤል ማዳንን ያመጣች እያንዳንዷ ሴት መሆን ነበረች። የአብርሃም ሚስት ሳራ አንዷ ዋነኛ ሴት ስትሆን የቃል ኪዳን ልጅ የሆነውን ይስሃቅን ወለደች። የሳሙኤል እናት ሃና መሆን የነበረች ወደ እግዚአብሔር ፀልያ ማህፀኗን የከፈተላትና በዘመኑ ሁሉ እግዚአብሔርን ያላሳዘነ እስራኤልን የታደገ ልጅ - ሳሙኤልን ወለደች። የማኑሄ ሚስት ሌላዋ ምሳሌ ስትሆን እርሷም በእግዚአብሔር የተቀባ የታላቁ ሳምሶን በጦርነት አንድ ጊዜም ያልተሸነፈ የብቸኛ ጦር እናት ናት። ከመሀኖች ሁሉ ትልቋ መሆን ሴት ቤተክርስቲያን ናት። የቤተክርስቲያን ስርአት ምን ጊዜም ህይወት አላፈራችም ነገር ግን ሁልጊዜ ከተቀበላችው ዘር ያነሰ ስታፈራ ትታያለች። እግዚአብሔር ቤተክርስቲያን የሴት ማህበር ሳይሆን ወንድ ልጅን እስክታፈራ ይጠብቃል። እዚህ ላይ የተባዕታይ ያታ የተጠቀመው

የህይወት ዘር ያለበትን ለማመልከት ሲሆን የአንድነት ይዘት ይታወቃል። ደግሞ ዘርን ወይም ህይወትን ከተባዕታይ የምትቀበል እንደሆነ ለማሳየት ነው። የወንድን ልጅ ሀሳብ በሰፊው በሚቀጥለው ምዕራፍ እናያለን።

አንድ በጣም ማስተዋል ያለበት ነገር የስርየት መክደኛው ኪሩቤሎች በህዝቅኤል ምዕራፍ አንድ አራት ክንፍ ያላቸው ወይም በራዕይ ምዕራፍ አራት ስድስት ክንፍ ያላቸው ተብለው የተጠቀሱት ኪሩቤሎች አይደሉም። በህዝቅኤልና በራዕይ የተጠቀሱት ኪሩቤሎች የሚወክሉት የሰውን ነፍስ ነው። በማደሪያው ድንኳን ከስርየት መክደኛው በስተቀር እያንዳንዱ ቁሳቁስ የሰው የሆነ ነገር የሚጠቁመን ተምሳሌት አለባቸው። በስርየት መክደኛው ያሉት ኪሩቤሎች ግን ልዩ ናቸው። እነዚህ ኪሩቤሎች የመላዕክት መልክና ሁለት ሁለት ክንፍ ያላቸው ሲሆን በህዝቅኤል 1 እና በራዕይ 4 እንዳሉት የአውሬ ባህርይ ያላቸውም። በራዕይ አራት አውሬዎች ሲባሉ በሕዝቅኤል ደግሞ ህያው ፍጡራን ወይም አራዊት ተብለዋል። የስርየት መክደኛው ኪሩቤሎች ዝርዝር ከዚህ በታች ባለው ጥቅስ ተገልጿል፡-

2ኛ ዜና 3፣11 "የኪሩቤልም ክንፎች ሃያ ክንድ ሙሉ ተዘርግተው ነበር የአንዱ ኪሩብ ክንፍ አምስት ክንድ ነበረ የቤቱንም ግንብ ይነካ ነበረ ሁለተኛው ክንፍ አምስት ክንድ ነበረ የሁለተኛውንም ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር።"

ከቃሉ እንደምንረዳው የስርየቱ መክደኛ ኪሩቤሎች ሁለት ክንፍ ብቻ ያላቸው ሌላ ስፍራ ከተጠቀሱት ኪሩቤሎች ሁሉ ልዩ ሲሆኑ ትርጉማቸውም ልዩ ነው። ይህ ነጥብ አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት አንዳንዶች አገልግሎታቸው የክርስቶስ አካል መሸፈኛ እንደሆነና የቤተክርስቲያን አለም ወንድ ልጅን እንደሚያፈራ

ስለሚያስተምሩ ነው። መሸፈኛው ወይም የሚጠልለን መንፈስ ቅዱስ እንጂ አገልግሎት አለመሆኑን መገንዘብ አለብን ።

መጠለል

በእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህርይ ለመሞላት በመለኮት መጠለል አለብን። በስርየት መክደኛው ላይ ያሉት የሁለቱ ኪሩቤሎች ምስል የመለኮትን መጠለል የሚያሳዩ ናቸው። በመኃልየ መኃልየ ላይ እንደ ተነገረው በቤተክርስቲያንና በክርስቶስ መሀል ያለው ፍቅር የመጨረሻውን ድርጊት ማለትም የህይወትን ዘር በነፍስ ውስጥ ወይም በቤተክርስቲያን ማህፀን ውስጥ እንደሚተክል ነው። የእግዚአብሔር መለኮታዊ ተዋረድ ህይወትን ማፍለቅ ነው።

አሳ 51፣16 "ሰማያትን እዘረጋ ዘንድ ምድርንም እመሠርት ዘንድ ጽዮንንም አንቺ ሕዝቤ ነሽ እል ዘንድ ቃሌን በአፍህ አድርጌአለሁ በእጄም ጥላ ጋርጂህለሁ።"

ሰማያት ከጥንት የነበሩ ስለሆነና ምድርም ተመስርታ ያለች ስለሆነ ይህ ጥቅስ የሚናገው የእግዚአብሔር ማደርያ ስለሆነው ሰማይ ማለትም የሰው ነፍስ ነው። ምድር የሚለው የተፈጥሮ ሰው ወደ ህያውነት እንደሚለውጥ ነው። እዚህ ላይ መፀለል ወይም መጠለል የሰውን ባህርይ መለወጥ ብቻ ሳይሆን ለውጡ ሲከናወን የእግዚአብሔር ጥበቃም እንዳለ ያሳያል። ሀሳብ በቃሉ ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፡-

"በዓለቱም ላይ ትቆማለህ ክብሬም ባለፈ ጊዜ በሰንጣቃው ዐለት አኖርሃለሁ እስካልፍ ድረስ እጄን በላይ እገርዳለሁ።" ዘፀ 33፡22

ሙሴን እግዚአብሔር በራሱ በእጁ ጥላ መሸፈን ወይም መጠለል ነበረበት። እጅግ በጣም አስገራሚ ነው። በቀላል አነጋገር ከእግዚአብሔር የሚወጣው የሀይል ጨረር ለሙሴ አይን እጅግ ሀይለኛ ስለሆነ በቋጥኝ ውስጥ ደበቀው። መጠለል ሁልጊዜ ዋነኛ ተግባሩን ማከናወን ብቻ ሳይሆን ጥበቃን ያስከትላል።

"ማረኝ አቤቱ ማረኝ ነፍሴ አንተን ታምናለችና ጉዳት አስክታልፍ ድረስ በክንፎችህ ጥላ እታመናለሁ።" መዝ 57፥1

"የጨካኞችም ቁጣ እስትንፋስ ቅጥርን እንደሚመታ ዐውሎ ነፋስ በሆነ ጊዜ ለድሀው መጠጊያ ለችግረኛው በጭንቁ ጊዜ መጠጊያ ከውሽንፍር መሸሽጊያ ከሙቀትም ጥላ ሆነሃል።" ኢሳ 25፥4

እንደገና እዚህ ድርብ የሆነውን የመጠለልን ተግባር እናያለን። የመደበቂያ ስፍራ ብቻ ሳይሆን ለድሆች ሀይልን እንደሰጣቸው በቃሉ እናያለን።

"እነሆም እኔ ከአንተ ጋር ነኝ በምትሄድበትም መንገድ ሁሉ እጠብቅሀለሁ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ የነገርሁህን ሁሉ እስካደርግልህ ድረስ አልተውህምና።" ዘፍ 28፥15

ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ በ1ኛ ቆ 10፥1-2 ሲጽፍ

"ወንድሞች ሆይ ይህን ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ አባቶቻችን ሁሉ ከደመና በታች ነበሩ ሁሉም በባህር መካከል ተሻገሩ ሁሉም ሙሴን ይተባበሩ ዘንድ በደመናና በባሕር ተጠመቁ።"

በየዘመናቱ መጠለል ነበረ፣ ይህ መጠለል በእግዚአብሔር ፈቃድ በዘመናቸው በተጠለሉ ሰዎች ላይ የሚታይ ነበረ። አሁን በዚህ ዘመን ያለው ተጠልለናል። ከዘመናት ከነበሩት ሁሉ የላቀ

መጠለል ነው። እነርሱ እግዚአብሔር በዘመናችን በእኛ ውስጥ ለሚያመጣውና ለሰው ዘር ሁሉ የሚሆን ምሳሌ ናቸው።

"እንዲህም ሆነ ማህበሩ በሙሴና በአሮን ላይ በተሰበሰቡ ጊዜ ወደ መገናኛው ድንኳን አዩ እነሆም ደመናው ሸፈነው የእግዚአብሔርም ክብር ተገለጠ።" ዘሁልቅ 16፥42

ከደመናው ጋር የጌታ ክብር አብሮ ይጓዝ ነበር። ይህ በራዕይ 12 ካለችው ፀሐይን ለብሳ ጨረቃ ከእግሯ በታች አድርጋ ከምትታየው ሴት ጋር ይመሳሰላል።

ሴትየዋና የእግዚአብሔር ክብር

የእግዚአብሔርን ፈገግታ፣ በጎ ፈቃድ፣ መልካምነት ሁሉ ቤተክርስቲያን እስካሁን ድረስ ስትደሰትበት ኖራለች። አሁን ግን የመጠለያ ጊዜ ነው። ከሴቷ ቤተክርስቲያን ወንድ ልጅ የሚወለድበት ሰአት ነው። ከእግዚአብሔር ፍፁም ፈቃድ በስተቀር ሌላው ነገር ሁሉ ተቀባይነት የሌለው ደረጃ ላይ እየቀረብን ነው።

"ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጎናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአስራ ሁለት ከዋክብት አካሊል የሆነላት አንዲት ሴት ነበረች።" ራዕይ 12፥1

ይህች ሴት የኢየሱስ እናት ማርያም አይደለችም። ይህ ምዕራፍ የተባፈው ላለፈው ሁኔታ ሳይሆን ለወደፊቱ ስለሚመጣው ዘመን ነው። ማርያም በመንፈስ ቅዱስ ተፀልላ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን ወለደች። በአሁኑ ሰአት ክርስቶስን በውስጣችን ለማምጣት ቤተክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ተጠልላለች። እንደ ማርያም በሥጋ የማህፀን ፍሬ ሳይሆን

በነፍሳችን የሚወለድ ፍሬ ነው። በፀሐይ የተጎናጸፈች ማለት በመጨረሻው የእግዚአብሔር ክብር መጎናፀፍያቸው መሆን እስከሚችል ድረስ ስለሚደርሱ የተመረጡና የተጠፉ የእግዚአብሔር ህዝቦች ነው። መሸፈን ከክፉ መስወር ብቻ አይደለም ነገር ግን የዕለት ልብስም ነው። ይኸውም የእግዚአብሔር ጽድቅ የህይወታቸው ክፍልና ልማዳቸው የሆነ ማለት ነው። ፀሐይ ክርስቶስን ጨረቃ ቤተክርስቲያንን ይወክላል። ይህች ሴት ፀሐይን ተጎናጽፋ ጨረቃ ከእግሯ ስር ነበር። ትርጉሙ ግልጽ ነው። በዮሐ 17፡5 እና 22 ያለውን የኢየሱስን ፀሎት ያሳየናል።

ዮሐ 17፡5 እና 22 "አሁንም አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ። እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍፁማን እንዲሆኑ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ።"

አንድ ለመሆን አለም አቀፍ ክርስቲያን መሆን አያስፈልገንም። የእግዚአብሔር ክብር በውስጣችን ያለ ጥርጥር፣ ያለፍርሃትና መለያየት እራሱ አንድ ያደርገናል።

ኢየሱስ የፀለየው ይህ "ክብር" የሚለው የሚያሳየን በራዕይ 12 ያለውን ሀሳብ ነው። በምድረ ባዳ ድንኳን ያንገኙብብ የነበረው ክብር ዛሬም ያው ነው። ይህ ክብር ህዝቅኤል በቼበር ወንዝ ያየው ኢሳያስም በምዕራፍ 1 እና 6 ያየው ክብር ነው። ነቢያት ሁሉ አይተውታል። ጳውሎስ በደማስቆ ጉዞው ላይ ወደ ምድር የጣለው ይው ክብር ነው። እኔም አምናለሁ ምዕራብ ኪንግደተን ግሪንዊቺ እርሻ ሆኜ በራዕይ ያየሁት ክብር ይህንኑ ነው። በሰማይ ላይ በታላቅ ብርሃን የተሞላ የሰው ጥላ በባህርና በምድር ላይ ሲያርፍ የእግዚአብሔርን ድምፅ "የእግዚአብሔር ክብር በሰዎች ውስጥ

ያድራል" ሲል ሰማሁት። ክብሩ ተሰጥቶል ቤተክርስቲያን በአግባቡ መያዝ አለባት። በጌታ የታወቀው የእግዚአብሔር መቅደስ በምድር አንድ ነው ይህም ህዝቡ ብቻ ነው። በሐጌ 2 ÷ 7 እና 9 ያለው ትንቢት ገና ያልተፈፀመ ሲሆን ስለተሰራ መቅደስ እንዳልተናገረ እናያለን። በአሁኑ ጊዜ በምድር እግዚአብሔር ያፀደቀው አንድም መቅደስ የለምና። ይህ መቅደስ እግዚአብሔር ሊያደርበት የሚሻው የሰው ነፍስ እንጂ "በእጅ የተሰራ መቅደስ" አይደለም።

በሐጌ 2፡7 እና 9 "አህዛብን ሁሉ አናውጣለሁ በአህዛብ ሁሉ የተመረጠውም ዕቃ ይመጣል ይህንም ቤት በክብር አሞላዋለሁ ይላል የሠራዊት ጌታ አግዚአብሔር። ከፊተኛው ይልቅ የዚህ የሁለተኛው ቤት ክብር ይበልጣል።"

ይህ ከላይ ያለው ቃል ስለ ሐጌ ትንቢት ፍፃሜና በራዕይ 12፡1 ስላለው ሁኔታ የሚያሳየን ነው። ሴትየዋ ወይም ቤተክርስቲያን በመጨረሻ በራሷ ጽድቅ ሳይሆን በእግዚአብሔር ክብር ትሸፈናለች።

"በራሷ ላይ 12 ከዋክብት" ራዕይ 12፡1 ኢየሱስ በራዕይ 22፡16 እንዲህ ሲል ያወጃል።

"እኔ የዳዊት ስርና ዘር የንጋት ኮከብ ነኝ"

ይህ የሚያረጋግጠው እግዚአብሔር ብርሃን መሆኑን ነው። ዋናው "ኮከብ" የእግዚአብሔር ልጅ ነው። ሌሎቹ የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ በተለያየ የብርሃን መጠን የሚያበሩ ናቸው። በራዕይ 2፡26-28 እንዲህ የሚል ቃል እናነባለን።

"ድል ለነገሠውና እስከ መጨረሻም ሥራዬን ለጠበቀው እኔ ደግሞ ከአባቴ እንደ ተቀበልሁ በአህዛብ ላይ ሥልጣንን እሰጠዋለሁ

በብረት በትር ይገዛቸዋል እንደ ሸክላ እቃም ይቀጠቀጣሉ የንጋትም ኮከብ አሰጠዋለሁ።"

እዚህ ላይ "የንጋት ኮከብ" የተለየ ትርጉም ይዞ እናያለን። "የንጋት ኮከብ አሰጠዋለሁ" የሚያመለክተው በአባቱ ዘንድ ታላቅ የሆነ የክብር ስፍራ እንዳለው ነው።

በእግዚአብሔር ዘንድ ስላለው የክብር ስፍራ ብቻ ሳይሆን ብርሃን የእግዚአብሔር ባህርይ መሆኑንም ያመለክታል።

"ከእርሱም የሰማናት ለእናንተም የምናወራላችሁ መልእክት እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም የምትል ይህች ናት።" 1ዮሐ. 1፣5

በራዕይ 12 ባለችዋ ሴት ላይ የሚታየው ብርሃን የብርሃን ልጆች (የእግዚአብሔር ልጆች) ክፍል መሆኗን ያሳያል።

በእርግጥም የክርስቶስ ሚስት ናት። አስራ ሁለቱን ከዋክብት በራሷ ላይ እንደ ዘውድ የደፋችበት ምክንያቱ ይህ ነው። ይህም ብቻ አይደለም ፀሐይን እንደ ልብስ ተጎናጽፋ ጨረቃን ከእግሯ በታች መሰረት አድርጋ የምትታየው ስለዚህ ምክንያት ነው። ሁሉ ነገርዋ ብርሃን ነው።

አስራ ሁለት ከዋክብት

አስራሁለቱ ከዋክብት የሚወክሉት የቤተክርስቲያንን የተሟላ ስልጣን፣ ሀይልና ሀይወት፣ ዘውድና ንጉሳዊነትን ነው። ይህ የዘውድ ምልክት ሴትን ንግስት ወንድን ንጉስ ያደርጋቸዋል። ይህ ምልክት ወደ ብርሃን ተዋረድ ሲመጣ በተዋረዱ ውስጥ ግን

ከፍተኛውን ሥፍራ ማለትም የብርሃን ንጉስ ሚስት መሆንን ያመለክታል። እስሁን ምንም አይነት ቤተክርስቲያን እዚህ ደረጃ አልደረሰችም። በማቴዎስ ስፕሪንግ 25 የሙሽራው ሚስት ለመሆን የተፈቀደላቸው አምስቱ ልባም ደናግል ይህች ቤተክርስቲያን ናት። በመኃልየ መኃልየ 6፣13 ሱናማዊት ተብላ የተነገረላት ይህችው ቤተክርስቲያን ናት።

የብርሃን ሴት ስዕል እንደገና እዚህ ላይ እናያለን።

"ይህች እንደ ማለዳ ብርሃን የምትጎበኝ እንደ ጨረቃ የተዋበች እንደ ፀሐይም የጠራች ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት የምታስፈራ ማን ናት ?" መኃ 6፣10

ይህ ጥቅስ ከተፈጥሮ አለም ያወጣናል። ማንም ሰው ዓላማ ይዞ እንደተሰለፈ ሁለት ሠራዊት የሚለውን ሲያነብ ከሴት ጋር ስለሚሆን ተፈጥሮአዊ ግንኙነት አለመሆኑን ይረዳል። ቤተክርስቲያን በእርግጥም ሁለት ሰራዊት ነች ጎን ለጎን አብሮ እየረዳ የሚዋጋ መንፈሳዊ ጦር አለ። ኢየሱስ ብርሃን እንደሆነ ስብከት አለ።

"ደግሞም እየሱስ እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ ተናገራቸው።" ዮሐ 8፣12

ኢየሱስ ቤተክርስቲያን ብርሃን እንደሆነች ይናገራል።

"እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል።"

መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።” ማቴ.5፣14-16

ከቃሉ የምንረዳው ብርሃን ከጨለማ እንደወጣ ነው።

“እግዚአብሔርም ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ” ዘፍ. 1፣3

የዚህ ሀሳብ ትርጉም እግዚአብሔር ከሰው ጨለማ ውስጥ ብርሃንን ወይም ራሱን ከውስጣችን እንደሚያወጣ ነው። ጨለማው ከብርሃን ተለይቶአል። መጀመርያ ጨለማ ከዚያ ብርሃን፣ ማታ ከዚያም ጥዋት። ጠዋት መጨረሻ ላይ መምጣት አለበት። ጨለማ ባለበት ስፍራ ሁሉ የንጋት መቃረብ የቃል ኪዳን ምልክት ነው። ሁላችንም በዚህ ቃል ተስፋ እናድርግ። የእግዚአብሔር መሰከታዊ አሰራር ከጨለማ ብርሃንን ማውጣት ነው። ለብርሃን ልጆች ጨለማ የሚያሸብር ነገር አይደለም ይልቁንም በብርሃን መዋጡን የሚያመለክት ቃል ኪዳን ነው። ልክ እንደዚሁ በእኛ ላይ የሚሰራ እያንዳንዱ ተቃራኒ ነገር እግዚአብሔርን ለሚያከብር ነገር መንገድ መሰጠት አለበት። መከራ የድል በር መክፈቻ መሆን አለበት።

ጨረቃ ከእግሯ በታች

ጨረቃ ከፀሐይ ብርሃን ከወሰደች በኋላ እንደምታንፀባርቅ ቤተክርስቲያንም እንዲሁ የክርስቶስን ክብር ታንፀባርቃለች። ጨረቃ ከእግሯ በታች የተባለችው ሴት የሚናገረው የማንፀባረቅን ተዋረድ ነው። ይህም እውነተኛ ከሆነው ቀድቶ ማንፀባረቅ ማለት ነው። ይህ አይነቱ ሁኔታ ያልፋል። ምክንያቱም በምድር የእግዚአብሔር የመጨረሻ ሥራው ራሱን ማራባት ነው።

ይህቺ ቤተክርስቲያን በፀሐይ ተጠልላ እርጉዝ ሆናለች። ወንድ ልጅ የሆነ ቤተክርስቲያን ትወልዳለች። በሥጋዊነት የሚመስል የህይወት ዘር ማምጣት የማይችል የሴት ቤተክርስቲያን ሳይሆን፣ ለአለም ብርሃንና ህይወት የሚሰጥ በተባዕታይ የታ የሚጠራ ቤተክርስቲያን ይሆናል ማለት ነው። ይህ በሚቀጥለው ምዕራፍ ይብራራል።

ጋብቻው

“የበጎ ስርግ ስለ ደረሰ ሚስቱም ራስዋን ስላዘጋጀች ደስ ይበለን ሐሜትም እናድርግ ክብርንም ለእርሱ እናቅርብ። ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ እንድትጎናጸፍ ተሰጥቶአታል። ቀጭኑ የተልባ እግር የቅዱሳን ጽድቅ ሥራ ነውና። እርሱም ወደ በጎ ስርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ናቸው ብለህ ጻፍ አለኝ።” ራዕይ 19፣7-9

£ | μ | PY · £ M : Š ~ ' } ' | \ M " | † ‡ - £ M " q ' i C " ' | ' | ^ ! " D † † " † † ~ # \$ % C I N - Y } ' % " C " ! & Š \$ % C | q ' O ' | *) | + , - . . † / %

"እየሱስም መለሰ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ መንግስተሰማያት ለልጁ ስርግ ያደረገ ንጉስን ትመስላለች። የታደሙትንም ወደ ስርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላክ ሊመጡም አልወደዱም። ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኮ የታደሙትን እነሆ ድግሴን አዘጋጀሁ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል ሁሉም ተዘጋጅቶአል ወደ ስርጉ ኑ በሉአቸው አለ። እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ እርሻው ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። ንጉሱም ተቆጣ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ ከተማቸውንም አቃጠለ። በዚያን ጊዜ ባሮቹን ስርጉስ ተዘጋጅቶአል ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ እገዳህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ስርጉ ጥሩ አለ። እነዚያም ባሮች ወደመንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። ንጉሱም

የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበት አንድ ሰው አየና ወዳጅ ሆይ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ ? አለው እርሱም ዝም አለ። በዚያን ጊዜ ንጉሱ አገልጋዮቹን እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ። የተጠሩ ብዙዎች የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።" M+011=2324

ደግሞ * / +N!)56 ስለ ተረ- '7 ሠሃሞ 8/+ -I\$ ተግIY(: \ 'ā q:; ~μW/% ይር \Y. #< IM~ε'ā ^=W £#·\$†&>5Y ? @: 8 በሆነው I\M" D@ IēDζ @A "C \ 'ā I\$ε8 ^=W)ēμB ተ" /N ነበር% የዘር የ\Yግ ላY†6 N!)5 £+}μ, 'ā # \$ē"ā በN-Y #ζ7M:Š~'ζ }' % #·\$ē†&>5Y CC Iāζ £; Y^D^ ? iEW እንዲሆኑ #£FW }' % C" '6ζ)MNG6 +(~q"~ ተζ^q" Hq 8^I /-) %; Y^D^~ I5+; Y^+Bζ በአንድነት \$Y)M=W6 ተ^I Kμē ~L ' % #·\$ē†&>5Y IN-Y /; #ζ7 #£\ā^ ; Y^D^ የሚመ\)ā \$Y M=W6 "I /- /% "Cζζ "I&)MF*) / \ 'ā \56ζ M·(6 #ζ7M:8^I /μ'ā "i)ā £#<~ £; Y^D^ .ζMጠት "Cζ}ā ይ? ^K/% £ዚህ -ብቻ ውጤት ሰውን ፍፁም የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ እንዲወለድ ያደርግልኝ። #ζ·0ēC £Iμā \Y. #·\$ē†&>5Y Iተ"ā}ā \†6 IN-Y #8Š~' } 8) 'ā ተ0ē^ }μY \ēDζ "CN £M:ID} 'ā £#·\$ē†&>5Y ? ζI^ £+? ,Fā6ζ I? F)/ ማለትም Š+FP6 ? "/ £+? ,Fā6ζ }=!L 'āζ I? ስኮq"J (CY" IQግም ከራሱ ጋር IM"R- }' % "CN 1ኛS5 2=34 £M:μM 'ā * / Šē0ζ }' % "C Š\Yμā ? "/ £+ 'μ7 'ā \ 'ā £M: ;) 'ā #ζ7)5ILU "ā)ā *)āζና ? ζI^ iO^ζ

+W&)I ነገር ግን £Q-iζ =X M=W6 \ēμ('ā 8) =X £W, ζ ሰው }' % ŠK" #ζ7+FW\ 'ā * / £\Yμā W6 IIP)μIā~ £\Y. /&^ I}Y)+\GL 'ā }' % IāWቱ ·&Z K" 8) /&^ £μ('ā .ζ IIP !"Dζ N~/ (6 #ζ7)5I I? ^[6 "D~/%

IIP ; Y^D^ }'ā '7 ; Y^D^ ? ·(6 £Nζ')'ā)W^ #~)\ጢ†6 I?] 6 }'ā "CN £†7(C_ 7` ? /ó; 6 }' % "C ከተፈፀመ በኋላ የሚቀጥለው Iζμā\ā ተEŠA' a? ζI^ iO^a I Ni6 '7 ; Y^D^ ተ</ ? NG6 }' % # \$ēC K" £M:}! 8b ቢኖር ተረ- \ው I? ζI^ !"F? i #ζc6 ተ-YμI '7 iO^ ^=W "'N '7 ; Y^D^ ተ</ "7Y!/? ? /ā WK/~ . /Q }'ā ተረ- \ 'ā '7 i-^6 ^=W !"ገባ £i-^6 ^=W /NN-)ē@, 'ā "' K/%)N!)5 &\$ide' ζ ? ζI^ iO^ Nζ ? D}āζ #ζ<f !"μ(ζ I? ζI^ +FNW~/ ; £#·\$ē†&>5Yζ ; &Y +<g" D}ζ (/+μ(ζ \=W +μኝ+~/% ወደ ቅድስት ሥፍራ የምንገባው ወይም የክርስቶስ አካል የምንሆነው በመረዳት ነው። #ζc6 ተ-Yμζ '7 ተ/+ , 0} 'ā ; &P /ζ7Y^ #ζ' K)ζ? ቅድስት ስፍራ ሳይገቡ የቅድስት ሥፍራ ልምምድ ስላላቸው ብቻ አንዳንዶቹ ራሳቸውን ከፍ አድርገው ያያሉ። በዚህ የተነሳ ብዙ ክርስቲያኖች ^)W!L 'ā £+!!!+ ·N6 ተKL ' %

ተረ0ζhe' ζ ያለንን £? ζI^ ^. q ŠQ-*' ζ -Y #ናደ(/W")ζ። "C በ#·\$ē†&>5Y CC& ? "/ 8) 6/ i ተ' i- Iē μā0" }' % ተረ- \56 "'N ተረ- 'ζ- ^. q

)éq“(L’á “’K/% h\$éC £+)! \d’ #¿7 qKi
†-Yµ’á “j P†L”/%%

†P 7~./

ŠK” 8) ’á “!& hተጠቀ\¿6 †^Y 7~./ -Y
“?!\K/% Š\$éC W)I “C¿¿ µá0” ()k6 N~WI’
8/+FW\¿6¿ “!m’ I? ¿K6 #~&WW%

I M+0 1no2321 "በዚያን ጊዜ መንግስተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆነጃጅትን ትመስላለች። ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰርአቸው ዘይት ያዙ። መሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። አኩሰ ለሊትም ሲሆን እነሆ መሽራው ይመጣል ትቀበሉት ዘንድ ውጤ የሚል ውኃታ ሆነ። በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። ሰነፎቹም ልባሞቹን መብራታችን ሊጠፋብን ነው ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። ልባሞቹ ግን መልሰው መናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው። ሊገዙም በሄዱ ጊዜ መሽራው መጣ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ ደጃም ተዘጋ። በኋላም ደግሞ የቀሩት ቆነጃጅት መጡና ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ ክፈትልን አሉ። እርሱ ግን መልሶ እውነት እላችኋለሁ አላውቃችሁም አለ።"

†N^+U / (N 7~.)I' £M;';)¿6 †^+” “
†µ/.)I6¿~ N~? }¿¿ M)6N £#·\$é†&>5Y¿ *)¿¿~
? ¿I \¿¿ I? ¿I !L’á ’á^ #ንዲሁም ; Y^D^¿ I }=!L’á
’á^ £+WI)¿6¿ }’¿%

†N^+U \}= 7~.)I' *)¿¿~ ? ¿I \¿¿
I? ¿I !L’á ’á^ IŠ¿/ £+WI)¿ }µY .¿ I }=!L’á
’á^ £#·\$é†&>5Y¿ ? ¿I I * - 8/+WI)¿ ወይም £h0V
†µ/.)I6~ †µ/-p' ~L’¿%

I / (J L# I \} I ' 7~./ ? "/ Š'¿q ሲ. q “
/_}+U I GN 6¿E }’¿% “¿)+IN /&^)&\” / M)6N
£i0V! ¿¿ Q-i £M!8! £’¿¿)&\” / “¿)¿N ’7 PYµ¿
W6 +-&\$”/%% £Iµ¿ PY. .&Z K” /&^ I GN
†^I Kµé }IY # \$éC PY. K” .¿ †^I Kµé’á /&^ ! “D¿
’á^G”J £D} }µY }IY% IM\A ’á^ \$”6 ? @Y
}I, I6% #¿-q^+ ’¿)¿ £N¿I /µ’á \$”6 I? i, iL’á
’á^ }I, % }µY .¿ /_}+U 8? G’á~ . MrI¿ #¿0é8/k
. MrI¿ #¿0é’ -s 87, µ’á £M\A’á \$”6 }’¿% I \$éC
N!)5 ? i, C N¿-}’¿? M\A’á^ N¿-}’¿? # \$éC K”
#¿¿N~£’á መልሱ “¿)+IN ’á^G”J }µA’ ሲሆኑ /;
/ & \ ¿ ’á t ” J #¿¿7D} #}M¿ም ’á^G”J }µY¿ “F s M)¿%

መቅረዙ

? i, \$¿ £\’á ? ¿I ስ }’á %

“የሰው መንፈስ ለእግዚአብሔር መብራት ነው፤ ውስጣዊ ማንነቱንም ይፈትሻል” ምሳሌ 20÷27:-

"መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል።" M+0 n=2n

"ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጎናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአስራ ሁለት ከዋክብት አክሊል የሆነላት አንዲት ሴት ነበረች።"

\56 " " I\M " }I, ' % Is Y w W_ \$z hN I\M " }I, o D@N Is Y n N-Yz EMµi 'z- / ')7' ε "CN / ' 7 #. \$é†&>5Y \$g z +}FW%

"C IM8 'K' á/ ~ . /Q ID} ? /h 6Yµá? á /; #z7+ „I ' á } ' % ይህ ልጅ ደፊ. \$é†&>5Y ? @: 8 ŠD} ' á ŠN-W"J ^=W0 . Y}6~ -/ <)I6 †)N "á)z }µY -/ ^)! . Y}6 '7)፩I6 '7 ? z! "J†)N I? zI ^ +}FW% "C "á)εq IMW) ' á N~W= " &WW/%

'7 " } < " ! & #z?) ^ ~ †N^+U / (N 7~.) I' \$ " 6 } IWL ' á M)6N ደፊ. \$é†&>5Y ? zI ^ I? z! L ' á ' á ^ ነበረ። N!)5 1{=1~ K " ደ\ ' á ? zI ^ } = ^ z EM:8IW ? &W6 } ' % ደፊ. \$é†&>5Y ? i, C \$ " 6 " I / - / % "C "á)εq } ' á IM+0 1n EMµMI6z \} = 7~. / ደ? qL ' % I#Š))፩é6 \$ " 6 †/ } IWL ' á N% #Š))፩é6 IM+0 140 12 ደ+FW \ ' á 8 አስፈሪ µé\$5 } ' %

"በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናል።"

በጥንቱ የጨለማ \$? z ደ\ ' á = FáY I \ ' á ላይ የፈፀመው ? ŠW # ` . EM:\$µz z } IY% \ "G~"J ED} EM \ * 8 ^ = W " ... ~ µá - † - IMI • 6 \ ' á I \ ' á K " +I A† "J 8/D} I * K6)éµ)Q EM " / ደ? ŠW h =

\éIQN Iq:; q " ± / % }µY . z Is Y 12 †é\á^ ደ+~µ, ' á EM:8! ደz Š\$éC ደŠg µ~ #z7M: ? G } ' %

"CN ኢደ\á^ ^) ? ŠW Š+~µ, µé\$5 • NA I \ ' á q:; ደ? • ? : 8 ' á ~ Šጥንቱ Š‡)M ' á \$? z ^ * " ደI)F } ' % \é/ ደ\ ' á z } = ^)M \ * ደ6 ልዩ ዓይነት ? ሣ: 8 ደ| } \ ' I6 µé\$5 } ' % R6)Yz #~ EM \ * 8 #^Y I5+U † " " 0 ^ 8z ደ? \éCz ^N #ደFP 8) +ñg ደFkI6z I\$? ~ ' z +? /; +~ / %

R%ñMz ~ --! Šé z IŠ < z EMµMN ደ? • ? : 8 ' á †DM:; m z & ደ+G)(L ' á z Š+Md' ^~^& ደ\ ' á \$Y I / NN - / j ' 7)K ደ^ * " \$? z ? . (+U #~8) z % #^ < " á z M z N \ ' á ደ\$éCz † \ * f " á)εq I? áK6 8&WW ' á ደ)N% \5D' ~ CY~D' I#Š) Wz \éFko Š? iQI6 N-W"J µ}6 ደD}' Š+M ' 7M " µ? 6 ሲገል ለ6) ' 0 \d' IsML ' á jOL ' á ŠK8L ' á \é' - i ~ † ~ L ' á \éI ^0 ደ\$éCz ^ * " " á)εq ? µ? 6 8^L • W / % Y0q \q † z - \ ' á † z 0é6z \56)M0z Šµá - † - ' á ^)é8 ' G6 #Šfz \é "C #ፎK " j 0" \éWY)K ' á \ ' á } + • IM " } µY ^ * " +? / } ' 7 µá - † - ? ' á 7s z +Y < / % iX ŠRN! †? 6 I'K \d' † " á z N Šm z I á = z 0q ደ+}! IM " q ' i ደIEq † " } 6 " \ * 8) % h; +A' #z < f) é, 0I6 ŠM ") á 6 Š‡, Y -Y I+i? 7 IEq " \ * 8) %

"C m z & iX <) ' á R " - A ` z Š+O ' á -Y \é' 07Y በጣም ትንሽ } ' % ሌላው I \ ' á mY! ' á ^ " Ž

)? \$" 'Y £Mie/ £}Yñ -C ተ)% "C Eq~ Š)Y
የሌ)ው ጋዝ IM)፤፤፤ £Mij FP \d' ፤ በአንድ ጊዜ M g6
" ' K/%

Š&\$፤ ተ? 6 I•6 ተ፤- I}i' Y; £MipB £?!: 8
I5+ ? \$; Y ^µIIB Šተ፤- 6/i M! ተ5/ µ፤፤ j M€!)
' 0፤8 '፤ £] 6 ? ፤I ^ IK• K" \፤8፤Z && q 'WB%
IGN ተ^I WB%] 6 I#}\$፤C £ g6 ?! : 8d' '፤^
I\$፤C ተ5• \$፤&፤፤፤ m q #፤፤ (f 8፤Z &(/%

IW~ " ^) MipMIB I ተW+U £N-Y t = ^)j ? ፤6
ተW+U ? K#; 6 ? W^ #I / -)"፤% N-Y የተባለው የ\ '፤
}= \ } '፤% #}Mw ተW+U £ g6 ? Kó; D' ተW+U £ \ '፤፤
£)=^ ; =ሎች M)6N " !&at~NAw ^M፤፤፤ I * -፤፤
? ...6፤ a=KµI6፤a "\$" /%

ከሰው አዕምሮ ውስጥ እጅግ በጣም የሚያስፈራ
በማንኛውም ዘመን ሆኖ ያልታየ ክፉ ሀሳብ ይመነጫል። ጌታ
እየሱስ በማቴ 24:21 እንደተናገረው ከዚህ ቀደም ሆኖ የማያውቅ
ወደ ፊትም የማይሆን መከራ በሰው ላይ ተግባራዊ ይሆናል።

£ \ '፤ ^M፤፤ I ተ፤I! +? ^)I +µ/ „ft /% M)6N
8/ +µW 8/ \)F} ተ'፤X \፤D፤ £\$፤C ተ"}6 ^M፤፤
£^* " ?! : 8d' #፤0፤FWN " ? W" /% I * 0V~
=KµI+IN £W\፤፤ ተN! / \ '፤፤ #፤0፤8Fg "µg" / }µY
·፤

"በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ
ያድራል።

እግዚአብሔርን አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ አምላኬና
መሸሸጊያዬ ነው በእርሱም እታመናለሁ። እርሱ ከአዳኝ ወጥመድ

ከሚያስደነግጥም ነገር ያድንሃልና። በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹ
በታች ትተማመናለህ እውነት እንደጋሻ ይከብሃል።

ከሌሊት ግርማ በቀን ከሚበር ፍላግ (M! ተ5/ በጨለማ
ከሚሄድ ክፉ ነገር ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራም።" ? Cv x2=2336

I; Y^D^ '፤^ ? F)8 ተ)

#፤·0፤C I#Š፤))፤፤6 \d' I? i, iL '፤ '፤^
\$~6 ? @Y ተ)I6% M)6N ? ፤I ^ iO^ I? ፤I!L '፤
'፤^ &e ! "D፤ ; Y^D^ I}=!L '፤ '፤^ N ? @Y~
? q£6 ተ)I6% I ተ፤፤፤ (CY8L '፤ ?) ' ተ)I6%

; Y^D^ I}=^ '፤^

ተ፤፤\፤^ ; Y^D^፤ I+WI/፤ µ፤\$5 ' " '6 ተቀብለናል።
£ተ፤፤\፤^ ; Y^D^ 7N £#·\$፤ተ&>5Y ' " '6 \፤D፤ "CN
I" F፤ተ6~ I? +K)= N '፤6 ID}' " }=^ '፤^
£+WI/} '፤ ' " '6 } '፤% "C ' " '6 #፤·0)D}' ፤~
I}=!' ፤)M፤@, '፤ "F፤86 #፤-፤] 6 ይረዳናል%

Š\$፤8N ቀጥለን £N፤] 6)6 }µY £W^ '0-}6
C " '6 } '፤% ^)D}N ; Y^D^፤ #፤7 ተ0<' ፤ ^፤WI/
C " '6፤ ለ? WI/)] 6 #Š' ፤፤ ስጥተናል% "C +·(Y
+Š~ '፤@ \፤8/ i '7 ; Y^D^ ? ·(6 #፤·NW)፤%

y '፤)I^)j A፤፤^ ; Y^+B@' I2< j A 21 o2w

"አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ባሪያዎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንዱን መንፈስ ጠጥተናል።"

£"Fé†6~ £W^ '0-}6 †</ I] 6 #^</+? q
-,^ '7 ;Y^D^ †</ £M:8^µ(NW6
†/+F? i_žN% \Fé†6 I\ 'á}6 ;=K' ž #^<"ž }·}
ŠD} µ~ I? áK6 †/+8\$N M)6 }'ž% £^žC i_žG6
I] 6 £W!f_ž C" '6 </\F' †0é^ C" '6 /qIW
†6' /N%)?@Y ?] 6 †)&ž 8] 6 ! "Š~ 'ž
C" '6 †"·?YN% "C "ž)á £M:| I? 'á |#N}6 }'ž%
^)\$éC 6NCY6 I? áK6 I\$éC ?Q>=)? ~µY I f m q
†"µBN%

'7 ;Y^D^)? ·(6 £?) [q "J i7N +Š+/
a^Y†6a IM7:8 'á ውስጥ I}^6 ? -, Šd' +µ/ „††/%
£? ·? :8 'á ? -, Š 7Š= " (K/% "ž)+<'á IY \éDž
}^+<'á ? -, Š ~L'ž% IP ;Y^D^ \éDž '7 IP
Š? ·(6 I·6 £? qF Ié8 'á? !Cž M)= 8^I /-/%
"CN)W^ ?] 6ž~);Y^D^ W^ž I? áK6 M^, Š&ž
ያሳያል% W^ I\$gž K" D@ ;Y^D^ž žµá\ †-Yµ† Mžµ^
†"e/N% †žOVI žµá" †žOVI M^'µ- †)I6 N; ž8+IN
+? /})? žµ^ #ž0"] ;Y ? µ7/ †)I6%

£;Y^D^ I\ 'á }=^ 'á^ ? ·(6 \ 'á †^m IW\á
I * - £M:87Yµ'á }µY \éDž Š\$éC I·6 ·ž }^6
£?] 6 NWD' M-, · †)I6% Š6ž" †5 I·6] 6
?@Y †)I6%
}^+U NWD' #}MC ~L'ž%

2v £'áR NW6 % † Mf 'á \ 'á
1v £? žI\ iOVI NW6 % † Mf 'á †é£\á^
;Y^D^
ww '7 ;Y^D^ ?F? i % † Mf 'á ? žI^
iOVI

;Y^D^ '7 #< C" '6 \éµ(#< 7·] '7 #Y\á
? ·(6 #ž·NW)ž /; ? žI^ iOVI '7 #< \éµ(
I? žI^ ?@Y #ž·NW)ž%

;Y^D^ I\ 'á }=^ žµá\ D@ \éµ(I\ 'á£' á
C" '6 'á^ D@ £N-Y ·i+U "·NW/% Fkd' "ž)á
] 6N 9NY Š#·P Iq' #^Šé,µFá ? žµ^ †)I6%
^)D}N C" '6ž~ C8 'á}6ž I' žµ5A &YRž \é8? G
#~£")ž% 1< Fé] v 2o2{ £† 'áX (CY" £D}'á \ 'á '7
;Y^D^ (CY" \é)' #~8)ž%

ŠN!)5'á #ž7N~£'á †N^+U / (N 7~·/
I? i, iL 'á 'á^ \$"6 }IWL'ž% M)6N }=! 'žž
!"Dž ? žI!" žž I8\$ 'á ? žI^ iOVI M)6 }'ž% Š\$éC
£+}! NžN #ž<fž ? žI^ iOVI^ &žWI/ £? žI^
iOVIž N;Y #žIé &)ž £W!' žž "!" & £M-, · \"/
†)ž% IžFé†6 £Nž' -W'áN Š\$éC †+}! }'ž%
£#·\$é†&>5Y ? ž·^6 IW^q I#8žOžOVI £C" 'q' ž
;=/ #£µ(ŠW!' ž I * - -Y I? ^MM6 IM+0 2w÷ww
እንደተባራው)éFáž "ž)á #žጸM:8m< #Y" C" 'q' žž
")'G/%

"C £#·\$é†&>5Y £? F)/ +·(Y \éDž ^W'á
£M:\W 'á ወይም የሚጠለው %

2v ? i7}' .1.)\0ች C'' '6'

1v |+? , F' 'ä |5+; Y^+Bž 3

Š+FP6 'ä^ £+? , F' 'ä

wv £}µY ''ä)ä =,,M€ o £\$? ž ? äK6

†''äž Ož|6 |#< \$? ž ያለነውን ነው።

ምዕራፍ 12

የቃል ኪዳነ ታቦት

ዘፀ. 25፣ 10-16 "ከግራር እንጨትም ታቦትን ይሥሩ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን። በውስጥና በውጭም በጥሩ ወርቅ ለብጠው በእርሱም ላይ በዙሪያው የወርቅ አክሊል አድርግላት። አራት የወርቅ ቀለቦችም አድርግላት እነርሱንም በአራቱ እግሮቹ ላይ አኑር በአንድ ወገን ሁለት ቀለበት በሌላው ወገን ሁለት ቀለቦች ይሁኑ። መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት ሥራ በወርቅም ለብጣቸው። ለታቦቱ መሸከሚያ በታቦቱ ጎን ባሉት ቀለቦች መሎጊያዎቹን አግባ። መሎጊያዎቹም በታቦቱ ቀለቦች ውስጥ ይኑሩ ከቶም አይውጡ። በታቦቱም ውስጥ እኔ የምሰጥህን ምስክር ታስቀምጣለሁ።"

የቃል ኪዳነ ታቦት በራስጌ በኩል ሆኖ በማደርያው ድንኳን የሚገኙት ሰባቱ እቃዎች የመስቀል ቅርጽ አላቸው። የቃል ኪዳነ ታቦት ራስ መሆን እግዚአብሔር የመለኮታዊ ስርዓትን ሲያሳየን ነው። በቃል ኪዳነ ታቦት ውስጥ የተጠቀሰው ተግባር በእኛ ላይ ተከናውኖ ሲያበቃ ልክ እንደ ኢየሱስ

በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የተፈጠርን አዲስ ፍጡር እንሆናለን።

ታዎቱ ከግራር እንጨት የተሰራ ሲሆን በወርቅ የተለበጠ ነበር። የዚህን ምሳሌ ለመረዳት ታዎት የሚለውን ትርጉም እንመልከት፡- ታሪኩን ከመጀመሪያው ጀምረን እናያለን።

በመጽሐፍ ቅዱስ ሦስት ታዎቶች እናያለን፡-

2v ደ@C qm6

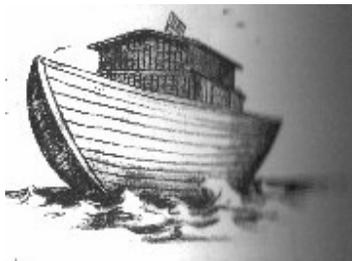
1v ደ? \5 qm6

ww ደŠ0ኑ qm6

ከላይ የተጠቀሱት ሶስቱም ታዎቶች የእግዚአብሔርን ምርጫ ለማዳን የተሰሩ ናቸው።

የመጀመሪያው ታዎት

ኖህንና ቤተሰቡን ለማዳን የተሰራ ነበር። እነዚህ ስምንት ሰዎች እግዚአብሔርን ያልተቃወሙ መላውን አለም የሚወክሉ የጽድቅ ትውልድ ቅሬታዎች ነበሩ። የተቀሩት ግን በክፉ ሰዎች እጅና በኃጢአት ጠፍተዋል።

የጽድቅ ትውልድ የጀመረው ከአዳምና ከሄዋን ልጅ ከሴት ሲሆን እርሱም በወንድሙ በቃየን በተገደለው በአቤል ፋንታ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ልጅ ነበር ። ከሴት ትውልድ ሄኖክ መጣ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሰዎች በእግዚአብሔር ስም መጠራት ጀመሩ። ይህ ትውልድ ከስምንቱ ሰዎች በስተቀር የቀሩት በጠቅላላ ተደምስሰዋል።

ዘፍ. 6፡ 1-2 “እንዲሁም ሆነ ሰዎች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው የእግዚአብሔር ልጆችም የሰውን ሴቶች ልጆች መልካሞች እንደሆኑ አዩ ከመረጡአቸውም ሁሉ ለራሳቸው ወሰዱ። ”

በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ልጆች እነማን እንደሆኑ እንለይ።

ሉቃ 3፡38 “የሄኖስ ልጅ፣ የሴት ልጅ፣ የአዳም ልጅ፣ የእግዚአብሔር ልጅ፣

እዚህ ላይ አዳም የእግዚአብሔር ልጅ ተብሎአል። በእግዚአብሔር ቃል የዘር ሐረግ የሚጠቀሰው ዓድቅ ከሆነው ትውልድ ብቻ ነው።

ሮሜ . 8፡ 14 “በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና።”

2ኛቆሮ. 6፡18 “እኔም እቀበላችኋለሁ ለእናንተም አባት እሆናለሁ እናንተም ለእኔ ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች ትሆናላችሁ ይላል።

ገላ. 4፡4-7 “ነገር ግን የዘመኑ ፍፃሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ እንደ ልጆች እንሆን ዘንድ ከህግ በታች ያሉትን ይዋጅ ዘንድ። ልጆችም ስለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮህ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላክ። ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባርያ አይደለህም ልጅም ከሆንህ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ”

የእግዚአብሔር ቃል በአስገራሚ ሁኔታ የሚያረጋግጠው በየዘመናቱ ያሉ የእግዚአብሔር ምርጫ ሁል ጊዜ ወንድ ልጆች ተብለው መጠራታቸው ነው። በዘፍጥረት 6 ያሉት የእግዚአብሔር ልጆች የወደቁ መላዕክት አይደሉም። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በየትም ስፍራ የወደቁ መላዕክትን ወይም ተላላፊዎችን የእግዚአብሔር ልጆች የሚል የለም። በዘፍጥረት 6 ያሉት ዓድቅ ከሆነው የሴት ትውልድ ሲሆኑ ከጽድቃቸው ወድቀው ከኃጢአተኞች ጋር በመጋባት ስማቸው የታወቁ ኃያላን የሆኑ ሰዎችን ወለዱ።

በዘፍጥረት ምዕራፍ 1ቁጥር 11 የእግዚአብሔር ህግ እንደሚናገረው እያንዳንዱ ዘር እንደ ራሱ የሚመስል ዘር ማፍራት አለበት።

“እግዚአብሔርም ምድር ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን በምድርም ላይ እንደ ወገኑ ዘሩ ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን ታብቅል አለ። ” ዘፍ 1፣11

ይህ ጥንትም ነበረ አሁንም አለ ምንም አይነት ሊቃውንት ይህንን ሕግ ሊያፈርሱት አይችሉም። የሰውን ዘር አመጣጥ የሚያስተምር የትምህርት አይነት ቢኖርም ሰውን ከዝንጀሮ ቀላቅሎ ሰው ለመፍጠር አይቻልም። እግዚአብሔር በራሱ ታላቅ ጥበብ ከመሰረተው በቀር ምንም አይነት ነገር ከምንም አይነት ዘር ጋር ተቀላቅሎ ሰውን ሊያፈራ አይችልም። ፈረስና አህያ በቅሎ ሊወልዱ ይችላሉ በቅሎ ግን መሆን ነው መውለድ አይችልም ዘሩ እዚያው ላይ ያበቃል።

እንደ መላእክ የሆኑ ሰዎች

መላዕክት እንደ ሰው ማግባት ስለማይችሉ ምንም አይነት ነገር የማፍራት /የመውለድ/ ችሎታ የላቸውም። መጽሐፍ ቅዱስ በሉቃስ ወንጌል 20፥35 መላዕክት አያገቡም ይላል። በሰው አለም ውስጥ ሕይወት የማፍራት ኃይል የላቸውም። ይህ የሚቻል ቢሆን ኖሮ ዛሬ በምድር ላይ በአካባቢያችን በምርጫ ሳይሆን ከፈቃዳቸው ውጪ በሆነ ሁኔታ ውስጣቸው ርኩሰ መንፈስ የተሞሉ ሰዎች በኖሩ ነበር። ማለትም ከዚያ ክፍል ስለተወለዱ ብቻ የሲኦል ልጆች በመሆን ወደ ሲኦል ይሄዱ ነበር። ነገር ግን ይህ አባባል ሐሰት ነው። ማንም ሰው የክርስቶስ ኢየሱስን

አዳኝነት አልቀበልም በማለት ብቻ እንጂ በሌላ ምክንያት ወደ ሲኦል አይሄድም። እርግጥ ነው አንዳንድ ሴቶች ራሳቸውን ለርኩስ መንፈስ በመስጠት ሆኖ የማያውቅ ልምምድ ውስጥ በራሳቸው የስጋ ፍትወትና ምኞት የሚወድቁ አሉ። ሆኖም ምንም አይነት ፍሬ አላፈሩም። የእርግዝና ምልክት ለብዙ ጊዜ እየታየባቸው ነገር ግን ምንም ነገር ያልወለዱ ብዙ ሴቶች አጋጥመውኛል። በዘፍጥረት 6 ያለው የዚህ አይነት ሁኔታ ድሮ ተፈጽሞ ቢሆን ኖሮ ዛሬም ይደገም ነበር። ሰይጣን በሰው አለም ውስጥ ህይወትን ለማፍራት ምንም ህይል የለውም።

ሰው ሁሌም አመፀኛ ነው። ስምንት ሰዎች እስኪቀሩ ድረስ ቅዱሳንን በመግደል በእግዚአብሔር ላይ አምፀው ነበር። ሰው እያንዳንዱን የእግዚአብሔርን ሕግ መስበር ልማዱ ነው። እግዚአብሔር የነበረው ምርጫ ስምንቱን ሰዎች በማዳን አመፀኞችን ማጥፋት ነበር። @ርን የመዳኛ መርከብ ስራ አለው። በጣም አስደናቂው ነገር ኢየሱስ በማቴ. 24 እንዳለው የዚህ አይነት አመጽ አሁን በኛ ዘመን ካለው ሁኔታ ጋር ተመሳሳይ ነው።

“በዚያች ወራት ከጥፋት ውሃ በፊት ኖሳ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደነበሩ የጥፋት ውሃም መጥቶ ሁሉን እስከወሰደ ድረስ አላወቁም የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ማቴ. 24፥38-39”

ስለሆነም በእያንዳንዱ 2000 አመት እግዚአብሔር ሰውን እንደገና ለመፍጠር ታቦት በመስራት እቅዱን ያወጣ ነበር። ለመጨረሻው ዘመን ምሳሌ እንዲሆንና ሰውን ወደ ፍፁምነት ለማምጣት እግዚአብሔር የሰጠው የመጨረሻው ታቦት የኪዳን ታቦት የሚባለው ነው።

የኖህ ታቦት

የኖህ ታቦት (መርከብ) ሶስት ደርብ ነበሩት። የታችኛው ደርብ እግዚአብሔር አብን ይወክላል። ዋነኛው የደህንነት መለዎው የተለበጠበት ቅጥራን ነው።

ሁለተኛው ደርብ ወልድን - ኢየሱስ ክርስቶስን ይወክላል። ዋነኛው የማዳን መለዎው በሩ ነው።

ሦስተኛው ደርብ መንፈስ ቅዱስን ያመለክታል። ዋነኛው የደህንነት መለዎው ወደ ሰማይ የሚያመለክተው መስኮት ነው።

ማሸጊያው

ማሸጊያው ምንድን ነው? የሚለው ጥያቄ በጣም አስፈላጊ ነው። ማሸጊያው መርከቡንና በውስጡ ያሉትን ከጎርፍ አድናክል። ያለ ማሸጊያው ደህንነት የለም። ጉዳዩን አጥብቀን መከታተል አስፈላጊያችን ነው።

የኖህ የመርከቡ ማሸጊያ ቅጥራን ከምድር የተሰራ ሲሆን መርከቡ በውሃ መንሳፈፍ እስኪጀምር ድረስ የማሸግ ተግባር አይከናወንም ነበር። ስለሆነም ማሸግ የሚጀመረው ጎርፍ ሲመጣ ነው። ከእግዚአብሔር በቀር የጎርፍ መምጣት መቼ እንደሆነ የሚያውቅ ማንም የለም። ስለሆነም መርከቧ የምትለሰንበት ወይም የምትታሸግበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ከራሱ መምጣት አለበት።

የሙሴ ታቦት (የደንገል ሳጥን) በወንዝ ከሚገኝክእንጨትና

ከቅጠል የተሰራ ነበር። የተሰራው በሁለት ሴቶች ማለት በእናቱና በእህቱ ሲሆን የሴቶቹ ተምሳሌት ቤተክርስቲያን ነው። እንደ ኖህ ታቦት ደርብ የለውም። በዚያ ፋንታ ግን በውስጡ ወንድ ልጅ ማለትም ሙሴ ነበረ። ይህም ማለት የታቦቱ ውስጥና የተለሰነበት ቅጥራን እግዚአብሔር አብን ሲወክል ሙሴ ደግሞ ወልድንና መንፈስ ቅዱስን ይወክላል። በምድር ላይ ሁለቱ የእግዚአብሔር ምስክሮች ወልድና መንፈስ ቅዱስ ናቸው። ሙሴ በግብጽ አገር ለእስራኤላውያንና ለግብጻውያን የእግዚአብሔር ምስክር ነበረ። ሙሴ በስጋ ሳይሆን በመንፈስ እግዚአብሔርን እፁብ ድንቅ በሆነ ሁኔታ ያሳይ ነበር። ልክ እንደ ኖህ የታቦት እንጨት የሙሴ ታቦት የደንገል ቅጠሎችና ከወንዙ የተገኙ ቅርንጫፎችም ስጋን ወይም የሰውን ፍጡር ይወክላሉ። እግዚአብሔር የሰውን ፍጡር እንደ አሉታ ተጠቅሞ የራሱን መልካም ባህርይ ገልጸዋል። የእግዚአብሔር ልጆች የእግዚአብሔር አባትን ባህርይ የሚያንፀባርቁ በጎ አሉታ ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ የሰይጣን ልጆች ተቃራኒ ሆነው የአባታቸውን የሰይጣንን ክፉ ባህርይ የሚያንፀባርቁ ክፉ አሉታ ናቸው።

መልካም የሆነ

እግዚአብሔር መልካም ነው። ስለሆነም እኛ ልጆቹ በጎ/መልካም አሉታ ነን። ከላይ የተገለፀው ሀሳብ ሰይጣን የእግዚአብሔር ተቃራኒ ነው የሚለውን ትምህርት ስህተት መሆኑን ያሳያል። ምክንያቱም ይህ ትምህርት ያለ ሰይጣን ክፉ መሆን አይቻልም ይላልና። እግዚአብሔር ወደ አንድ ሺው አመት የሚያመጣን ከዚህ የተነሳ ነው። ይህ ዘመን ሰይጣንና ጭፍሮቹ ሁሉ ታስረው ከሰው አለም የሚወገዱበት ሲሆን ነገር ግን

አንዳንድ ሰዎች በራሳቸው ፈቃድ ሰይጣን ሲሆኑ እናያለን። እግዚአብሔር የሰጠን መልካምና ክፉ የመለየት እውቀት የሰውን ልጅ መልካምን ወይም ክፉን ለመምረጥ እንዲችል በቂ ነው። እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን የላከው የሰውን ዘር እንዲያድንና በውስጣችን ያለው መልካም ነገር እንዲታይ እድል ሲሰጠን ነው። በሰይጣንና በኃጢአት ባርነት ተገዝተን ነበር። ምንም እንኳን ሁኔታውን ብንጠላው ለማሸነፍና ለመቋቋም ኃይል አልነበረንም። አሁን ግን ኢየሱስ ድል እንድናደርግ ኃይል ሰጥቶናል። ይህ ሁሉ ሁኔታ ግን ተመልሶ የተገለበጠ ሆኖአል። ሰው ጥበብና ብስለት የጉደለው ስለሆነ እግዚአብሔር ኃይሉን በሙላት ተካፋይ እንዳይሆን ማገድ አስፈለገው። ዛሬ ኃይልና መንገድ ቢኖረን ሰይጣንን አሁኑኑ ደምስስን ወደማይታወቅና ለመኖርያነት ወደ ማይቻል ስፍራ አሸቀንጥረን እንጥለው ነበር። ይህ ግን የእግዚአብሔርን ዕቅድ ያበላሻል። የእግዚአብሔር ዕቅድ ሰይጣንን መደምሰስ ብቻ ሳይሆን ሀጢአት ምንም አይነት እድል እንዳያገኝ፣ ተመልሶም እንዳይመጣ ማድረግና ለእግዚአብሔር ፍጥረታት ሁሉ ለአንዴና ለመጨረሻ በሞት ላይ ድልን ማገናፀፍ ነው።

እግዚአብሔር ክፉን ፈጠረን?

“ብርሃንን ሠራሁ ጨለማውንም ፈጠርሁ ደኅንነትን እሠራለሁ ክፉትንም እፈጥራለሁ እነዚህን ሁሉ ያደረግሁ አግዚአብሔር እኔ ነኝ።” ኢ.ሳ. 45፣7

እግዚአብሔር መልካምን በፈጠረ ጊዜ የመልካም ተቃራኒ የሆነውን ክፉን አብሮ ፈጠረ። መኪና በሚሰራ ጊዜ የአየር መበከል ይፈጥራል። መበከልን አልሰራንም ነገር ግን የመኪናውን ሞተር ከውስጥ ስንሰራ አብሮ የመጣ ነገር ነው። አንድ ግድግዳ

በአንድ ክፍል ስንሰራ ልዩነት ይፈጠርና ሌላ ክፍል እንፈጥራለን። ሰው መኪና ከሰራ በኋላ ማለት የሰራውን ውጤት ጥቅም ካገኘ በኋላ ሞተር ለሚፈጥረው የአየር መበከል ዘዴ መፍጠር አለበት።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር መልካም አድርጎ እንደሰራ እናያለን። ነገር ግን እግዚአብሔር በታላቅ ጥበቡ በሐሳብ ደረጃ ተቃራኒ መኖሩን ስለሚያውቅ ፍጥረቱን ስለ መልካምና ክፉ አስተማራቸው። ደግሞም በጥበቡ ሰማያትን ሁሉ ነፃ በማድረግ መላእክቱን በጥልቀት ስለሚያውቁት መልካምና በስም ብቻ በሚያውቁት ክፉ መካከል እንዲመርጡ የነፃ ፈቃድ ሰጣቸው። ኃጢአት ሀዘንን፣ ስቃይን፣ ጥፋትን፣ ሊሻር የማይችል ከእግዚአብሔር መለየትንና በመጨረሻ ድል መሆንን እንደሚያስከትል አስተማራቸው። በማይታየው የእግዚአብሔር መኖርያ በሆነው ሰማይ በመጀመሪያ የተፈፀመው ነገር ሁሉ በእያንዳንዱ ሰማይ እየተፈፀመ ሰማያት በሙሉ ንጽህናቸው እየተፈተነ ያልተበከሉና ንፁህ ሆነው ለመገኘት ፈተናውን ማለፍ አለባቸው።

ሰማይ ንፁህ ነውን?

የማይታየውና የእግዚአብሔር የመኖሪያ አለም የሆነው፣ ቅዱሳን መላእክትና እግዚአብሔር በታላቅ ኃይሉ የሚኖርበት ሰማይ አሁን ንፁህ ነው። ነገር ግን የኛ ሰማይ ማለትም መንፈሳችን ነፍሳችንና ስጋችን በውጊያ ውስጥ የሚገኙበትና መልአኩ ሚካኤል ሰይጣንና ሠራዊቱን መቀመጫ እንዳይኖራቸው የሚዋጋበት ሰማይ ገና ንፁህ አይደለም። የማይታየው የእግዚአብሔር መኖርያ በአንድ ወቅት ንፁህ አልነበረም። በአንድ ወቅት ሊቆጠር በማይቻል በጥንት ጊዜ እግዚአብሔር በብሩሃን

የብርሃን ልጆች መሀል እንዲዘር ነፀብራቅ ይባል የነበረውን የአመጽ ዘር የሆነውን ሰይጣንን ፈቀደለት። እነኚህ ብሩሃን ከእግዚአብሔር ቀጥሎ ባለው ሁለተኛ ሰማይ የሚገኙ ነበሩ። ብሩህና አንፀባራቂ የሆነው መልአክ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በኪንግ ጄሚስ ቅጽ ሉሲፈር የተባለው ነው። ሉሲፈር የሚባለው ስም የትርጉም ስህተት ሲሆን ስሙ በዕብራይስጥ ሄልተጫ ነው። ይህ ሚሻህ; የሚባለው የሚያንፀባርቅ መልአክ ሰማያትን የሚጋርድ ኪሩብ ነበር ሕዝቅኤል 28፡16። ይህም ማለት በሰማይ ትልቅና ልዩ የሆነ ክብር የነበረውና ኃይሉ ትልቅ ከመሆኑ የተነሳ ከእርሱ በታች የነበረውን ሰማይ በእግዚአብሔር አባት ፈቃድ በኃይሉ የሚሸፍን ነበር። ሰማያትንም በኃይልና ከፍ ባለ ምስጋና እንዲሞሉ ያንቀሳቅስ ነበር። መላእክት እግዚአብሔርን ለማመስገን ራሳቸውን ሲያቀርቡ የእግዚአብሔርን ኃይል ይመገባሉ። ከሄልተጫ በላይ የነበረው ስልጣን አንድ ብቻና እርሱም የልጁ የኢየሱስ ስፍራ ሲሆን ሄልሄል (ሰይጣን) የቤተክርስቲያን ባል መሆንና ይህን ስፍራ መያዝ ፈለገ።

“አንተም በልብህ ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ በሰማይም ዳርቻ በመሰብሰብ የተራራ ላይ እቀመጣለሁ አልህ።” ኢሳ. 14፡13

እግዚአብሔር ሄልተጫን ለዚህ ስልጣን አልፈጠረውም። የሰማይ ሠራዊትን በምስጋና መምራት ይችላል፤ ሰማያትን በታላቅ ኃይል መጋረድ ይችላል፤ ነገር ግን በቀራኒያ ለኃጢአት ሊደማ አይችልም ነበር። ለኃጢአት የመሞት ችሎታ አልነበረውም። ይህ ስፍራ ለማናቸውም መላእክት አልነበረም።

ሰይጣን ንጉስ ለመሆን ወስኖ ስለ ነበር የነበረው ክፍት በታ አንድ ብቻ ሲሆን እርሱም የክፋት ንጉስ መሆን ነበር።

ኃጢአት ንጉሥ አልነበረውም ባህርይም አልነበረውም ነገር ግን ሐሳብ ብቻ ነበር። የእግዚአብሔር ተቃራኒ ገና አልተሞከረም ነበር። የእግዚአብሔር ቃል እውነት መሆኑን ለማወቅ ማንም የፈተነው አልነበረም። ነገር ግን ሰይጣን የእውነት ተቃራኒ ውሸትን በመፍጠር ሐሰትን መስበክ ጀመረ። ይህም ባህሪውን ለወጠው።

“እናንተ ከአባታችሁ ከዲያቢሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል ሐሰተኛ የሐሰትም አባተ ነውና” ዮሐ. 8፡44

ለሰማይ መላእክት የሚሰጣቸውን መንግስት አሳያቸው። እግዚአብሔር ሊፈጥር ያቀደውን ሰውንና ያለበትን ድካም ጠቆማቸው። የክርስቶስን ሙሽራ እንዴት እንደሚይዝና ልጆችን ለመንግስቱ እንዴት እንደሚያፈራ ለእነርሱም በመንግስቱ የሚሰጣቸውን ሥልጣን ነገራቸው። መላእክት የነፃ ፈቃድ ስለነበራቸው የፈለጉትን መምረጥ ተፈቅዶላቸው ነበር።

እግዚአብሔር መላእክቱን ያለ እርሱ እርዳታ የፈለጉትን እንዲመርጡ ፈቀደላቸው። እግዚአብሔርን የመቃወም ነፃ ምርጫ ነበራቸው። ይህም የሆነበት ከድካም የተነሳ ሳይሆን ከጥበብና ከጥንካሬ አኳያ በመረዳትና ሁሉን ነገር አጥርተው ከሚያውቀበት ስፍራ ስለነበሩ የሚበጃቸውን መምረጥ ይችሉ ስለነበር ነው። ሰማያትን ንፁህ ለማድረግ እግዚአብሔር መጠቀም ያለበት መንገድ የነፃ ፈቃድ ብቻ ነበር።

ወደ ኋላ መመለስ የማይቻልበት ነጥብ

አንድ ጊዜ ምርጫቸውን ካደረጉ በኋላ ወደ ኋላ መመለስ የማይቻልበት ነጥብ ላይ ደርሶዎልላችሁ ማለት ነው። እግዚአብሔርን የመረጡት ምርጫቸውን ሊሸሩት አይችሉም። ሰይጣንን የመረጡትም እንዲሁ ምርጫቸውን ሊሸሩ አይችሉም። ለምን እንደማይሸሩ አንድ ታላቅና መሰረታዊ የሆነ ምክንያት አለ። ይህንን ጉዳይ እግዚአብሔር ለእኔ በግሌ ከማስረዳቱ በፊት እንደ ብዙዎቻችን ሁልጊዜ ይገርመኝ ነበር። ይህ ታላቅ አምላክ እንዴት እነዚህን መላእክት አድኖ ወደ ሰማይ አልመለሳቸውም እል ነበር።

በዚህ ጉዳይ እውነቱን እንዲያሳዩኝ እግዚአብሔርን መጠየቅ ጀመርኩ። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ማድረግ ይችላል በእርግጥ ሰይጣንንና የጠፉ ወንድና ሴቶችን ሁሉ አንጽቶ ወደ ሰማይ ሊመለስ ይችላል የሚል ስሜት ነበረኝ። በአንድ ወቅት በፀሎት ላይ እያለሁ እውነቱን በራእይ አየሁ። በዚህ ራእይ አንድ ታላቅና ኃያል ባለስልጣን የሚመስል ሰው ወደ ክፍሌ ሲገባ አየሁ። የልዑል መልክ ነበረው። ነገር ግን እያየሁት እያለሁ ከመቅጽበት የወደቀ መልአክ እንደሆነ ተረዳሁ። ራሴን ካስተዋወቅሁና ሰላምታ ከተለዋወጥን በኋላ ሰማይን ያወቅ እንደሆነ ጠየቁት። ይህን ያደረግሁበት ምክንያት ርኩስ መንፈስ መሆኑን እኔ ማወቁን እንዳያውቅ ፈልጌ ነበር። በርጋታ “ከየት እመስልህለሁ?” ብሎ መለሰልኝ። ይህን ሲለኝ ማንነቱን እንዳወቅሁበት እንዳወቀ ገባኝ። ቀጥሎ እንዲህ አልኩት፣ እኔና እኔን የመሰሉ ሰዎች ወደ ሰማይ ለመሄድ በጣም እንንጎለን እዚህ ያለው ኑሮ ከንቱ እንደሆነና ሰማይ ቤታችን እንዲሆን እንፈልጋለን አልሁት። ቀጥሎ ለዚህ መከራና ስቃይ ሰማይን ለምን እንደተወና

ለምን ንስሐ እንዳልገባ ጠየቅሁት። ይህንን ስል እግዚአብሔር ይቅር ብሎ ወደ ሰማይ እንደሚመልሰው ተሰምቶኝ ነበር ።

በቁጣና በጥላቻ ተሞልቶ በመገንፈል ከዚህ በፊት ስምቹ በማላውቀው መንገድ እግዚአብሔርን መራገም ጀመረ። ከዚያም እግዚአብሔር ላደረገው ነገር ሁሉ ይቅር ቢለውና ወደ ሰማይ ቢመልሰው ለአንድ ነገር ብቻ ይኸውም ሰማይን ለማጥፋት እንደሚመለስ ተናገረ። እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔር የሆነውን ሰማይንም ጭምር የሚጠላ ፍጡር ነው። ማንም እንዲህ አይነት ንግግር ሲናገርና እንዲህ አይነት ጥላቻ ተሞልቶ አይቹ አላውቅም። የእግዚአብሔር ባህርይ ቅንጣት የሌለው እንዲህ አይነት ፍጡር አላጋጠመኝም። ልገስፀው ስነሳ ሁኔታዬ ስለገባው ቀስ ብሎ በበሩ ወጣ። ተከትየው ወጣሁ። ልክ እንደ አፍቃሪ አጎት ከልጆች ጋር ኳስ ሲጫወት አገኘሁት። እግዚአብሔርም ልጆቹን ከእጁ ለማዳን ሲል ሂድና ኳስ አብረህ ተጫወት አለኝ።

የዚህ ትምህርት መደምደሚያ ሰይጣንና ሠራዊቱ፣ ኃጢአተኞች ሰዎችም ጭምር ከፍቃዳቸው ውጪ ሊድኑ አይችሉም። ሰው ኃጢአት ስለሰራ ሲኦል አይሄድም ሰይጣንና መልእክቱም ቢሆኑ ከፍቃዳቸው ውጪ ሲኦል አልሄዱም ሲያል የተዘጋጀው ሰማይ መኖር ለማይፈልጉ ብቻ ነው።

ትልቁ ጥያቄ :- ለምን ሲኦል?

በእግዚአብሔር ውስጥ ሁሉም ነገር ይንቀሳቀሳል፣ ህይወት አለው፣ ማንነት አለው። እግዚአብሔር ህይወት ነው። አንድ ፍጡር ለመኖር በእግዚአብሔር ውስጥ መሆን አለበት። ለመሞት ግን ከእግዚአብሔር መውጣት አለበት። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር ህያው ፍጡር አድርጎ ሰርቶን እያለ የሞት ተካፋይ

ለመሆን ከፈለግን ራሳችንን ከእግዚአብሔር ለይተን የሞት ፍጡር አድርገን መፍጠር አለብን ማለት ነው። ከእግዚአብሔር የሚለዩና መመለስ የማይችሉ ሰዎች ትልቁ ሚስጥር በውስጣቸው የባዕድ ባህርይ መታየት ነው። ሰው በውስጡ ያለውን የእግዚአብሔርን ባህርይ በመጣል ባዕድ ባህርይ ውስጡ ሲያሳድግ ያ ባዕድ ባህርይ ከእግዚአብሔር ስላልሆነና ሆኖም ስለማያውቅ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ወይም ለእግዚአብሔር መልስ ሊሰጥ አይችልም። የኃጢአት ባህርይ ራሱን ከራሱ መለየት ስለማይችል በሰይጣን ወይም በወድቁ መላዕክት ውስጥ ወደ እግዚአብሔር ሊመልሳቸው የሚችል በውስጣቸው የቀረ ምንም ነገር የለም። ስለሆነም እግዚአብሔርን አይፈልጉም ሊፈልጉም አይችሉም።

ሰማይ ዘላለማዊ

ከኃጢአት ባህርይ ራሳቸውን የለዩ እንዲሁ በተመሳሳይ ሁኔታ የመለኮት ባህርይ ይቀበላሉ። በራሳቸው ፈቃድ የመጨረሻ ምርጫቸውን አስተካክለዋልና ወደ ኃጢአት ባህርይም መመለስ አይችሉም።

ሲኦል ምንድነው?

ሲኦል ማለት ለእግዚአብሔር መገዛት የተሳናቸው ሁሉ የሚኖሩበት ሁኔታ ወይም የመንፈስ አለም ማለት ነው። ሲኦል ያንን አለም እንደሚገዛው የመንፈስ ኃይል መጠን የተለያዩ ደረጃ ወይም የስቃይ አይነቶች አሉት። ሰማይ መሆን ሲገባቸው ሲኦል የሚኖሩ የሉም። እግዚአብሔር ለንስሐ አንድ ሺህ አመት

ቢሰጣቸው እንኳ ንስህ አይገቡም። ሲኦል የእግዚአብሔር እውነተኛ ፍርድ ብቻ ሳይሆን የፍፁም ምህረቱም ማሳያ ነው። አንድ ፍጡር የጨለማ ፍጡር ከሆነ ብርሃን ውስጥ መኖር አይችልም ምክንያቱም ብርሃን በጣም ከፍተኛ ስቃይ ይሆንበታል። ከዚህ የተነሳ ነው እግዚአብሔር የጨለማን አለም ለጨለማ ፍጡሮች የፈጠረው። እግዚአብሔርን ለማይፈልጉ ሲያል ትልቅ የእግዚአብሔር ምህረት ነው።

በእግዚአብሔር ላይ በሰይጣንና በመናፍስቱ የጀመረ አመጽ ሰውንም ወደ አመፅ አስገባው። እግዚአብሔር ከሰማየ ሰማያት ወደ ታችኛው ሰማይ ቀጥሎም ወደ ዘላለማዊ ማደሪያቸው ወደ እሳት ባህር ለሚጣሉ መናፍስት ስፍራ መፈለግ ነበረበት።

ዝቅተኛው ሰማይ እግዚአብሔር ሊያድርበት እያዘጋጀ ያለው የሰው አለም ወይም መንፈስ ነፍስና ስጋ ነው። በሰጣይንና በመላእክቱ የተያዘውም ይህ አለም ነው።

መናፍስት ይመገባሉ

ርኩሳን መናፍስት ምግባቸውን ከእኛ አለም ካልሆነ ከየትም አያገኙም። በሌላ አነጋገር ተግባራቸውን ለማከናወን ኃይል ያስፈልጋቸዋል። ይህንን ኃይል በቀጥታ ከእግዚአብሔር ሊያገኙ ስለማይችሉና እግዚአብሔርንም መቅረብ ስለማችይሉ ኃይላቸውን ከኛ አለም ይመጣሉ። ይህን ሲያደርጉ በምትኩ በሽታን ስቃይን ሀዘንና እና ሞትን ወደ እኛ አለም ያመጣሉ። ከእኛ የኃይል እጦት የተነሳ ጤናና ህይወትን ለሀዘብ ለማዘዝ ባለመቻላችን የሰው ዘር ስቃይ አይሎኦል። አለማችንን በሰላምና በደስታ እንዳንገዛ መንግሥታችንንና ኃይላችንን ሰይጣን ሰርቆናል። በአሁኑ ሰአት የእግዚአብሔር ልጆች ይህንን ኃይል እየተቀበልን ነው። ስለሆነም

በመጨረሻ ሰይጣንና ሠራዊቱን ሁሉ ከአለማችን አስወግደን የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መንግሥት እንወስዳለን።

ከዋናው አላማችን እንዳንርቅ የዚህን ሙሉ ሀሳብ ለሌላ ጊዜ እናቆየው።

የኖህ የመጀመሪያው ፎቅ

መርከቡ ለመታሸግ ልዩ የሆነ ወቅት ነበረው። መርከቡን ለመስራት 120 አመት ወይም ሃያ አመት ብቻ ቢወስድበትም መርከቡ መንሳፈፍ እንዲችል ቅጥራኑን ለመለቅለቅ ጊዜው ወደ መጨረሻ መሆን ነበረበት። አለበለዚያ ንፋስና ፀሐይ ያበላሹታል። ዝፍጥና ቅጥራን የእግዚአብሔር አባትን ማህተም ይወክላል። ይህ ማህተም መርከቡንና በውስጡ ያሉትን ሁሉ አድኖአል ስለሆነም በጣም አስፈላጊ ነው። ከዚህ የምናየው ደህንነታችን እግዚአብሔር እንደሆነ ነው።

ሁለተኛው ፎቅ

ሁለተኛው ፎቅ ወልድን ይወክላል። ምክንያቱም ሁለተኛው ፎቅ በር አለው። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እግዚአብሔር የሚያስገባ በር ነው።

“በሩ እኔ ነኝ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል ይገባልም ይወጣልም መሰማርያም ያገኛል።” ዮሐ. 10፥9

የተዘጋው በር

ስለ መርከቢቷ በር ዋነኛ ሆኖ የተጠቀሰው ዝናቡ ከመጣሉ በፊት ከእንስሳቱ ጋር በኖህና በቤተሰቡ ላይ እግዚአብሔር ራሱ በሩን መዘጋቱ ነው። ይህ የሚያሳየው የህያው አምላክ ማህተም በቤተክርስቲያን ላይ ከተደረገ በኋላ ጥፋት በምድር ሲጀምር አንዳንድ ሰዎች ሲከለሉ ሌሎች ደግሞ በውጪ ይቀራሉ። ይህ ስፍራ በመዝሙረ ዳዊት ተጠቅሶአል።

"በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል። እግዚአብሔርን አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ አምላኬና መሸሸጊያዬ ነው በእርሱም እታመናለሁ። እርሱ ከአዳኝ ወጥመድ ከሚያስደነግጥም ነገር ያድንሃልና። በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹ በታች ትተማመናለህ እውነት እንደጋሻ ይከብሃል።" ? C፡v x2፡1-4

እንደ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን መሰረት አንዳንዶች ከታላቅ መከራና ጥፋት ያመልጣሉ። የመከራው ዘመን የሚያስከትልባቸው ነገር ቢኖር ራሳቸውን እንዲያነፁና ጌታ ኢየሱስ በመምጣቱ እንዲገናኙት ብቁ ማድረግ ነው። እርሱን እንመስላለንና እርሱን ራሱን እናየዋለን።

ሶስተኛው ፎቅ

ሦስተኛው ፎቅ መንፈስ ቅዱስን ይወክላል። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰማይ እንድንመለከት የሚረዳን መስኮት ነው። አንዳንድ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ለአለት ተግባራቸው ምድራዊ መገለጥን የሚሰጣቸው እንዲሁም ሀብታም ለመሆን የሚያስችላቸው ኃይል እንደሆነ አድርገው ሊያሳምኑ ይሞክራሉ። ግማሾቹ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ መቼ መታጠብ እንዳለባቸው መቼ

ቤት መጥረግ እንዳለባቸው ወዘተ የሚነገራቸው አድርገው ይናገራሉ። ብዙ ሰዎች ስጋዊ ስርአትና የሀይማኖት መንፈስ ወደ ቅድስና እንደሚያደርሳቸው አድርገው ይቆጥራሉ ይህም በክርስቶስ ማደግንና ክርስቶስን ከመምሰል ያስታቸዋል። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰማይ የምንመለከትበት መስኮታችን ነው።

የሙሴ ታቦት

የሙሴ ታቦት ከቅጠልና ከጭራሮ የተሰራ ነበር። ውሃ እንዳይገባበት በዝፍጥና በቅጥራን የተለቀለቀና ቅርጫት የመሰለ ሲሆን በውስጡ ወንድ ልጅ ይዞ ነበር። ይህም ልጅ የኖህን ታቦት ሁለቱን የፎቆ ክፍሎች ይወክላል። ሙሴ የማይታየው አምላክ የወልድና የመንፈስ ቅዱስ ተምሳሌት ሆኖ እግዚአብሔርን ለማያውቁ ሕዝቦች የተገለጠ ፈርኦን የሚጠላውና የተቋቋመው ሰው ነበር።

ሙሴ ለሰው ዘር ሁሉ ደህንነትን ሊያመጣ ሰው ሆኖ ለሚመጣው ኢየሱስ ምሳሌ ነበር። በድጋሚ ታቦቱ ደህንነትን ሲወክል እናያለን። እንደ እግዚአብሔር ሆኖ ለኃጢአተኛ አለም ራሱን ሲያሳይ ደግሞ የክርስቶስ ምሳሌ በመሆን ነበር። የሰው መሪ ሆኖ የሚጫወተው ሚና የሚወክለው በመጨረሻው በሦስት አመት ተኩል ዘመን የሚነሳውን የወንድ ልጅ ቤተክርስቲያን ነው። በዚህ ሚናው የግብጽን ኃይል ሰበረ። በሰይጣን ወኪሎች /ሰዎች/ ሊደፈር፤ ሊሳብ፤ ሊጎዳ አይችልም ነበር። የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ ወደ ተስፋይቱ አገር አወጣ። ልክ እንደ ሙሴ የእግዚአብሔር ወንድ ልጆች ከባቢሎን ስርአት የእግዚአብሔርን ልጆች አውጥተው ባቢሎንን በመንፈሳዊ ኃይል ገልብጠው ይጥሉታል።

የቃል ኪዳን ታቦት

የቃል ኪዳን ታቦት ውሃን እንዳያስገባ በዝፍጥና በቅጥራን የተለበጠ/የተለቀለቀ ሳይሆን በወርቅ የታተመ ማለትም በእሳት በማይጠፋ ነገር ግን በእሳት በጠራ ወርቅ የተለበጠ ነበር። ኖህ ከመርከብ በወጣ ጊዜ እግዚአብሔር ቀስተ ደምና አሳየው። የቀስተ ደመናው ምሳሌ እግዚአብሔር ምድርን ከእንግዲህ በውሃ እንደማያጠፋት ነገር ግን በእሳት እንደምትጠፋ ለማሳየት ነበር። እዚህ ላይ ምድር የሰው ዘር ማለት ነው። በኖህ ዘመን የጠፋት ሰዎች እንጂ ምድር/መሬት አልነበረችም።

የቃል ኪዳን ታቦት የሚወክለው የመጨረሻውን ማለትም በምድር ስድስተኛ ቤተክርስቲያን ሆኖ የሚገለጠውን የተጋረደውን ቤተክርስቲያን ነው።

በታቦቱ ውስጥ

በታቦቱ ውስጥ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው ፅላት ነበር። ይህም አሰርቱ ቃላት ሲሆን የሚወክለውም በሰዎች ልብ ውስጥ የሚተክለውን የእግዚአብሔር መለኮታዊ ተዋረድ ስርአት ነው። የእግዚአብሔር ሕግ በውስጣችን ሲጻፍ ምን ማድረግ እንዳለብን ማንም ሰው ሊነግረን አይችልም። ራሱ በውስጣችን የሚሰራው የእርሱ ባህርይ ይኖረናል።

መና የያዘች የወርቅ መሶብ

በታቦቱ ውስጥ ሁለት ሕያው ተአምሮች ነበሩ። እነርሱም ያልሻገተው፣ ያልተበላሸው እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች አርባ አመት የመገባው፣ በማድጋ ውስጥ ያለው መና እና በአንድ ሌሊት ያቆጠቆጠችና ፍሬ ያፈራችው ደረቅ በትር ናቸው።

“ሙሴም አሮንን አንድ ማድጋ ወስደህ ጎሞር ሙሉ መና አግባበት ለልጅ ልጃችሁም ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አኑረው አለው።” ዘፀ. 16፣33

ይህ መና የክርስቶስን ህይወት ይወክላል። በመጨረሻ የሀይሉን ስራ ለመስራት በምድር የሚያስፈልገን ከእርሱ በመንፈስ የምንቀበለው የኃይል ምግብ ነው። ይህንን መና በመዝ 78፣25 የመላእክት ምግብ በራዕይ 2፣17 የተሰወረ መና ይለዋል።

“ድል ለነሳው ከተሰወረው መና እመግበዋልሁ”

ይህ መና መንፈሳዊ ኃይልን ይወክላል። ህይወትን ለማፍራት ከእግዚአብሔር የተሰጠን ኃይል ሁሉ ከአለማችን ተሰርቆአል። የሰውን ዘር ነፃ ለማድረግ በዚህ አሁን በአለን ሀይል ማንኛችንም አንችልም። የእግዚአብሔር ቃል በሚለውና እኛ የደረስንበትን ደረጃ በጣም የተራራቁ ናቸው።

ቃል ኪዳን

ይህ ራዕይ 2፣17 ላይ ያለው ቃል ኪዳን ተስፋ ይሰጠናል። የሀይልና የጉልበት ሰጪ ምግብ በብረት በትር እንዲገዛና የህዝብ እረኛ እንዲሆን ለእግዚአብሔር ወንድ ልጅ የተሰጠ ቃል ኪዳን ነው።

ወንድ ልጅ ማነው ነው?

ይህ ወንድ ልጅ ማንና ምን እንደሆነ ለማወቅ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሰራው፣ ስለ እድል ፋንታው፣ የተጠቀሱትን ሁሉ በመጀመሪያ ማገናዘብ አለብን። በመጀመሪያ ስለ ወንድ ልጅ የተነገሩትን ምሳሌዎች ከቃሉ እናያለን። ከዚያ በመቀጠል በመጨረሻው ዘመን ስለሚሠራው ስራ እናይለን። ወንድ ልጅ የተባለበት ምክንያት እግዚአብሔር ልጆቹን ሁሉ በአንድ ራስ ስር ይኸውም በክርስቶስ አንድ እያደረገ ስለሆነ ነው። ከዚህ አገላለጽ የምንረዳው ይህ ወንድ ልጅ የብዙ አባላት አካል እንደሆነ ነው። ይህንን የአንድ ሰው ማህበር እግዚአብሔር የሚያየው በመጨረሻው ዘመን በአለም የሚነሳና ምድርን ከአህዛብ ግዛት ነፃ የሚያወጣ እንደሚሆን ነው። ይህ የወንድ ልጅ ማህበር ደምና ስጋ የለበሰ ሰው ሲሆን በአገልግሎቱ ኢየሱስን ይከተለዋል። ቀጥሎም ኢየሱስን በሞቱና በትንሣኤው ይመስለዋል።

በእግዚአብሔር ቃል የወንድ ልጅ ምሳሌዎች የሚገኙበት ስፍራ

1. ሳምሶን :- መሳፍንት 13 -16
2. የጌድዎን 300 ሰራዊት መሳፍንት 6 - 8
3. የሕዝቅኤል የደረቁ አጥንቶች ሕዝ. 37
4. ኤልያስ 1ኛ ነገሥት 17፣ 2ኛ. ነገሥ 2
5. ኤልሳዕ - 2ኛ ነገሥ. 2 - 13
6. የኢዩኤል ጦር - ኢዩኤል 2
7. ወንድ ልጅ - ራዕይ 12፣ 5
8. 144,000- ራዕይ 7 እና 14

- 9. ሙሴ - ዘፀአት
- 10. ኢያሱ - መጽሐፈ ኢያሱ
- 11. ጽዮን 2ኛ ሳሙ 5፣7፣ መንፈሳዊ ጽዮን የሚያመለክተው የእግዚአብሔር ምርጫ ከተጠሩት የተመረጡ፡- ኢሳ 4፣5፣ ኢሳ 51፣16
- 12. የበኩር ፍሬዎች ራዕ 14፣4
- 13. ድል ነሺዎች -ራዕ. 3፣12
- 14. ሄኖክ -ዕብ. 11፣5
- 15 መልክ ጼዴቅ- ዕብ. 7፣1
- 16. ምርጫች -ኢሳ. 42፣1 ፣ ኢሳ. 65፣9፣22፣ ማቴ. 24፣22 ፣ ቆላ. 3፣12
- 17. ሁለቱ ምስክሮች- ራዕ. 11፣3
- 18. ከተራራ የተቆረጠ- ድንጋይ ዳን. 2፣ 44-45
- 19. ትኩረት - ዘፀ. 28፣7 የካህኑ ትኩረት ድንጋዮቹ የተቀመጡበት፣ ዘሌ. 7፣32 የበሬው ቀኝ ትኩረት፣ የክርስቶስ አካል ትኩረት ኢሳ. 9፣6
- 20 የልዑል ቅዱሳን - ዳን 7፣18፣28
- 21. አዳኝ - አብዱዩ 21
- 22. ደናግሎች - ማቴ 25፣1 እና ራዕይ 14፣4

የነቢዩ ራዕይ

በመጨረሻው ዘመን እንደ አንድ ሰው የሆነ ህብረት ሲነሳና ፍጥረትን ነፃ ሲያደርግ ነብያት በራዕይ ተመለከቱ። ኢሳይያስ እንዲህ ሲል ተንብዮአል፡-

“የፀነሰች ሴት ለመውለድ ስትቀርብ እንደምትጨነቅና በምጥ እንደምትጮህ አቤቱ እንዲሁ በፊትህ ሆነናል እኛ ፀንሰናል ምጥም ይዘናል ነፋስንም እንደምንወልድ ሆነናል በምድርም ደኅንነት አላደረግንም በዓለምም የሚኖሩ ይወድቃሉ። ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ ሬሃዎችም ይነሳሉ። በምድር የምትኖሩ ሆይ ጠልህ የብርሃን ጠል ነውና ምድርም ሙታንን ታወጣለችና ንቁ ዘምሩም። ሕዝቤ ሆይ ና ወደ ቤትህ ግባ ደጅህንም በኋላህ ዝጋ ቁጣ እስኪያልፍ ድረስ ጥቂት ጊዜ ተሸሽግ። በምድር በሚኖሩት ላይ በበደላቸው ምክንያት ቁጣውን ያመጣባቸው ዘንድ እነሆ እግዚአብሔር ከሥፍራው ይወጣል ምድርም ደምዋን ትገልጣለች ሙታኖችንም ከእንግዲህ ወዲህ አትከድንም።” ኢሳ 26፣17-21

ኢሳይያስ ስለ ልጅ ማርገዝ የተናገረው ቃል በራዕይ 12 ተተንብዮአል። የዚህ ልጅ መወለድም ለምድር ነፃነትን የሚያመጣ እንደሆነ ይናገራል። የምድር ኃጥአን ይወድቃሉ። ቀጥሎም ትንሳኤና ህይወት ይሆናሉ። ይህ ክፍል የእግዚአብሔር ቁጣ በምድር እየወረደ ሳለ መለኮታዊ ጥበቃው በህዝቡ ላይ እንደሚኖር ይናገራል።

“ሳታምጥ ወለደች ምጥም ሳያገኛት ወንድ ልጅን ወለደች። ከቶ እንዲህ ያለ ነገር ማን ሰምቶአል እንዲህስ ያለ ነገር ማን አይቶአል በውኑ አገር በአንድ ቀን ታምጣለችን ወይስ በአንድ ጊዜ ይወለዳልን ጽዮን እንዳማጠች ወዲያው ልጆችን ወልዳለችና።” ኢሳ 66፣7

እዚህ እላይ የተነገረው አባባል እንደገና አዳኝ ሆኖ ስለሚመጣው ወንድ ልጅ ነው።

ኢየሱስ ለሐዋርያቱ ሲናገር የሰጠው ምሳሌ በምጥ ላይ ሰላላችና ወንድ ልጅ ስለወለደች ሴት ነበር።

“ሴት በምትወልድበት ጊዜ ወራትዋ ስለ ደረሰ ታዝናለች ነገር ግን ሕፃን ከወለደች በኋላ ሰው በዓለም ተወልዶአልና ስለ ደስታዋ መክራዋን ኋላ አታስበውም።” ዮሐ 16፣21

የሐዋርያቱ ምጥ የነበረው ቤተክርስቲያንን ማፍራት ሲሆን ይህ ምጥ የመጨረሻዋ ቤተክርስቲያንን በምድር እስከትወለድ ይቀጥላል። ሰማይና ምድርም የሚጠብቁት ይህን ሁኔታ ለማየት ነው።

አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ይህ የወንድ ልጅ መልዕክት የሚናገረው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መጀመሪያ መምጣት ነው ይላሉ። ነገር ግን በቃሉ እንደሚረጋገጠው ይህ አባባል ትክክል አይደለም።

“ቶሎ ይሆን ዘንድ የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ እግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው በእርሱም የተገለጠው ይህ ነው እየሱስም በመልአኩ ልኮ ለባርያው ለዮሐንስ አመለከተ።” ራእይ 1፡1

ይህ ጥቅስ የሚያሳየን ራዕይ የተፃፈው ገና ስለሚሆነው ነገር እንጂ ስላለፈው አለመሆኑን ነው። የሚመጣውን የቤተክርስቲያን ህይወት የሚጠቁሙ ቀደም ሲል የተፈጸሙ አንዳንድ ድረጊቶች አሉ። ስለሆነም በኢየሱስ ክርስቶስ ህይወት ውስጥ የተፈጸመው ሁሉ ክርስቶስ በሙላት በህይወታችን

እስኪገባ ድረስ በእግዚአብሔር ልጆችም የሚፈጸሙ ነገሮች አሉ። በኢየሱስ ውስጥ የተገለጸው ክርስቶስ ነው። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚገለጸው ክርስቶስ ነው። አገላለፁም አንድ አይነት ነው።

በፀሐይ የተጎናፀፈች ሴት

በራዕይ 12 ስላለችዋ ሴት አወዛጋቢ ሀሳቦች ተነግረዋል። ነገር ግን ያለ ምንም ጥርጣሬ በአንድ ልዩ በሆነ ዘመን ስለምትነሳ ቤተክርስቲያን እንጂ የኢየሱስ እናት ስለነበረችው ማርያም አይደለም። ራዕዩ የቀረበው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በውስጡ ያለው ሁሳብ ሁሉ ስለሚመጣው እንጂ ስላለፈው አይደለም።

"ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጎናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአስራ ሁለት ከዋክብት አክሊል የሆነላት አንዲት ሴት ነበረች።" ራዕይ 12፣1

ይህ ጥቅስ የሚጠቁመው ስለ ሰማይ ሲሆን ስለማይታየው የእግዚአብሔር ማደሪያ ሳይሆን ስለ ሌላ ሰማይ ነው። በዚህ ሰማይ ሰባት ራሶች ያሉት ዘንድ አለ /ቁ.3/። በቁጥር 5 እንደምናየው ሴትየዋ ወንድ ልጅ አንደወለደችና ወደ ሌላ ሰማይ እንደተነጠቀ ነው። ስለሆነም ከሰማይ ወደ ሰማይ ሄደ ማለት ነው።

ሶስተኛው ቁጥር ሰማይን ከዚህ በታች እንደሚከተለው ይገልፀዋል።

"ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ እነሆም ታላቅ ቀይ ዘንዶ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ነበሩት በራሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች ነበሩ" ራዕ. 12፡3

እንደምናውቀው ሁሉ ሰይጣን ከሰማይ ተጥሎአል። ከላይ የተጠቀሰው ሰይጣን ሊገባበት የሚችልበት ሰማይ ነው። ይህ ሰማይ እግዚአብሔር ሊኖርበት የሚያዘጋጀው ጠቅላላ የሰው ፍጥረት ነው። እዚህ ላይ ግልጽ እንዲሆን የሚያስፈልገው ዘንዶው ሰይጣን መሆኑን ነው። ሰባቱ ራሶችና አስሩ ቀንዶች በሰይጣን፣ በአንድ ወጥ የአለም መንግስት፣ እና በአንድ ወጥ የአለም ቤተክርስቲያን መሀከል ያለውን ግንኙትና የተንኮል ህብረት ያሳያል።

ይህንን ቀጥለን በጥልቀት እናያለን አስቀድመን ግን ስለ ሴትየዋ እንመልከት። ይህች ሴት ማለት ቤተክርስቲያን ከምድራዊ አለም ወደ ሰማያዊ አለም ከፍ ብላለች። ይህ ማለት በስጋ ተወሰደች ማለት አይደለም። ራዕይ በሙሉ በመንፈሳዊ ቋንቋ ስለተጻፈ ራዕይን ለመረዳት በመንፈስ መሆን አለብን። ይህ ምስል የሚያሳየው ሴትየዋ ወይም ቤተክርስቲያን በተፈጥሮ ነገር እንደማትደገፍና በመንፈሳዊ ነገር ብቻ የምትደገፍበት ከፍ ወደአለ መንፈሳዊ ደረጃ መድረሷን ነው። ሙሴ በዘመኑ የተለየና እንዲህ ነበር። በምድር እያለ በከፍተኛ መንፈሳዊ አለም ውስጥ ይመላለስ ነበር። ኤልሳዕ፣ ኢያሱ፣ ኤልያስ፣ ሄኖክና ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅም ጭምር በዚህ ከፍተኛ አለም ውስጥ ይራመዱ ነበር። አሁንም ኢየሱስ በዚህ መንፈሳዊ ሥፍራ ወይም

አለም የሚራመዱና የሚኖሩ ሰዎችን ከቤተክርስቲያን እያስነሳ ነው።

"በፀሐይ ተጎናጽፋለች"

ይህ ሐረግ የእግዚአብሔር ክብር በቤተክርስቲያን ላይ መሆኑን ይናገራል። ጽድቅ፣ ልብሷና ሽፏፍ ሲሆን አሁን ግን የራሱ የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነው ፀሐይ ሽፏፍ መሆኑን እንመለከታለን። በውኃ ወይም በደመና አልተሸፈነችም ማለት በምድረበዳ እንደ ሙሴ በደመና አልተሸፈነችም። ነገር ግን በእሳት ማለትም በፀሐይ ተጎናጽፋለች።

በዩሐ 17 ፣5 እና 22 ያለው ፀሎትና ቃል ኪዳን ይህ ነው።

"አሁንም አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ።" ዩሐ 17 ፣5

"እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍፁማን እንዲሆኑ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ።" ዩሐ 17 ፣22

ከራሳችን ማንነት ባሻገር እውነተኛ የሆንን የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ የህያው እግዚአብሔርን ክብር የምናሳይበት ደረጃ ወይም ሰፍራ እንደርሳለን። እግዚአብሔር በምድር በሰው አለም ውስጥ በመላዕክትና በሰዎች ፈት ይገለጻል።

"ጨረቃ ከእግሯ በታች"

ይህ በርዕሱ የተጠቀሰው ቃል የሚወክለው አሮጌውን የ ቤተክርስቲያን ስርአት ነው። ቤተክርስቲያን የሚባል መዋቅር እግዚአብሔርን በሙላት አስደስቶ አያውቅም። እግዚአብሔር ፈጽሞ በማንኛውም ቤተክርስቲያን ተደስቶ አያውቅም። በእግዚአብሔር ስም ቤተክርስቲያን አቋቋመን የምናከናውነው ተግባር በእግዚአብሔር ዘንድ በጎ ፈቃድና ተቀባይነት ያለው ሀሳብ ነው። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፍፁም ፈቃድ ውስጥ አይደለም። ጳውሎስ በፊሊ 3፣12 እንዲህ ብሎ ሰቆቃውን ያሰማል

"አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍፁም እንደሆንሁ አይደለም ነገር ግን ስለ እርሱ በክርስቶስ እየሱስ የተያዘኩበትን ያን ደግሞ እይዛለሁ ብዬአፈጥናለሁ።"

በጥንቱ ስርአት ሰው ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ቤተክርስቲያን የሀብቱ ማከማቻ እንዲሆንና በአለም እንዲበልጽግ ፈቀደለት። በአሁኑ ሰአት ሰው የእግዚአብሔርን ነገር መያዝና ኃላፊ የመሆን ጉዳይ አብቅቶአል። እግዚአብሔር በምድር ክርስቶስ ራስ የሆነበት አንድ አካል አስነስቶአል። ክርስቶስ በሰዎች ውስጥ እየታየ ነው። ይህ የገባቸውና የሚያዩ ብዙዎች በራሳቸው በጎ ፈቃድ የቤተክርስቲያን ምሽጋቸውን እየለቀቁ ለክርስቶስ አካል ራሳቸውን እያስረከቡ ናቸው። ጳውሎስም ይህንን ተረድቶ ራሱን በኤሲያ ካቋቋማቸው አብያተ ቤተክርስቲያን ሲያላቅቅ ለቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን እንዲህ ብሎ ጽፎአል-

“በእግዚአብሔር ቅንኤት እቀናላችኋለሁ እንደ ንጽህት ድንግል እናንተን ለክርስቶስ ላቀርብ ለአንድ ወንድ አጭጫችኋለሁና” 2ኛ ቆሮ. 11፥2

ክርስቶስ በዚህ ቃልና በብዙ ሌላ ሰፍራ የቤተክርስቲያን ባል እንደሆነ ተጽፎ እናገኛለን። ባል ለሚሰቱ ይጠነቀቃል፣ ይከላከላል፣ ይንከባከባታል፣ ይሸፍናታል፣ ፍሬም ይሰጣታል። እውነቱን ለመናገር የአንድ አገልጋይ ዘር ህያው የሆነ ህይወት በምድር ለማምጣት ብቁ አይደለም። ምክንያቱም አሮጌው ስርአት ነውና። በአሁኑ ሰአት አገልጋይ ሙሽሪቷን ለእውነተኛ ባሏ ማቅረብ እንጂ ከራሱ ከንቱ ድካም ወንድን ልጅ /ቤተክርስቲያን/ ማፍራት አይችልም። ዘወትር ፍሬ ለማፍራት በጣርን ቁጥር ጥለነው ከመጣንበት ቤተክርስቲያን ሌላ የከፋ የቤተክርስቲያን ስርዓት እናበጃለን። የጥንቱ ስርአት አልፎአል አዲስ የሆነው የአካል አገልግሎት በመሀከላችን ነው። ሰዎች ሙሽሪቷን ለማሳትና ለራሳቸው ለመውሰድ ይሞክራሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር ከመድረክ እያስወገዳቸው ነው። በዚህ ዘመን በእግዚአብሔር ስርአት ውስጥ የምንመላለስ መሆናችንንና እርግጠኞቻችን መሆን አለብን።

አሮጌዎ ቤተክርስቲያን በአዲሷ ቤተክርስቲያን እግር ስር ናት። ከጥንቱ ክብር የአሁኑ ክብር የላቀ ነው። ሆኖም አሮጌው ስርዓት ለአዲሱ ስርዓት መሠረት ነው። ከእግሯ በታች የሚለው ሀረግ ዝቅ የማለትንና ማነስን ያሳየናል።

"በራሷ ላይ የአስራ ሁለት ከዋክብት አክሊል"

ኢየሱስ ክርስቶስ በራዕይ 22፥16 «ብሩህ የንጋት ኮከብ» አንደሆነ ተብራርቶአል። በራዕይ መጽሐፍ የምናያት ሴት አስራ ሁለት ከዋክብት በራሷ ላይ ሲኖራት የእግዚአብሔር ስራ በሙላት የሚታይባት እንደሆነች ያስገነዝበናል። ስለሆነም በምድር ላይ ህያውነትን ማምጣት አለባት ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፍፁም ፈቃድ የሰው ፍጡር ሁሉ ህያው ወይም ወደ ህያውነት እንዲደርስ ነው። እግዚአብሔር ሴት የሚለው መጨረሻው ወደ ሙላት የደረሰችን ሴት ሲሆን ይህችም ሴት በፍጻሜው እግዚአብሔር ሰውዬው የሚለውን «ወንድ ልጅ» እንድታፈራ ነው። የዚች ሴት ራስ ክርስቶስ ነው፤ በራሷ ላይ ያሉት ግን ከዋክብት ናቸው። በራሷ ላይ ያለው ዘውድ የንጉስ ነገስት ሚስት ንግስት አንድትሆን አድርጎአታል። የዚህ ሀሳብ ማጠቃለያ የሚያመጣን በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ክርስቶስ ሙሽራይቱን /ቤተክርስቲያንን/ አግብቶ ክርስቶስን በምድር ለመግለጽ እየተዘጋጀ ያለበትን ወቅት ያሳየናል።

ይህቺ ሴት ምጥ ተይዛ በጭንቀት ላይ አንዳለች እናነባለን። ይህ ጭንቀትና ምጥ መከራ ሲሆን፤ ቤተክርስቲያን ከዚህ መከራ የተነሳ ወንድ ልጅ የምትወልድበት ጊዜ ነው። ይህ ወንድ ልጅ አንዳንዶች እንደሚሉት አንድ ሰው አይደለም፤ የተደራጀ ቤተክርስቲያንም አይደለም። ነገር ግን ሚስጥራዊው የክርስቶስ አካል፤ አንዲት ሴት፤ ከተጠሩት መሃል የተመረጡት፤ ተብለው በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱት ናቸው። በአጭሩ ወንድ

ልጅ የተባለው የክርስቶስ አካል ነው። ይህ አካል በክርስቶስ ራስነት የሚመራና የሚጓዝ ሲሆን ሌሎች ማለት የተጠሩት ቤተክርስቲያን ከመገለጣቸው በፊት የክርስቶስ አካል ይገለጣል። ይህ ወቅት ብዙ ጭንቀትና መከራ የሚበዛበት ወቅት ነው። ይህ መከራና ጭንቀት ቤተክርስቲያንን ከምን ጊዜውም በበለጠ ያጠራታል። እዚህ ላይ አንዲት ሴት እና ወንድ ልጅ የተባሉት የዛሬዋን የእስራኤልን ህዝብ የሚወክሉ አይደሉም። የዛሬዋ እስራኤል የክርስቶስ ሙሽራ አይደለችም ልትሆንም አትችልም። ነገር ግን እንደ ማንኛውም ህዝብ ከአይሁድ ህዝብ መሀል ግለሰቦች የክርስቶስ አካል ሊሆኑ ይችላሉ።

ቤተክርስቲያን በታላቁ የመከራ ዘመን እንደምታልፈ ከመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ማስረጃዎች መጠቀስ ይቻላል። በራዕይ 12 እንደምናየው ሴትየዋ በምጥ ተጨንቃ ስትጮህ እንደ ነበረ ሲሆን ይህም የሚያስገነዝብን በማይታየው ሰማይ ውስጥ ሰቃይና ህማመ ስለሌለ ቤተክርስቲያን በምድር መሆኗን ነው። ሌላው ደግሞ "ዘንዶ" የሚለው ቃል የሰይጣን ሌላው ስሙ ሲሆን በማይታየው ሰማይ ቅዱሳንና መላዕክት ባሉበት ሰይጣን እንደማይኖር ግልጽ ነው። ሌላው ልንገነዘብ የሚገባን ሀሳብ ደግሞ "ዘንዶ" የተባለው ሰይጣን በዘፍጥረት 3፥15 አንድ ራስ ብቻ ሲኖረው በራዕይ መጽሐፍ ግን ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች እንዳለው ተጠቅሶአል።

"በአንተና በሴቲቱ መካከል፤ በዘርህና በዘርዋ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ሰኮናውን ትቀጠቅጣለህ" ዘፍ. 3፥15

ይህ ዘር የተባለው ክርስቶስ ሲሆን ይህም ክርስቶስ በኢየሱስ ውስጥ የነበረና በእኛም ውስጥ ያለው ዘር ነው። ከላይ በተጠቀሰው የእግዚአብሔር ቃል እንደምናየው ዘንድው ሰይጣን በመጀመሪያ የነበረው አንድ ራስ ብቻ ነው። ሰባቱ ራሶችና አስሩ ቀንዶች የዚህ አለም መንግስታትና ሀያላን ሲሆኑ ራሳቸውን ለዘንድው ይሰጣሉ፤ በምላሹ ሰይጣን ከአዳም የተረከበውን መቀመጫና ስልጣን ለነዚህ መንግስታት ይሰጣቸዋል። ሰይጣን ለጌታ ኢየሱስ ይህንን ስልጣንና መንግስት ልሰጥህ ብሎት ነበር። በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ አራት እንደተገለጸው ክርስቶስ ከቤተ ክርስቲያን ጋር አንድ በመሆን በምድር የሚገዛ ወንድ ልጅ የሆነ ቤተክርስቲያን ለማምጣት ልጆቹን አንደሚያዘጋጅ ሁሉ ሰይጣንም ከዚህ አለም ጋር አንድ በመሆን አንድ የአለም መንግስትና የእውነተኛ የክርስቶስ አካል ቤተክርስቲያን ተቃራኒ የሆነ ቤተክርስቲያን ለማፍራት እያዘጋጀ ነው።

የዘንድው ወይም የሰይጣን በምድር ላይ አስከፊው ተግባር የሚገለጸው ከመጥፋቱ በፊት መጨረሻ ላይ ነው። በራዕይ 12 እንደምናየው የዘንድው "ጅራት" "የሰማይ ከዋክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣላቸው" ይላል። ጅራት የሚያሳየን የኃይሉን ፍፃሜ ነው። ይህ የሰይጣን ውጊያ ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ምሽጋቸው የሚመታበትና ዝቅ የሚሉበት የመጨረሻ ወቅት ነው።

"ዘንድውም ሴቲቱ በወለደች ጊዜ ሕፃንዋን እንዲበላ ልትወልድ ባላት ሴት ፊት ቆመ።" (ራዕ 12፥4)

ከጥንት ጀምሮ ቅዱሳንን የመግደል መዝገብ /ሪከርድ/ ያላቸው የቤተክርስቲያን ስርዓትና ሰይጣን አንድ በመሆን ቅዱሳንን ለመግደል ይሞክራሉ። ከላይ እንደተጠቀሰው የወንዱ ልጅ የመገለጫ ሰዓት የሚሆነው የገዳዮቹ ደወል ሲደወል ነው።

"አሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጁም ወደ እግዚአብሔር ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።" ራዕ. 12፥5

የዚህን ወንድ ልጅ መወለድ የበለጠ ለመረዳት የሴትየዋን እርግዝና ምን አይነት ወይም እንዴት አንደነበረ መጀመርያ እንመልከት። እዚህ ላይ ሴትየዋ የምትወክለው ቤተክርስቲያንን እንጂ ተፈጥሮአዊ ሴትን አይደለም። የቤተክርስቲያን ማህፀን ተፈጥሮአዊ ሊሆን አይችልም። ስለሆነም የቤተክርስቲያን ማህፀን መሆን ያለበት የቅዱሳን ነፍስ ነው፤ ቤተክርስቲያን ከፀነሰች ጽንሰዋ መሆን ያለበት በነፍሷ ውስጥ ነው። አንድ ፀሐፊ እንደጠቀሰው በሰማያዊ እሳት የተፀነሰ ጽንሰ ነው። በነፍሰዋ ውስጥ ያለው ጽንሰ ሊገለጽ የተዘጋጀው የክርስቶስ ባህርይ ከሆነ የምትወልደውም ልጅ የክርስቶስ ባህርይን የሚገልጽ ይሆናል። በ2ኛ ጳጥ1፥4 እንደተጻፈው ይህ ባህርይ የኢየሱስ ክርስቶስ መልክ በህይወታችን እንዲኖረን የሚያደርግ መለኮታዊ ባህርይ ነው። ይህ ለውጥ የሰው ተፈጥሮ ለመለኮታዊ ባህርይ መንገድን በመልቀቅ ለረጅም ጊዜ ሲጠበቅ የቆየው ህያውነት በሰው የሚገለጥበት ወቅት ነው። ይህም የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሲለብስ የሚሞተው የማይሞተውን ይለብሳል። 1ኛቆሮ 15፥53

መነጠቅ

"መነጠቅ" የሚለው ቃል በስጋዊ አነጋገር ወይም ትርጉሙ ወደ አየር ላይ መንሳፈፍ ወይም ከምድር ከፍ ማለት ሲሆን ብዙ አስተማሪዎች ክርስቲያኖች ከምድር ወደ ሌላ አለም እንደሚሄዱ /እንደሚወሰዱ/ ያስተምራሉ። ይህን ሀሳብ የሚደግፍ ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አናገኝም። ጳውሎስ ተነጥቆ ነበር፤ ነገር ግን በስጋው በምድር ይኖር ነበር። በእርግጥ ከምድር ተወሰደው ተመልሰው ከሰዎች ጋር ያልኖሩ ቅዱሳን ነበሩ፤ ምንም እንኳ እንደ ሰው ሆነው በስጋ በምድር ባይኖሩም በተለያዩ ሁኔታ ተገልጠው በምድር ላሉ ቅዱሳን ታይተዋል። ወንዱ ልጅ ወደ ሰማይ ከተነጠቀ በኋላ ወዲያውኑ በምድር የገዢነት ስልጣን እንደተሰጠው እናያለን። ስለዚህ መነጠቅ የሚለው ከሚችነት ወደ ህያውነት፣ ከፍ ወደአለው መንፈሳዊ አለም መድረስና፣ ከትንሳኤው በኋላ በምድር አንደነበረው እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ የህይወት አይነት በስጋ መኖር ማለት ነው። ጌታን በአየር ለመቀበል በዳመና እንጠቃለን የሚለው ቃል በስጋ በመወሰድ ይሁን በመንፈስ በመነጠቅ ሁኔታው የሚከናወነው በዚህ እኛ በምንኖርበት አየር መሆኑን ማወቅ አለብን። ፈጽሞ ወደ ሌላ አለም /ፕላኔት/ መወሰድ አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ አየር 1ኛ ተሰ 4፣17 የሚለው በግሪክ “ኤራ” ሲሆን ትርጉም ሰዎች በምድር የምንጠቀምበት አየር ማለት ነው።

ሁለቱ ምስክሮች

በራዕይ 11፣3 የተጠቀሱት ሁለቱ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ምስክርነታቸው የሙሴንና የኤልያስን ምስክርነት ይመስላል።

"ለሁለቱ ምስክሮቹ ማቅ ለሰብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ሊናገሩ እስጣለሁ።" ራዕይ 11፣3

"ትንቢት ሊናገሩ" የሚለው ቃል ተግባራቸውን ነው። የሚቀጥለው ቁጥር ማን እንደሆኑ ፍንጭ ይሰጠናል። የቤተክርስቲያንን ታሪክ ስናይ ሁለቱ ምስክሮች እኛ ነን የሚሉ ራሳቸውን አሳምነው ተከታዮች ያፈሩ ብዙዎች ናቸው። ሆኖም ሁለቱ ምስክሮች የእግዚአብሔር ቃል እና የእግዚአብሔር መንፈስ ናቸው።

የእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ በሰዎች ውስጥ የሚሰሩት ተግባር ተገልጾ የሚታይበት ምስክርነት ነው። ከዚህ ቀጥለን ከእግዚአብሔር ቃል መረጃዎችን እንመልከት።

ቁጥር 5 "ማንም ሊጎዳቸው ቢወድ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ጠላቶቻቸውንም ይባላል፤ ማንም ሊጎዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገባዋል።"

ቁጥር 6 "እነዚህ ትንቢት በሚናገሩበት ወራት ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ሊዘጉ ሥልጣን አላቸው። ውኃዎችንም ወደ ደም ሊለወጡ በሚፈልጉበትም ጊዜ ሁሉ በመቅሠፍት ሁሉ ምድርን ሊመቱ ሥልጣን አላቸው።"

ሁለቱ መቅረዞችና ወይራዎች

የመጀመሪያው ጥያቄ እነዚህ ሁለት ወይራዎችና ሁለት መቅረዞች ምንድናቸው? መልሱን ከዘክርያስ 4፡1-6 እንመልከት

"ከእኔም ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ ተመልሶ ከእንቅልፉ እንደሚነቃ ሰው አነቃኝ። እርሱም የምታየው ምንድር ነው አለኝ። እኔም እነሆ ሁለንተናው ወርቅ የሆነውን መቅረዝ አየሁ፤ የዘይትም ማሰር በራሱ ላይ ነበረ፤ ሰባትም መብራቶች ነበሩበት በራሱም ላይ ለነበሩት መብራቶች ሰባት ሲምሁኝ ነበሩአቸው። ሁለት የወይራ ዛፎች አንዱ በማሰርው በስተቀኝ አንዱም በስተግራው ሆነው፤ በአጠገቡ ነበሩ አልሁ። ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረውም መልአክ መልሼ፡- ጌታዬ ሆይ ፣ እነዚህ ምንድር ናቸው? አልሁት። ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውም መልአክ መልሱ፡- እነዚህ ምን እንደሆኑ አታውቅምን አለኝ እኔም ጌታዬ ሆይ አላውቅም አልሁ መልሱም ለዘሩባቤል የተባለው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፡- በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ አግዚአብሔር።"

ምንም እንኳን የተገለጸው ሀሳብ በተፃፈበት ቋንቋ ጥላ ውስጥ ቢሆንም እውነቱን በግልጽ ማዩት አያዳግትም። በዚህ ጥቅስ እንደተገለጸው ሁለቱ የወይራ ዛፎች የምድር ሁሉ አምላክ በሆነው ፊት የቆሙት መንፈሱና ቃሉ ናቸው። ሆኖም ነብዩ ነገሩ ስላልገባው እንዲብራራለት ጥያቄ ያቀርባል። እኛም ብንሆን እንደነብዩ መጠየቃችን አይቀርም። ቀጥሎ በዚህ ምዕራፍ ከቁጥር 11-14 ያለውን እንመልከት።

"እኔም መልሼ፡- በመቅረዙ በስተቀኝና በስተግራ ያሉ እነዚህ ሁለት የወይራ ዛፎች ምንድር ናቸው? አልሁት። ሁለተኛም መልሼ፡- በሁለቱ የወርቅ ሲምሁኝ አጠገብ ሆነው የወርቁን ዘይት የሚያፈሱ እነዚህ ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ምንድር ናቸው አልሁት እርሱም መልሶ እነዚህ ምን እንደሆኑ አታውቅምን? አለኝ እኔም ፡- ጌታዬ ሆይ

አላውቅም አልሁት። እርሱም፡- በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የቆሙት ሁለት የተቀቡት እነዚህ ናቸው አለኝ።"

በሰማይና በምድር አምላክ ፊት የሚቆሙት የተቀቡት ሁለቱ ምስክሮች ቃልና መንፈስ ናቸው።

እዚህ ላይ ሌላ ሊነሳ የሚችል ጥያቄ አለ፤ ይኸውም በራዕይ 11፡8 እንደምናየው ቃልና መንፈስ እንዴት ሆነው ታርደው በመንገድ ላይ በድናቸው ይታያል ብለን ልንጠይቅ እንችላለን።

"በድናቸውም በታላቁቱ ከተማ አደባባይ ይተኛል እርስዎም በመንፈሳዊ ምሳሌ ሰዶምና ግብጽ የተባሉት ደግሞ ጌታቸው የተሰቀለበት ናት።" ራዕይ 11፡8

ኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ነበረ። ስጋን ለብሶ በመካከላችን አድሮአል። ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ነው። የማይታየውን እግዚአብሔር አባትን በምድር የገለጸውን መሆኑን በዩሐንስ 14፡9 እናያለን። እኛም በተመሳሳይ ሁኔታ ስጋ ሆነን ሳለን መንፈስ በፍፁምነት በእኛ ላይ እንዲገለጽ ቃል እንሆናለን።

ከላይ እንደተጠቀሰው ሰዶምና ግብጽ የተባሉት ታላቁ ከተማ መንፈሳዊዋ ባቢሎን አንደሆነች እናውቃለን። ባቢሎን የአመጸኞች፣ በእግዚአብሔር ስርዓት ላይና በእግዚአብሔር ከተማ በኢየሩሳሌም ላይ ያመፁ መጠራቀሚያ ነች። ይህ ቃል በእስራኤል አገር ስላለችው ኢየሩሳሌም አንዳልሆነ መገንዘብ አለብን።

ከሞት ወደ ሕይወት

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ወንድ ልጅ፣ ሳምሶን፣ 300 የጌዳዎን ስራዊት፣ 144,000፣ ወዘተ ተብለው የተጠቀሱት በሙሉ ከራዕይ ምዕራፍ 11 ጋር የተገናኙ ሲሆን አስገራሚ የሆነ እውነት ሲገለጹልን እናያለን። የማይሞተው ህይወት ወደ እኛ አለም እንዴት ሆኖ እንደሚመጣ ይገልጹልናል። ሁላችንም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመጣ እርሱን እንደምንመስል እናውቃለን። ይህም ብቻ አይደለም የመዋጀቱ ተግባር ስለተፈጸመ ጌታ ዳግመኛ የሚመጣው ከምንም ነገር ሊያስጥለን ወይም ሊዋጀን አለመሆኑን እናውቃለን። ጌታ ሲመጣ ልክ የሱን መልክ እንመስላለን። ስለሆነም እሱን ከመምሰላችን በፊት የተፈጸመ ወይም የሆነ ነገር አለ ማለት ነው። ራዕይ 11 የሚሆነውን ነገር በግልጽ ያሳያል።

«ከሦስቱ ቀን ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የወጣ የሕይወት መንፈስ ገባቸው በእግሮቻቸውምቆሙ፣ ታላቅም ፍርሃት በሚመለከቱት ላይ ወደቀባቸው። በሰማይ፡- ወደዚህ ውጤት የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ሰሙ፤ ጠላቶቻቸውም እየተመለከቱአቸው ወደ ሰማይ በዳመና ወጡ።» ራዕይ 11፡11-12

ትንሳኤ እንዴት እንደሚጀምር ለማወቅ ጠይቃችሁ ከሆነ ከላይ የተጠቀሰው ለጥያቄአችሁ በቂ መልስ ነው። የእግዚአብሔር የበኩር ፍሬዎች ህይወታቸውን ለመስዋዕት እንዴት እንዳቀረቡ በግልጽ ያስረዳናል። ለአንዴና ለመጨረሻ ሰዎች ሁሉ በሞት ላይ የህይወትን ኃይል እንዲያዩ አድርገዋል። በዚህ ወቅት ይህን ድርጊት የሚያይና ንስሐ መግባት ለፈለገ ጥሩ አጋጣሚ እንደሆነ እናያለን። ይህ የትንሳኤ ክንውን ሲፈጸም በዚህች በምንኖርባት ምድር የእግዚአብሔር መንግስት የምትጀምርበት ወቅት ይሆናል።

«የዓለም መንግስት ለጌታችን ለእርሱ ለክርስቶስ ሆነች/ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግግል» ራዕይ 11፡15

የሚቀጥለው ጥያቄ ሁለቱ ምስክሮች 144000 መሆናቸው እንዴት ይታወቃል ነው። እነዚህ ሁለቱ ምስክሮች አንድ ነበሩ በራዕይ 11፡5 እና 12፡5 እንደተጻፈው አንድ አፍና አንድ ኃይል ነበራቸው። ከዚህም በላይ የዚህችን ዓለም መንግሥት የሚወስዱ አንድ ህዝብ ብቻ ሲሆኑ እነርሱም በተለያዩ ቦታ በተለያዩ ስም ተገለጸው እናገኛለን። ለምሳሌ በዳንኤል 2፡44-45 እጅ ሳይነካው ከተራራ የተፈነቀለ ድንጋይ ይላቸዋል። እንደገና በዳንኤል 7፡18 የልዑል ቅዱሳን በዳንኤል 7፡2 የልዑል ቅዱሳን ሕዝብ በማለት ይገልጻቸዋል። በተለያዩ ስም መጠራታቸው የሚያሳዩን የተለያዩውን ተግባራቸውን ለማብራራት ነው። ከላይ የተጠቀሱት የተለያዩ ስሞች ወንድ ልጅን ሲያብራሩ ስዕል ሲሳል የሚሰመሩትን ልዩ ልዩ መስመሮች ይመስላል። መስመሮቹ ሲገጣጠሙ የስዕሉ ቅርጽ ይታያል።

144,000

144,000 የሰው ብዛት ሳይሆን በዕብራውያንና በግሪክ ቋንቋ የተገለጸ ተምሳሌት ያለው ቁጥር ነው። በእነዚህ ቋንቋዎች አር (r)፣ ኤም (m) እና ዲ (d) የተባሉት ፊደላት የቁጥር ትርጉም አላቸው። እነዚህም አር (r) = 100፣ ኤም (m) = 40፣ ዲ (d) = 4 እንዲሁም «ካልያዳስ» ("Chiliades") አንድ ሺ ሲሆኑ በአንድ ላይ ሲቀመጡ 144,000 ይሆናሉ። ይህ ቁጥር (r m d) በራዕይ 14፡1 በተመሳሳይ ሁኔታ ተጠቅሶ እናያለን። ይህ ቁጥር

የሚያመለክተው ከተጠሩት ውስጥ የተመረጡ የእግዚአብሔር ምርጥ ቤተክርስቲያን ስም ነው።

ቁጥር አስራ ሁለት ሙሉት ወይም ተስርቶ የተጠናቀቀ ነገር ተምሳሌት ነው። እግዚአብሔር ሰውን በዘፍጥረት መስራት ጀመረ። የሚሰራው ሰውም ምን እንደሚመስል ዕቅዱን አሳወቀ።

“ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር” ዘፍ. 1፡26

ከመጀመሪያው ጀምሮ እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር የነበረው ንድፍ በራሱ መልክና እንደ ምሳሌው ለማድረግ ነው። ሰው በተፈጥሮ ባህርይው ልክ እንደ እግዚአብሔር ነው። ማለትም ያያል፣ ይሰማል፣ ይናገራል፣ ያስባል ወዘተ። ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ አልነበረም። ስለሆነም ሰው በራሱ የነፃ ፈቃድ እንደ እግዚአብሔር አምሳል ለመሆን ማደግ አለበት። ስለዚህ እግዚአብሔር የሰራው ሰው በሌላ ኃይል አንቀሳቃሽነት የሚሰራ ዕቃ ሳይሆን በፈቃዳቸው የሚታዘዙ ወንድ ልጆችን ማፍራት ነው።

አስራ ሁለት ሲባዛ በአስራ ሁለት አንድ መቶ አርባ አራት ነው (12X 12= 144)። በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተገለጸው የከተማዋ ዙሪያ አራት ማዕዘን (Square) ማለትም ሰው ወደ እግዚአብሔር ባህርይ በሙሉ ሲደርስ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ሆነ ማለት ነው። ይህም ማለት ሰው ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ከሆነ ከሌሎች ሰዎች ጋር እኩል እንደሚሆን ሲያመለክት ነው። ይህ እኩልነት የሥልጣን ተዋረድ አይደለም። ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ነበር፤ ነገር ግን ለመስቀል ሞት የታዘዘ ነበር። ምክንያቱም በነበረበት ስፍራ ይህ ይጠበቅበት ስለነበረ ራሱን ዝቅ

ማድረግ ነበረበት። ወደ ሙሉት ፈጽሞ የደረሰ ሰው ቁጥር 144 ነው።

ዜሮ ፣ ዜሮ ፣ ዜሮ

ዜሮ በዕብራይስጥ ቋንቋ (zoro) ዘር፣ ቃል፣ ወይም ኢየሱስ ክርስቶስ ማለት ነው። የዜሮ ትርጉም ዘር በማለት ብቻ አያበቃም። በሃደት ከፍተኛ እድገት በማሳየት የእግዚአብሔር ዘር የሚል ትርጉም ላይ የደረሰ ነው። የዜሮን ትርጉም ሀሳብ ማረጋገጫ የሚሆነን ከታሪክ አንድ ምሳሌ መጥቀስ እፈልጋለሁ። በመካከለኛው ምስራቅ የአስታርቴ ልጅ «ዙራሽታር» ይባላል። ትርጓሜው «የአስታርቴ ዘር» ወይም «አምላክ የሆነ ሰው» ሲሆን በዚያን ጊዜ ሰዎች ዙራሽታርን ክርስቶስ እንደሆነ አድርገው ይቆጥሩት ነበር።

በጥንት ጊዜ የአንድን ነገር ወደ ፍፁምነት ደረጃ መድረስን ለማሳየት የሚጠቀሙት መግለጫ ያንን ነገር ሶስት ጊዜ መድገም ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ 7 ቁጥር 18 ከዘላለም እስከ ዘላለም አለም ተብሎ ተጽፎአል። (የአማርኛው ትርጉም ሁለት ጊዜ ሲደግመው በእንግሊዝኛው ግን ሶስት ጊዜ ተደግሞአል) እንደነኚህ አይነት የተደጋገሙ የአነጋገር ዘይቤዎች የተነገረውን ሀሳብ ለማጠናከርና የማይለወጥ መሆኑን ያሳያሉ። ስለሆነም ከ144 በስተኋላ የሚፃፉት ሶስት ዜሮዎች የዜሮን ወደ ሙሉት መድረስና የ144ን ትርጉም በመጨመር በጠቅላላ የቁጥሩን ትርጉም ያሳዩናል የቁጥሩን ትርጉም ከዚህ ቀጥለን እንመልከት።

144 - እግዚአብሔር በፍፁምነት ሰርቶ ወይም ወደ ፍፁም ደረጃ በሙላት ያደረሰው ሰው

000 - የቃል ወይም የክርስቶስ ሙላት

ከላይ የተዘረዘሩትን በአንድ ላይ ስናስቀምጣቸው የሚሰጡን ትርጉም ከዚህ እንደሚከተለው ነው። እግዚአብሔር ሰውን በኢየሱስ ክርስቶስ መልክና አምሳል ሰርቶ አጠናቀቀ ወይም ቃል በሆነው ክርስቶስ ውስጥ ሰርቶ አጠናቀቀ።

በራዕይ ምዕራፍ 7 ቁጥር 1-8 የሚናገረው ስለ አይሁዶች ነው ብላችሁ አሁንም የምታስቡ ከሆነ ስለ አስራ ሁለቱ ነገድ የተፃፈውን ተመልከቱ፤ እነዚህ ነገዶች ስለ ዛሬዎ እስራኤል የተፃፉ አይደሉም። ከዚህም የተነሳ የዳን ነገድ በምናሴ ነገድ ተተክቶአል ዳን የሚለው ስም ፍርድ ሲሆን ምናሴ ደግሞ አስረሳኝ ማለት ነው በመንፈሳዊ እስራኤል ነገድ ዳን ወይም ፍርድ ተወግዶ በምትኩ ያሳለፍነውንና የደረሰብንን ሀዘን፣ ኃጢአት፣ መከራ፣ ስቃይ፣ የልብ ስብራት፣ ተስፋ የመቁረጥና የመሳሰሉትን ሁሉ በመርሳት የሚመጣውን ዘመን በሀሴትና በደስታ እንደምንኖር ነው።

አስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስሞች የሚወክሉት በሰው አለም የሰውን ባህርይ ነው። ይህ ባህርይ በለውጥ ሂደት ውስጥ በማለፍ በቃሉና በመንፈሱ አማካኝነት የመጨረሻውን ውጤት በራዕይ ምዕራፍ 21፣19-20 በ144,000 የተወከለውን የሰውን ባህርይ የሚያምሩና የሚያበሩ ድንጋዮች አድርጎ ማፍራት ነው። እነዚህ ድንጋዮች በአንድ ወቅት ተራ ነበሩ። ነገር ግን በብዙ

መከራና እሳት ካለፉ በኋላ የከበሩ፣ ውብና ውድ ዋጋ ያላቸው ድንጋዮች ሆነዋል።

በዚህ አጭር ጽሑፍ የዚህን ትምህርት ሙሉ ገጽታ በትንታኔ ማቅረብ ያዳግታል። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺ ትርጉም ብቻ አንድ መጽሐፍ ይፃፋል። ነገር ግን ለሚፈልጉት የበለጠና ብዙ ራዕይ እንዲያገኙ የመክፈቻ ቁልፍ ይሆናል ብዬ አምናለሁ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ በኩር ፍሬዎች በተለያዩ ስፍራዎች እግዚአብሔር ምሳሌና ጥላ የሆኑ ሀሳቦችን ያሳያል። አንድ ተምሳሌት አንድ የተለየና የሚያስፈልገንን ትምህርት ብቻ እንድናገኝ ሲረዳን ነገር ግን ለግላችን ከተሰጠን የትምህርት ክፍል ሌላ የተምሳሌቱ ትንታኔ ሁሉ ትምህርት ሊሆነን አይችልም። ተምሳሌትን መተንተን የለብንም ማለትም ለእያንዳንዱ ተምሳሌት ትንተና/ ትርጉም ልትሰጡ አይገባም። ለምሳሌ በግ የክርስቶስና የክርስቲያኖች ምሳሌ ሲሆን የበጉን የተለያዩ ብልቶች ትርጉም ለመስጠት መሞከር ግን ስህተት ነው።

ጥሰ መውጣት

ከዚህ በፊት በነበሩት ምዕራፎች እንደተገለጸው የቃል ኪዳን ታቦት መጠለል አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት ከአካሉ ውስጥ ክርስቶስን ለማውጣት ነው። ስለሆነም በታቦቱ ውስጥ የሚገኙት ነገሮች የሚጠቁሙት የወንድን ልጅ ባህርይ ነው። እነዚህ በታቦት ውስጥ የምናገኛቸው ነገሮች በአንድ ጊዜ የተቀመጡ አይደሉም የእስራኤል ልጆች በጉዞአቸው እያሉ በተለያዩ ጊዜ ያገኙአቸው

ወይም የተቀበሉት ሆኑ ምንም እንኳን ሰነድ ላይ ሲሆኑ ከዚህ ቀጥሎ በዝርዝር እንመልከታቸው።

1. በወርቅ ማሰሮ ውስጥ የሚገኝ መና
2. ያቆጠቆጠቸው የአሮን በትር
3. የኪዳን ጽላት ናቸው።

1. በወርቅ ማሰሮ ውስጥ የሚገኝ መና

መና ለእስራኤል ልጆች በኃጢአት ምድረ በዳ የተሰጠ የመጀመሪያ ስጦታ ነው። የመጀመሪያው መና ሲወርድ ሙሴ አሮንን በወርቁ ማሰሮ ውስጥ እንዲያስቀምጥ አዘዘው። በዘፀአት ማሰሮው የወርቅ መሆኑ ባይነገረንም በቅድስተ ቅዱሳን የሚገኙ ቁሳቁሶች በሙሉ ከወርቅ የተሰሩ ስለሆነ ማሰሮው ከወርቅ የተሰራ እንደሆነ እናውቃለን። ስለሆነም ጳውሎስ በዕብራውያን ምዕራፍ 9 ቁጥር 4 የወርቁ ማሰሮ የሚለው ለዚህ ነው።

በቃል ኪዳን ታቦት ውስጥ የሚገኘው መና ምግብ ለመሆኑ ጥርጥር የለንም። ይህ ምግብ ከሰው አዕምሮና ዕውቀት በላይ የሆነ ህይወት ያለበት መንፈሳዊ ምግብ ነው። ይህ ያለንበት አለም ህይወት ተሟጦ ያለቀ ከመሆኑ የተነሳ ደረቅ ሲሆን መንፈሳዊ ህይወትን ለመደገፍ አይችልም። ከዚህ የተነሳ ኢየሱስ ክርስቶስ እኔ እንጂራና መና ነኝ አለ በመቀጠልም ስጋዬን በመብላት ደሜን በመጠጣት ፍስሃ አድርጉ ብሎ ተናገረ።

የህይወት ምንጭ

ኢየሱስ በደም ስሩ ውስጥ የእግዚአብሔርን ህይወት ጉልበት አመጣ። ይህንን ህይወት ጉልበት ከእግዚአብሔር ወደ እኛ ያንጓዘው ኢየሱስ ብቻ ነው። ይህ በአዳም ያጣነው ህይወት ጉልበት በክርስቶስ በኩል በተመሳሳይ ሁኔታ አግኝተነዋል። አንድ የሰው ዘር አባል በጦርነት ተሸነፈ መንግሥቱን አሳልፎ ሰጠ ከዚህም የተነሳ የሰው ዘር ባሪያ ሆነ። ስለዚህ ሌላ የሰው ዘር አባል የሆነ ይህን ጠላት መዋጋት ነበረበት። ጠላትን ድል ማድረግ ብቻ አይደለም ጦርነቱን በሙሉ ድል ማድረግ አስፈላጊው ነበር።

በመዝሙር 78÷25 ሰው «የመላዕክት ምግብ» እንደተመገበ እናነባለን። ይህ የሚያረጋግጥልን የእስራኤል ልጆች የበሉት መና እግዚአብሔር ፈቃዱን እንዲያከናውኑ ለመላዕክቱ የሚመግበውን ኃይል ነበር። የታመመን ለመፈወስ ጦርነትን ለማስቆምና በአጭሩ አለምን ለመቆጣጠር ህይወት ያስፈልገናል። ዛሬ በአለማችን ያለውን የክፉ ወኪሎች እንደበከሉት መልካም የተባለን ነገር ሁሉ እንዳበላሹ ለመረዳት ሊቅ ወይም አዋቂ የሆነ ሰው አያስፈልገንም። አንድ ቦታ አንድ አደጋ ወይም መቅሰፍት ሲከሰት በሌላ አገር ተመሳሳይ አደጋ ሲፈፀም እናያለን። ህይወት ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነውን የሚያውቅ ሰባኪ አሁን ያለው ህይወት አርክቶት የተቀመጠ መኖሩን መገመት

ቢያዳግትም እኔ በበኩሌ አሁን ባለኝ ሀይል አልረካሁም እጅግ ታላቅ ኃይል በፊታችን እንዳለ አውቃለሁ።

ይህ መና ምሳሌው ሀይል ነው። በውስጡም የተቀባው ክርስቶስ እንዳለበት ያስረዳናል። የማሰሮው ከወርቅ መሰራት የእግዚአብሔር ባህርይ እንደ ምግብ ማዘጋጃ ዕቃ መሆኑን ያሳያል ይህም ማለት የሁሉም ነገር ምንጭ መለኮታዊ የሆነው እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነና ከሰው የሚገኝ ወይም በሰው የተዘጋጀ ምግብ አለመሆኑን ያሳያል።

ጊዜው

ለብዙ አመታት ብዙዎች ወደዚያ ፍፁም ወደሆነው የእግዚአብሔር ባህርይ ሙሉት ደርሰናል ብለዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር ሙሴን በመጀመሪያ ቀን የወረደውን መና ለእግዚአብሔር ህዝቦች መታሰቢያ ይሆን ዘንድ እንዲያስቀምጥ አዘዘው። መናው የወረደውና ለህዝቡ የተሰጠው ታቦቱ ከመሰራቱ በፊት ነበር። ይህም የወንድ ልጅ ወይም ፍፁም የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ተምሳሌት ሲሆን የማዳን ሀይል ለዚች ፍፁም ቤተክርስቲያን ዳግም እንደተመለስ ያመለክተናል። ይህ መና መምጣት የጀመረው ከብዙ ዘመን በፊት ነበር። ይህ መና የእግዚአብሔር መንፈስ ሀይል ነው። ይህንን ሀይል የተለማመዱ ብዙ ሰዎች አይተናል። ዊግልወርዝ፣ በርንሃምና የመሳሰሉት ተሰምቶ የማይወቅ መንፈሳዊ ልምምድ የነበራቸው ነበሩ። በኔ በራሴ አገልግሎት ሙታን ሲነሱ፣ የተለያዩ የፈውስ ተአምሮች

ሲደረጉ ባይም ገና አልረካሁም፤ አሁንም ይህ ሀይል በኛ ውስጥ ፈንቅሎ መገለጥና የማይቀረውን ታላቁንና የመጨረሻውን ለውጥ ከጌታ ዘንድ እጠባብቃለሁ።

እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን የዚህ ሀይል ዘመኑ እንደ ጀመረና ወደ ፍፃሜ እየቀረበ መሆኑን እናያለን። ነገር ግን መናው ወይም ሀይሉ በመንፈሳዊ በረሃ እስክንገባ ድረስ በሙላት ወደ እኛ ሊመጣ አይችልም፤ ወይም ደግሞ ልክ እንደ እስራኤል ልጆች መናውን በተፈጥሮአዊ በረሃ እንደተቀበሉ እኛም እንዲሁ መንፈሳዊ በረሃ ውስጥ መግባት አለብን። እዚህ ላይ ተፈጥሮአዊ በረሃ ውስጥ መሆን የምንችልበት ሁኔታ አይኖርም አልልም።

አንድ ነገር መናገር እፈልጋለሁ፤ እግዚአብሔር የራሱን ቤተክርስቲያን ከባቢሎን በመንፈስም በአካልም እየለየ ነው። ባቢሎን የእግዚአብሔርንና የሰውን ነገር የሚቀይጥ ማለት ነው። በአሁኑ ሰዓት የሚያባክንን ነገር በዝቶአል። በሀሳባችን እጅግ ብዙ ባክነናል፤ በዚህች አለምና በስርዓቷ፣ በራሳችን ሀሳብ፣ በተለያዩ ዕቅድና ዓላማ ተወጥረናል። ከዚህ ከሚያባክንን ነገር ለመለየት ሲል እግዚአብሔር አንዳንዶቻችንን ወደ ባቢሎን እንድንሰደድ ያደርገናል። በዚህ ሁኔታ እያለን የእግዚአብሔር ሀይል በሙላት ወደ እኛ ይመጣል። እዚህ ላይ «እኛ» የሚለው ቃል ጠቅላላ ክርስቲያኖችን ማለት አይደለም። ክርስቲያኖች ጠቅላላ ይህን ሀይል ይቀበላሉ ማለት አይደለም፤ ይህ ሀይል በሰዎች ዘንድ የሚገለጥና እኛም ልንቀበለው የምንችለው ነው። ይህ ሀይል የመጀመሪያው የወንድ ልጅ ምልክት ነው።

2. ያቆጠቆጠች የአሮን በትር

የአሮን በትር በአንድ ሌሊት አቆጥቁጣ ፍሬ አፍርታ ነበር ይህቺም በትር በምስክሩ ታቦት ውስጥ ተቀምጧልች። የዚች በትር ታሪክ አጀማመር የሙሴን መሪነት በመቃወም በሙሴ ወንድም በአሮንና በአህቱ በማርያም በተፈጠረው የቅንአት ችግር እንደነበረ በመጽሐፍ ቅዱስ እናነባለን። ችግሩ ወደ አመፅ ደረጃ ደርሶ ቆሬ፣ ዳታን፣ አቤሮን፣ እንዲሁም ሌዋውያን በሙሉ በግልፅ ሙሴን ተቃወሙት። ይህን በማድረጋቸው የእግዚአብሔርን ሥርዓት ተቃወሙ። ምድር ተከፍታ ከነቤተሰቦቻቸው በዋጠቻቸው ጊዜ ጉዳዩ መፍትሔ ያገኝ ነበር ሆኖም በሰው ልብ ውስጥ አመፅ እንደሚኖር እግዚአብሔር ሰለሚያውቅ ሌላ ተጨማሪ ማረጋገጫ መስጠት አስፈላጊ ሰለነበረ የአሮን በትር እንድታቆጠቁጥ አደረገ። ታሪኩን በዘነልቁ. 17÷5-8 እናነባለን

«እንዲህም ይሆናል የመረጥሁት ሰው በትር ታቆጠቁጧልች በእናንተም ላይ የሚያገረመርሙባችሁን የእስራኤልን ልጆች ማገረምረም ከእኔ ዘንድ አጠፋለሁ። ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ተናገራቸው አለቆቻቸው ሁሉ አሥራ ሁለት በትሮች እያንዳንዱም አለቃ በየአባቱ ቤት አንድ አንድ በትር ሰጡት የአሮንም በትር በበትሮቻቸው መካከል ነበረች ሙሴም በትሮቹን በእግዚአብሔር ፊት በምስክሩ ድንኳን ውስጥ አኖራቸው። እንዲህም ሆነ በነጋው ሙሴ ወደ ምስክሩ ድንኳን ውስጥ ገባ እነሆም ለሌዊ ቤት የሆነች የአሮን በትር አቆጠቆጠች ለመለመችም አበባም አወጣች የበሰለ ለውዝም አፈራች።»

የአሮን በትር ማቆጥቆጥ እግዚአብሔር ለመረጠው «መሪ» የመጨረሻው ማረጋገጫ ምልክት ሆነ።

በትሩ

የበትሩ ማቆጥቆጥና መለኮታዊ ፍሬ ማፍራት በውስጡ ህይወት ያለበትና ህይወት የመስጠት ችሎታ ያለው እንደሆነ ያሳያል። በትሩ የሥልጣን የመንግስትና የመግዛት ተምሳሌት ነው። የዚህ በትር ተምሳሌት ብዙ አባላትን የያዘ የወንድ ልጅ ማህበር በምድር ላይ እንደሚገዛና የላቀ ሥፍራ እንደሚይዝ ያስረዳል። የዚህ የወንድ ልጅ አርማ የሚያስገነዝበን የገዥነት ብቃት ያለውን ሰው ነው። የአረንጓዴ ቅርንጫፍ ምሳሌው በመንፈሳዊ ህይወት ህያዋን የሆኑ ሰዎችን ነው። በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ከወርቅ ያልተሰራ ወይም በወርቅ ያልተሸፈነ አርማ ቢኖር ይህ በትር ብቻ ነው። እግዚአብሔር በህዝቡ ደስ የሚሰኘው ፍሬ ሲያፈሩ ብቻ ነው። እዚህ ላይ አንድ የምናየው ነገር ወንድ ልጅ የመግዛት ባህርይ ብቻ ሳይሆን በውስጡ የእግዚአብሔር ባህርይ የሆነው ፍቅር እንዳለበት እናያለን። የሙሴ በትር የግብፅን ስልጣን አፈረሰ፤ ጠላቱን ድል አደረገ፤ የባህርን ውሃ ከፈላ፤ ለእስራኤላውያን በምድረ በዳ ውሃን አፈለቀ። በዓለም ላይ የሙሴ በትር ከዛሬው ቦንብ በላይ በጣም የተፈራ ነበር። ሆኖም ከዚህ ዘንግ ውስጥ አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ሙላት ማየት አይችልም፤ ይህ በትር መንግስት ወይም መግዛት፣ ህግ፣ ፍትህ፣ እርማት እንጂ ፍቅር አልነበረም። የወንድ ልጅ በትር ግን የተለየ ነው ፍቅርና ህይወት ነው። ለታመመና ወደ ሞት ለተቃረበው ዓለም ሕይወትንና ፍቅርን

የሚሰጥ ነው። ስለዚህ የወንድ ልጅ በትር በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፉትን እንመልከት፡-

ራዕ 12፥5 አህዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች ልጅም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።

ራዕ 2፥27 በአህዛብ ላይ ሥልጣንን እስጠዋለሁ በብረትም በትር ይገዛቸዋል።

መዝ 2፥9 በብረት በትር ትጠብቃቸዋለህ።

ዳን. 7፥18 ነገር ግን የልዑሉ ቅዱሳን መንግሥቱን ይወስዳሉ እስከ ዘላለም ዓለምም መንግሥቱን የወርሳሉ።

ራዕ. 3፥21 እኔ ደግሞ ድል እንደነግሁ ከአባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ ድል ለነግሁ ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እስጠዋለሁ።

ዳን 7፥27 መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ በታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑሉ ቅዱሳን ሕዝብ ይሰጣል መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው ግዛቶችም ሁሉ ይገዙለታል ይታዘዙለትማል።

ማስታወሻ፡- ይገዙለታል፤ ይታዘዙለታል በሚል እንደ አንድ ሰው የተጠቀሰው የወንድ ልጅ ህብረት የብዙ ሰዎች ህብረት ነው ይህንንም ኢየሱስ በዩሐ 17፥2 እንዲህ ሲል ገልጾታል

ልጅህ ያክብርህ ዘንድ በሥጋም ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደሰጠኸው ለሰጠኸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ልጅህን አክብረው።

ከላይ የተገለፁት ጥቅሶች ለሁሉ ቅዱሳን ሳይሆን ከተመረጡት ውስጥ ለተመረጡት ነው።

ሙሴ፣ ክርስቶስ እንዲሁም እኛ

በአዲስ ኪዳን ኢየሱስ ክርስቶስ አማላጅ እንደሆነ ሁሉ በአሮጌው ኪዳን ዘመን ደግሞ ሙሴ አማላጅ ነበር። አሮን ለሙሴ ካህን እንደ ነበረ ክርስቶስም የራሱ ምርጫ አሉት። ከላይ እንደተገለፀ በመጨረሻውና በማጠቃለያው የኢየሱስ ክርስቶስ በምድር መገለጽ ጊዜ የተመረጡ ወገኖች የዚህችን ዓለም መንግስት ለአምላካችንና ለክርስቶስ አንድነትን ያደርጋሉ። ይህም የሚሆነው እግዚአብሔር አሁን ህዝቡን እያመጣ ወዳለው ፍጹም የሆነ የህይወት ደረጃ ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ፍፁምነት በደረሱ አማኞች ነው።

3. የኪዳን ፅላት

ዕብ 9፥4

ፅላት የምንለው ሁለት ከድንጋይ የተቀረጹ አሥርቱ የእግዚአብሔር ቃላት የተጻፉባቸውን ነው። እንደምናውቀው የመጀመሪያው ጽላት ሙሴ ከተራራ ሲወርድ የእስራኤል ልጆችና አሮን ለጥጃ ሲሰግዱ ተመልክቶ በንዴት ሰብሮአቸዋል። ታቦቱ ከተሰራ በኋላ ግን እግዚአብሔር ሁለት አዲስ ጽላቶች ሰጠው፤

ሆኖም እነዚህን ጽላቶች ሙሴ እንዲጽፍ አደረገው። የመጀመሪያዎቹ ጽላቶች በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ ናቸው። ይህ የሚያመለክተው እግዚአብሔር በምድር የመሠረተው አገልግሎት በራሱ እጅ መሆኑን ነው።

እዚህ ላይ መንግስቱ ያለብን በመጨረሻ ለእግዚአብሔር ህዝቦች አስፈላጊ የሆነ ኃይል እንደሚሰጣቸውና በእነርሱ ውስጥ የተቀረጸውን በሌሎች ሰዎች ልብ ውስጥ እንደሚቀርጹ መረዳት አለብን።

መደምደሚያ

የእግዚአብሔር ዕቅድ ወደ መደምደሚያ የሚመጣው በዚህ ዘመን ሁሉን የሚችል አምላክ ሙሉ ስራና ፈቃድ በሰዎች ውስጥ ተከናውኖ ሲያበቃ ነው። ይህ ስራ እያደገ እንደሆነ አምናለሁ፤ ዘመን በፍጥነት እየሞተና ለዘላለማዊነት የንጋት ወጋገን ስፍራውን እየለቀቀ ነው። የሚመጣው ዘመን በላያችን ነው። ይህ ያለንበት ዘመን የመጨረሻ ትንፋሹን እየተነፈሰ ነው። የመጨረሻ የምንጠብቀው ታላቅ ምልክት ቢኖር የ “አንድ የአለም መንግስት አስተዳደር (የአውሬው ስርዓት) እና የአንድ ወጥ የቤተክርስቲያን ስርዓት መዋቀርን ነው።” ይህ ሲሆን እግዚአብሔር የራሱ የሆኑት ወደ አንድነት በመሳብ ለዚህ አስቸኳይ ሁኔታ የሚያስታጥቀንን ሀይል ይሞላናል።

አንድ ወጥ የሆነ የአለም መንግስት በመንፈሳዊ አለም ተመስርቶአል። የአለም መንግስታት በሙሉ ሀይላቸውን ለሰይጣን

በመስጠት በአንድ ላይ ሆነው የመጨረሻውን ጦርነት ከቅዱሳን ጋር ያደርጋሉ።

“ይህም ሲሆን ሲጀምር ቤዛችሁ ቀርቦአልና አሻቅባችሁ ራሳችሁን አንሙ።” ሉቃ. 21=28

ማሳሰቢያ:-

ይህንን መጽሐፍ በአውሮፓ አቆጣጠር በሐምሌ ወር 1995 ጽፎ ጨረስኩ። እስካሁን ሰባቱን (“G7”) በኢንዱስትሪ የበለፀጉ አገሮች በአንድነት ሆነው በአውሮፓ አይተናቸዋል። በሀይላቸው ተጠቅመው በተከፋፈሉት የጎዘላቪያ የቦስንያን ጦርነት አቁመዋል። እነዚህ መንግስታት በመጨረሻ አንድ መሪ ይመርጣሉ። ሰባቱ ራሶች አስር ቀንዶች ያፈራሉ፤ ከአስሩ አንዱ የግድ ሃሳዊው ክርስቶስ ይሆናል። አንድ የአለም ቤተክርስቲያንም በመሰረታዊ የለውጥ ሂደት በማደግ ላይ ነች። በቅርቡ እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በግንቦት 30,1995 ዓ.ም. በወጣው የካቶሊክ መጽሐፍት የሮማው ጳጳስ ራሳቸውን በምድር የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ራስ ነኝ ብለው አውጀዋል። በዚህ አዋጅ ጳጳሱ እንደሚሉት አብያተ ክርስቲያናት አንድነት ከፈለጉ ማለት በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 17 የተጠቀሰውን አንድነት ከፈለጉ እሳቸውን (ጳጳሱን) ራስ አድርገው መቀበል እንዳለባቸው አስታውቀዋል።

